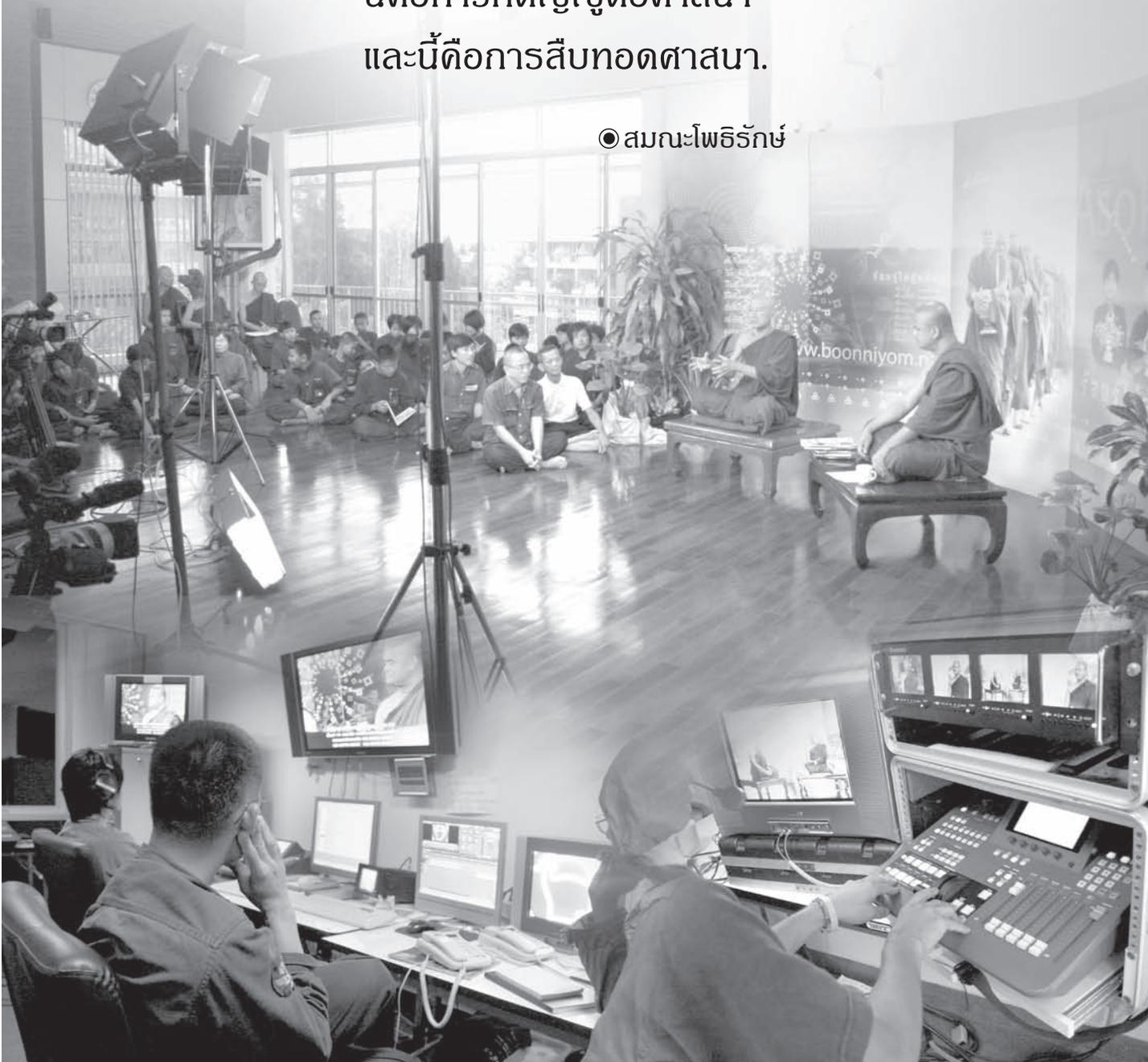

◎ “เห็นจริง” คือ ประโยคที่ยิ่งใหญ่
เมื่อไรที่เข้าถึงสภาวะนี้จริง
พลังมหาศาลจะเกิดตามมา
เมื่อจริงต้องให้คนอื่นได้ต่อ
แม้จะเหนื่อยแสนเหนื่อย
แม้จะหนักแสนหนัก
นี่คือการกตัญญูต่อพระพุทธเจ้า
นี่คือการกตัญญูต่อศาสนา
และนี่คือการสืบทอดศาสนา.

◎ สมณะโพธิรักษ์

เห็นดั่งจริง	๑
แกลง (เมื่อเราลงไปตาย โยจึงรีบไปสู่ขอบ...ก็ขอบกัน).....	๓
งานปลุกเสกพระแก้วของพุทธ'๕๐ ครั้งที่ ๓๑	๔
โทรทัศน์ช่องใหม่ของโลก <i>FE.TV</i>	๑๘
ผังรายการ <i>FE.TV</i>	๓๐
สืบห่านากับพ่อท่าน	๓๑
จดหมายจากญาติธรรม	๓๗
บันทึกจากปัจฉาสมณะ: (วิถีพุทธ ยุคเศรษฐกิจพอเพียง).....	๔๓
เรียงวลักวีธรรม	๖๘
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ: (นายพายุ ฮัมปะทัง).....	๗๐
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระคังคาติริยเถระ).....	๗๒
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนมี.ค.-เม.ย. ๒๕๕๐).....	๗๔
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก	๑๐๒
ใต้ร่มอโศก (ประจำเดือนมี.ค.-เม.ย. ๒๕๕๐).....	๑๐๗
ธรรมะประทับใจ (นิยมนุญ สังคมอยู่สบาย).....	๑๑๗
ไธบุณนิยมนสังคมอันตราาย	๑๒๐
น้ำดีดั่งจริงหรือ ?	๑๒๒
เก็บเล็กผสมน้อย	๑๒๓
กรรมตามสนอง (หากินทางบาป).....	๑๒๖
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในรัฐแจ้ง (แควงเดียว)	๑๒๗
หอมดอกพุทรา (คนช่างบ่น).....	๑๒๘

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑ ถ.นวมินทร์
 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐ โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐,
 ๐๒-๓๗๕-๕๕๒๑, ๐๒-๓๗๕-๕๕๐๓ (FAX), ๐๒-๓๗๔-๐๙๘๔
 ๐๒-๗๓๓-๔๐๒๕, ๐๒-๗๓๓-๔๗๓๑, ๐๒-๗๓๓-๕๖๒๔, ๐๒-๗๓๓-๖๖๘๘
 หรือ www.asoke.info, e-mail : thatfah2520@yahoo.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

เมื่อเรายังไม่ตาย ไซจึงรีบไปสู่ที่ที่ชอบ...ที่ชอบกับ

ชาวโศกในรอบนักษัตรที่ ๔ ดูเหมือนจะถูกบังคับให้เข้าสู่สถานการณ์ “เล็กๆไม่ ใหญ่ๆทำ” แต่ถึงกระนั้นก็ตาม **เราก็ต้อง “ไม่ลืมใส่ใจแม้ในสิ่งเล็กๆ น้อยๆ”**

นับตั้งแต่มีการอัญเชิญเคล็ดโอนพระพุทธรูปองค์ใหญ่ในช่วงงานปีใหม่ แล้วก็ตามมาด้วยการร่วมงานเกษตรแห่งชาติในเดือนมีนาคม พอถึงเมษาฯ เราก็มีโครงการเปิดตัวทีวีเพื่อแผ่นดิน “**FE.TV.**” ซึ่งเป็นสื่อสารบุญนิยม ที่ต้องอาศัยความร่วมมือแรงร่วมใจของชาวโศกทุกภาคส่วน จึงจะสามารถขับเคลื่อนธุรกิจร้อยล้านนี้ ให้เข้าสู่มนุษยชาติได้ ซึ่งสภาพคงไม่ต่างอะไรไปจากกองทัพมดที่ช่วยกันขับเคลื่อนท่อนซุงให้พุ่งไปสู่ประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม แต่ถึงจะมีงานใหญ่ๆ ออกปານนี้ สิ่งเล็กๆน้อยๆ เราก็ต้องไม่ลืมใส่ใจ เมื่อใช้ถุงพลาสติกกล่องนมแต่ละครั้ง ควรล้างควรงเก็บเองให้เรียบร้อย **ทิ้งขยะแต่ละทีควรแยกให้ถูกที่ถูกถัง** ถ้าต่างคนต่างช่วยกันเอาภาระเพื่อเปลี่ยนขยะให้เป็นทองคำ นำไปขับเคลื่อนทีวีเพื่อแผ่นดิน หากความสำเร็จนี้เกิดขึ้นได้ นั่นก็คือการเปิดตัว “**สถาบันขยะวิทยาด้วย...หัวใจ**”

“ขยะวิทยา - การศึกษา - และสื่อสารบุญนิยม คือสามเรื่องใหญ่ๆ ที่ชาวโศกต้องช่วยกันขับเคลื่อนในขณะนี้ เพื่อทำความสิ้นภพจบชาติกันให้ได้ และทุกๆครั้งเมื่อมีการลั่นระฆังระดมพล นาคใหญ่ไต่บาดาลก็จะค่อยๆลึกลงมาขึ้นมาบนพื้นพม่าว่า “**ทำไมไม่มีพระพุทธรเจ้าเกิดขึ้นบ่อยจัง!**” แล้วนาคใหญ่ก็ตกเข้าสู่ภพหลับไหล ไม่สนใจใยดีต่อสิ่งใดๆอยู่ต่อไป

“**จะเอาอะไรกันนักกันหนา ทุกวันนี้ก็ทำงานสุดที่ สุดแรง จนเกือบตายอยู่แล้ว!**” เสียงนาครระดับอธิบดีในปัจจุบันบนพื้นพม่าขึ้นมาอย่างน่าเห็นใจ แต่ถ้าตามไปดูรายละเอียดของชีวิต ที่ว่าทำแทบตายนั้น ก็ **จะเห็นได้ว่า กำลังจะตายไปกับความชอบความซังที่ตัวเองสร้างขึ้นมาจากหัวปักหัวปำเสียมากกว่า**

ครูก็มัวแต่ไปดำนางนลืมนเวลาสอนเด็ก ชาวชุมชนก็ง่วนงวดอยู่กับงานของตนจนไม่มีเวลาเงยหน้าขึ้นมารับแขก คนวัดไม่ได้ลงท้าวตวรเพราะต้องติดตามข่าวสารบ้านเมืองอย่างกระชั้นชิดจนตึกตื้น ปัญหาที่ตามมาก็คือเกิดการขาดตกบกพร่องในงานส่วนกลางอย่างกว้างขวาง

แล้วคนของเราหายไปไหน? คำตอบที่ได้ก็คือ **ไปสู่ที่ชอบที่ชอบกับอาณาจักรของตนกันหมด** ซึ่งไม่ต่างอะไรกับมนุษย์ที่อยู่ในภพ เป็นมนุษย์ “**เอกะจะรัง**” เป็นวิญญูณดวงเดียวที่ลอยไปเซ็บๆ(โดดเดี่ยวผู้น่ารัก) เป็นคนที่ตายทั้งเป็น มีตามีหูก็เหมือนคนตาบอดหูหนวกไม่รับรู้ ว่า โลกนี้มีความเคลื่อนไหวมีการตื่นตัวอะไรบ้าง มีสมองก็เหมือนกับสมองที่ไร้สัมมาทิฐิ เพราะดิ่งไม่สดับ ไม่มีปรโตโมชะ ไม่รับรู้ ไม่มีธัมมวิจยเอาความเห็นของคนอื่นมาใช้ประโยชน์ จึงคือสัมภเวสีที่มีร่างแต่ก็ไม่ได้ใช้ร่างให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งตนและส่วนรวม อย่างน่าสงสาร

 คณะผู้จัดทำ

● สถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ (สขจ.)

ขอความร่วมมือกันช่วยโลกให้สดสวย ช่วยชีวิตให้สดใส เพื่อ “**สิ่งแวดล้อมโลก**” ด้วยการร่วมแรงร่วมใจกัน งดใช้ทรัพยากรที่ทำลายโลก (เช่น โฟม ถุงพลาสติก) และร่วมบุญโดยการบริจาคของเก่าที่เหลือใช้ของใหม่ที่เกินจำเป็น

ได้ที่ **เครือข่ายชุมชนชาวโศกทุกแห่ง** ทั่วประเทศ

(สนใจติดต่อสอบถามได้ที่ โทร. ๐๘-๕๕๓๓-๒๓๓๓, ๐๘-๗๙๐๗-๕๕๙๖)

งานปลุกเสกพระแท่นๆของพุทธ'๕๐ ครั้งที่ ๓๑

๑-๗ เมษายน ๒๕๕๐ ณ พุทธสถานศิระชะโศก

“พุทธคุณ” เป็นภาวะของผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ส่วนอริสฺส หิน ดิน ปูน เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานไม่ได้ นอกจากผู้มีจิตใจสูงเท่านั้น ที่จะปลุกเสกประจุ “พุทธคุณ” เข้าไปให้กลายเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานได้

พุทธสถานศิระชะโศก (วัดป่าบ้านกระแซงใหญ่) ต.กระแซง อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ เป็นศูนย์การเรียนรู้ และอบรมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เป็นสถานที่บำเพ็ญธรรมมายาวนาน งานปลุกเสกฯครั้งนี้ มีนักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม. ๒ จากทุกพุทธสถานช่วยเตรียมงานอย่างเข้มแข็ง

 วันเสาร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐

เวลา ๐๕.๐๐ น.-๑๐.๑๕ น. หมู่มหาเถระจำนวน ๒๗ รูป มีการประชุม ซึ่งพอสรุปหัวข้อ
ได้คือ

๑. สมณะพึงนึสัยการทำวัตรจนเป็นปกติ
๒. การแสดงธรรมพืงเน้นสภาวะและการพิจารณาธรรม
๓. พืงทำงานด้วยขบวนการกลุ่ม
๔. คุยกับคนให้เข็น อยู่กับคนให้ได้

วันอาทิตย์ที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๐

เวลา ๐๙.๐๐ น.-๑๑.๐๐ น. เป็นช่วงเริ่มพิธีปลุกเสกฯ **พ่от่าน**ได้เล่าถึงชุมชนแห่งใหม่ คือชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ พูดถึงการสร้างพระพุทธรูปที่ใหญ่ที่สุด เรื่องพบบ่อน้ำซับ ที่อุดมสมบูรณ์ของบ้านราชา และเรื่องสถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน

สุดท้ายพ่от่านนำกล่าวปฏิญาณศีล ๘ ในงานนี้มีกฎระเบียบคือ การสังวรศีล สำรวมอินทรีย์ โภชนมัตตัญญตา และชาคริยานุโยคะ

รายการธรรมะภาคพิเศษวันนี้ (๑๒.๐๐ น. - ๑๔.๐๐ น.)

๑. ธรรมะกระดานดำ เรื่อง “**เข้าใจให้ได้ วางใจให้เป็น ในทุกข์ที่มีอยู่**” โดย **สมณะฟ้าไท สมชาติโก** ที่บริเวณทางเดินใกล้ศาลาหกเหลี่ยม

๒. ธรรมะสำหรับคนใหม่ เรื่อง “**สภาวะธรรมพันทุกข์มีได้จริง**” โดย **สมณะลานบุญ วชิโร** ที่บริเวณศาลาธรรมทายาท

๓. ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง เรื่อง “วางใจในทุกข์ของผู้หญิงเป็นเช่นนี้” โดย สม.ทองพราย
ชาวหินฟ้า บริเวณที่พักฝ่ายหญิง

๔. รายการถาม ตอบปัญหาธรรมะสำหรับเด็ก และบุคคลทั่วไป โดย สมณะแก้วกวี ศรีธัญโย
บริเวณศาลาส่วนกลาง

รายการภาคบ่าย (๑๔.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น.) เรื่อง “ความศักดิ์สิทธิ์ของงานปลูกเสกฯ” โดย
สม.รินฟ้า นิยมพุทธ สมณะแก่นหล้า วัชฌโน สมณะมีอัมน์ ปุรณกโร และสมณะแก้วกวี ศรีธัญโย
สรุปคือ ความขลังอยู่ที่ตัวเราเอง การลดละเรื่องกาม ก็จะต้องควบคุมการกินอยู่หลับนอน ระวัง
ความคิดจะกลายเป็นพฤติกรรม พฤติกรรมจะกลายเป็นความเคยชิน ความเคยชินจะกลายเป็นนิสัย
นิสัยจะเป็นสิ่งกำหนดชะตากรรม

รายการภาคค่ำ (๑๘.๐๐ น.-๒๐.๐๐ น.) สัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด “ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจ
พอเพียง” ดำเนินรายการโดย สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า ปฏิบัติกร คือ คุณไม้ผล ธรรมชาติโตก, คุณ
แรงพัก เบ้าทอง, คุณธงชนะ พรมมิ, คุณหินแท้ พะนะลา, คุณคำดิน ศรีเชียงใหม่, นางปราณี สระบัว,
คุณสมพร ยอดระบำ, คุณคำดิน ชมบุญเรือน, คุณเหมือนกัน บุตติเหมือน, และคุณเต็ม วันฤกษ์
ทุกท่านเป็นสุดยอดฝีมือ และเป็นตัวแทนรุ่นบุกเบิกที่เคลื่อนตัวมาจากหลายจังหวัดทุกภาคของ
ประเทศไทย และได้สร้างปรากฏการณ์ใหม่ใน ม.อุบลฯ

☆ ☆ ☆ วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า และเทศน์บรรยายจากหนังสือ เปิดโลก เทวดา ซึ่งเป็นการบรรยายต่อจากงานพุทธาภิเษกฯ ปลุกสำนึกให้ทุกคนตื่นจากโลกีย์วิสัย ให้เหมือน นกที่รู้จักฟ้า เหมือนปลาที่รู้จักน้ำ เห็นโลกอบาย โลกธรรม โลกอัตตาวา เป็นอันตรายอันแสนเผ็ด อวิชาคือเห็นดีเป็นชั่ว เห็นชั่วเป็นดี เรียกความโง่ที่ว่าโง่ชนิดตึกดำบรรพ์

เวลา ๐๖.๑๕ น. พ่อท่านเป็นประธานการประชุมชาว ม.อุบลฯ ซึ่งเป็นชุมชนต้นแบบที่ ๓ ต่อจากปทุมโมโคก และบ้านราชฯ จะเป็นตลาดพืชผักผลไม้ไร้สารพิษ ศึกษาเรียนรู้ชีวิตหมู่บ้าน มีร้านอาหารมังสวิรัตติ มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารชุมชน และเตรียมที่พักให้ผู้ที่จะไปเรียนระดับปริญญา ที่ ม.อุบลฯ

เวลา ๐๙.๐๐ น.-๑๐.๐๐ น. รายการธรรมะก่อนฉัน เรื่อง “นี่คือต้นแบบการชุมชน” โดย สมณะชนะพี ชิตมาโร และเรื่อง “คำตอบอยู่ที่ตัวเรา” โดย สมณะคมคิด ทันตภาโว สรุปคือ การชุมชน

ที่ยิ่งใหญ่คือการมาร่วมชุมนุมฟังธรรม ประพาศธรรม มาอยู่ร่วมกับผู้ทรงศีล ทรงวินัย การพัฒนา การนั้นต้องพัฒนาคน พัฒนาคนคือการพัฒนาตัวเราเองก่อน พัฒนาคนคือการพัฒนาจิตใจ

รายการธรรมะภาคพิเศษ (๑๒.๐๐ น.-๑๔.๐๐ น.)

๑. ธรรมะกระดานดำ เรื่อง “**ญาณปัญญาแบบบอเวนนิมเป็นเช่นนี้**” โดย **สมณะร่มเมือง ยุทธวโร** ที่บริเวณทางเดินใกล้ศาลาหกเหลี่ยม

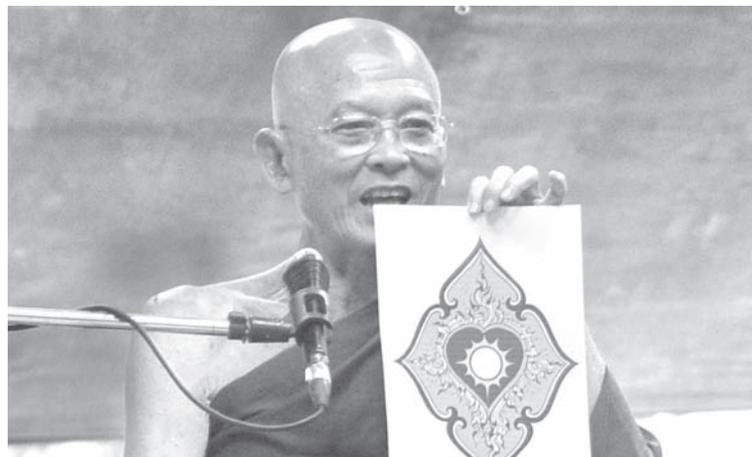
๒. ธรรมะสำหรับคนใหม่เรื่อง “**ความอ่อนโยนสุภาพของนักปฏิบัติธรรม**” โดย **สมณะดินไทรธานีโย** ที่ศาลาธรรมทายาท

๓. ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิงเรื่อง “**มีปัญหาแก้ไขไม่ได้ มหาสิขมาตุ**” โดย **สม.อ่านตน อโศกตระกูล** บริเวณที่พักฝ่ายหญิง

๔. รายการถาม-ตอบปัญหาธรรมะสำหรับเด็กและบุคคลทั่วไป โดย **สมณะแก้วกาว สรณีย์โย** ที่ศาลาฟังธรรมส่วนกลาง

รายการธรรมะภาคบ่าย (๑๔.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น.) เรื่อง **FE.TV. สื่อบุญนิยมในนักฆัตรรอบที่ ๔** โดย **พ่อท่าน** และ **คุณฝาฝัน แสงอาทิตย์** เมื่อ ๓๖ ปีที่ผ่านมาพ่อท่านอำลาวงการทีวี และวันนี้กลับเข้าสู่จอทีวีอีกครั้ง เป็นรอบปฏิสนธิสัจจะ เอาไม้แห้งลงไปแช่น้ำ สมณะต้องออกมามีบทบาททำงานเชิงรุกสื่อสารศาสนาออกสู่มวลชนผู้หลากหลายๆด้าน ผู้ออกรายการทีวี ของเราทุกคนไม่ต้องแต่งหน้า เรามีความซื่อๆ ใสๆ ซะอย่างธรรมชาติ

รายการภาคค่ำ (๑๘.๐๐ น.-๒๐.๐๐ น) สัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด “**ทำชยะให้เป็นเศรษฐกิจ**” ดำเนินรายการโดย **สมณะฟ้าไท สมชาติโก** ปฏิบัติกร คือ **จำนินจรีน หิรัญคำ นางเครือวัลย์ ทิพย์รัตน์ กุล นางภาวสุทธิ สมบูรณ์ และคุณไชยวัฒน์ ลินสว่างค์** พ่อท่านเห็นความสำคัญของชยะมานานับสิบปี ดังที่เคยเขียนลงในหนังสือแสงธรรมหลายฉบับ วันนี้ความจริงได้ปรากฏแล้ว พวกเขาต้องเอาจริงกับชยะ ทั้งชยะที่เป็นวัตถุดิบของและชยะ(กิเลส)ที่อยู่ในจิตใจของเรา

☆ ☆ ☆ **วันอังคารที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๐**

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ ทำวัตร พ่อท่านสอนว่า คุณคือคน ไม่ใช่คุณไม่ใช่คน คนคือคุณ คุณคือคน อาริยะบุคคลต้องมีความชวนชวย ความชวนชวยต้องประกอบด้วยปัญญา ชยันแต่ใจ เพราะยังมีอวิชชา อุเบกขาชั้นอาริยะเป็นสภาวะจิตชั้นฌาน ๔ ล้างอุปกิเลสได้ ไม่ดูด ไม่ฝัก เห็นความเมื่อน่าย(นิพพิทา) เห็นความคลายจาง(วิราคะ) พ่อท่านให้พวกเราช่วยกันเลือกชื่อองค์กรใหม่ คือ **สถาบันชยะวิทยา** จะต่อท้ายด้วยคำว่า “**ด้วยหัวใจ**” หรือ “**ด้วยดวงใจ**” บรรยากาศสนุกสนาน ญาติธรรมลงคะแนนก้ำกึ่ง พ่อท่านจึงให้นักบวช(สมณะ-สิกขมาตุ)ลงคะแนนร่วมด้วย ปรากฏว่า ได้ชื่อ “**สถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจ**”

เวลา ๐๖.๑๐ น. พ่อท่านเป็นประธานการประชุมเรื่อง **FE.TV**. อโศกราฟผลิตปุ๋ยได้สำเร็จแล้ว ต่อไปนี้เราจะสร้างชยะให้เป็นสถาบัน สำนักงานใช้บริเวณบริษัทพลังบุญ ชยะจะสร้างคนให้มีนิสัย

ประณีต สุขุม เป็นระเบียบ ไม่ฟุ่มเฟือย ใจเย็น เห็นคุณค่าสิ่งแวดล้อม ส่วนสถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน
FOR THE EARTH TV. (FE.TV.) จะอยู่ที่ศาลาวิหารพันปี

เวลา ๐๙.๐๐ น.-๑๐.๐๐ น. รายการธรรมะก่อนฉัน เรื่อง “ทบทวนให้สุข” โดย สมณะ
ธรรมทาบฟ้า รวีวัฒน์โณ และเรื่อง “ภักดิ์ใกล้ตัว” โดย สมณะดวงดี ฐิตปัญโญ ภักจากคนภักจาก
 ธรรมชาติ โหดร้ายรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยาก แต่ภักอันเกิดจาก “กิเลส” ในจิตใจเรา
 ทุกคน เป็นภักที่น่ากลัวที่สุด

รายการธรรมะภาคพิเศษ (๑๒.๐๐ น.-๑๔.๐๐ น.)

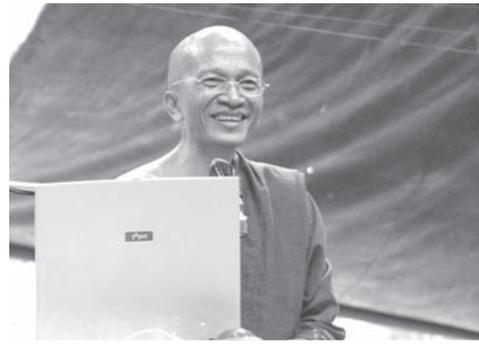
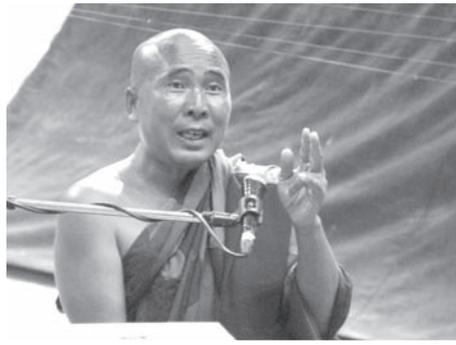
๑. ธรรมะกระดานดำ เรื่อง “ความรู้สึกร้ายแรงกลัวกิเลสจริงๆเถอะ” โดย สมณะหม่อม
มุกข์กันโต บริเวณทางเดินใกล้ศาลาหกเหลี่ยม

๒. ธรรมะสำหรับคนใหม่เรื่อง “ตอกย้ำเป้าหมายชีวิตดีๆไว้นะ” โดย สมณะมีอัมมัน
ปุรณกโร ที่ศาลาธรรมทายาท

๓. ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง เรื่อง “การเดินทางของชีวิต” โดย สม.มุสดี สะอาดวงศ์ บริเวณ
 ที่พักฝ่ายหญิง

๔. รายการถาม-ตอบปัญหาธรรมะสำหรับเด็กและบุคคลทั่วไป โดย สมณะแก้วแก้ว สรณโณ
 ที่ศาลาฟังธรรมส่วนกลาง

รายการธรรมะภาคบ่าย (๑๔.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น.) เรื่อง “ขยะชีวิต” โดย สม.กล้าข้ามฝัน
 อโศกตระกูล สมณะกลางคืน ไสร์จใจ และสมณะเพื่อพุทธ ชินธโร ขยะเพิ่มขึ้นทุกวัน ในน้ำ บนดิน
 และอากาศ แม้แต่ในจิตใจคนก็เต็มไปด้วยขยะหมักหมม น่าเหม็นเป็นพิษเป็นภัยต่อตัวเองและผู้อื่น
 สถานที่ใดมีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย เปิดโล่ง สดใส ใครๆก็อยากจะชม

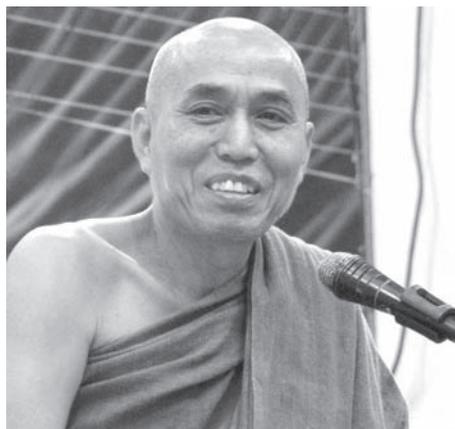
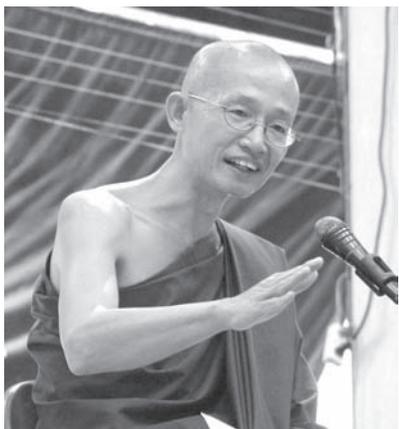

รายการภาคค่ำ (๑๘.๐๐ น.-๒๐.๐๐ น.) สัมภาษณ์ปฏิบัติกร ชุด “เกษตรอินทรีย์ที่น่าใจ”
 โดย สมณะเสียงศีล ชาตวโร ปฏิบัติกรคือ คุณอำนาจ คลีไบ หมอวิชัย อุ่นขาว อ.เชาว์วิรัช หนูทอง และ
 คุณปาลัน อรรถศิธร มีการสร้างดินให้อุดมสมบูรณ์ ด้วยการปลูกพืชหมุนเวียน การศึกษาวิธีปลูกผักหวาน
 ป่า จนประสบผลสำเร็จ การรู้จักใช้ปุ๋ยอินทรีย์ให้ถูกต้องตามความต้องการของพืชผัก ผลไม้จะได้ผลผลิตสูง

วันพุธที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๐

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ ทำวัตร ได้นำคำพยากรณ์เรื่องภัยพิบัติของโลกมาอ่านให้ฟัง ซึ่งเป็นไปตามเหตุปัจจัยในวัฏฏะของโลก ให้พวกเราเร่งทำกุศล ที่ได้ผู้มีบุญมาอยู่รวมกันมากๆ ที่นั่นก็จะมีพลังวิเศษมหัศจรรย์ พวกเราอย่าได้กังวล แต่ก็อย่าประมาท รีบเข้าหมู่เข้ากลุ่ม ให้พยายามศึกษาเจโตสมณะด้วย

รายการธรรมะก่อนขึ้น(๐๙.๐๐ น.-๑๐.๐๐ น.) เรื่อง **“เพื่อแผ่นดินด้วยหัวใจ”** โดย **สมณะลานบุญ วชิโร** และเรื่อง **“เส้นทางชีวิต”** โดย **สมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร** การแสดงธรรมนั้น แสดงได้โดยทางกาย ทางวาจา และทางใจ ไม่จำเป็นต้องพูดเก่งก็สามารถแสดงธรรมได้ ตัวอย่างที่ดีมีค่ากว่าคำสอน เส้นทางชีวิตมีมากมาย ทั้งชายและหญิง แต่สุดท้ายเส้นทางที่ประเสริฐสุดคือเส้นทางนิพพาน

รายการธรรมะภาคพิเศษ (๑๒.๐๐ น. ๑๔.๐๐ น.)

๑. ธรรมะกระดานดำ เรื่อง **“รักษาใจ รักษาความดีไว้เถอะ”** โดย **สมณะชาบซิ่ง สิริเตโช** ที่บริเวณทางเดินใกล้ศาลาหกเหลี่ยม

๒. ธรรมะสำหรับคนใหม่เรื่อง **“อย่าห่างไกลกระแสธรรมะเลยนะ”** โดย **สมณะดวงดี ฐิตบุญโญ** ที่ศาลาธรรมทายาท

๓. ธรรมะสำหรับฝ่ายหญิง เรื่อง **“ขยันอย่างไร จึงจะมีความสุข”** โดย **สม.หยาดพลี อโศกตระกูล** บริเวณที่พักฝ่ายหญิง

๔. รายการถาม ตอบปัญหาธรรมะสำหรับเด็กและบุคคลทั่วไป โดย **สมณะแก้วแก้ว สรณียโย** ที่ศาลาฟังธรรมส่วนกลาง

รายการธรรมะภาคบ่าย(๑๔.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น.) เรื่อง **“สร้างฝันกับสถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจ”** ดำเนินรายการโดย **สมณะฟ้าไท สมชาติโก** ปฏิบัติกรคือ **อ.สมพงษ์ คงจันทร์ อ.ขวัญดิน สิงห์คำ อ.แก่นฟ้า แสนเมือง และหมอวีรพงศ์ ชัยภัก** สรุปรคือ **ขยะแห่ง ขยะสด ล้วนมีประโยชน์ ถ้ารู้จักบริหารจัดการ** อโศกทุกคนต้องเอาจริง ทำให้เป็นหลักเป็นฐานเป็นนิสัย ทั้งปุ๋ย ขยะ กลีกรรรม

น้ำหมัก และเรื่องสุขภาพ เป็นสิ่งสำคัญต้องทำด้วยหัวใจเกินร้อย

รายการภาคค่ำ (๑๘.๐๐ น.-๒๐.๐๐ น.) สัมภาษณ์ปฏิบัติกรชุด “ความมหัศจรรย์ของ
สาธารณสุขโคอี ดำเนินรายการโดย สมณะเดินดิน ติกขวิโร ปฏิบัติกรคือ คุณแซมดิน เลิศบุศย์ คุณ
แก่นฟ้า แสนเมือง คุณตรงเดือน นาวาบุญนิยม คุณบุสดี เผ่าพงษ์ และอ.ขวัญดิน สิงห์คำ สรุปว่า
ยิ่งลดความเป็นส่วนตัวมากเท่าใด ก็ยิ่งเพิ่มความเป็นส่วนรวมมากขึ้นเท่านั้น ผลคือ

๑. ส่วนรวมจะเข้มแข็ง เป็นพลังรวม
๒. เกื้อหนุนผู้อ่อนแอ และสังคม
๓. ช่วยลดมานะอัตตาที่ส่วนตัวและส่วนรวม
๔. เกิดความสามัคคี
๕. เกิดความเจริญอย่างถาวร

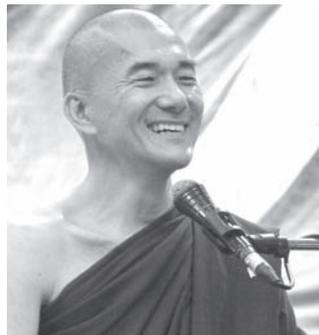
ข้อเสียคือ บางคนเกิดความมักง่าย ฟุ่มเฟือย ดูดาย ไม่ชวนชวาย ไม่ประณีต ไม่ประหยัด
ไม่เห็นความสำคัญ

วันพฤหัสบดีที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตร พ่อท่านกล่าวชื่นชมรายการภาคค่ำคืนวาน เรื่อง “**ความมหัศจรรย์ของสาธารณโภคี**” ว่าเป็นความสุดยอดของวิจิตรศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ซึ่งพ่อท่านได้นำมาจากคำสอนของพระพุทธเจ้า สามารถนำมาใช้ในวิถีชีวิตประจำวันได้จริง ยิ่งให้ไป ยิ่งได้มา

เวลา ๐๖.๒๐ น. พ่อท่านเป็นประธานการประชุมฝ่ายการศึกษาบุญนิยม ชีวิตเกิดมาเพื่อการศึกษา แต่คนไปเสียเวลาอยู่กับการมัวเมาไปกับสิ่งไร้สาระ เพราะไม่ศึกษากุศล อกุศล ครูหรือครุ ต้องศึกษาเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น ช่วยเหลือโลก ต้องมีใบหน้ายิ้มแย้ม สุภาพ อ่อนโยน มีจิตอาสาเต็มเปี่ยม

เวลา ๐๙.๐๐ น.-๑๐.๐๐ น. รายการธรรมะก่อนนั้น เรื่อง “**ศรัทธา จิตอาสา พัฒนาสู่คุณธรรม**” โดย สมณะดิ้นไท ธาณิโย และ “**ธรรมาวุธภาคสอง**” โดย สมณะกอบชัย ธัมมาวุธ การทำงานศาสนปัจจุบันนี้ จำเป็นต้องพัฒนาให้ทันยุค ทันสมัย เพราะฝ่ายโลกีย์มีการพัฒนากระตุ้นเร่งเร้ามอมเมาทุกรูปแบบ

รายการภาคบ่าย (๑๔.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น.) พ่อท่าน “**ตอบปัญหาผ้าโลกเทวดา**” วันนี้ตอนเที่ยง มีการเผาศพ**คุณแม่ของคุณไม้ผล ธรรมชาติโสภ** พวกเราฟังเกิด ฟังแก่ ฟังเจ็บ ฟังตาย กันได้ เมตตาเจโตวิมุตติหมายความว่า ผู้มีจิตหลุดพ้นแล้ว จะมีสภาพจิตเข้มแข็ง บริสุทธิ์ ไม่ทำบาป ทำแต่กุศล สังฆนียสถาน หมายถึงสถานที่ที่ควรระลึกถึง

รายการภาคค่ำ (๑๘.๐๐ น.-๒๐.๐๐ น.) สัมภาษณ์ปฏิบัติกร ชุด “เมื่อไหร่จะตื่นสักที” ดำเนินรายการโดย สมณะกล้าจริง ตถาโว ปฏิบัติกรคือ นางสมพร สุนทร(สหายน้อม) นายรัตนพงษ์ (วุ่น) วันละ น.ส.ชิตตะวัน(หนุ่ย) ชนะกุล สม.กล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล ตื่นออกจากความทุกข์ ทั้งปวง ตื่นออกมาจากความอาฆาต พยาบาท เบียดเบียน มาเป็นผู้สร้าง เป็นผู้ให้ เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน มาเป็นคนเก่ง และคนดี สามารถเปลี่ยนมิติวิถีชีวิตได้ด้วยคำสอนของพระพุทธเจ้า

☆ ☆ ☆ วันศุกร์ที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๐

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตร การตัดสินใจทำอะไร อย่าละล้าละลัง เมื่อจะทำอะไรแล้ว ต้องทำเต็มที่ จึงจะมีพลัง ถึงวันนี้แล้วเราต้องเดินทาง ต้องเปิดตัวทั้งด้านศาสนาและชีวิตจริง

เวลา ๐๖.๑๕ น. พ่อท่านเป็นประธานการประชุมสถาบันบุญนิยม พวกเราต้องรู้ความสำคัญ ในความสำคัญ ต่อไปนี้ต้องทำอะไรให้เป็นหลักเป็นฐาน ต้องสัมพันธ์กับโลกภายนอกกว้างขึ้น สถาบันบุญนิยมเป็นศูนย์รวมกองทัพ(ธรรม)ใหญ่ รวบรวมองค์กรทั้งหมด

รายการธรรมะก่อนนั้น (๐๖.๐๐ น.-๑๐.๐๐ น.) เรื่อง “นี่กว่าจะรอด” โดย สมณะตรงมั่น

อุชฺจาโร และสมณะหมอน มุฑุกันโต รูปแรกนี้กว่างานนี้ไม่ต้องขึ้นเทศน์ แต่แล้วนาที่สุดท้ายถูกนิมนต์ให้เทศน์ **“ไม่รอดจนได้”** รูปหลังเล่าถึงการประสบอุบัติเหตุเมื่อปีที่แล้ว ชนิดไม่น่าจะรอด แต่ก็รอดจริงๆ

รายการพิเศษ(๑๓.๓๐ น.-๑๔.๐๐ น.) **พบลุงจำลอง ศรีเมือง** ทางการขอให้พวกเราช่วยอบรมเกษตรกรต่อไป เพราะเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงและเรื่องคุณธรรมจะต้องทำอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนผู้นำนั้น ต้องอบรมถึงเดือนละ ๕ รุ่น ผู้ที่จะจบจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า(จปร.) ก็จะมาอบรมที่โรงเรียนผู้นำ ฉะนั้นศูนย์อบรมทุกแห่ง ต้องมีความพร้อมที่จะช่วยเหลือสังคมประเทศชาติ

รายการ**ตอบปัญหาฝ่าโลกเวทดา**(๑๔.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น.) โดย**พ่อท่าน ปฐมโศก**ได้รับชมทรัพย์ไปเต็มๆ โดยเฉพาะสมณะและครู ซึ่งพ่อท่านก็รับไว้พิจารณา ผู้จะตำหนิผู้อื่นควรปรับปรุงวาจาให้ดี และดูบุคคลดูกาลเทศะ ถ้าเกิดมาสวยแต่ไม่มีคุณธรรม ก็อย่าสวยเลย... สงกรานต์ควรเลิกได้แล้ว เพราะสิ้นเปลือง ลามก..... ๒ คอรัสยอดฮิต คือ คอรัสสุขภาพ และคอรัสมหัศจรรย์ ผู้ยังไม่เข้าใจก็อย่าด่วนตีทัง ผู้ถูกเอาเปรียบ ถูกล่าเหยียด อย่าน้อยใจ ต้องถือว่าโชคดี ได้ฝึกตัวเองสู้ตายๆ ม.อุบลฯ เป็นสถานศึกษาเศรษฐกิจพอเพียง... ทำบุญ ทำทานที่มีคุณค่า เกิดมาไม่เสียด ไม่ชวย ไม่โง่ และมีจิตวิญญานงดงามดีกว่า

รายการภาคค่ำ (๑๘.๐๐ น.-๒๐.๐๐ น.) **สองนาที่ทองของเกจิฯ.....**

เอาจริง เอาจัง รวมพลังสามัคคี ด้วยหัวใจให้ทีวีเพื่อแผ่นดิน
บนเส้นทางชีวิต ถูกผิดเป็นเรื่องธรรมดา ยาวไกลสุดขอบฟ้า
ก้าวไปเพื่อไขว้คว้า ด้วยจิตอาสาที่มุ่งมั่น

☆ ☆ ☆ วันเสาร์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๐

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ ทำวัตร อากาศยามเช้าเย็นสบาย พอสวดมนต์
เสร็จ ฝนก็ตกปรอยๆลงมาเล็กน้อย เหมือนพรมน้ำมนต์ พ่อท่านสอนว่า “สติ” มี ๓ ระดับคือ สติ
ปุถุชน สติกัลยาณชน และสติอารยชน สติแต่ละระดับจะมีค่าต่างกัน การฝึกสติเบื้องต้น ต้องฝึกซ้ำ
ไว้ก่อน อ่านอาการสัมผัส อ่านอารมณ์ ระลึกรู้ และมีรัชมวิจยไปพร้อมกัน

เวลา ๐๙.๐๐ น.-๑๐.๐๐ น. มีการสรุปงาน ซึ่ง**ศิระขอโตกมีศิษย์เก่าสัมมาสิกขามาช่วยเป็น
หลักหลายๆด้าน** ทำให้งานลุล่วงไปด้วยดี วันแรกมีผู้มาร่วมงาน ๑,๐๗๓ คน วันสุดท้าย ๗๙๑ คน
งานรับ **FE.TV** จำหน่ายหมด ๔๕๐ งาน มีผู้ซื้อหุ้น **FE.TV** ๕๗๒ หุ้นๆละ ๑๐๐ บาท มีผู้จองหุ้น
ไว้อีก ๔,๗๖๐ หุ้น ได้รับบริจาค ๗๔,๐๑๐ บาท มีผู้อาสาทำงานฟรี ๓๒ คน และขอมีรายได้บ้าง ๖ คน

สมณะเดินดิน ดิกขวีโร ให้โอวาทสรุปปิดงานโดยย้ำเน้นให้เห็นความมหัศจรรย์ของสาธาณโมคิ
เมื่อความเป็นส่วนตัวเองน้อยลงเท่าใด ความเป็นส่วนรวมก็จะทวีเพิ่มขึ้นเท่านั้น ยิ่งให้ไปยิ่งได้มา จะ
เป็นความมั่นคง อุดมสมบูรณ์ของสังคมหมู่กลุ่มชุมชนของเรา

➤ สมณะธัมมรักขิต รายงาน

โทรทัศน์ช่องใหม่ของโลก

FE.TV.

เพื่อแผ่นดิน For The Earth

ก่อนทำ FE.TV. พ่อท่านบอกว่า

(๑๙ เม.ย.'๕๐ พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์)

ตอนนี้เราจะประชุมเรื่องโทรทัศน์ช่องใหม่ของโลกที่จะอุบัติขึ้นในวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๐ ที่จะถึงนี้ ท่านผู้ใดจะเข้าร่วมประชุมขอเชิญมาประชุม เรานัดไว้เวลา ๕ โมงเย็น ตอนนั้นคณะกรรมการผู้ปฏิบัติการอยู่ ก็เห็นหน้าเห็นตากันพอใช้ได้ ส่วนผู้ที่สนใจอยากจะมาร่วมประชุมนั้นก็ขอเชิญมาเป็นกำลังใจ มาเป็นผู้ช่วยขบคิดก็ได้ เชิญทั้งสมณะทั้งสิกขมาตุ ใครก็แล้วแต่ วันนี้จะประชุมครั้งยิ่งใหญ่ เพราะว่าจะพูดกันในรายละเอียดที่จะต้องไปใช้ แล้วต้องรู้ว่ารายละเอียดหลายๆอย่างที่เราจะดำเนินงานเรื่องโทรทัศน์ เพราะเราจะเป็นเจ้าของโทรทัศน์ตั้งช่องหนึ่ง ไม่ใช่เรื่องสามัญนะ เพราะฉะนั้นเราก็ควรศึกษา รับรู้ จะได้ช่วยกันได้ถูกต้องและจะไม่ทำอะไรผิดพลาด เราจะได้ทำอะไรที่เกิดประโยชน์ เจริญอกงามขึ้นทั้งประโยชน์ตนประโยชน์ท่าน

คณะกรรมการตรวจสอบกันดูซิ ตัวบุคคลต่างๆ คณะกรรมการ โดยเฉพาะคณะ

กรรมการ บริหารที่มาแล้ว ดูซิว่ามีจำนวนครบองค์ประชุมแล้วหรือยัง ที่จริงน่าจะครบ แค่ครึ่งหนึ่งเกินครึ่งแล้ว ดูๆแล้วเกินครึ่งนะนี่ แต่ถ้ารวมคณะกรรมการอำนวยการ และคณะกรรมการบริหาร ก็ยังไม่ถึง

กรรมการบริหารมี นายหนึ่งพุทธวิมุตตินันท์ นางสาวเบญจวรรณ เจริญวงษ์ นางสาวนภวรรณ วิสิฏฐศรีศักดิ์ นางสาวประกายขวัญ ปัญญาพร นางสาวหนึ่งฟ้า นาวาบุญนิยม นายชูศักดิ์ วาริสระ นายไชยวัฒน์ สิ้นสูงค์ นายหนึ่งแก่น บุญรอด นายภูไพร รินคำ นางสาวเรวดี ตันนุกิจ นี่บอกกันหมดหรือเปล่า ใครเป็นคนติดต่อ หนึ่งฟ้าอยู่อุบล ก็รู้อยู่แล้วก็ไม่ใช่ไร ที่มาไม่ได้เพราะอยู่อุบล อังรงค์ บัวบุษารุ่งโรจน์ บุสดี ขวัญดิน แซมดิน เสกสรร

ที่นี้ผู้ที่รับปากรับหน้าที่ที่จะไปจัดรายการด้วย มีหน้าที่ทั้งฝ่ายเทคนิคที่จะมาช่วยกันลงมือทำ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานฝ่ายเทคนิค

ก็ตามน่าจะมาฟังกันหมด นี่ยังไม่เท่า ไหร่เลย มันควรจะพรีบล็อก ๓๐ คนแล้ว นี่ดู ดูแล้วแคลิบกว่าคน มันจะไปไหวมั๊ยนี้ ดูท่าทีแล้ว ตื่นเต้นหรือตื่นตัว มันก็อย่างนี้แหละนะบริษัทที่ไม่มีการปล่อย ไม่มีการตัดเงินเดือนนี่ มันก็อย่างนี้ ถ้ามีการปล่อยตัดเงินเดือน เวลาที่มีวาระสำคัญที่จะประชุมหรืออะไรนี้ ไม่ค่อยพลาดหรอก ขึ้นพลาดก็โดนตัดเงินเดือน โดนพิจารณา นี่ไม่มีแบบนั้น เลยไม่กระตือรือร้น อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ยึดมั่นถือมั่นในอัตตา ถือดีว่าทำงานฟรีเพราะฉะนั้นอะไรก็ได้ มากก็ได้ ไม่มากก็ได้ บอกแล้วเมื่อวานนี้ เทคนต์แล้ว ย้ำแล้วว่ามันไม่ได้แล้วหาเดี๋ยวนี้เราจะทำที่เหมือนอย่างเดิมๆไม่ได้แล้ว ประเภทว่า เราทำฟรีนี้ มากก็ได้ ไม่มากก็ได้ มาเวลาไหนก็ได้ ตามใจชอบ มันบ่าเรออัตตาอย่างเดี๋ยว เพราะฉะนั้น อันนี้เป็นการปฏิบัติธรรมอย่างยิ่ง มันเป็นทั้งอุปการณ เป็นทั้งบพิกหัตที่ เราจะต้องฝึกการลดละอัตตาตัวนี้กันจริงๆ ถ้าเผื่อว่าเราเป็นนักปฏิบัติธรรมแล้ว ยังไม่เข้าใจอย่างนี้ แล้วก็ไม่ได้ลดละอัตตาตัวนี้ อาตมาว่าก็คงจะไม่เข้าทำนะ แต่ถ้าผู้ใดรู้ ก็ต้องพยายามปฏิบัติให้มันเกิดประโยชน์ให้เกิดมรรคผล ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วงานก็ไม่เดิน การลดละกิเลส

ก็ไม่ได้ผล

ไม่เดินทั้งประโยชน์ตนไม่เดินทั้ง

ประโยชน์ท่าน ก็เลยเป็นโมฆบุรุษ เป็นคนสูญเปล่า

ไม่เกิดผลดีทั้งสองด้าน ตนก็ไม่เกิดประโยชน์ ผู้อื่น

ก็ไม่เกิดประโยชน์ แล้วมันก็กลายเป็นคนเปล่าๆ

เป็นคนไม่มีคุณค่า เป็นคนไม่เกิดการพัฒนา ไม่

เกิดอะไร

ยิ่งถ้าเป็นการประชุมของกรรมการ บริษัทถอยหลังเข้าคลองจงกัก กรรมการโดยเฉพาะที่เป็นกรรมการทางนิตินัยถ้ามีเหตุการณ์หรือมีเรื่องราวที่จะต้องประชุมกันแล้ว ต้องมีผลในการอนุมัติในการทำนิติกรรมอะไรขึ้นมา คณะ

* บรรยายภาคการประชุม FE.TV.

กรรมการไม่ครบ นี่ไม่ได้นะ

แซมกิน : กราบนิมนต์
เริ่มก่อนดีมั้ยครับ พ่อท่านเทศน์
ไปเรื่อยๆ เดี่ยวเขาก็ทยอยมาจนครบ
ในวาระแรกนี่ก็อยากกราบนิมนต์

พ่อท่าน มีอะไรจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ กราบ
นิมนต์เลยครับ

พ่อท่าน : ก็นำเรื่องเลยนะ พูดกัน
ให้รู้ครบๆ ให้รู้กันสมบูรณ์ๆ ว่ามาถึงวันนี้แล้ว
อาตมาถือว่าเป็นวันสุดท้ายที่เราจะได้เตรียมตัว
เตรียมงานที่เราจะต้องทำงานกันเป็นกิจจะลักษณะ
ทำกันอย่างสัญญาประชาคมอย่างจริงจังเลย
โดยเราได้ทั้งจดทะเบียนนิติบัญญัติอะไรก็
แล้วแต่ ผูกพันไปหมด ทั้งเป็นธุรกิจรวมไปถึง
การต้องใช้จ่ายเรื่องเงินเรื่องทอง เป็นเรื่องเป็นราว
กันแล้ว เพราะฉะนั้นเราก็จะต้องมากำชับกำชากัน
มาย้ำมาบอกสิ่งที่เราได้กำหนด สิ่งที่เราได้ตั้ง
สิ่งที่เราได้พยายามจัดสรรอะไรกันมาจนถึงวันนี้
อะไรมันขาดแคลน อะไรมันยังไม่บริบูรณ์ เราก็
จะได้พูดกัน อะไรที่ควรจะต้องเตือน ควรจะพยายาม
ให้รู้ไว้ว่าอันนี้ระมัดระวังนะ ไม่สมควรนะ อย่า
ทำนะ อะไรอย่างนี้เป็นต้น ก็จะพูดกันให้ชัดเจน
ไม่เช่นนั้นเราทำออกไปคราวนี้ แล้วไม่รู้ตัว ไม่เข้าใจ
เกิดความผิดพลาดขึ้นมาแล้ว การที่จะถูกปรับหรือ
การที่จะเสียหายในเงาที่เราจะทำต่อไปนี้ มันจะ
เป็นตัวเลขที่สูงมาก

เช่นที่เราไปละเมิดลิขสิทธิ์ ลิขสิทธิ์
ภาพก็ดี เสียงก็ดี การแพร่ภาพ โทรทัศน์มีภาพ
มีเสียงนี้แหละเป็นหลัก ภาพก็ดี เสียงก็ดีถ้าไป
ละเมิดลิขสิทธิ์เขา ในทางธุรกิจโดยเฉพาะ
ลิขสิทธิ์งานระดับอย่างนี้ แม้ละเมิดไปครั้งเดียว
เขาก็ฟ้องทีหนึ่งเป็นร้อยล้านพันล้านได้ทันที รับ
ซับซาบความนี้ไว้ก่อนอื่นเลย เพราะฉะนั้นต้อง

มันจะต่างกันจริงๆ เราไม่ต้องไปกลัว เราไม่ ต้องไปเลียนแบบ... ...เราไม่มีรูปประกลันเสียง สัมผัสเหมือนของเขา แข่งเขาไม่ได้

ระมัดระวังให้มากเลยนะ **คณะผู้ทำงานทุกคน**
ทุกด้านทุกฝ่าย การละเมิดลิขสิทธิ์นี้ระมัดระวัง
ให้ดีเลย เรามีอะไรของเราที่ใช้ของเราที่มั่นใจว่า
ไม่ผิดพลาดไม่เกิดเรื่อง อย่าไปหยิบเอามาง่ายๆ
ถ้าจะเอาของคนอื่นมาใช้แล้วต้องมีหลักฐาน

แม้แต่การบอกอนุญาตกันด้วยปาก
เอาเถอะๆ เอาได้ ก็อย่าเชียวนะ ยิ่งอนุญาต
ด้วยปากจากผู้ที่ไม่มั่นใจอย่างจริงจังใจจริงจัง
เลยนี่นะ แล้วเขาก็มีสิทธิ์เต็มที่ด้วย อย่าไป
ทะเลาะทะเลาะอย่าไปทำมันง่ายเป็นอันขาด เพราะ
เรื่องมันเคยเกิดมาแล้ว มากมายในวงการพวกนี้
มันหนักหนาสาหัสจริงๆ เราโดนฟ้องร้องทีเดียว
รับรองล้มเร็วกว่าไอทีวี ที่ถูกฟ้องแล้วโดนปรับ
ถึงเก้าหมื่นล้าน เราไม่ต้องถึงเก้าหมื่นล้านหรอก
แค่เก้าล้านสิบล้านนี่เราก็หัวล้านแล้ว ผมร่วง
กราวหมดเลยแหละ ไม่ได้รับคำพิพากษาอะไร
เจอเข้าเท่านี้ก็ตายแล้ว นี่เป็นเรื่องหนึ่งที่จะพูด
กันตอนนี้ และจะทำซ้ำกันอีกตอนที่มีความ
ครบๆ มากๆ ตอนนี้อยู่จัดทำรายการต่างๆ หรือ
ผู้ที่มีส่วนในการที่จะเสนอภาพเสนอเสียงออกไป
สู่จอโทรทัศน์ก็ยังไม่ครบ เพราะฉะนั้นจะต้อง
รู้กันถ้วนทั่วทุกคน จำได้แล้ว รู้แล้วก็เตือนกัน
ตึงกัน อย่าเผลอ หัวงันไว้ อันนี้ได้รับอนุญาต
ลิขสิทธิ์แล้วยัง

อะไรที่ยังไม่ได้รับอนุญาตทางลิขสิทธิ์
อย่าไปทะเลาะทะเล่เล่น อย่าประมาท เราหาอะไร
ทดแทนไป เอาของเราเองของที่แน่ใจว่ามันไม่
ละเมิดลิขสิทธิ์ให้ได้ นี่อยากเตือนกัน เป็น

เรื่องหลักเรื่องสำคัญ เพราะว่าในวงการนี้
ผิดพลาดไม่ได้ ถึงขั้นตาย ถึงขั้นล้มละลายเลย
นะ ยิ่งเราคนจน เรายิ่งไม่มีทุนรอนอย่างนี้เขา
ไม่ไว้หน้านะ คนจนคนรวยเขาไม่ไว้หน้าหรอก
ทางโลก ยิ่งเรายังมีลักษณะที่คนเขาไม่ชอบชู้หน้า
นี้ ชอบพูดภาษาชู้ๆอยู่ด้วย มันก็จะเกิดเรื่อง
ในลักษณะนี้ได้ง่าย เราหนัดที่จะโดนฟ้องโดน
กล่าวหาโดนอะไรต่ออะไรพวกนี้อยู่ด้วย เพราะ
ฉะนั้น เราต้องระมัดระวังตัวให้มาก แม้มันจะ
ไม่เด่นไม่ดีไม่สวยงามไม่หรูหราไม่ครบครันอะไร
เท่าไร ก็ไปตามประสาเรา นั่นเป็นสิ่งที่เตือน
ที่นี้นโยบาย....

แถมดิน : ขออนุญาตนิดนึงครับ
พ่อท่าน ขอขยายตรงนี้หน่อยว่า แม้แต่บางส่วน
ของภาพนะครับ หรือเสียงเฉพาะบางช่วงที่เขาไม่
ได้อุญาตก็เหมือนกันนะครับ ไม่ใช่เฉพาะที่จะ
เอามาทั้งภาพนะครับ เพราะเราเคยมีตัวอย่างอยู่

แล้วภาพ

นั่นเป็นภาพผลไม้ เราเอามา

เพียงบางส่วนนิดเดียวก็ถูกฟ้องได้ ก็ขอให้ทราบ
กันไว้ด้วย

พ่อท่าน : มันเคยมีเหตุการณ์แล้ว

มันเคยเกิดแล้ว เรายังไม่หนักหนาสาหัสเท่าไร้อัน
นี้ ถ้าเผื่อว่าหนักหนาสาหัสแล้วที่นี้ไม่มีข้อแก้ตัว
เพราะโดยหลักของกฎหมายแล้วนี่มันเสียท่าแน่
เพราะกฎหมายเขาตราไว้อย่างนั้นจริง

ที่นี้เรื่อง**นโยบายหรือทิศทางของสื่อ**ที่เรา

กำลังจะดำเนินการขณะนี้ คือโทรทัศน์แต่ละช่อง
จะมีลักษณะประจำแล้วก็มีนโยบายสำคัญของ
ตนเอง ลักษณะประจำของโทรทัศน์เรานี่ อาตมา
มันใจว่ามันไม่เหมือนของโทรทัศน์ใดๆในโลก ฟัง
ไว้นะลักษณะที่ต้องการหรือที่เรียกว่าอัตลักษณ์

* บรรยายภาพการถ่ายทอดสดครั้งแรก ที่ส่งจากห้องกันเกรา อาคารสถาบันบุญนิยม สันติอโศก
ในรายการวิถีอารยธรรม โดย พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ และท่านจันทร์

หรือลักษณะของตัวเองของตัวของเรา หรือจะเรียก
เอกลักษณ์ก็ได้ เอกลักษณ์เป็นลักษณะเด่น
และลักษณะประจำตัว ของเราด้วย อัตลักษณ์
ของเราจะเป็นลักษณะของการสื่อสารออกไป
เพื่อรายงานความจริง ฟังให้ดีโทรศัพท์ของเรา
เป็นโทรศัพท์ที่สื่อสารออกไป**เพื่อรายงาน**
ความจริงต่อสังคม คำว่าความจริงก็คือ **ความจริง**
ของชีวิต **ความจริงของวิถีการดำเนินชีวิต**
ความจริงของวัฒนธรรม **ความจริงของพฤติกรรม**
ของมนุษยชาติ **ความจริงของสังคมหมู่ชนกลุ่มหนึ่ง**
กลุ่มนี้มีแนวคิดอย่างนี้ มีวัฒนธรรมอย่างนี้ มี
อัตลักษณ์อย่างนี้ มีเอกลักษณ์อย่างนี้ เราจะสื่อ
อย่างนี้ออกไป นี่เป็นลักษณะที่เราจะทำ มันต่าง
กับลักษณะของช่องอื่นๆที่เอาตมาพูดแล้วว่ามันเป็น
หนึ่งเดียวในโลก

ช่องธรรมกายเขาก็บอกว่า เป็นช่อง
เดียวในโลก only one channel ของเราก็
หนึ่งเดียวเหมือนกัน ที่มันต่างจากอันอื่นก็เพราะ
ว่าอันอื่นเขาเสนอออกมาที่ต่างจากอัตลักษณ์ของเรา
หรือเอกลักษณ์ของเราตรงที่ว่า เขาสื่อสิ่งที่ปรุงแต่ง
สิ่งที่ทำหน้าประแป้ง สิ่งที่แต่งตัวหรือสังฆาร
เป็นเรื่องของสังฆารธรรมส่วนใหญ่ เป็นสังฆาร
ธรรมบริสุทธิ์ บางอย่างเป็นเรื่องที่เสแสร้งปั้น
แต่งขึ้นมาเพื่อเผยแพร่ให้คนชอบรส ชอบสนุก
ชอบเพลิดเพลินชอบอวยได้เสพ

เขามีเป้าหมายหลักตรงที่ทำให้คนถูกใจ
เอเรียดอรัยมีรสชาติทั้งทางรูปรสกลิ่นเสียงสัมผัส
ซึ่งเป็นเรื่องที่เราศึกษากันแล้ว รู้แล้วว่าอันนี้
โลกียรสทั้งหมด เขาจะสื่ออันนั้น เขามีสาระ
เขาจะมีอะไรในสื่อของเขาในรูปแบบของอะไรก็
แล้วแต่ เป็นสารคดี หรือบันเทิงคดี หรือว่า
บันเทิงกรรมก็ก็ตาม เขาก็จะมีสาระบ้าง แต่เนื้อแท้
เนื้อหาของเขาที่ทำออกมานั้นจะเป็นการปรุงแต่ง

มากกว่าเนื้อแท้ มันไม่ใช่ศิลปะ เหมือนยานี้
เนื้อยามันจะต้องมีฤทธิ์เท่านี้ อย่างน้อยซีหมู
ซีหม่าต้อง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
ถึง ๙๕ เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่มาปรุงแต่งเป็นสี
เป็นน้ำตาล เป็นอะโรมาผสมผสานบ้าง แค่ ๕
เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แต่โทรศัพท์ทั้ง
หลายแหล่งนั้น ปรุงแต่งรูปรสกลิ่นเสียงสัมผัสกว่า
๕๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง ๖๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง ๗๐
เปอร์เซ็นต์บ้าง เนื้อมันไม่ถึง ๓๐ หรือ ๔๐ เลย

เนื้อหาสาระ บันเทิง รายการบันเทิง
ส่วนมาก สาระไม่ถึงสิบเปอร์เซ็นต์ แม้รายการ
สารคดีบางที่ก็ยิ่งประกอบไปด้วยสีแสงเสียงอะไร
ต่ออะไรต่างๆนานาที่เขาปรุงแต่งเข้าไป ถึงไม่มี
เพลงก็จริง แต่ก็ยังมีอะไรประกอบปลื้ลจะทำให้
สนุกสนาน เพื่อให้เกิดรสชาติ ในสารคดีบาง
รายการนี้ใส่บันเทิงเข้าไปตั้ง ๑๐ ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์
ทั้งๆที่ชื่อสารคดี แต่มีเนื้อสารคดีไม่ถึง ๘๐
เปอร์เซ็นต์ **ของเรานี้บางรายการอาจจะจัดมะลิตี๊ด**
เป็นสารคดีร้อยเปอร์เซ็นต์เลย อย่างนี้เป็นต้น

มันจะต่างกันจริงๆ เราไม่ต้องไปกลัว
เราไม่ต้องไปเลียนแบบ หรือเราไม่ต้องไปกริ่ง
เกรงเลยว่าเราไม่มีสีกลิ่น เราไม่มีรสชาติ เราไม่มี
รูปรสกลิ่นเสียงสัมผัสเหมือนของเขา แข่งเขาไม่ได้
เรารู้ตั้งแต่ในมุ้งแล้วว่าแพ้ และเราจะไม่เอาชนะทาง
โลกเขาจริงๆในเรื่องรูปรสกลิ่นเสียงสัมผัส แต่
เราก็ไม่ได้เป็นคนโง่ๆ ง่ายๆ ที่จะต้องออกไปในรูป
ที่ว่าเป็นสาระชะร้อยเปอร์เซ็นต์ จนกระทั่งไม่รู้จักร
รสชาติ ไม่รู้จักอนุโลมปฏิโลม ไม่รู้จักชีวิตมนุษย์
ไม่รู้จักอารมณ์จิตของมนุษย์ ก็ไม่ใช่ เรามีศิลปะ
เราก็ต้องมีสุนทรียศิลป์ประกอบกับสาระ **เพราะ**
ฉะนั้นงานของเราจะต้องเป็นงานศิลปะ ที่มีสารศิลป์
มีสุนทรียศิลป์ประกอบกัน อย่างไม่ได้สัดส่วน

สุนทรียศิลป์หรือว่าสิ่งประกอบปรุง

แต่งเข้าไปนั้นมันจะมากมายเกินกว่า ๕๐ เปอร์เซนต์มันก็ไม่ดี เกินกว่า ๓๐ เปอร์เซนต์นี่ก็มากแล้ว สิ่งที่ปรุงแต่ง เข้าไปในสารศิลป์นั้นๆ ก็ต้องทำความเข้าใจดูเอาเองเลยว่า สิ่งที่เราจะลือ่นั้นสาระคืออะไร สุนทรียะคืออะไร สุนทรียะคือสิ่งปรุงแต่งมีรูป รส กลิ่นเสียงสัมผัส เป็นต้น ที่มันปรุงมันแต่งไปประกอบกับงานที่เรากระทำออกมา

เพราะฉะนั้นอัตลักษณ์หรือเอกลักษณ์ของเราจะเป็นเช่นที่กล่าวนี้ ยกตัวอย่างเช่นที่เราออกรายการทดสอบมาเดือนหนึ่งนั่นแหละ ผลงานของเรา มีดนตรี มีแสงสีเสียงพอสมควร แต่ละเรื่อง แต่ละอันๆ ออกมาแล้วนี่ จะว่าไปแล้วแม้แต่เพลง มันก็เป็นเนื้อสาระซะจนแทบจะเป็นบันเทิงเริงรมย์ไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซนต์ ฟังแล้ว... อย่างนักทำเพลงพวกปฏิพลที่เคยมีคณะดนตรีทำเพลงด้วยกัน เขาเคยว่า **เหม..ฟังเพลงพ่อท่านเหมือนฟังเทศน์ ยิ่งทำเพลงพ่อท่านไปแล้วยิ่งเหมือนฟังเทศน์ดีๆ** นี้เอง ก็จริงนะ เรามีทำนอง

ลีลา มีเสียงอะไรต่ออะไร แต่มันเป็นเนื้อแท้ๆของสาระ เป็นสารศิลป์ที่สมบูรณ์แบบบางที่อาจจะแข็งทีเดียว ดีไม่ดีเป็นโลกุตระกึ่งยงหนักจนไม่รู้เรื่องเลยก็ได้ แต่อาตมาไม่มีปัญหา เขาจะว่าไม่รู้เรื่อง ไม่นูโลม ไม่อร่อย ก็ไม่เป็นปัญหาเท่าไร เพราะเรารู้ว่าเราคัดเลือกคนที่จะมีปัญญามีดวงตาที่จะรับสิ่งนี้

คนโลกนี้รับรู้แต่วัตถุ สิ่งมอมเมาแล้ว ก็ชื่นใจชอบใจ เอ็ดดอร์อยอะไรเต็มที่ แล้วเขา

* ห้องควบคุม

นโยบายหลักของเราคือ **วิธีปฏิบัตินั้นก็ต้อง ให้เป็นศิลปะ และ ไม่ใช่ทำงานเพื่อเงิน แต่ทำงาน เพื่องาน**

ก็หลอก ขายเอาเงินเอาทอง
จําวยกันอยู่ในโลกในสังคม เรา
รู้ว่าเราไม่ได้ทำงานเพื่อล่าหาเงิน
เพื่อที่จะไปเพิ่มกิเลสไปทำให้เขา
ติดยึด ให้เขาหลงใหล แล้วเขาก็

ต้องเอาเงินมาซื้อมาจากเรา แล้วเราก็อารวย
ส่วนคนเหล่านั้นจะตกนรกหมกไหม้ติดกาม ติด
อบายมุข ติดอัฐตอะไรอย่างใด เราไม่รับผิดชอบ
เลย ซึ่งอย่างนี้เราไม่สมควรทำแน่นอน

เพราะฉะนั้นในสิ่งที่เราออกไป อย่างที่
เราถ่ายทอดอยู่นั้นแหละ อาตมาว่าอย่าให้ออก
นอก ไปจากสิ่งเหล่านี้ เป็นแต่เพียงว่าเรามา
จัดระเบียบ จัดรายการ มีสตํ่า มีอะไรอย่าง
สิ่งเหล่านั้นเป็นวัตถุดิบ ที่เราจะใช้รายงานต่อสังคม
ว่าเราต่อสู้มา เราทำอะไรมาตั้งแต่ต้น มันจะต้อง
ใช้ทั้งสิ่งที่เป็นของเก่า หลักฐานประวัติศาสตร์
สิ่งที่เป็นจริง ไม่ใช่ไปสร้างขึ้นซึ่งไม่จำเป็นเลย
อย่างของเราเนี่ยะ อาจจะใช้บ้าง มีความจำเป็นบ้าง
แต่ไม่จำเป็นที่จะต้องไปทำอย่างๆ เหมือนอย่างเขา
ที่ต้องจำลองเรื่องนั้นเรื่องนี้ออกมา เพราะเขา
ขาดบันทึกตำนาน บันทึกประวัติศาสตร์ซึ่งเป็น
หลักฐานบันทึกมาเก่า เขาไม่มีวัตถุดิบ แต่ของ
เรามีวัตถุดิบเยอะ

ตอนนี้กำลังเรียงกันออกมา โอโฮ!
กองเป็นตั้งเลย ที่เราถ่ายเก็บเอาไว้...แล้วเรา
กำลังลงแผ่นไว้ ตอนนี้เอาออกจากตลับวีดีโอ
มาใส่วีซีดี ดีวีดี เอากลับไปเทศน์ที่ถ่ายจาก
กล้อง จากอะไรพวกนี้ กำลังลงแผ่น ลงอะไร
ไว้ เราทำงานอยู่อย่างหนักในด้านเทคนิคตอนนี้
เพราะว่าเราต้องมีสมบัติ ต้องมีวัตถุดิบ ของเรา
ที่จะเอาใช้งาน...

โดยองค์รวมที่อาตมาดูพวกเราที่ถ่ายทอด
ออกมาแล้วนี้ มันเป็นเรื่องสุดยอดเลย อาตมา

เห็นว่าเป็นเรื่องสุดยอด คนจะยินดี หรือไม่
ยินดีเท่าไรเหนี่ย อาตมาก็คิดว่า **แน่นอน...เรา
เชื่อได้เลย ว่าคนจะยินดีน้อย เพราะมันไม่
เป็นรสชาติแบบโลกีย์ อันนี้ก็รู้ๆกันอยู่ แต่มัน
มีอะไรแปลกๆ ใหม่ๆนะ อาตมาว่า มันไม่
เหมือนโลก มันไม่เหมือนสังคมส่วนกว้าง ที่เขา
ทำออกมา อาตมาว่ามันมีสิ่งที่น่าสนใจ โดยเฉพาะ
ปัญญาชน หรือนักศึกษา ผู้แสวงหาคำจะตื่นตื่น
น่าจะรู้สึกที่ โอโฮ! มีนวัตกรรม มีสิ่งเกิดใหม่
มีอะไร อ้อฮ้อ! น่าติดตาม ขนาดที่อาตมาอยู่
กับอันนี้เต็มๆ ยังรู้สึกแปลก ยังรู้สึกมันน่าฉงน
น่าสนใจ น่าติดตาม แต่แน่นอนอาตมา รู้ รู้มุม
เหลี่ยมแห่งความแปลกๆ แฉกๆ อะไรนี้ แน่
นอนอาตมา รู้ แต่คนอื่นแม้เขาจะไม่รู้ อาตมาก็
ว่าไม่น่าจะดูถูกดูแคลนปัญญาของคนอื่นเขา เขา
ก็น่าจะรู้ได้บ้างเหมือนกัน เพราะว่าเขาก็ไม่ใช่
คนโง่อะไร **เขาน่าจะรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ดีงาม ลึก
ซึ้ง สิ่งที่สูงส่งของความเป็นมนุษย์ เรามั่นใจว่าเขา
ก็น่าจะมีปฏิภาณปัญญารู้ในสิ่งเหล่านี้ด้วย****

เพราะฉะนั้นเราจะต้องอาศัยตนเอง เมื่อ
เรารู้สึกว่าคนอื่นจะรู้ได้น้อย สปอนเซอร์ ผู้
อุปถัมภ์ค้ำชูก็ต้องน้อย รายได้ที่จะมาใช้ใน
ธุรกิจที่ใช้เงินสูงขนาดนี้เหนี่ย มันจะเป็นภาระ
หนักสำหรับพวกเรา อันนี้ต้องรับซบซบกันเอา
ไว้ตั้งแต่ต้น และช่วยกัน ที่อดพูดไม่ได้ในครั้ง
นี้ก็คือ **สถาบันขงขี้ด้วยหัวใจ** ซึ่งจะประชุม
กันในวันเสาร์ที่จะถึงนี้ วันเสาร์ที่ ๒๑ วันมะริ
นี่เอง เรื่องนี้ยังสำคัญ ยิ่งต้องมาร่วมกันประชุม

ให้มากเลย สถาบันขยายวิทยาด้วยหัวใจนี้
ต้องมาให้มากเลย เอ้า ประชากรที่อยู่ในสื่อโตค
นี้ความมากันให้เต็มที่ ตรงนี้เลย นี่ก็ประกาศไป
ต่างจังหวัดแล้วด้วย

เราจึงควรจะต้องรู้ถึงความสำคัญด้วย
เราจะต้องทำซีให้เป็นที่องให้ได้ ถ้าไม่เช่นนั้นเรา
คงจะอยู่ยาก จะไปได้ไม่นาน ทุนหมดก็จบ เงิน
รอรังเราก็ไม่มี ตอนนี้อะไรต่ออะไรก็ โอ้โฮ!
พอเริ่มต้น จะต้องตั้งหลัก ต้องซื้ออุปกรณ์
ต้องจ่ายด้านนั้น เรื่องนี้ อะไรต่ออะไร ขึ้นมาแล้วนี่
เราต้องรู้แล้ว มันไม่ใช่เล่นแล้วนะ...

สรุป ลักษณะของโทรทัศน์เราเนีย
เป็นลักษณะเฉพาะตัว อย่างที่กล่าวแล้ว ทีนี้
นโยบาย หรือวิธีสื่อนี้ เราก็มินโยบายที่พยายาม
ที่สุดนั่นแหละ ที่จะให้คนเขารับได้ รับรสได้ ถ้า
ไร้อรรถเสียจริงๆจังๆ ซะเหลือเกิน ก็คงไม่ไหว
เหมือนกัน นโยบายนั้น เราจะต้องมี **สุนทรียศิลป์**
พอสมควร และแน่นอน **สารศิลป์** ต้องไม่ต่ำกว่า
ที่อาตมากล่าวผ่านไปแล้วว่า เราจะต้องมุ่งหมาย
ให้มี แต่ก็ต้องพยายาม
เป็นศิลปินที่ประกอบงาน
ออกมาให้มีสุนทรียศิลป์
และสารศิลป์ที่กล่ากลืน
ได้ ไม่ใช่เราทำงาน

สารคดีที่เดียว แต่
มันก็มีรายการที่เป็นสารคดี ซึ่งแม้จะ
เป็นสารคดีเขาก็ยังมีเพลงประกอบนะทุกวันนี้
อย่างเงี้ยเป็นต้น มันก็ไม่ได้เป็นสารคดีบริสุทธิ์กัน
เท่าไร ก็มีสุนทรียศิลป์ประกอบอยู่บ้าง แต่ก็ยืนยัน
ว่าเป็นรายการสารคดี ซึ่งใครก็รู้ ใครก็เข้าใจ
วิธีสื่อพวกนี้เราก็เข้าใจอยู่แล้ว

ที่พูดไปแล้วนี่ก็ไม่ได้หมายความว่า
เราพาซื้อจนกระทั่งสารคดีก็ แฮ่ม! แข็งเป็ก
ไม่มีอะไร สุนทรียเลย มันก็ไม่ได้นะ...อย่าง
พุทธาภิเษกฯ ปลุกเสกฯ ของเราไม่ใช้ดนตรีเลย
แต่ใช้ธรรมชาติประกอบ เราก็คเคยทำมาแล้ว เดี่ยว

* ห้องถ่ายทำรายการต่างๆ

น้ำมันชักจะอนุโลมแล้ว หลาย
รายการ เข้าไปแทรกแซงในงาน
พุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์
หรือปลุกเสกพระแท่นของพุทธ
ก็มีดนตรีการ มีอะไรต่างๆ
นานา เข้าไปประกอบแล้ว

เพราะฉะนั้นนโยบาย
วิธีสื่อก็อย่างที่กล่าวแล้วว่า
เราต้องมีศิลปะ ประกอบไป

ด้วยกันให้สมส่วน จัดคอมโพสิชัน หรือจัดองค์
ประกอบศิลป์ ให้มันได้ส่วนได้สัดส่วนที่จะสร้างขึ้นมา
มาสื่อออกไปสู่คน ไม่เช่นนั้น ยิงของเราที่มัน
เป็นสาระหนัก สาระสูง ถึงขั้นโลกุตระด้วย ยก
ตัวอย่างเช่น เราจะต้องแพร่ให้คน เข้าใจ ให้
คนเห็นชัดเจน เกิดปัญญาและเชื่อถือเลยว่า **คน
เรามุ่งมาจน ดึกว่ามุ่งไปรวย** อย่างนี้เป็นต้น
มันไม่ใช่เรื่องสามัญธรรมดาเลย มันเป็นเรื่องที่
โอ้โฮ! หนักหนาสาหัส แต่เราก็ต้องพยายามมี
นโยบาย มียุทธศาสตร์ที่จะทำงานนี้ออกไปให้
ประสบผลสำเร็จให้ได้ ตามที่เรามุ่งหมาย

เราทำงานนี้ นโยบายของเราคือ**ทำงาน
เพื่องาน ไม่ได้ทำงานเพื่อเงิน** แต่ก็ไม่ได้
หมายความว่า เงินไม่สำคัญ ไม่มีเงินก็หมดงาน
ทำต่อไปไม่ได้ งานนี้ก็จบ เพราะฉะนั้นจะบอก
ว่าเงินไม่สำคัญ ไม่ได้เป็นอันขาด จะบอกว่าเรา
ต้องแค้นเงินไหม ก็ไม่ถึงกับแค้น แต่ว่าเราก็ต้อง
รู้ว่า เราต้องระมัดระวังว่าจะต้องให้มันมีส่วนสัดส่วน
ที่ไม่ว่าคนที่จ่ายเงิน หรือจะได้เงินมาอย่างนั้น
อย่างนี้ ก็ต้องระมัดระวังด้วยเหมือนกัน ไม่ใช่
ไปทำลายหม้อข้าวหม้อแกง ไปทำลายต้นน้ำ
ลำธารพังหมด เราจะไม่มีทางออก เราก็ตายกัน
พอดี เท่านั้นเอง

จึงขอย้ำ นโยบายหลักของเราคือ **วิธี**

**วิธีการตลาดของบุญนิยมนั้นจะต้องขายสด
งดเชื่อ เครดิตเหนือเครดิต...**

**เพราะฉะนั้นเราจะมานั่งเล่นเพลินเล่นกลมเม็ด
ใช้แทคติก อย่างโง่งอย่างงี่ ตามโลกๆ เขาชาว
โลกย์... ...ต้องทำให้เขารู้ว่าเขาคบกับเรา หรือว่า
เราคบกับเขาเนีย เราจริงใจ แล้วเราก็ทำจริง**

**ปฏิบัตินั้นก็ต้องให้เป็นศิลปะ และ ไม่ใช่ทำงาน
เพื่อเงิน แต่ทำงานเพื่องาน** นี่เป็นนโยบาย
ลักษณะก็บอกแล้ว นโยบายก็อธิบายคร่าวๆ ให้
ฟังเท่านี้ก่อน จะมีรายละเอียดในนโยบายเป็น
ครั้งเป็นคราว ที่เราจะมีรายละเอียดเสริม หรือ
ยุทธศาสตร์ที่จะมีเพิ่มเติม แนนอน เราก็ค่อยๆ
ปรับไป แต่นี้เป็นนโยบายหลัก ที่เราจะต้องรู้ไว้
ตั้งแต่เบื้องต้น นี่เป็นงานที่เราจะทำเท่านี้

อีกอันหนึ่งที่จะต้องกำชับกำชาก่อนอีก
แล้วก็ต้องอย่าอึกบ่อยครั้ง สำหรับพวกเรา
ชาวโอศก ก็คืองานนี้ไม่ใช่งานอย่างที่ชาวโอศก
เคยรับมาทำ แม้แต่เรารับมาทำเป็นถึงบริษัทจำกัด
จดนิติบัญญัติ เป็นถึงงานที่เป็นหลักเป็นฐานนานๆ เช่น
ชมรม. และบริษัทต่างๆ เป็นต้น หรืองานอื่นๆ
ใดๆ ของชาวโอศกเราก็แล้วแต่ เราจะทำตัวเป็น
แบบเดิมๆ เหลาะแหละ ไม่ยึดมั่นถือมั่น ไม่ใช่
เราไม่ใช่ของเรา ทำตามใจตัวเอง เรารับผิดชอบ
แล้ว ได้รับกำหนดมอบหมายแล้วว่าเรารับหน้าที่
เสร็จแล้วเราอยากทำก็ทำ ไม่อยากทำเราก็ไม่ทำ
เพราะเราทำงานฟรี ว่างั้นเถอะ แล้วเราก็มีคน
ทำงานฟรีมาอยู่เป็นหลักไม่ใช่หน่วย

เพราะฉะนั้น จึงต้องบอกกันก่อนว่า
**เราจะเอาความเข้าใจเก่า ความเคยชินเก่าอันนี้ มา
ใช้ในงานนี้ไม่ได้ ผู้ที่ทำงานร่วมกันในเรื่องของ**

โทรทัศน์คราวนี้ โดยเฉพาะในบริษัท
 ถอยหลังเข้าครรถองจำกัด หรือว่าในงานธุรกิจ
 โทรทัศน์ FE.TV. ทีวี โทรทัศน์เพื่อแผ่นดินนี้
 จะเอาความเชื่อ ความเข้าใจ ความเคยตัว เคยชิน
 มาใช้ไม่ได้ ขอเน้น ขอย้ำตรงนี้ เราจะต้องตั้งใจ
 รับผิดชอบเอาจริง เอาจริง เพราะถ้าเกิดไม่
 รับผิดชอบขึ้นมา งานก็ขาด งานโทรทัศน์นี้
 วินาทีต่อวินาทีมันจะต้องคอนทินิว(continue)
 ตลอดกาล ขาดตอนไม่ได้ มันจะต้องติดต่อกัน
 ดำเนินไปเรื่อย ตามกาลเวลาทุกปัจจุบัน วินาที
 ต่อวินาที มันวันวารครไม่ได้

อย่างที่เรททดสอบนี่นะ ประเดี๋ยวก็มี
 จอว่าง หรือจอคำสั่งจะต้องกดปุ่ม ต้องอะไรต่อ
 อะไรนี้ ไม่ได้แล้วนะตอนนั้นนะ ทดสอบนะก็ว่ากันไป
 จอขึ้นมาบอก...ให้กด play สิ!..ก็ค้างอยู่นั้น
 บางทีสามวิ ลีวี ลีบวิกียังเคย ทำถึง...ยี่สิบวิกิ
 ยังเคย ตรงนั้นละ หน้าจอสีน้ำเงิน ตรง play
 มีลูกศรให้กดอยู่นั้นยังไม่กดซักที อย่างงี้ ไม่ได้
 แล้วนะ เดี่ยวมันเกิดรหัสเกิดสัญลักษณ์อันนั้น
 อันนี้ ขึ้นมาบอกว่า คุณต้องกดสัญลักษณ์อันนี้ๆ

pattern นั้นๆ
 นี่ๆ ขึ้นมาหาอยู่หน้าจอ ไม่ได้แล้ว
 นะ นี่ฝ่ายเทคนิคต้องรับรู้ แล้วฝ่ายคุมทั้งเทคนิค
 ที่ทำออกมาโดยเฉพาะเทคนิคเขียน(technician)
 หรือผู้สวิตซ์ซิ่ง(switching) แทะละ จะต้องรู้ว่า
 แบบนี้ใช้ไม่ได้แล้วนะ ช่วงทดลองนะ ไม่มีใคร
 เขาว่าคุณ เท้าโห่หรืออก ก็มันแค่ทดลองนี่นะ
 มันยังไม่ครบครันนี่

ตั้งแต่วันที่ ๒๑ ไปแล้วเหี้ย มันจะ
 ต้องเป็นมืออาชีพแท้แล้วนะ เป็นงานที่เราจะ
 ต้องรู้ว่า มันไม่ใช่งานสามัญ ไม่ใช่งานที่ทำเล่นๆ
 หัวๆหรือเป็นงานสมัครเล่น อเมเจอร์(ama-
 teur)...มันเป็นงานโปรเฟสชั่น(profession) มัน
 เป็นงานอาชีพแท้ๆ แล้วนะ ต้องทำให้จริงจังแล้ว
 มาทำเป็นเล่นๆ หัวๆ สนุกสนาน ...ทำไม่ดีเอา

* รายการต่างๆ
 ของสถานี

ยางลบลบได้ อะโรอย่างนี้ ไม่ใช่แล้วนะ

ก็ขอย้ำ เพราะว่าพวกเราบางคนเคยชินกับการทำแบบนี้ แล้วเราก็ไม่เคยมีปัญหาอะไร แม้แต่ว่าอยากทำ ช.มร.ก็ทำ พอไม่อยากทำก็ไปแล้ว ตอนนี่ ช.มร.ที่สันตือโคกซั๊กแย้แล้วแม่ครัว ออกไปเจ็ดคน ทั้งๆที่มีอยู่แค่แปดคน แก่คน ช.มร. มันจะเหลืออะไร อาตมาก็บอกไม่เป็นไร ปิดช.มร.ก็ได้ นี่พูดจริงๆนะ อาตมารับซัซซาวซ่าวันนี้ วันนี้ เองนะ

ที่นี้ ก็ชอกกลับเข้ามาสู่ที่ว๊อย่างเก่า ได้อธิบายถึงเรื่องนโยบาย ที่เราจะต้องทำความเข้าใจว่า นโยบายหลักๆ ของเราคืออะไร ที่หลักๆ ใหญ่ๆจริงๆ ตอนนี่ก็คือว่าเราจะทำ ไม่ใช่ว่าจะทำเพื่อเงิน แต่ทำเพื่องาน และวิธีการลือออกไปจะต้องเป็นศิลปะ ไม่ใช่ว่าทำอย่างเอาอะไรก็ได้ใส่เข้าไปก็แล้วกัน มีอะไรมาออก ก็ออกไปละๆเทะๆ เราจะต้องพัฒนาตนเองเป็นศิลปิน เป็นผู้ทำศิลปะ เพราะงานสื่อสารอย่างนี้เป็นงานศิลปะ แม้สารคดีที่จะสื่อสารออกไป สื่อสารคดีนั้นก็ต้องประกอบไปด้วยศิลปะอยู่ดี ไม่ใช่สารคดีแห้ง จนกระทั่ง โอ๊ย! กลืนไม่ลง แข็งเป็กเลยถึงมันจะมีประโยชน์สำหรับผู้สนใจสารคดีเต็มๆ และอาจจะได้คนส่วนหนึ่งแต่มันจะดูน้อยไป เพราะฉะนั้นเขาจึงต้องมี... ก็อย่างที่ยกตัวอย่างไปแล้ว แม้แต่สารคดีธรรมดาเขาก็ยังประกอบเพลง ประกอบเสียงอะไรบ้าง เพิ่มเติม พอสมควร นะ...

เอาละ นั่นคร่าวๆ นอกนั้นเดี๋ยวจะได้พูดกันในเรื่องของทุกแผนกทุกด้าน สอบทานกันเสียก่อนว่า ที่ได้มอบหมายกันไปแล้วนั้น มีความพร้อมเท่าไร เราเอาแผน เอาผังมาดู แล้วก็ดูโล่รายการไป ตั้งแต่หัวภาพไปจนกระทั่งถึงตอนจบ แล้วก็จะมีอะไรแทรก เป็นโฆษณาบ้าง หรือเป็นจิงเกิล(jingle)บ้าง หรือว่าอะไรก็แล้วแต่

ที่เราจะใช้เป็นส่วนประกอบ ในการเชื่อมต่อกอนทีนิว ระหว่างรายการต่อรายการ เราก็จะต้องพร้อม ไม่ใช่โมเม โอ๊ะ! กตอะไรดีหว่า เอาอะไรออกดีหว่า จะทำอย่างนั้นไม่ได้นะ เราจะต้องทำอย่างมือโปรจริงๆ

ทุกอย่างจึงต้องเอามาตรวจสอบดูความพร้อมก่อนอื่น ฟังดูรายละเอียดว่า อะไรที่จะเสนอประกอบโปรซ์ อย่างฉากเป็นต้น หรือมันน่าจะมီးอะไรอีก ก็ค่อยว่ากันไปเรื่อยๆ เอาละ อาตมาทิ้งเรื่องไว้ สำหรับที่จะได้ประชุมกัน

ตอนนี้มีวาระประชุมอะไรที่สำคัญก็นำขึ้นได้ แต่ก่อนจะเริ่มต้นขอบอกไว้เรื่องหนึ่งคือว่า พรุ่งนี้วันที่ ๒๐ น่าจะนำเงินไปให้เขาได้แล้ว อันนี้สำคัญในจิตวิทยาสังคม อาตมาเอง อาตมาบอกแล้วว่า **วิธีการตลาดของบุญนิยมนั้นจะต้องขายสดดเชื้อ เครดิตเหนือเครดิต** ถ้าเราทำไม่ได้ จำเป็นจริงๆ ก็แน่นอน เราก็ต้องยอมว่า เออ...เราต้องขอพัดผ่อนก่อน ค้างไว้ก่อนด้วยความจำเป็นจริงๆ แต่ขณะนี้อาตมาว่ามันไม่น่าจะถึงขั้นนั้น มันน่าจะมื่ก้อนเงินพอที่จะไปให้เขาได้ ล้านกว่าบาท เพราะยังงี้ๆ เราเริ่มต้นแล้วเนี่ย วันที่ ๒๑ จะออกไปแล้ว มันก็ต้องจ่ายเขาอยู่ดี เราจะมาเบียดไม่ได้หรอก กฎหมายก็มีแล้วก็เรื่องจริง เราก็ทำจริงแล้วด้วย

เพราะฉะนั้นเราจะมานั่งเล่นเหลี่ยมเล่นกลมเม็ด ใช้เทคติก อย่างไ้หน่อย่างงี้ ตามโลกๆ เขาชาวโลกก็ย อาตมาไม่อยากให้ทำ...เริ่มต้นคบกันก็เล่นแง่แล้ว มีเชิงขึ้นแล้ว อาตมาว่าเสียหายห้าหมื่นเปอร์เซ็นต์ เสียหายมากเลย ต้องทำให้เขารู้ว่าเขาคบกับเรา หรือว่าเราคบกับเขาเนี่ย เราจริงใจ แล้วเราก็ทำจริง เขารู้ตั้งแต่ต้นแล้ว หละว่เราจน แต่แม้จนเราก็กระเสือกกระสนมาทำอย่างนี้กับเขา เราจะไม่คบกับเขาด้วยวิธีว่า

เอ้อ...บอกไว้แล้วไง...จน เพราะฉะนั้นก็
 อย่างนี้แหละคบกับคนจน ก็ต้องตักตักอย่างนี้แหละ
 อย่างนี้ไม่ได้นะ เพราะมันไม่จริง ถ้าเราไม่มีจริงๆ
 ก็กระตุกกระตักแน่ แต่ถ้าเรามีแล้วก็ต้องฝึก
 ตนเอง อย่าไปทำอย่างนั้นเป็นอันขาด **ในโลกเขา**
ทำอย่างนั้นกัน คนร่ำรวยก็ยังตักตัก แหม!
ขอได้หนึ่งวันห้าวันซ้าก็จะค้าง จะได้ส่วนเกิน
ส่วนนั้นส่วนนี้ มันสร้างนิสัยเสียทางจิตวิญญาณ
คิดเอาแต่จะได้ ตัวเองก็เสีย แล้วก็ป็นลักษณะ
ทุนนิยม เขาสอนกันแบบนั้น ทำมากันแบบนั้น
บุญนิยมเราอย่าไปลอกเลียนวิธีการที่เหลวไหล
แบบนั้นมาใช้เป็นอันขาด ถ้าไม่มีก็อีกเรื่องหนึ่ง
 เจรจากันไป ต่อรองกันไป อาตมาว่าถ้าเราแสดง
 จิตวิญญาณตัวนี้อย่างชัดเจน การต่อรองช่วงที่
 เราไม่มีให้จริงๆในอนาคต จะง่ายกว่าคุณเล่นวิธี
 มีแต่ตักตักต่างๆ มีกลเม็ดอะไรต่างๆด้วย อาตมา
 มั่นใจ ว่าไหม

เพราะฉะนั้นเราจะไปใช้วิธีการทุนนิยม
 เขาที่ใช้แบบนั้นทำไม เราใช้วิธีใหม่ ซึ่งคนเข้าใจ
 อยู่แล้ว ทุกคนก็เข้าใจเรื่องอย่างนี้ มันไม่ใช่
 เรื่องลึกลับอะไร มันเป็นเรื่องจริงที่ดี เราก็กทำสิ่ง
 ที่ดีนี้ ก็ขอให้รวบรวมกันมา
 ให้พร้อมทั้งการเงินการ
 บัญชี ผู้อำนวยการรับ
 ทราบไป ทางฝ่ายการเงิน
 รับทราบไป วันที่ ๒๐
 ควรจะต้องไปจ่ายเงินเขา
 แล้ว แล้วก็อะไรที่จะ
 ตกลงกับเขา ตามที่เรา
 ไปขอนั้นขอนี้ หรือว่า
 ส่วนนั้นส่วนนี้ก็ให้เป็น
 กิจจะลักษณะเลย ถ้า
 สามารถทำเป็นเอกสารได้

ก็**เป็นเอกสาร** เพราะ

ว่าเรื่องนี้มันธุรกิจที่มันเป็นนิติภัยแล้ว

ก็จริงอยู่ ถ้าจะบอกว่า เป็นสัญญา...สุภาพบุรุษ
 กัน มันก็ได้ แต่ถ้าเป็นได้ ก็ต้องรู้วิธีในการพูด
 ในการที่จะให้มันเกิดสิ่งเหล่านี้ชัดเจน เป็นหลักฐาน
 ที่ยืนยันได้ มันดีกว่าที่จะต้องมาวุ่นวายทีหลัง

ยิ่งพวกเราชื่อๆเซ่อๆ แบบนี้ไม่ทัน
 โลกเขาหรอก ขึ้นศาลเมื่อไหร่ แพ้รูตทั้งนั้นแหละ
 เพราะทนายเขาเก่งมาก ในโลกนี้เงินทำให้ทนาย
 เขาเก่ง จนกระทั่งคุณถูกต้องยังไงคุณก็แพ้วัน
 ยังก่า ขอยืนยัน โลกสมัยนี้มันเป็นอย่างนั้น
 เพราะงั้นเราอย่าดีกว่า สุภาพจิตใจว่า**ถ้าขึ้นศาล**
กินชี้หมาดีกว่า ของเรานั้นมันหนักกว่านั้นอีก
ขึ้นศาลผูกคอตายดีกว่า หนักกว่ากินชี้หมาอีก
 มันไม่เข้าท่าอะไร

เอ้า เอละอาตมาพูดไปพอสมควรแล้ว
 ประชุมกันไปได้ก่อน.

▶ บางส่วนจากการประชุมเรื่อง FE.TV.

* ห้องประชุมกันแก้ว อาคารสถาบันบุญนิยม ที่แปลง
 มาเป็นห้องส่ง และห้องทำงานของ FE.TV.

สถานีโทรทัศน์ เพื่อแผ่นดิน FE.TV.

เป็นโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม ทางช่อง ๗ ของสถานีโทรทัศน์ ASTV

ดำเนินงานโดย บริษัท ทอยหลังเข้าครกสอง จำกัด

วันอังคารที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๐ มีการเซ็นสัญญาเช่าสัญญาณโทรทัศน์เอเอสทีวี ออกอากาศทาง ช่อง ๗

วันพุธที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๑.๕๑ น. เริ่มทดลองออกอากาศครั้งแรกด้วย เทปรายการ “พุทธที่ไปนิพพาน” โดยพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ และสมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ (ท่านจันทร์) หลังจากนั้นก็มีเปิดเทปออกอากาศอย่างต่อเนื่องตลอด ๒๔ ชั่วโมง ทุกวัน ที่ห้องส่ง ASTV บ้านเจ้าพระยา เขตพระนคร กทม.

วันอาทิตย์ที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ เริ่มออกอากาศจริง เป็นรายการทั้งสดและเทป ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

วันอังคารที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เวลา ๒๑.๐๐ น. ได้ทำการขนย้ายเครื่องส่งมาอยู่ที่อาคาร สถาบันบุญนิยม ชั้น ๕ เริ่มส่งสัญญาณออกอากาศที่อาคารสถาบันได้ในเวลาราวๆ ๒๓.๐๐ น.

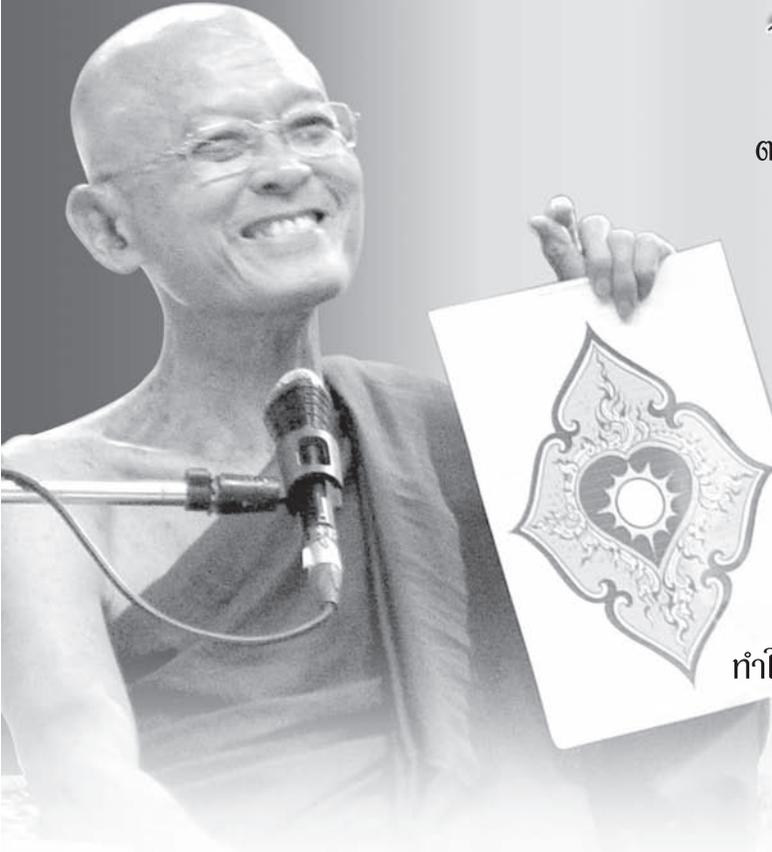
วันพุธที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เวลา ๐๙.๐๐ น. พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ และสมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ (ท่านจันทร์) เเทศน์รายการ *วิถีอารยธรรม* ออกอากาศสดเป็นครั้งแรกที่ห้องกันกระกร ออาคารสถาบัน บุญนิยม ชั้น ๕ ถือว่าเป็นการเปิดสถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน (FE.TV.) ครั้งแรกอย่างเป็นทางการ

เวลา	วัน	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	อาทิตย์
๐๓.๔๕-๐๖.๐๐		ธรรมะรับอรุณ (Live)		ธรรมะรับอรุณ (Tape)				
๐๖.๐๐-๐๗.๐๐		สุขภาพดีด้วยศอ. (Tape)	ยาหอมหวาน (Tape)	สุขภาพดีด้วย ศ อ. (Tape)				
๐๗.๐๐-๐๘.๐๐		ทุกข์ปัญหาชีวิต (Tape)						
๐๘.๐๐-๐๘.๐๒		เคารพธงชาติ						
๐๘.๐๒-๐๙.๐๐		ทุกข์ปัญหาชีวิต (Tape)						
๐๙.๐๐-๑๐.๐๐		คนเพื่อแผ่นดิน (Tape)					คุณคิดคิดหนอย (Live)	วิถีอารยธรรม (Live)
๑๐.๐๐-๑๑.๐๐		วิถีอารยธรรม (Tape)						
๑๑.๐๐-๑๑.๕๕		ปฏิบัติกรตัวจริง (Tape)					บ้านเมืองเป็นเรื่องของเรา (Live)	เล่า...ผ่านเลนส์ (Tape)
๑๑.๕๕-๑๒.๐๑		๑ นาทีเพื่อสันติภาพ						
๑๒.๐๑-๑๓.๐๐		อาหารเพื่อสุขภาพ (Tape)					วิปัสสนาข่าว (Tape)	
๑๓.๐๐-๑๕.๐๐		เพื่อฟ้าดิน (Tape)					วิถีชีวิตพอเพียง (Tape)	
๑๕.๐๐-๑๖.๓๐		สี่เสียงแห่งศิลป์ (Tape)						
๑๖.๓๐-๑๗.๐๐		ย้อนอดีตชาวอโศก (Tape)					ชุมชนคนพอเพียง (Tape)	
๑๗.๐๐-๑๘.๐๐		พุทธชีวิตศิลป์ (Tape)		ชีวิตนอกกล่อง (Tape)	ตีมันวันสุข/วันนัย	แ่งคิดชีวิตคน (Tape)		
๑๘.๐๐-๑๘.๐๒		เคารพธงชาติ						
๑๘.๐๒-๑๘.๓๐		ดินอุ้มดาว (Tape)	เจาะลึก	ดินอุ้มดาว (Tape)	เจาะลึก	ดินอุ้มดาว (Tape)	เพลงเก่าข่าวใหม่ (Live)	พุทธชีวิตศิลป์ (Tape)
๑๘.๓๐-๑๙.๐๐	ของนอกร่างให้เป็นคุณ (Live)	ฝึกกรรม (Live)		ของนอกร่างให้เป็นคุณ (Live)		ฝึกกรรม (Live)		
๑๙.๐๐-๒๐.๐๐								ปฏิบัติกรตัวจริง (Tape)
๒๐.๐๐-๒๐.๑๕		ข่าวพระราชสำนัก						
๒๐.๑๕-๒๑.๐๐		ตอบทุกปัญหา (Tape)						
๒๑.๐๐-๒๓.๐๐		สุขทุกข์ของชีวิต (Live)						
๒๓.๐๐-๐๐.๓๐		ของนอกร่างให้เป็นคุณ / สี่เสียงแห่งศิลป์ / วิปัสสนาข่าว / พุทธชีวิตศิลป์ (Rerun)						
๐๐.๓๐-๐๑.๐๐		ชุมชนคนพอเพียง / ดินอุ้มดาว / ตอบทุกปัญหา / ชีวิตนอกกล่อง (Rerun)						
๐๑.๐๐-๐๒.๐๐		คนเพื่อแผ่นดิน / ปฏิบัติกรตัวจริง (Rerun)						
๐๒.๐๐-๐๓.๐๐		วิถีอารยธรรม / แ่งคิดชีวิตคน (Rerun)						
๐๓.๐๐-๐๓.๓๐		ย้อนอดีตชาวอโศก / ธรรมะเบาใจ (Rerun)						
๐๓.๓๐-๐๓.๕๕		เพลงลัจจะชีวิต (Rerun)						

* มีปัญหาการรับภาพจากสัญญาณดาวเทียม โทร. ๐๘-๖๘๐๓-๐๗๓๖, ๐๘-๕๘๑๕-๘๑๖๔

ชีวิตใหม่ทุกที่ที่พ่อทำ

☆ ทิม สมอ.

ตราบใดที่กิเลสยังไม่ถูกชำระล้างให้หมดสิ้น
พลั้งแห่งกิเลสมีอนุภาพสูงยิ่ง
มันไม่มีวันถูกทำลาย
ตราบที่ไม่มีใครสนใจรู้จักมัน
ไม่เรียนรู้เท่าทันมัน และไม่คิดกำจัดมัน
นับวันมันอหังการยิ่งขึ้น
มันครอบงำผู้คน และครอบครองโลก
มันทำลายทุกสิ่ง โดยผ่านเอื้อมือมนุษย์
ทำให้ผู้คนทุกข์ร้อน ระส่ำระสาย
ทำให้โลกเสียสมดุล เกิดภัยพิบัติทุกหัวระแหง
พลั้งแห่งธรรมะมีอานุภาพสูงยิ่ง
น้ำน้อยย่อมแพ้ไฟ
โลกจึงก้าวเข้าสู่ภยุค
และแน่นอนคนในโลกก็กำลังเผชิญหน้ากับภยุคแล้ว

วันนี้ชาวอโศกมี **FE.TV**. มีสถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจ และมีบริษัทใหม่ล่าสุด “กอย
หลังเข้ากรรมสอง” ทั้งหมดนี้คืออะไร เกิดขึ้นเพื่ออะไร หากคำตอบได้จากบทสัมภาษณ์สมณะ
โพธิรักษ์ ได้ ณ บัดนี้

FE.TV. มีที่มาอย่างไร ?

เรื่องของทีวี โทรทัศน์เกิดขึ้นโดยพวกเราได้เข้ามาใช้งานหรือมาจัดการทำ เหมือนกับเป็น
เจ้าของโทรทัศน์ ๑ ช่อง มันเป็นเรื่องของปฎิหาริย์อะไรก็รู้ไม่ได้หรอก คือมีพวกเราไปคุยกัน ไป
โอภาปราศรัย ไปรู้จักเจ้าหน้าที่ทาง ASTV เขาก็ถามว่าเอาไหมล่ะ ทางอโศกจะเช่าทีวีช่องที่เหลื่ออยู่นี้ไหม
โดยคิดค่าเช่าสถานีประมาณเดือนละเท่า นั้นเท่านี้ถึงจะทำได้ เราก็บอกว่าคงไม่รู้หรอกเราเป็นคนจน
เราทำไม่ได้ถ้าต้องใช้เงินมากมายขนาดนั้น ไม่มีสตังค์ไปทำหรอก เขาก็บอกว่าต่อรองราคาได้ คุยกันได้
ลองๆดูซิ เขาก็ว่าอย่างนั้น คุยกันนานเป็นเดือน ต่อรองกันไปมา จากยอดเงินที่เขาเคยบอกประมาณ
หลายล้านก็คุยกันหลายมุม หลายเหลี่ยม มีผู้มารายงานให้อาตมาทราบอยู่เรื่อยๆ ทั้งมาเล่าและถามได้

สรุปร่างๆ คือ ทางโน้นมีท่าที่ลดหย่อนลงมาจนกระทั่งเหลือค่าเช่า
สถานีไม่เท่าไร

เราก็นำมาประเมินค่าเช่า ค่าจัดการต่างๆ

โดยพวกเราทำเองเป็นส่วนใหญ่ ถ้าหาสปอนเซอร์ได้บ้าง
เข้ามาอีกส่วนหนึ่ง มันก็น่าจะทำได้ น่าจะเป็นไปได้ ก็คุย
กันในหมู่พวกเราชาวโอโศก แม้กระทั่งเวลาที่พวกเราไป
ชุมนุมกันเช่นในงานปลุกเสกฯ ก็ปรึกษาหารือกัน หลากๆ
กระแเสเสียงก็ว่ามันน่าจะพอเป็นไปได้นะ ก็เลยไปตักปากรับคำ

กับเขาว่า เราคิดจะทำ เขาก็ให้ทดลองถ่ายทอดออกอากาศไปก่อน

เป็นเดือน ว่ามีลีลาอย่างไร พวกเราก็ทำไป ทางเจ้าหน้าที่สถานีเขาเคย

ทำรายการต่างๆมา ก็บอกว่ามันดีนี่ ทำไปทำมาเราก็ค้นของเก่าออกมา มีวัตถุติดที่อัดเอาไว้ ไปถ่ายเอา
ไว้ตั้งมากมายดูแล้วมันน่าจะไปได้ สุดท้ายเราก็ตกลงเซ็นสัญญากับเขา และเราก็ออกมาทำ

เราไม่ได้คิดวางแผน

ไม่ได้คาด ไม่ได้ฝันว่าจะมี พุดง่ายา
ภาษาโลก เราไม่มีน้ำหน้าจะแើคไป
ทำทีวี หรือจะมีทีวี ๑ ช่องหรือ
ไร...ก็อย่างเรานา

แสดงว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเราไม่เคยมีการวางแผนอะไรมาก่อน ?

ใช่ เราไม่ได้คิดวางแผน ไม่ได้คาด ไม่ได้ฝันว่าจะมี พุดง่ายาภาษาโลก เราไม่มีน้ำหน้าจะ
แើคไปทำทีวี หรือจะมีทีวี ๑ ช่องหรือ ไร...ก็อย่างเรานา

เราสอนคนมาให้มาจน มาก้น้อย สันโดษ ไม่ได้เก็บเงินเก็บทอง ไม่ได้เอาไรเอาเบรียบใคร
ไม่ได้ไปนั่งกอบโกยอะไรใคร เราเลี้ยงตนเอง เราพึ่งตนเอง เราเห็นเงินเป็นเรื่องที่ไม่ควรไปงุ่นงายด้วยซ้ำ
เพราะฉะนั้นเงินทองของเราจึงไม่มี ไม่ว่าจะป็นรายได้ประจำอะไร เราก็สอนกันอยู่ว่าอย่าไปเอามาฝาก
ให้เชื่อคำสอนของพระพุทธเจ้า ให้พึ่งตนเอง พึ่งบุญเพกตบุญญตา พึ่งสมรรถนะความสามารถของเรา
ที่มี พึ่งความขยันหมั่นเพียรของเราเอง เราต้อง“ทำงาน”ในแต่ละวัน “การทำงาน”นั้นแหละเป็นเครื่อง
เลี้ยงตน ไม่ใช่ไปพึ่งเงินกักเงินเก็บ

เราพึ่งกันโดยมีระบบวิธีที่เป็นหมู่มวลหมู่ชนของเราเป็นหมู่กลุ่มหมู่บุคคล อยู่กันเป็น
ครอบครัวใหญ่ มีสาธารณโภคี ตัดปัญหาว่า แม้เราไม่สะสมเราก็อยู่รอด เพราะแต่ละคนมั่นใจว่าเราพึ่ง
“ส่วนกลาง” พึ่ง“กองกลาง”เป็นสาธารณโภคี ไม่ต้องกลัวว่าเจ็บไข้ได้ป่วยแก่เฒ่าแล้ว ไม่มีเรี่ยวแรงทำ
งานแล้ว จะไม่มีใครดูแลช่วยเหลือ หรือตายไม่มีใครเผา เรามี“กองกลาง”และ“มวลกลุ่มหมู่ที่เป็นญาติ
ธรรมหรือญาติแท้ๆของเรา”คอยดูแลเลี้ยงดูรักษาอยู่แล้ว พวกเราจึงมั่นใจว่าไม่จำเป็นต้องสะสมเงินทอง
เป็นของตัวเองของตน ผีกฝนตน “ละลดตัวตน”ตามทฤษฎีของพระพุทธเจ้า จนมีความเป็นไปได้บ้างแล้ว
ขนาดหนึ่ง ซึ่งเห็นจนเป็นรูปธรรมขึ้นมาเรื่อยๆ เป็นไปได้จริง มันเป็นวิถีเศรษฐกิจศาสตร์แบบใหม่จริงๆ
เลย ณ ขณะนี้ พวกเราก็ยังมี“ส่วนกลาง”ที่ยังไม่มากพอที่จะหมุนใช้ในธุรกิจระดับงานโทรทัศน์ ดังนั้น
ในตอนแรกที่เราสนใจคิดจะมีทีวีสักช่อง จึงฟังเหมือนเรื่องการ์ตูนที่เล่าตลกเล่นสนุกสนานกัน ไม่นึก
ว่าจะมีเรี่ยวแรงมีประสิทธิภาพ หรือว่ามีฐานะที่จะไปมีทีวีสักช่องได้

FE.TV. โยโย่ไปถึงเรื่องของขยะวิทยา และกลายเป็น“สถาบันขยะวิทยาทัวร์”ได้อย่างไร

เมื่อเป็นดังที่พูดไปแล้ว พวกเราส่วนหนึ่งก็คิดว่า เราจะหาสปอนเซอร์ก็คงไม่ได้ง่ายนักคงยากลำบากแน่ เพราะหลักการของเราไม่เอาใจตลาด ดีไม่ดีไปว่าตำหนิเขาด้วยซ้ำว่าปรุงแต่งมากมายแล้วอย่างนี้ใครเขาจะมาโฆษณากับเรา แต่ที่นี้เมื่อเราทำแล้วก็ต้องมีเงินจำนวนหนึ่งที่นำมาหมุนเงินของเราทางด้านกิจกรรม ด้านแปรรูปก็พอเลี้ยงตนเองเท่านั้น ในด้านการค้าขายธุรกิจที่เราทำมา ก็ทำในรูปแบบระบบบุญนิยม ไม่เอาไรต์เอาเบรียบเพื่อหาส่วนเกิน ที่เรียกว่าเป็นกำไรแบบระบบทุนนิยม ก็ไม่ได้ทำแบบนั้น เราขายต่ำกว่าทุน ขาดทุนด้วยซ้ำไป พออยู่รอดของเราเท่านั้น เพราะฉะนั้นจะมี “ส่วนเกิน” ที่จะเอามาเลี้ยงหรือเป็นค่าใช้จ่ายในการทำที่วิม่นคงยาก

ที่นี้ มีพวกเราได้ไปดูงานที่องค์กรการกุศลจี้กันหลายคนหลายรอบแล้ว ประเทศไต้หวัน เขามีทีวี ๑ ช่อง ซึ่งใหญ่โตมโหฬาร ทำเป็นกิจจะลักษณะมาหลายปีแล้ว โดยมีเงินจากการเก็บขยะมาแยกแยะ มาแบ่งขาย ได้เงินมาเลี้ยงดูโทรทัศน์ นอกจากช่วยด้านทีวีแล้วยังช่วยในด้านโรงพยาบาล ด้านการศึกษาด้วย

เราก็มองว่า เอ..ถ้าเขาทำได้ เราก็มองเหมือนกัน จะเป็นที่ไต้หวันหรือเมืองไทยก็เหมือนกัน เรื่องขยะถ้าใครไม่ลืมนึกคงจำได้ว่า อาตมาเป็นผู้เริ่มรณรงค์ตั้งแต่เมื่อ ๒๐-๓๐ ปี มาแล้ว แต่ก็ไม่ได้

ขยะนี้มันขึ้นะ

โทรทัศน์เหมือนทองคำ มันอยู่ใน
ระดับธุรกิจที่ ไอ้โฮ...อัตราการใช้จ่ายการ
หมุนเงินนี้สูงมาก แต่เรื่องขยะเป็นเรื่องเตี้ย
ต่ำติดดินเลยนะ อาตมาก็เทียบว่างานนี้
เท่ากับ“เอาดินไปเลี้ยงดาว-เอาขี้ไป
เลี้ยงทองคำ”

กระตือรือร้นที่จะทำอะไร อาตมาส่ง เอาเลย ทำเรื่องขยะ
ให้มันจริงจัง อาตมาเมื่อยมากก็เต็มที่แล้ว เช่นไม่ขึ้นชะที่
อาตมาเห็นทางนี้น่าจะเป็นไปได้ เพราะเขาทำกันมาแล้ว
เราก็เป็นคนเหมือนกันกับเขา ทำไมเราจะทำไม่ได้
วัตถุดิบขยะต่างๆในโลกในสังคมก็มีเหมือนกัน
พยายามชวนชวชวยหามา พยายามทำ มันน่าจะ
ก็เลยปลุกกระดมในเรื่องการทำขยะ เพื่อที่จะขายขยะ
ให้มีรายได้ เพื่อให้รายได้จากกิจการขยะเป็นเงินมาหมุน
เวียนทำโทรทัศน์ มันก็น่าจะเป็นกิจกรรมของชาวโศกเหมือน
ที่อาตมาเคยบอกว่า ๓ อาชีพกู้ชาติ มี“กสิกรรมธรรมชาติ มี
ปุ๋ยสะอาด และขยะวิทยา” ซึ่งก็เคยพูดมานานแล้วหลาย ๑๐ ปี

ขยะวิทยากู้ชาติได้อย่างไร ก็น่าจะเป็นคราวนี้แหละ มันจะปรากฏสมรรถนะความสามารถ
ของขยะ มันควรจะแสดงฤทธิ์เดช แสดงให้เห็นที่ปรากฏอย่างเป็นที่ยอมรับ แล้วเป็นผลให้ทุกคนต้อง
เชื่อถือและเห็นผลว่าเป็นไปได้ สามารถช่วยสังคมได้

อาตมาขอให้พวกเราช่วยกันตั้งอกตั้งใจ เช่นเรื่องขยะ
ขึ้นมาให้เป็นไล่เป็นพาย เป็นกิจการขึ้นมาให้ได้ จึงเกิดเรื่องนี้
ตามขึ้นมาอีกเรื่อง จนกระทั่งตั้งชื่อกลุ่มองค์กรที่จะทำเรื่องขยะ
นี้ให้เป็นกิจจะลักษณะ หาโลโก้ให้เป็นเรื่องเป็นราว ตั้งชื่อให้ว่า
“สถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ” เรามีการโหวตคำว่า“ด้วยหัวใจ” กับ
“ด้วยดวงใจ”กัน เลือกกันดูว่าเอาคำไหน พวกเราชาวโศกช่วยกัน
โหวตขึ้นมาได้ชื่อว่า “ด้วยหัวใจ” ชนะคะแนนมากมาย คำว่า “ด้วยหัวใจ”

อาตมาว่ามันเข้มแข็งจริงจังดีนะ ใช้คำย่อว่า “สขจ.” ก็เกิดหน่วยหรือองค์กรที่
จะทำขยะขึ้นมาด้วยประการฉะนี้ เพื่อจะเข้ามาเสริมหนุนเข้ามาช่วยเหลือโทรทัศน์ให้ได้

อาตมาก็เห็นประเด็นที่จะนำมาคุยกับพวกเรา **ขยะนี้มันขึ้นะ** โทรทัศน์เหมือนทองคำ มัน

อยู่ในระดับธุรกิจที่ ไอ้โฮ...อัตราการใช้จ่ายการ
หมุนเงินนี้สูงมาก แต่เรื่องขยะเป็นเรื่องเตี้ยต่ำ
ติดดินเลยนะ อาตมาก็เทียบว่างานนี้เท่ากับ
“เอาดินไปเลี้ยงดาว-เอาขี้ไปเลี้ยงทองคำ”
มันจะได้-ไม่ได้ก็ลองพิสูจน์กันดู ว่ามันเลยนะ
อาตมาก็ปลุกเร้ากันหนัก ก็เกิดขึ้นมาพร้อมกับ
“สถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน” ใช้ภาษาอังกฤษ
ว่า FOR THE EARTH ชื่อย่อว่า *FE.TV.*
และเราก็ตั้งบริษัทนิตินัยของเราขึ้นมาเพื่อที่จะ
ดำเนินกิจการนี้อีกที่เป็นบริษัท ชื่อว่า บริษัท

“ถอยหลังเข้าคลอง” อาตมาตัวเอง มีคนติงว่าพวกเราถอยหลังเข้าคลอง เราก็บอกว่าไม่น่าใช่นะ เราถอยหลังเข้าคลอง เราแย้งเขาไปเพราะคำว่าคลอง มันต่างกับคำว่าคลองอยู่แล้ว โดยความหมายควรเข้าใจ โดยความรู้สึกของคนไทย ที่จริงภาษามันอันเดียวกัน แต่ความรู้สึกของคนไทยเอามาแยกความเข้าใจ ถ้าคลองมันจะมีคำต่อว่าคลองธรรม **“คลองคลองธรรม”** หมายความว่า **คลองที่ดี คลองที่มีธรรมะ คลองที่เป็นไปด้วยความเจริญ ไม่ใช่คลองเน่าๆ น้ำเน่าอะไร** มันเป็นคลองที่ดี **ถอยหลังเข้าคลอง** เป็นชื่อที่กระตุกความรู้สึกของคนฟังบ้างนิดหน่อย แล้วเราก็ประพฤติปฏิบัติกัน ก็ไปจดทะเบียนบริษัทใหม่ขึ้นมาเพื่อทำกิจการนี้โดยตรง

พอท่านคิดว่าสังคมจะได้รับอะไรจาก *FE.TV.* ของเรา ?

ก็ให้สังคมได้เห็น เห็นอะไร ก็เห็นสิ่งที่เราสื่อออกไปนี้แหละ สื่ออะไร สื่อให้รู้ว่าคนนี้แหละ มีนาหาสารพัดวิถีดำเนินชีวิต มีทั้งความเชื่อถือ ความเข้าใจ มีภูมิปัญญาต่างๆ ที่มันต่างกัน เราก็ต่างจากเขา เขาก็ต่างจากเรา และเราก็เห็นว่ามันต่างกันจริงๆ พระพุทธเจ้าตรัสว่า ต่าง..ถึงขนาด**“ทวนกระแส”**ที่โลกๆเขาเป็น เขาก็วิ่งไปในกระแสน้ำอย่างหนึ่ง เราก็วิ่งไปในกระแสน้ำอีกอย่างหนึ่ง มันมีสภาพทวนกระแสกันอย่างซับซ้อน โลกเขาก็เสตามโลกปุถุชนวิ่งเอาโลกีย์ ส่วนเราก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง ก็วิ่งไป**เอาโลกุตระ** ซึ่งมีความซับซ้อนอย่างสำคัญ สังคมของชาวโลกีย์จะต่างคนต่างอยู่ไม่ใช่ครอบครัวใหญ่ เขารวมกันอยู่แค่เปลือกๆ จริงๆเขาต่างคนต่างอยู่ ของใครของมัน แย่งกันด้วย ส่วนสังคมของเรานั้นที่มันซับซ้อนก็คือ เราเป็นคนกลุ่มน้อยเมื่อเทียบกับชาวโลกเขา แต่เราก็อยู่เป็นสังคมกลุ่มใหญ่ เป็นครอบครัวใหญ่สำหรับพวกเรา เรารวมกันถึงเนื้อใน ไม่ใช่รวมกันแค่เปลือก ใช้เงินกระเป๋าดียวกัน การกินการใช้ร่วมกัน มีอะไรเป็นสมบัติร่วมกันหมดเลย ซึ่งเป็นไปได้ที่น่ามหัศจรรย์ เพราะฉะนั้นเราจึงมีวัตถุประสงค์ต่างๆรวมกัน แม้กระทั่งเรื่องราวชีวิตสังคมของพวกเราตั้งแต่แรกๆเริ่มๆ เราก็ช่วยกันเก็บช่วยกันรวบรวม แม้ต่างคนต่างถ่ายไว้อัดไว้ ที่ได้ถ่ายทำเอาไว้ตั้งแต่เป็นชาวอโศกเก่าจนถึงปัจจุบันจึงมีมาก เมื่อเอามารวมกัน ดังที่ได้เอามาถ่ายทอด ออกอากาศทางโทรทัศน์ให้ได้ดูผ่านๆกันมาแล้ว ทางทีวีตั้งแต่ทดลองอยู่หนึ่งเดือน ในช่อง**“เพื่อแผ่นดิน FE.TV.”** นี้แหละ ดังนั้นเมื่อนำสิ่งนี้มาถ่ายทอด นำมาเสนอให้แก่ประชาชน ให้ผู้คนได้ดูได้เห็นความจริง เราคิดว่าสิ่งนี้ควรให้แก่นุชนชาติ พระพุทธเจ้าตรัสรู้และกัฬาคณาให้เป็นคนลดโลก โกรธ หลง และก็มีความเป็นไปได้ตามระบบของท่าน

เราแน่ใจว่าเราเอาธรรมะของพระพุทธเจ้ามาให้ดู มาประกาศ มาเปิดเผย มาอธิบายและก็นำเอาที่เราได้ประพจน์จนกระทั่งสามารถที่จะเป็นไปได้ตามที่我们是 ซึ่งเรามุ่งมั่นที่จะให้เข้าถึง **คลองคลองธรรมของพระพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นชีวิตของพวกเราจึงเป็นชีวิตที่ดำเนินไปตามวิถีพุทธ** เราก็จะเอาสิ่งเหล่านั้นแหละมาเสนอ ว่าวิถีพุทธเป็นเช่นนี้ เอามาให้ประชาชนให้ชาวบ้านได้ดูได้เห็นได้รับ ชับทราบ และก็ดูผลตอบรับว่าจะยินดีด้วยไหม จะเข้าทำไหมเรามีอย่างนี้เกิดขึ้นในสังคม นำมาเสนอให้สังคมเห็นบ้าง รู้จักคนอย่างนี้บ้าง รู้จักสังคมอย่างนี้บ้าง ใครจะเห็นดีไหม จะเห็นด้วยไหม ก็เท่านั้นเองที่เราจะให้ เราก็ไม่มีอื่นมากกว่านี้ เพราะฉะนั้นก็ทำให้ดูว่าเขาจะรู้สึกอย่างไร เขาจะรู้สึกได้ไหม

จะรู้สึกน่าชื่นชม น่ายินดีบ้างไหม เพื่อตรวจสอบว่าประชาชนจะชอบกับเราไหม เราว่าของเราดีนะ น่า
ยินดีนะตามประสาเรา เราเป็นมนุษยชาติที่ไม่มีพิษไม่มีภัยต่อสังคม และยังเป็นประโยชน์ เพราะเรา
เองก็ขยันหมั่นเพียร เราสร้างสรรค์มามากมั่งมันตะ-ล้มมาอาชีพ ๕ ชั้นของพระพุทธเจ้าเขียนนะ เราทำงาน
ฟรีกันปานนั้นก็ได้อะ เพื่อแม่ก็เอากุลแจกจ่ายแจกจ่ายให้สังคม เราไม่ได้สะสมกอบโกย ไม่ได้ก่อเรื่องก่อ
ราวที่จะต้องทะเลาะเบาะแว้ง แย่งชิงตีรันฟันแทง ฆ่าแกงอะไรกัน เราเห็นจริงและประพฤติปฏิบัติกัน
จนได้จริงอย่างนี้ละ ได้ดีกันเท่านี้ ซึ่งยังมีดีอีกกว่านี้อีกมาก ที่เราเป็นกันมา ๒๐-๓๐ ปีแล้ว เราทำได้
แค่นี้ และเรากำลังพากเพียรที่จะให้ดีขึ้นๆไปอีกให้ยิ่งขึ้นไปเรื่อยๆ

**เราเป็นสังคมที่เป็นคนมีศีลกันทั้งหมู่บ้าน ไม่กินเนื้อสัตว์ทั้งหมู่บ้าน สมาชิกหมู่บ้านทำงาน
ไม่มีรายได้เป็นของตัวเอง ทำงานแล้วรายได้เข้ากองกลาง อบายมุขในหมู่บ้านทั้งหมู่บ้านเราไม่มี
แม่เหล้าขวดเดียวก็ไม่มี แม่แต่บุหรี่ก็ไม่มีใครสูบสักคนเดียว เราไม่มีคดีอาชญากรรมในหมู่กลุ่มพวกเรา
จะมีเคื่องกันบ้างก็เรื่องเล็กๆน้อยๆ ตามอำนาจกิเลสของคนอย่างพวกเรา ที่ยังละละดกิเลสบางเรื่องไม่
หมด ก็เท่านั้นเอง ไม่เคยมีการตีรันฟันแทงกันเลยตั้งแต่มีหมู่บ้านชาวโคกมา ไม่ต้องพูดถึงขั้นฆ่า
แกงกัน เรื่องกามก็อยู่ในศีล ๕ เป็นอย่างต่ำ และตั้งใจลดกามให้มีศีล ๘ ศีล ๑๐ ศีลที่สูงขึ้น
ยิ่งขึ้นไปให้ได้ ทุกหมู่บ้านมีการเรียนรู้อบรมกันอย่างสม่ำเสมอทั้งหมู่บ้าน ทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่ เพราะ
หมู่บ้านของเราทุกคนรู้ว่าเราเป็นแผ่นดินพุทธ แผ่นดินที่ใช้ศาสนาเป็นแกนนำชีวิตกันจริงๆจ้ะ**

เราทำกันมาได้ถึงวันนี้เอาตามก็เห็นว่า พอจะเป็นสิ่งที่ควรเปิดเผย เป็นสิ่งที่ควรนำไปให้
โลกเขาเห็นเขาดูบ้าง บางคนเห็นแล้ว บางคนดูแล้วเขาบอกอย่างนี้ก็มิด้วยหรือ มนุษย์อย่างนี้มีด้วย
หรือ เขาอุทานอย่างนี้ด้วยซ้ำไป อาตมาว่ามันเป็นอย่างนี้จริงๆ คำสอนของพระพุทธเจ้าเป็นไปได้ เป็น
คนชนิดที่อยู่กับโลกโดยไม่เบียดเบียนโลก สามารถพึ่งตนเองจนเป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้ อาตมาว่าเป็น
เรื่องทั้งรัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ เพราะฉะนั้นการศึกษาชนิดนี้เป็นการศึกษาของศาสตร์
ที่สมควรจะใช้ในเทศศาสตร์เอามาเชื่อมโยง เอามาต่อเนื่องออกไปสู่สังคมวงกว้างขึ้น

อุปสรรค

โอวาทจากพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ในการประชุมองค์กรพาณิชย์บุญนิยม ที่ชาวโคก
ทุกคนและแม่คนอื่นๆก็ควรรับรู้

**“.....เพราะธรรมะมีอานุภาพของกิเลสในโลกเท่านั้น แต่เราล้มล้างมันไม่ได้ เราไม่อาจ
เอาชนะโลกิยะ โลกจึงต้องก้าวเข้าสู่กลียุค การช่วยคนให้รอดมากที่สุด คือ
หน้าที่ของโพธิสัตว์.....”**

ดังนั้นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น ไม่ว่าจะ เป็น “*SE.TV.*” หรือ “**สถาบันขงขะวิทยาด้วยหัวใจ**”
ก็เป็นอีกหนึ่งความพยายาม ที่จะช่วยให้มนุษยชาติรอดพ้นภัยจากกลียุคให้มากที่สุด เท่าที่จะ
มากได้ อันคือหน้าที่ของโพธิสัตว์

จดหมาย จากญาติธรรม

ภัยในวัฏสงสารนี้ ช่างน่ากลัวเสียจริง

ดิฉันได้ประสบกับปัญหาสุขภาพ อย่างไม่คาดคิดมาก่อน เดิมทีดิฉันเป็นคนสุขภาพทั่วไป นับว่าแข็งแรงพอสมควร ไม่เคยได้ป่วยหนักจนต้องนอนโรงพยาบาล แต่ในครั้งนี้นี้ดิฉันได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ พบว่ามีเนื้องอกในบริเวณมดลูก ซึ่งเนื้องอกนี้มีขนาดใหญ่มาก จำเป็นต้องได้รับการผ่าตัดโดยเร็ว ดิฉันไม่เคยคาดคิดว่าตนเองจะต้องมีประสบการณ์เช่นนี้ เกิดความกลัวและวิตกกังวลอยู่บ้าง แต่ในที่สุดก็ผ่านพ้นประสบการณ์นี้มาได้ ระหว่างที่อยู่ในโรงพยาบาลก็เกิดสลดสังเวชตนเองอยู่หลายครั้ง รวมทั้งมรณานุสติก็เกิดเป็นระยะๆ จิตใจฝึกฝนในการภาวนาค่อนข้างมาก ตระหนักถึงความทุกข์ที่ต้องเกิด แก่ เจ็บ ตลอดมา ภัยในวัฏสงสารนี้ช่างน่ากลัวเสียจริง

เมื่อกลับมาพักฟื้นที่บ้าน ก็ยังเพียรฝึกฝนภาวนา อยู่ประจำ โดยเฉพาะการเดินจงกรม ช่วยพ่อแม่ทำงาน บ้านที่พอจะทำได้ นับได้ว่าชีวิตในโรงพยาบาลและพักฟื้นขณะป่วยมีความสันโดษอยู่มากกว่าเมื่อร่างกายปกติเสียอีก

ในเดือนกุมภาพันธ์ ดิฉันมีกำหนดต้องเดินทาง กลับไปศึกษาต่อให้สำเร็จตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไว้ ได้ตั้งใจไว้ว่า จะพยายามรักษาจิตใจให้ดีที่สุด ในระยะที่ผ่านมา ฝึกข้อที่นับว่าต่างพร้อมอยู่เสมอคือข้อ ๔ เพราะดิฉันยังคงพูดจาเพื่อเจ้าอยู่เสมอ บางครั้งเนื่องจากเพื่อน แต่ในที่สุดก็คงเพราะตัวเอง

นิตยสาร “สารโศก” และ “ดอกหญ้า” ทำให้ดิฉันได้รับทราบข่าวสารของทางสันติอโศก การปฏิบัติธรรมของญาติธรรม และพระสูตรจากพระไตรปิฎกที่อ่านได้ง่าย ดิฉันตั้งใจว่าภายหลังที่ได้อ่านนิตยสารเหล่านี้แล้ว จะนำไปบริจาคให้กับโรงเรียนระดับประถมใกล้บ้าน เพื่อที่นักเรียนจะ

ได้มีโอกาสอ่านข้อเขียนที่ดีมีสาระประโยชน์ต่อไป

❖ **อนุภิชญ์ สุภณัทศนากร จ.ปทุมธานี**

อนุโมทนากับความตั้งใจดีที่จะพยายามรักษาศีลทำอย่างดีที่สุด นับเป็นเคราะห์ดีเมื่อพ้นจากการเจ็บป่วยแล้ว มีความตั้งใจที่เป็นกุศล ปฏิบัติแล้วเป็นอย่างไรก็ส่งข่าวถึงกันบ้าง

ธรรมรักษาอะไรก็ได้หลายอย่าง

ชีวิตในปัจจุบันก็อยู่อย่างเพียงพอ พอเพียง อยากให้ อยากเห็นคนรอบข้างเป็นอย่างเราบ้าง เพราะฐานะบางคนดีมากๆ แต่ก็ไม่พอใช้ หรือก็ไม่ก็ไม่รู้จักแยกแยะสิ่งไหนจำเป็นสิ่งไหนไม่จำเป็น ดิฉันมาคิดดูถ้าเขาใช้อย่างพอเพียง เขาจะรวยกว่านี้มากๆ และไม่มีความเสี่ยงต่อความตกยากแน่นอน

ฐานะดิฉันด้อยกว่าหลายๆคน แต่ก็รู้สึกว่ามีหลายอย่าง พวกข้าวของเครื่องใช้มันเกินความจำเป็น มีมาก จนตอนนี้ต้องค่อยทยอยแจกๆไป

ไปงานศพก็หลายครั้ง เห็นแล้วว่า สุดท้ายจริงๆแล้วก็แค่นั้นแหละ ไปตัวเปล่า

สำหรับศีล ๕ ก็ยังประคับประคองอยู่ ยังไงในใจก็ยังมีศีล ทำอะไรก็ยังมีศีลมาคอยจี้ๆอยู่ในใจ แต่ยังไม่มั่นคง สติสังขล ๖ ไม่ค่อยจะได้เรื่องในบางครั้งก็เจอผัสสะ แต่รู้ตัวเองดีว่า ดีกว่าแต่ก่อนมากๆ

ยังดิฉันก็เชื่อว่า **ธรรมรักษาอะไรก็ได้หลายอย่าง ก็ขอพึ่งธรรมตลอด** แม้จะรู้ว่า รักษาศีล ๕ ได้ไม่ตีนัก แต่.....ก็เพราะรักษาศีลห้านี้แหละ ช่วยให้เป็นผู้เป็นคนได้มาจนทุกวันนี้

❖ **สรญา เจริญศรีเกษม จ.สงขลา**

ธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม และทุกชีวิตล้วนมีกรรมเป็นที่พึ่งของตนทั้งสิ้น ดังนั้นจึงไม่ควรสะสมอกุศลกรรมเลยดีกว่า

จะสำเร็จหรือไม่อยู่ที่กุศลและเจตนาจริงไหมครับ?

การรับประทานอาหารมังสวิรัตินี้ผ่านมาเป็นแบบลุ่มลุก เคยสมัครเป็นสมาชิกของสันตือโศก และหายไประยะหนึ่ง เพราะยอมแพ้ใจตนเอง พังเล็งแต่ความผิดของคนอื่น ไม่ยอมรับในความผิดของตน จนกลายเป็นคนที่มีชีวิตจมปลักอยู่ในอบายมุข มีอารมณ์โกรธง่าย เคียดแค้นชิงชัง อิจฉา ริษยามารวมอยู่ที่ตัวเรา จนกระทั่งได้กลับมาอ่านหนังสือของสันตือโศกอีกครั้ง ทำให้มองเห็นเส้นทางในการดำเนินชีวิตอีกครั้ง

ปัจจุบันได้ปฏิบัติตนอยู่ในศีล ๕ รับประทานอาหารมังสวิรัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ มาจนถึงปัจจุบันนี้ ก็ยังรับประทานอาหารมังสวิรัตินี้ แต่ยังไม่ได้เข้าพบหมู่กลุ่มของ

สันตือโศก ได้แต่ชื่นชมในวัตรปฏิบัติของชาวโศกอยู่เฉยๆ และพยายามปฏิบัติตามชาวโศกอยู่ ไม่รู้จะไปไหนได้แค่นั้น

ชาวโศกดำเนินชีวิตอยู่แบบเรียบง่าย ใช้หลักการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง ขอชื่นชมด้วยใจจริง ตั้งใจไว้สักวันหนึ่งจะดำเนินชีวิตตามชาวโศก จะสำเร็จหรือไม่อยู่ที่กุศลและเจตนาจริงไหมครับ

❖ **นายทรงกลด สาธิบุตร พิษณุโลก**

ประวัติศาสตร์เป็นสิ่งน่าศึกษาวิเคราะห์ถึงที่มาที่ไปจากเหตุ...ทำให้เกิดผล...ประสบการณ์ชีวิตจะทำให้มีอารมณ์มั่นคงขึ้น ค่อยพิจารณาไตร่ตรองหมั่นดูแลจิตตน ไม่มองคน-มองโลกในแง่ร้าย เพิ่มความเป็นมิตรในความคิดของตน กุศล และเจตนา ย่อมดีกว่าเดิมแน่ๆ

แม่ล้มไปบ้าง ก็พร้อมที่จะลุกมาขอสู้ใหม่

ได้ประโยชน์จากการอ่านหนังสือคือ ทำให้มีไฟในทางธรรมมากขึ้น

ข้อปฏิบัติที่ได้จากการอ่านคือ

๑. ทำให้รู้ข่าวสารความเคลื่อนไหวความเป็นไปเพื่อที่จะมีส่วนร่วมในการเห็นกงล้อธรรมจักร แม้สิ่งที่พ่อท่านนำพาต่อภาระบ้านเมืองในขณะนี้ **อยากกราบหัวใจของพ่อท่านที่ทำในสิ่งที่ถูกต้อง สิ่งที่ดีที่สุดโดยมิเกรงต่อโลกธรรม ภัยอันตรายใดๆ** ถึงแม้ญาติธรรมบางท่านจะไม่เข้าใจกิจที่พ่อท่านพาทำก็ตาม ผมก็ขอเป็นสัตว์ได้ร่มโพธิ์ ขอมีส่วนร่วมเป็นหนึ่งในกำลังทุกครั้ง แม้จะถูกห้ามบ้าง เหนื่อย ลำบาก แต่ที่ผ่านมาก็ได้ร่วมด้วยแทบทุกคราวไป (ได้กำลังใจที่เห็นพ่อท่านและหมู่สมณะท่านเหนื่อยกว่าเรา สู้

มากกว่าเราท่านยังไม่ท้อเลย)

๒. ได้ฝึกฝนตนในการมีสติอยู่กับกิเลส ทั้งโลภ-โกรธ- หลง ปัจจุบันมั่นในศีล ๕ ละอบายมุข กินมังสวิรัตได้ตลอด แต่แม้การได้อยู่ร่วมกับสังคมภายนอก ก็ได้สู้กับกระแสโลกียะที่นับวันมีแต่จะ ร้อนรุ่มมากขึ้นทุกวัน ทุนนิยมครองเมือง **แม่ล้มไปบ้างก็พร้อมที่จะลุกมาขอสู้ใหม่** ตามฐานะที่จะพอสู้ ได้ แต่การได้คบคุ่นสัตบุรุษทำให้มียอมพ่ายแพ้อย่างสิ้นท่า โดยมีคติจากพุทธพจน์ที่ว่า “ตายเสียใน การต่อสู้ ดีเสียกว่าอยู่อย่างผู้แพ้” แม้การต่อสู้นั้นๆจะต้องถูกพาดฟันจนบาดเจ็บ บาดแผลเหวอะหวะ แต่เมื่อแผลหาย เราย่อมเข้มแข็งมากขึ้น มั่นคงยิ่งขึ้น

๓. พยายามทำตนให้มีประโยชน์ตน-ประโยชน์ท่าน หัดเป็นผู้ให้และเสียสละให้มาก **ผม เชื่อในวิบากกรรม อันจะเป็นทรัพย์แท้ที่ติดจิตวิญญาณไป** ตอนนั้นก็บริจาคร่างกาย อวัยวะ, ดวงตา และเกล็ดโลหิตให้กาชาดทุกเดือน ขออุทิศเวลาเป็น ผรช. งานค่ายอุโบสถศีลทุกเดือน ทำอาหารอินเดีย โรตีสองถ้วย(เพื่อสุขภาพ) ขึ้นศาลาเดือนละราวๆ ๒ ครั้ง และบำเพ็ญประโยชน์ให้ส่วนรวมมากยิ่งขึ้น ตามกำลังที่พอจะทำได้

❖ **นายชาติตะวัน ฤทธิ์เทพ จ.ปทุมธานี**

ตราบที่ยังมีลมหายใจ... นับว่าโอกาสแห่งการศึกษา เรียนรู้ยังเป็นของเรา ผู้มีศีลที่ ไม่ยอมล้มเลิกความเพียรพยายามเสียกลางคัน ย่อมเป็นผู้มีชัยเป็นแน่หมายในที่สุดได้

การเกษตรของผมใช้ปุ๋ยชีวภาพผลิตเอง ครับ!

ก่อนอื่นกระผมต้องกราบขออภัยเป็นอย่างยิ่ง ที่นานที่สุดที่ไม่ได้ส่งข่าวมายังสมาคมผู้ปฏิบัติธรรมเลย (จากปี๒๕๒๕-ปัจจุบัน) เพราะเหตุผลอ้างอิงหลายอย่าง(แก้ตัว) เช่น ยุ่งกับการกิจทางโรงเรียน มีงานมาก เตรียมการสอนเด็กเป็นต้น และให้เวลาตัวเองมาเรื่อยๆ (ผัดวันประกันพรุ่ง) จนมาถึงวันนี้ ปีนี้ ๒๕๕๐ (๒๐กว่าปีมาแล้ว) ได้เข้าร่วมกิจกรรมกับสมาคมมายาวนาน (ไม่ครบทุกครั้ง) เพียงติดตามข่าวทางหนังสือสารอโศก ดอกหญ้า ดอกบัวน้อย อื่นๆอีก ทำให้ได้รับข่าวสารเกือบครบถ้วน

ในปัจจุบันนี้กระผมได้ออกจากราชการแล้ว และมีเวลาส่วนตัวมากกว่าเดิม ได้ประกอบวิชาชีพส่วนตัว อิสระตามอัธยาศัย คือ **ทำกิจกรรม (สวน ๑๐ กว่าไร่) ปลูกพืชหลายชนิด** เช่น หวาย กล้วย มะม่วง อื่นๆอีก (เคยนับดูเล่นๆ จำนวนของกินที่ปลูก ๕๐ กว่าชนิด) ส่วนมากพืชผลได้รับประโยชน์เกือบหมดแล้ว ส่วนการทำนามีเนื้อที่ ๑๐ ไร่ ปลูกข้าวในฤดูฝน ส่วนฤดูแล้งปลูกพืชระยะสั้น เช่น ข้าวโพด ถั่วลิสง ถั่วเขียว ถั่วเหลือง พัก แดงโม ฯลฯ **กระผมใช้ปุ๋ยชีวภาพผลิตเองเป็นส่วนมาก** ใช้ดินถ้ำและน้ำหมักชีวภาพ ใช้ได้ดีจริงๆ (มีน้ำจากชลประทานมาหล่อเลี้ยงในฤดูแล้ง) พอเลี้ยงชีวิตวัยเกษียณต่อไป

บางครั้งคราก็ไปช่วยเป็นปฏิบัติกรที่สวนล่างผืน จ.อำนาจเจริญ เมื่อมีการอบรมประชาชน

บางครั้งก็ไปช่วยจัดรายการวิทยุร่วมกับญาติธรรมสวนสาธิตที่สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดอำนาจเจริญ (ไม่ได้ไปร่วมประจำเพราะสุขภาพไม่ค่อยดี) ส่วนงานเผยแพร่ธรรมของชาวโศกก็ยังดำเนินการอยู่ คือนักเรียน ทั้งรุ่นเก่าและใหม่ที่สนใจในคำสอนของพ่อท่านและชาวโศก ก็จะ แนะนำให้อ่านหนังสือที่ทางสมาคมส่งมาให้เป็นประจำ หรือบางครั้งก็ แนะนำให้ติดต่อเป็นสมาชิก รับหนังสือจากทางสมาคมต่อไป

หนังสือที่ได้รับ มีประโยชน์อย่างนี้ครับ

- เป็นแนวทางในการดำรงชีวิต
- เป็นภูมิคุ้มกันสิ่งชั่วร้ายที่จะมาทำลายเรา
- เป็นผู้มีความรอบรู้ในเรื่องบาปบุญคุณโทษ
- ทำให้รู้ว่ากินมังสวิรัตทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง

ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ คาดว่าจะมีอายุยืนนาน เพราะได้ฝึก ปฏิบัติจนเป็นอัตโนมัติแล้ว จิตใจก็สดชื่น แจ่มใสตลอดไป

❁ นายเรียม ผดุงวงศ์ จ.อำนาจเจริญ

กสิกรรมไร้สารพิษ วิธีชีวิตพอเพียง ฟังตนเองได้อย่างดีต้องมี

ศีล มีธรรม เป็นหัวใจหลักสำคัญของชีวิต ไม่เช่นนั้น จะโลกไม่รู้จักพอ พาดนดินร่นสู้งวนแห่งสารพิษ จากปุ๋ยเคมี และยาฆ่าแมลง...หันมาทำกสิกรรมธรรมชาติกันเถิดพี่น้องกสิกรชาวไทยทั้งหลายเอ๋ย!

ธรรมะ ย่อมชนะ อธรรม

จากการที่ได้อ่านหนังสือ ก็พยายามฝึกตัวเองให้มีสติ ก่อนที่เราจะตัดสินใจทำอะไรลงไป จากเป็นคนขี้โมโหง่าย ตอนนั้นก็ดีขึ้นมาก ถือศีล ๕ กินมังสวิรัตวันพระกับวันเกิด และจะพยายาม ทำให้ได้มากขึ้น ปกติเดือนหนึ่งก็จะไปที่สันตือโศก เดือนหนึ่ง ๒ ครั้ง ได้เข้าไปฟังเทศน์จากพ่อท่าน แล้วก็สบายใจ แต่ตอนนี้ไปได้น้อยลง เพราะหนึ่งตัวเองเป็นโรคปวดสองข้างสะบักแล้วขึ้นคอ ไป รักษาหลายที่มาก เพราะใครบอกว่าโรงพยาบาลไหนดีก็ไปมาหมด ทั้งหมดนอน แผนจีน แผนไทย โบราณ แต่ก็ไม่ดีขึ้น หมอบอกว่ายาวพิเศษก็ไม่หาย ถ้าคุณไม่พักแขน แต่ทุกวันนี้เราต้องทำงานบ้านทุกอย่างอยู่ เราก็ต้องใช้แขนอยู่ตลอด แต่ก็ไม่ได้ทำมากเหมือนเมื่อก่อน ถ้าทำน้อยลงมันก็จะเบาบางบ้าง แต่เรานิสัยเสียอยู่อย่างคือเห็นตรงไหนละจะไม่ได้ ตาเห็นมือก็ไปแล้ว พื้นฐานเราเป็นคนไม่ชอบความสกปรก ก็ต้องทนปวดเอา ทุกวันนี้ก็กังวลใจแล้วว่า พอปวดมากๆก็พักเอา หายเมื่อไรก็ไม่เป็นไร แล้วแต่กรรมที่ทำมาก็แล้วกัน

ดิฉันจะขอถามปัญหาสัก ๒ เรื่องนะคะ

๑. ทุกวันนี้ดิฉันมีความรู้สึกเห็นใจ และเป็นห่วงสถานการณ์ภาคใต้มาก เข้าขึ้นมา

ก็ได้ยินข่าวร้ายทุกวัน จนบางครั้งถึงกับเครียดมาก จะมีวิธีคิดยังไงคะ

๒. คือเวลานี้ถ้านั่งดูข่าวเกี่ยวกับการเมือง ระหว่างดิฉันกับน้องสาวกับน้องเขย เขาสองคนจะพูดว่าพวกคณะปฏิวัติและเข้าข้างรัฐบาลชุดที่แล้วอยู่ตลอด บางครั้งดิฉันก็นึกสงสารเขานะ บางครั้งก็ไม่เห เราพยายามบอกให้เขาเข้าใจแล้วก็ยังไม่เชื่อ จะมีวิธีพูดยังไงดีคะ ทุกวันนี้ดิฉันคิดว่า ธรรมะย่อมชนะอธรรมคะ

❖ **เครือวัลย์ บุญรัตน์ จ.อ่างทอง**

.....การมีทัศนคติต่างกันไม่ใช่ความผิด หากแต่เป็นความหลากหลายทางความคิด ถูกหรือผิดไม่ใช่เรื่องใหญ่ (ค่อยคลี่คลายได้ในภายหลัง) แต่ทุกข์หรือไม่ นี่สิ! พึงระมัดระวัง....

ปฏิบัติธรรมแล้วยังทุกข์ ยังเครียด น่าจะทบทวนดู ...เรายึดมั่น สำคัญหมายมากไปรีเปล่า ทดลองผ่อนคลายดูบ้าง (หายใจเข้ายาวๆ ลึกๆซ้ำๆเท่าที่ทำได้ แล้วค่อยๆผ่อนลมหายใจออก คิดถึงเรื่องดีๆแล้วลองยิ้มดู) บางทีโรคทางกายที่เป็นอยู่อาจหายไปเลยก็ได้.....

มีน้ำใจ “ใ้” โรงบุญ & ธนวา’๕๐

ตั้งตบะจะตอบรับ ถ้าได้รับหนังสือทุกฉบับ เปิดดูผ่านๆก่อน ก็เป็นที่น่าดีใจที่โรงบุญ มังสวิรัต ๕ ธนวาหาราช ถึงเก้าร้อยโรงบุญในปี ๒๕๕๙ อยากให้พ่อท่านมีนโยบายอีกว่า ถ้ามีกำลังให้เพิ่มอีก ปีนี้ห้าธนาห้าศุนย์ ผมคิดไว้แล้วว่า จะเพิ่มการจัดเหมือนกัน คิดล่วงหน้าไว้หลายเดือนเลย เพราะอ่านดูที่อื่นๆจัดไม่ตรงกันก็ได้ ผมก็จัดวันที่สี่ธนา ที่ห้าไปช่วยเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร เห็นแล้วว่าสองที่มีความแตกต่างกันอย่างไร ก็เลยได้ประสบการณ์เพิ่มขึ้น เราทำอะไรให้ทันกับกระแสอย่างนี้แหละ ทำน้อยแต่ได้ผลลัพธ์สูง

เมื่อวันเด็ก ผมและคณะก็ได้ไปแจกน้ำเต้าหู้ปาตองโกกับเด็กที่ อ.บ.ต. แต่ดูผลลัพธ์แล้ว บรรยากาศคนละเรื่อง ไปแจกในนามศุนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง หลังงานนี้เลยมีเด็กที่มีปัญหาจากบ้านสองแคว ส่งมาให้สอนอีกเป็นรุ่นๆ รุ่นละหนึ่งเดือน มาเข้าเย็นกลับ เด็กห่อข้าวมากินเอง ที่บ้านก็เสริมผลไม้ ผักไร้สารพิษให้กินเพิ่ม เด็กกำลังกินกำลังนอน ที่เด็กห่อมาไม่อิ่ม ทำน้ำพริกอ่อง กับผักสดให้กินเพิ่ม เด็กชอบกันมาก กินผักเก่งทุกคน ที่บ้านปลูกพริกมะเขือเทศเองด้วย เลยพอมิให้เด็กกิน อยู่ไกลผู้มีศีลเลยเลี้ยงผู้ไม่มีศีลก่อน ให้ผู้ไม่มีศีลร้อยครั้งถึงจะได้บุญเท่ากับผู้มีศีลครั้งเดียว

❖ **ทองน่าน แก้วโสภาก จ.พิษณุโลก**

.....สังคมผู้มีศีล มีธรรม มีน้ำใจช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นอย่างดี เช่นนี้เอง ปลูกพืชผัก ไร้สารพิษ ได้ผลแบ่งแจกเผื่อแผ่ถึงพี่น้องลูกหลาน เด็กๆจะได้รับสัมผัสถึงน้ำใจแห่งความเกื้อกูล ไม่หอบหวง ซึ่งเป็นธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของไทยเราแต่ดั้งเดิมมา มาช่วยกันสร้างสังคมดีๆ เช่นนี้กันให้มากๆเถิด

ตอน...วิถีพุทธ ยุคเศรษฐกิจพอเพียง

☆ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สถานการณ์บ้านเมืองของเดือนกุมภาพันธ์บางส่วนที่น่าสังเกตติดตามมีดังนี้

๑ ก.พ. ผู้หลักผู้ใหญ่หลายท่านออกมาได้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ที่ออกมาวิพากษ์วิจารณ์ผ่านสื่อต่างประเทศว่า เศรษฐกิจพอเพียงไม่เหมาะกับประเทศไทย เป็นการมึบงคว่อมายิ่ง

๓ ก.พ. พลตรีจำลอง ศรีเมือง สมาชิกสภาิติบัญญัติแห่งชาติ คัดค้านรัฐบาลที่กำลังจะออกกฎหมายรับรองหอยบนดิน ทั้งๆที่รัฐบาลประกาศเป็นนโยบายจะห้อมนำเอาพระราชดำรัสเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติ

๕ ก.พ. เอเอฟพีรายงานข่าวว่า องค์การเอกชนระบุผลพวงเศรษฐกิจเอเชียเติบโตสูงยิ่งทำให้เกิดสลัมเมือง เพราะความไม่เท่าเทียมด้านรายได้และค่าที่ดินสูงขึ้น ทำให้คนจากชนบทหลั่งไหลเข้าสู่เขตเมืองเพื่อแสวงหาชีวิตที่ดีกว่า เชื้ออีก ๓๐ ปี จะมีคนชนบทกว่า ๑ พันล้านคนอพยพเข้าในเมือง วิฤตตแห่หากไม่รีบแก้

๕ ก.พ. ข้าราชการโยกย้าย พล.ต.อ.โกวิท วัฒนะ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ สั่งกีดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มาปฏิบัติราชการสำนักนายกรัฐมนตรี

๒๑ ก.พ. ข้าราชการบิลเกตบริจาคเงินพันล้านเพื่อผลิตวัคซีนป้องกันเอชไอวี

กรณีของการเสนอให้ระบุในรัฐธรรมนูญว่าศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ ก็เป็นประเด็นที่ถกเถียงกันมาก

๒๔ ก.พ. ชาวผู้คนเป็นเรือนแสนแย่งกันเอาเหรียญตุลาคามรามเทพ ในงานวันพระราชทานเพลิงศพ พล.ต.ต.ขุนพันธรักษ์ราชเดช ที่วัดพระธาตุมหาวิหาร นครศรีธรรมราช ส่อให้เห็นความมั่งงายของพุทธศาสนิกชนไทย

บันทึกจาก ...ปัดจาสน:

(ภาพจากมติชนสุดสัปดาห์ ๙-๑๕ ก.พ.'๕๐ และ ๑๓-๑๙ เม.ย.'๕๐)

จากบทความที่ชื่อว่า **จตุคามรามเทพ เส้นแบ่ง ‘บารมี-พีเวอร์’** ของหนังสือพิมพ์ กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันที่ ๒๑ ก.พ. ๕๐ ดึงใจความต่อไปนี้

ระยะ ๕ ปีมานี้ มีการสร้างวัตถุมงคลมาแล้วไม่ต่ำกว่า ๒๕๐ รุ่น ทำให้นายทุนหลายกลุ่มทำรายได้โดยตรงจากการสร้างจตุคามรามเทพ ซึ่งต้นทุนมีราคาแค่ ๔-๕ บาท และราคาจะอยู่ที่ ๙-๒๙๙ บาท เป็นส่วนใหญ่หรือหากเป็นชุด ก็จะอยู่ระหว่าง ๓๙๙-๙๙๙ บาท แต่ไม่มีการเสียภาษีให้รัฐเลย ในขณะที่เป้าหมายอยู่ที่ ๑,๕๐๐ ล้านบาท

ปี ๒๕๕๐ สรรพากรจังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งเป้าไว้ที่ ๑,๘๐๐ ล้านบาท แต่ในขณะที่รัฐอยากได้เงินจากการทำธุรกิจของพระ เข้าพระเป็นเครื่องอยู่ในระบบกฎหมายภาษี คนส่วนใหญ่ก็มองว่าเรื่องการเก็บภาษีจากรายได้ของการจองวัตถุมงคลเป็นเรื่องจัดการได้ยาก

✿ บกบุญหรือโมฆณา

ปีกว่าๆมานี้ คนเมืองนครคุ้นชินหูกับเสียงรถสองแถวแห่ป้ายผ้าโฆษณาวันละหลายรอบ ประกาศข่าว บอกเล่า เชิญชวน เหมือนรถหนึ่งเร็วขายยาเล่นไปมาบนถนนวันละหลายครั้ง ถ้อยคำ คล้ายๆทำนองนี้

วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๐ ทำวจตุคามรามเทพ รุ่นบูรณะเจดีย์ราย ๕๐ จัดสร้างโดย วัดพระธาตุมหาวิหาร นครศรีธรรมราช เพื่อสร้างอาคารพระราชธรรมสุธี วิทยาเขตศรีธรรมโคกราช วัดพระธาตุมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช กำหนดเททองนำฤกษ์ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ เวลา ๑๓.๓๙-๑๖.๒๙ น. พุทธาภิเษกและเทวาภิเษก ๒๙ เมษายน เวลา ๑๓.๓๙-๑๖.๒๙ น. ณ วัดพระธาตุมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช

หลายรุ่นลงประกาศโฆษณาผ่านหนังสือพิมพ์ คมชัดลึก บางฉบับ เช่น

“ขอเชิญพ่อแม่พี่น้อง จองวัตถุมงคล รุ่นจตุคามรามเทพ รุ่น ๑๒ นักัษัตร สร้างตำนาน ๑๙ พิธีมหามงคล ใน ๑๙ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ผสานพลังพุทธจักร พลังอาณาจักร และพลังดารจักร ยิ่งใหญ่เป็นประวัติการณ์ การสร้างองค์จตุคามรามเทพ ที่แห่งพิธีกรและมวลสารศักดิ์สิทธิ์จากเมือง ๑๒ นักัษัตร ในยุคเกรียงไกรของเมืองนครศรีธรรมราช ภายใต้อบรมโพนธสมภารของราชวงศ์พระเจ้าศรีธรรมโศกราช พุทธศตวรรษที่ ๑๘”

เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ ฟังดูขรมขลัง ต้องมีประกาศสถานที่ที่จะทำพิธีกรรม

“พิธีบวงสรวง ณ เมืองนครศรีธรรมราช พิธีเททองหล่อนำฤกษ์และกตพิมพ์นำฤกษ์ พิธีมหามงคลจักรวาล อัญเชิญเทพดาแห่งท้องสมุทรและเทพดาแห่งท้องฟ้า พิธีมหาพุทธาภิเษก และเทวาภิเษก โดยกำหนดวันจอง ๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ และกำหนดวันนับรับพระวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๐ โดยมีฝ่ายประชาสัมพันธ์ คือ มูลนิธิพัฒนาเยาวชนคนหนุ่มสาว”

เห็นได้ว่า มิเพียงแต่คนแก่หรือผู้สูงอายุเท่านั้นที่หันมานิยมในวัตถุมงคล แม้แต่คนหนุ่มสาวและลูกเด็กเล็กแดงก็รู้จักองค์จตุคามรามเทพ และเพื่อจะทำโฆษณาอย่างไรให้คนซื้อ ชวนจอง ก็ต้องมีถ้อยคำบอก รูปแบบเหรียญ ด้านหน้าด้านหลัง ของทุกเนื้อ ทุกแบบ และตอกโค้ด

บรรยากาศการปลุกเสกภายในถ้ำวัดท่าซุงบวรพศ

(ภาพจากมติชนสุดสัปดาห์ ๑๓-๑๙ เม.ย.'๕๐)

❀ ทำไมจึง ‘ทุกวัด’

การสร้างพระ หรือวัตถุมงคลไม่ใช่กิจหลักของสงฆ์ แต่พระสงฆ์ผู้ทรงศีลและมีอภิญญาขั้นสูงมักเป็นผู้เกี่ยวข้องกับการสร้างพระโดยเลียงไม้ได้ เมื่อมีฆราวาสไปขอให้ร่วมในพิธีปลุกเสก ซึ่งคนธรรมดาไม่อาจทำได้

ก่อนจะมีการทำพิธีเททองปลุกเสก สร้างองค์จตุคามรามเทพ รุ่นจอมจักรพรรดิ และพิธีพุทธาภิเษก ในวันที่ ๑๑ มีนาคม ที่จะถึงนี้ **พระปลัดเกษม เขมจิตโต** รองเจ้าอาวาสวัดเขาชะเมา ตำบลท่าวัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เล่าว่าท่านสร้างวัตถุมงคลของวัดเขาชะเมามาตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ เพราะต้องการทำเมรุเผาศพไร้ควัน เนื่องจากวัดเขาชะเมาเป็นที่เผาศพนักโทษประหาร ซึ่งมาจากเรือนจำ ในยุคที่เรือนจำยังอยู่ที่ประตูหน้าเมือง โดยมีนายทุนเป็นผู้掏เงิน เกี่ยวข้องหลายคน พระที่สร้างรุ่นนั้นคือพระสิทธิรงค์ เนื่องจากพระสิทธิรงค์เป็นพระคู่เมืองนครमानน พระสิทธิรงค์เป็นศิลาปะขนมต้ม เป็นสกุลช่างนคร โดยพระเจ้ากรุงลงกานำมาถวายเข้าเมืองนครในยุคโบราณ สร้างพระให้คนเช่าเสร็จได้เงินมาสร้างเมรุราคา ๔ ล้านบาท เรียบร้อยสวยงาม

หรือการเปิดจอง พระพุทธสิทธิรงค์ หัวจตุคามรามเทพ พระปิดตาพิงพกาฬ รุ่นประธานพร ของวัดเทพกุญชรในตำบลข้างกลาง ก็เพื่อสร้างศาลาพ่ท่านคล้าย พระเกจิตั้งอีกรูปหนึ่งที่ได้ชื่อว่าท่านมีวาจาสิทธิ์ ก็จะทำพิธีพุทธาภิเษกวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์นี้

วัดแต่ละวัดมักมีวัตถุประสงค์ในการสร้างวัตถุมงคลในแนวทางเช่นนี้ ไม่สร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

มองในแง่โลกทุนนิยมกล่าวได้ว่า เพราะวัดต้องพัฒนาและหารายได้จากความนิยมให้มีผู้คนมาร่วมสังฆกรรม ทางการเงินบริจาคเพื่อทำนุบำรุงทั้งวัดและสงฆ์

การสร้างพระเจี๊วต์ฤกษ์ประสงฆ์เหมือนเป็นการประกันยอดขายกับการสั่งจอง และมีชาวบ้านผู้จองเป็นผู้ถือหุ้น กระบวนการผลิตตั้งแต่หาวัตถุดิบ สถานที่ขลังๆ หาพระเกจิที่แก่กล้า วิชาความรู้และพุทธาคม มาร่วมพิธีกรรม เป็นหน้าที่ของนายทุน ซึ่งปัจจัยตัวนี้คือ คนที่มีรายได้จากการเช่าพระอย่างไม่มีใครคำนวณได้แน่นอน รู้แต่ว่าเป็นมูลค่าเงินจำนวนหลายพันล้าน ถึงตอนท้าย ไม่มีใครกล้าพูดอย่างเต็มปากว่า ตนออกเงินสร้างเพราะศรัทธาแก่กล้าในสัญลักษณ์ที่เป็นพุทธบูชา

นี่น่าเป็นเหตุผลที่ทำให้รัฐบาลเกิดแนวคิด “เก็บภาษีจตุคามรามเทพเข้ารัฐ”

จึงอาจสรุปไม่ได้ว่าคนไหนเทวดาหรือเทวดาไหนคน ระหว่าง ‘ขุนพันธ์’ นายตำรวจมือปราบกับทำวจตุคามรามเทพซึ่งเป็นเทวดา เพราะที่มาของเหรียญจตุคามรามเทพ เริ่มตั้งมาจากรุ่นหลักเมือง ปี ๒๕๓๐ โดยขุนพันธ์เป็นผู้สร้างรุ่นแรก

พุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๑

งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๑ ที่ศาลิโอศก วันที่ ๒-๔ ก.พ. ผู้มาร่วมงานจะต้องสมาทานศีล ๘ ฝึกการลดละ เลียสละ ฟังธรรมเป็นสำคัญ ไม่ใช่งานปลุกเสกเครื่องรางของขลังอย่างที่วัดทั่วไปนิยม ทำให้มีผู้มาร่วมงานเป็นเรือนพันเท่านั้น เป็นเช่นนี้มาหลายปีแล้ว งานพุทธาภิเษกปีนี้พ่อท่านฯ นำเอาเนื้อหาจากหนังสือที่พ่อท่านฯ เร่งเขียนจนเสร็จทันงาน ใช้เป็นตำราในการสอน “เปิดโลกเทวดา” เป็นชื่อหนังสือนี้

เป็นครั้งแรกของงานที่พุทธาภิเษกที่มีการส่งสัญญาณถ่ายทอดสดไปทางอินเทอร์เน็ต ทำให้รายการตอบปัญหาว่าโลกเทวดาของพ่อท่านฯ มีผู้ชมทางอินเทอร์เน็ตส่งคำถามมาถามด้วย โดยมีพระรูปหนึ่งจากนทบุรุษส่งคำถามมาร่วมถามเหมือนกัน

มีการสนทนาสัมภาษณ์สมาชิก “ฉือจี้” ที่มาเผยแพร่ในเมืองไทย รวมถึงญาติธรรมที่เคยไปสัมผัสศึกษา “ฉือจี้” ที่ไต้หวัน ได้มาบอกเล่าส่วนดีๆ ที่ “ฉือจี้” มี

พลตรีจำลอง ศรีเมือง ได้มาร่วมงานและพูดในหัวข้อว่า “วันวานที่ผ่านมา”

วันสุดท้ายก่อนปิดงาน มีพิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่พระอุณาโลมของพระพุทธานุภาพนิมิต ๑๔ องค์ ที่ชุมชนและชายแหว่งต่างๆ จะนำไปประดิษฐานที่นั่น

ท่านใดสนใจรายละเอียดของเนื้อหาธรรมะตลอดงาน สามารถติดต่อได้ที่ฝ่ายเผยแพร่

จากบางส่วนของพ่อท่านฯ กล่าวถึงงานพุทธาภิเษกฯ ในช่วงการแสดงธรรมเปิดงาน ๒ ก.พ. ว่า

“อาตมาภาคภูมิใจในทฤษฎีของพระพุทธเจ้า ที่จะพัฒนาคน พัฒนาสังคม พัฒนาความเป็นอยู่ พัฒนาความเป็นมนุษย์ เรียกว่ามนุษย์ประเสริฐ ภาษาบาลีเขาเรียกว่า “อริยะ” หรือ

“อาริยะ” อาตมาเลือกเอาคำว่า “อาริยะ” มาใช้ อย่างศรีอาริยะเมตไตยนี่ก็ใช้อริยะคำเดียวกัน ที่เลือกใช้คำว่า “อาริยะ” เพราะ “อริยะ” นี้มันเพี้ยนแล้ว มันผิดแล้ว มันเป็นอริยะ ปลุกเสกพวกพระเครื่องเก่ง ปลุกเสกจิ้งจกสองหาง อะไรก็ไม่รู้ โอ..อาตมาก็ไม่เอาหรือ อริยะแบบนั้นไม่ไหว ไม่เอาด้วย จึงขอใช้คำว่า อาริยะ เขาจะหาว่าดัดจริตก็ไม่ว่า อาริยะ แปลว่าผู้ประเสริฐ แปลว่าคนประเสริฐ ประเสริฐอีกคำที่มาจากภาษาบาลี เสฏฐะ เสฏโฐ ก็แปลว่า ประเสริฐ ซึ่งก็คือความดีเลิศ ถ้าหมายถึงคนที่มีคุณสมบัติประเสริฐ ก็เป็นคนที่ต้องยกย่องชูเชิด เป็นคนมีจิตวิญญาณญาณที่ดี ลดกิเลส ตัณหา จนมีนิพพานนี่คือ ประเสริฐ โดยเฉพาะเป็นคนที่ดีกิเลสได้ เรียกว่าคนประเสริฐ ถ้าจะนิยามคำว่าประเสริฐ ก็คือคนที่รู้จักกิเลสและลดกิเลสเป็น ลดกิเลสได้ เริ่มต้นลดกิเลสเป็น ลดกิเลสได้ก็เป็นโสดาบันขึ้นไปเรื่อยๆ แล้วก็ยินดีในจิตที่ลดกิเลส เรียกว่าอาริยะบุคคล พอมันลดได้เป็นมรรคเป็นผล ก็สุขสงบ สุขประเสริฐ พอมันลดได้แล้ว มันดีอย่างนี้ เป็นคนจะมีปัญญารู้ว่าอ้อ..กิเลสลด ดีกว่ากิเลสเพิ่ม แต่ทางโลกเขาก็กิเลสลดไม่ได้ พอบอก“กามลด” โอ..ตายแล้วๆๆ

ชาวโศกเราที่มีสันโดษหรือมีสันตมุขสิ สันตมุขอันนี้เหมือนกันพอสมควร สันโดษในระดับโสดาบันก็ขนาดหนึ่ง ถ้าลดลงไปอีกได้ กิเลสมันน้อยสันโดษลงไปกว่านั้นอีกเป็นสภิกาคามี

**จิตที่ไม่มีสวรรค์-ไม่มีนรก นี่คือ “ความเป็นกลาง-ความวางเฉย”
แม้ตนจะอยู่ร่วมกับแดนนรก อยู่ร่วมกับแดนสวรรค์ของชาวโลกียอื่นๆ ก็
คงไม่มีสวรรค์-ไม่มีนรก... ..ผู้บรรลุ“อุเบกขาสัมบูรณ์”จริงแล้ว จะมี‘ความ
เป็นกลาง’ หรือวางเฉยที่เสถียรเด็ดขาด ดับนรกดับสวรรค์คือ นิพพาน”**

บันทึกจาก...ปัจฉิมบท:

ก็สูงขึ้น สันโดษได้มากขึ้น มกน้อยได้มากขึ้น ยิ่งอนาคตมีขึ้นไปอีก ก็ยังเป็นคุณภาพของจิตวิญญูณ
เจริญ คือยังมีน้อย เอนน้อยยิ่งขึ้นๆ ไม่สะสมทรัพย์ศฤงคารยิ่งๆขึ้น จิตวิญญูณได้ปฏิบัติ ได้
ลดละ ได้เข้าใจทางปัญญาชัดเจนยิ่งด้วย ทางเจตีย์“พอ”ด้วย น้อยๆก็“พอ” แม้ที่สุดสละหมดก็ได้
จิตมันพอ จิตมันสันโดษ จิตมันมกน้อย จิตมันสงบ ปวิเวกะ อสังสัคคะ ไม่ไปหลงแล้วสวรรค์
โลกีย์ สวรรค์แบบโสดาบันนชายังมี พอสภิกาคามีก็วางได้แล้ว ก็เป็นสวรรค์อย่างสภิกาคามี จน
กระทั่งอนาคตามีก็วางสิ่งที่ติดยึดในฐานะสภิกาคามีได้แล้ว ไม่ต้องมีสวรรค์แบบสภิกาคามี อรหันต์ก็
ไม่ต้องมีสวรรค์แบบอนาคาคา เป็นสภิกาคาก็ไม่ต้องมีสวรรค์แบบโสดาบันน โสดาบันนก็ไม่ต้องมี
สวรรค์อย่างโลกีย์และปุถุชน สบายแล้ว สงบแล้ว สงบในจิตนะ ไม่ใช่ต้องไปอยู่ป่า หรือต้องไป
หาที่สงบ อสังสัคคะแล้ว ไม่ต้องไปคลุกคลีกับสวรรค์แบบที่ดับกิเลสขึ้นอีกแล้ว สวรรค์โลกีย์
แต่ระดับนั้นเราก็อุเบกขา คือ**“จิตเป็นกลาง”**แล้ว อทุกขมสุขแล้ว นรกมันก็ไม่มี เพราะมันไม่มี
สวรรค์มันก็ไม่มีนรก แต่ถ้าสวรรค์มันยังมีอยู่ นรกมันก็ต้องมี จิตที่ไม่มีสวรรค์-ไม่มีนรก นี่คือ
“ความเป็นกลาง-ความวางเฉย” แม้ตนจะอยู่ร่วมกับแดนนรก อยู่ร่วมกับแดนสวรรค์ของชาวโลกีย
อื่นๆ ก็คงไม่มีสวรรค์-ไม่มีนรก ไม่มีสุข-ไม่มีทุกข์ คืออุเบกขา อทุกขมสุขได้เด็ดขาดจริง ไม่ต้อง
กตขม ไม่ต้องสังวร ไม่ต้องทน ไม่ต้องหนีงดนรก-หนีงดสวรรค์ ผู้บรรลุ“อุเบกขาสัมบูรณ์”จริง
แล้ว จะมี‘ความเป็นกลาง’หรือวางเฉยที่เสถียรเด็ดขาด ดับนรกดับสวรรค์คือ นิพพาน”

อโศกขาลงจริงหรือ

และในการแสดงธรรมเปิดงานนั้น ๒ เม.ย. อีกประเด็นหนึ่งที่มีการมองกันว่า ชุมชน
ต่างๆอยู่ในช่วงขาลง ผู้ใหญ่และเด็กอยู่ในชุมชนแทบไม่เพิ่มบางแห่งลดน้อยลงด้วยซ้ำ ที่อยู่ที่
กระทำผิดศีลผิดกติกามากขึ้น นักเรียนที่จบ ม.๖ แล้วจะอยู่ร่วมต่อ ก็ทำได้น้อย

พอท่านมองเรื่องนี้ว่า มีพวกเรามองว่า อโศกนี้กำลังขาลง ขาลงหมายความว่า กลุ่ม
ชาวอโศกนี้มันซึกเสื่อม ทางด้านเศรษฐกิจ ทางด้านคุณธรรม ทางด้านสังคม นี่มันเสื่อมแล้วว้างัน
เอาตนเองเอาตมาดูอยู่หนา ถ้าขาลงนี้เอาตมาจะเป็นคนเสียใจมากกว่าเพื่อน ใช่ไหม

อาตมาก็ตรวจสอบว่า เอ..มันไม่ลงนา ..มันจะลงยังไงละนี้ ที่ดินก็อย่าว่าแต่เขามา
บริจาคเลย บริจาคก็มีเพิ่มขึ้น เอ้า..ถ้าขาลงเขาจะมาบริจาคทำไม

สอง..ที่ดินนี้ไม่ใช่ว่ามันเพิ่งเข้ามาบริจาคเท่านั้น ชื่อเราก็อธิษฐานเพิ่ม ที่ที่เหมาะสมจะต้อง
ชื่อตามความจำเป็นต้องชื่อ เราก็อธิษฐาน ก็ชื่อได้ ถ้าขาลงจะมีเงินมาซื้อหรือ แล้วเราก็อธิษฐาน
ธนาการ เราไม่ได้ไปเสียดอกเบี่ย นี่คือหลักของการเงินบุญนิยม

เพราะฉะนั้นเงินส่วนกลางของเราทุกแห่งในชาวอโศกทั้งหมด ไม่มีใครต้องเสียเงินเป็น
หนี้ดอกเบี่ยที่ธนาการไหนๆ ไม่มีเส้นใต้ตัวแดง ไม่มี มีแต่ธนาการให้ดอกเบี่ยเรา เพราะเรา
จำเป็น ต้องเอาไปฝากเก็บรักษาไว้ที่ธนาการ ก็เลยจำเป็นต้องเอา เพราะเขาให้ ไม่เอาก็ไม่ดี
เดี่ยวจะหาว่าเราหยิ่ง มันสามัญเขาต้องให้ดอกเบี่ยเงินฝากอยู่แล้ว จะเอาไว้ที่เราเองเราก็อธิษฐาน
ไหว จะไปจ้างตำรวจมาคอยดูแลเฝ้า หอบเงินไว้ให้ก็ไม่คิดจะทำ ถ้าขึ้นเอาไปฝังดิน ประเดี่ยวิก
มาขโมยขุด ไม่ได้ เราจำเป็นต้องไปฝากไว้ธนาการ เพื่อความปลอดภัย ในระบบของโลก แล้ว
เราก็อธิษฐานจำเป็นต้องได้ดอกเบี่ยเท่านั้นเอง แต่ดอกเบี่ยนั้นเราก็อธิษฐานใช้ในทางธรรมทางกุศล

เพราะฉะนั้นสังคมของเราเนี่ย อย่าว่าแต่ที่ดินเลย อสังหาริมทรัพย์หลายอย่าง สิ่งก่อสร้าง
อสังหาริมทรัพย์ต่างๆ เราก็อธิษฐานขึ้น สร้างศาลาโรงเรือน สร้างโรงงาน สร้างอะไรต่ออะไรขึ้น
มาอยู่ ไม่ได้หมายความว่าเราเสื่อมไป เช่น เพิ่มอสังหาริมทรัพย์ก็ไม่ได้ ตัวโรงงานนี้ก็พัง อาคาร
นี้ก็ทรุด หรือไม่สามารถเพิ่มอสังหาริมทรัพย์ ไม่ว่าจะเพิ่มอสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์
เครื่องไม้เครื่องมือ เครื่องใช้ก็ก้าวหน้าพัฒนาขึ้น ก็เพิ่มขึ้นๆ เห็นกันอยู่ชัดๆ นี้ด้านวัตถุสิ่งของ
เอ้าที่นี้มาดูบุคคล ดูวัตถุมันก็เพิ่มขึ้นนา เงินสะพัดเพิ่มขึ้น เดี่ยวนี้ไม่พูดกันแล้วราคาพัน
พูดกันเป็นแสนเป็นล้าน นี่ก็พูดทกล้านหยกๆ เดี่ยวนี้ยังงั้นอโศกนะ แต่ก่อนนี้ ไอ้ไฮ...มูลนิธิ

แรกมีคนที่ทำบุญมาพันห้า อาจารย์อุ่งน(มาลิก)เริ่มสละเงินออกมาให้ตั้งมูลนิธิธรรมสันติ มูลนิธิแรกของกลุ่มอโศก โอ้ย..กว่าจะได้เงินแสนไปวางเพื่อที่จะสร้างมูลนิธิตั้งนาน พอติไปได้หมอกโศกกันตบุดร แกให้มาสองแสน โอ้โฮ..ได้เงินก้อนนั้นไปตั้งมูลนิธิธรรมสันติ อาตมาก็ยังจำได้

มาถึงวันนี้แล้วนี้ โอ้โฮ....ง่าย อะไรต่ออะไรพูดกันเป็นเงินล้านๆ ทำอันโน้นกิจกรรมนี้ ซึ่งโครงการต่างๆ ก็เป็นโครงการที่มันเชื่อมโยงอยู่จากงานที่ขยาย อาตมาก็บอกว่า เราอย่าไปขยายงาน เพราะว่าประชากรเราเพิ่มช้า เพิ่มน้อย เพราะมันไม่ยักนักที่จะเข้ามาเป็นคนอโศกได้

ทุกวันนี้เราไม่ได้ขยายงานหรอก แต่งานมันขยาย งานมันพัฒนาขึ้น เราก็ดูว่างานเราขยายไหม งานเราขยาย จนมีคนหวังว่า ไปขยายงานทำไม อาตมายืนยันว่าเราไม่ได้ขยายงาน งานใหม่อะไรนะไม่รับอยู่แล้ว งานใหม่ไม่ได้เพิ่ม ไม่ได้เติม สร้างงานใหม่ เราไม่ได้สร้างหรอก ยกตัวอย่าง อย่างโรงฆวดอย่างนี้เป็นต้น จะทำฆวดพลสดิก เราก็ดูไม่ได้ขยาย เราไม่ได้ไปขยายงานหา แต่งานเกี่ยวกับโรงฆวดมันขยายตัวออกไป มันงานเก่าที่ขยายเชื่อมแขนงเกี่ยวข้องออกไป หรือโรงงานยาที่ปฐมอโศกอย่างนี้เป็นต้น งานมันขยายตัวขึ้นไปเรื่อยๆ เราไม่ได้ไปขยายงานใหม่

งานที่มันขยายขึ้นนี้ มันเจริญหรือมันเสื่อม มันขาลงหรือขาขึ้น เออ..อาตมาว่ามันขยายขึ้นอยู่น่า มันไม่ใช่ว่า นี่ งานเราทำไม่ทันหา อ้าวแล้วงานทำไม่ทันมันงานเสื่อมหรืองานมันลด ขาลงหรือขาขึ้นล่ะ งานทำไม่ทันหา งานมันขยาย คนยอมรับข้างนอก ดีมานด์ข้างนอก เรียกร้องจากเรา ต้องการสินค้าผลผลิตของชาวอโศก เราทำไม่ทัน เราทำไม่ทันมีสองอย่าง ๑. ผลิตไม่ทัน เพราะว่าออดเดอร์เยอะ คนต้องการข้างนอกเยอะ ๒. ทำไม่ทันเพราะว่า ข้างในของเราแย่ เสื่อมผลิตไม่พอ ผลิตไม่ได้ เราก็ดูมาตรวจได้ เออ..เราผลิตไม่พอ เราผลิตไม่ทันเพราะว่าพวกเราเสื่อม ขี้เกียจ ขี้คร้าน ฝีมือตก ใจนี้ขาลงแน่ แต่มันก็ไม่เบา จำนวนปริมาณคุณภาพก็ดี เราสร้างผลิตนี้ มันก็ยังเพิ่มขึ้นอยู่ เพราะฉะนั้นตรวจรายละเอียดต่างๆอย่างนี้พวกนี้ มันทางวัตถุ แล้วจะไปหาคน มันก็ไม่ได้เสื่อม จริงมีคนออก แต่มีคนเข้าใหม่ เออ..มันก็มีคนออกคนเข้าเป็นธรรมดา คนออกก็ออกไป ยิ่งมาตอนออกไปประท้วง ชุมนุมนี้ โอ้โฮ....พวกรักทักษิณ นี่ ออกหัก เราไปประท้วง ทักษิณ เขาก็โกรธ เขาก็ออกจากอโศก โอ้โฮ....คืนความเป็นสมาชิก คืนหนังสือสารอโศก คืนหนังสือและสมาชิก คืน...อย่ามาส่งให้ฉัน ฉันไม่อ่านอีกแล้ว คนที่ออกอย่างนี้ก็มีจริง

ถึงไม่มีเรื่องนี้ก็ตาม ก็มีคนออกคนเข้า พระก็มีสึกบ้าง บวชเพิ่มมาใหม่บ้างก็ดูซิ ดูปริมาณ ดูคุณภาพในตัวด้วย ดูปริมาณก็มีส่วนปริมาณเพิ่มขึ้น ออกกับเข้า อะไรมากกว่ากัน อาตมาถือว่าเข้ามากกว่าออกนา อาจจะถูกเพราะการเพิ่มไม่มาก ที่นี้ดูเนื้อช้อนลงไป ดูช้อนลงไป ที่ในธรรมชาติของโลกกับธรรมชาติของโลกุตระ คนที่เข้ามาที่นี้ ๑ คน กับคนที่เพิ่มในมวลของโลกก็ สมมุติโลกนี้นี้ เอ้า..บริษัทนี้ บริษัทโลกีย์ วังนั้นเออะ มีคนมานับถือศรัทธาบริษัทนี้ เพิ่มจำนวนขึ้นมา ตอนนี้มีคนพันคน มาเพิ่มให้ ๕ คน แต่กับโลกุตระอโศกนี้ ถ้าบริษัทนี้มีพันคน มาเพิ่มแค่ ๑ คน ค่าต่างกันไหม คิดดูดีๆ คนโลกีย์เพิ่ม อาตมาว่าอย่าว่าแต่ ๕ : ๑ เลย อาตมาว่า ๑๐๐ : ๑, ๑๐๐๐ : ๑ ก็ยังถือว่า เป็นอัตราส่วนที่ต้องทำความเข้าใจให้ดีๆ ฟังให้ดินะตรงนี้ ถ้าไม่เข้าใจอันนี้ จะเข้าใจไม่ได้เลยว่า เสื่อมหรือไม่เสื่อม ขาลงหรือว่าขาขึ้น ...เอ้าที่นี้

คนอโศกนี้ ออกไปสู่โลกีย์เขาก็ก ต่อให้ออกไป ๕๐ คน ทางโน้นโลกีย์มีคนอโศกออก

ไปเพิ่ม ๕๐ คน กับคนข้างนอกเพิ่มเข้ามาในอโศกได้แค่ ๑ คน โลกเขาได้คนอโศกออกไป ซึ่งเป็นคนมีเชื้อของอโศก เขาก็จะมีเชื้อของโลกุตรธรรมที่มีคุณค่าต่อโลกก็บ้าง ไม่มากก็น้อย ส่วนโลกข้างนอกก็จะลดคู่ต่อสู้ของชาวโลกก็มาเข้าอโศก ๑ คน เพื่อทำตนเป็นคนมีคุณค่าคือโลกุตรธรรม คิดดูดีๆ ๑ : ๕๐ ตามนัยนี้ ก็ยังไม่ใช้ความชวเลย ในเนื้อหาของธรรมะนา ไม่ใช่ปริมาณของตัวมวลบุคคลนา ใช้ไหม เข้าใจใช่ไหม อารยธรรม โลกียะกับโลกุตรธรรม ใช้ไหม

เพราะฉะนั้น ในการนับตัวเลขปฏิภาคนทวิของทางโลกกับทางโลกุตรธรรมนั้น ต้องเข้าใจวิธีนับ วิธีคิดนา โดยสังจะ อะไรมันคืออะไร เพราะฉะนั้น คุณจะไปมองตัวเลขที่มันเพิ่ม คนทางโลกุตร เทียบกับคนทางโลก เอาแค่นับตัวคน คุณผิดแล้ว ถ้าคุณไปเทียบอย่างนั้นคุณผิดแล้ว ใช้ไหม ยังไม่ถูกต้อง แต่ที่นี้มาดูรายละเอียดของเราว่า คนเพิ่มกับคนลด มันไม่ได้ด้อยกว่ากันเท่านี้ เพราะฉะนั้นจะเพิ่มอีกมากขึ้นหรือน้อยลง มันไม่มีปัญหาเท่าไร เป็นแต่เพียงว่าเราดูว่าคนออกกับคนเข้า มันก็ไล่เรียกกันอยู่ จริงๆนั้นมีคนแก่ที่เข้ามาพึ่งพาในอโศกเพิ่มมากขึ้นนี้ ก็เป็นประเด็นที่มีนัยสำคัญที่มีค่าน่าภูมิใจด้วย ดูดีๆโดยรวมแล้วคุณว่าคนอโศกลดหรือเพิ่มกันจริงๆ ในแต่ละชุมชน ดูเหมือนมันน้อยอยู่ แต่มันก็ไม่ได้ลดน้อยลง เพราะงานมันเพิ่มขึ้น ขยายพื้นที่ขึ้น ขยายโรงงานมากขึ้น ขยายฐาน ฐานมันโตขึ้น งานผลผลิตก็มากขึ้น ใช้ไหม เพราะฉะนั้น การขยาย กับการลด ถ้าเราไม่ดูรายละเอียดพวกนี้ เราก็มองไม่ออกว่า เออ...แล้วมันเสื่อม มันขาลงหรือขาขึ้นจริงๆ ยิ่งไปมองกระแสรับกับข้างนอก กระแสยอมรับข้างนอก เขายอมรับโลกุตรกับเขายอมรับโลกียะ เมื่อก็อธิบายอันนั้นไปแล้ว คุณจะเข้าใจทันทีเลยว่า เขายอมรับโลกุตรนี้ แม้อยอมรับหมู่หนึ่งร้อยคน กับทางโน้นต่อให้พันคนหมื่นคน ก็เทียบกันไม่ได้ ที่นี้ข้างนอกเขายอมรับเพิ่มขึ้นร้อย เพิ่มขึ้นสองร้อย เพิ่มขึ้นพันหนึ่ง นั่นคือการทวิที่มันไม่สวย อย่าให้มันไม่ยอมรับ คนไม่ยอมรับ มีแต่บทพิพลาต มีแต่คนเขาจับสิ่งเสื่อม สิ่งที่ไม่เข้าทำได้ ความนิยมลดลงๆๆ เออ...อย่างนี้ ใช้...เสื่อม แต่นี่ไม่ใช่เลย ใช้ไหม

เกษตรแห่งชาติ-เกษตรอินทรีย์-เกษตรพอเพียง ความหวังของสังคมไทย?

บันทึกจาก...ป๋อจาดสนุ:

ประเด็นที่พูดกันมากในช่วงเดือนกุมภาพันธ์นี้ เกี่ยวกับงานเกษตรแห่งชาติ ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จะจัดในต้นเดือนมีนาคมที่จะถึง ๒-๑๑ มี.ค. เป็นงานใหญ่ระดับประเทศ ที่หน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงานให้การสนับสนุน โดยมีคณะเกษตรศาสตร์ของมหาวิทยาลัยอุบลฯเป็นเจ้าภาพหลัก ขณะที่โครงการพัฒนาบูรณาการศาสตร์ ที่ทำร่วมกับคณะบริหารศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยอุบลฯ กำลังดำเนินไปได้ดี พื้นที่ที่ชาวโศกได้รับให้เข้าไปจัดทำชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ อยู่ใกล้กับพื้นที่หลักในการจัดงานเกษตรแห่งชาติ ชาวโศกจึงได้รับการติดต่อจากอาจารย์คณะเกษตรศาสตร์นั้น ให้ร่วมจัดงานเป็นส่วนหนึ่งของงาน เพราะผลผลิต วิถีชีวิตของชาวโศกที่เป็นอยู่จริงอยู่แล้วนั้น สอดคล้องกับงานเกษตรแห่งชาติอยู่แล้ว ประกอบกับเป็นช่วงที่ชาวโศกจะจัดงาน“เพื่อฟ้าดิน” ซึ่งเป็นงานที่เน้นการทำกิจกรรมเป็นสำคัญ ตามที่ชาวโศกเคยจัดทำมาหลายปีแล้ว จึงเห็นเป็นประโยชน์ร่วมกัน ในการเข้าร่วมจัดงานเกษตรแห่งชาติ งานเพื่อฟ้าดินปีนี้จึงผนวกรวมเข้ามามีร่วมกับงานเกษตรแห่งชาติตามเหตุปัจจัยที่กล่าวแล้ว

ในงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๑ นี้ วันที่ ๓ ก.พ. ก็มีการประชุมเตรียมเข้าร่วมงานเกษตรแห่งชาติ หลังจากพูดกันในประเด็นต่างๆที่จะต้องจัดทำแล้ว พอท่านให้ข้อคิดกล่าวถึงการร่วมงานในครั้งนี้ว่า

อาตมาก็จะบอกจุดหมายที่เราจะต้องไปเผชิญกันคราวนี้ คือ งานเกษตรแห่งชาติ งานนี้เขาเลื่อนมาจากเชียงใหม่ ตอนแรกเขาจะจัดกันที่เชียงใหม่ เสร็จแล้วมาเจองานพีชสวนโลก อันยิ่งใหญ่ เป็นงานระดับโลก เอาต่างประเทศมาจัด ที่จัดไปแล้ว ๙๒ วัน ปิดงานไปแล้ว ทะลุเป้าไปแล้ว ดังนั้น งานเกษตรแห่งชาติจึงไม่จัดซ้ำที่เชียงใหม่ ก็เลยเลื่อนจากเชียงใหม่ มาที่ม.อุบลฯ กำหนดวันกันคือ วันที่ ๒-๑๑ มีนาคม ๒๕๕๐ รวม ๑๐ วัน

เราก็ไม่รู้เรื่องมาก่อนหรอกว่าเขาจะจัดงานนี้ คือเรากำลังร่วมกับ ดร.อภิชัย (พันธเสน) ที่เป็นคณบดีคณะบริหารศาสตร์ที่ม.อุบลฯ ทำโครงการของเศรษฐกิจพอเพียง ดร.อภิชัยนี่เห็นว่า เราน่าจะเป็นตัวหลักที่จะทำให้มันเป็นรูปเป็นร่างในเรื่องนี้ เพราะว่าเรื่องความรู้ เรื่องจินตนาการ concept (สิ่งที่คิดขึ้น) อะไรวกนี่ รู้กันหมดแล้ว เข้าใจกันแล้ว แต่ตัวบุคคลที่ทำขึ้นมาให้มันเป็นรูปเป็นร่างเขายังไม่มี พอตีมารู้จักกับเรา ก็เลยจับมือกับเรา ร่วมที่จะทำกัน แล้วเขาจะตั้งเป็นวิชาเอกเลยในคณะบริหารศาสตร์ ตอนแรกจะใช้ชื่อเศรษฐกิจพอเพียงเลย แต่สภามหาวิทยาลัยเขาไม่ยอมให้ เพราะคำว่า เศรษฐกิจพอเพียง ไม่สมควรเอามาใช้เฉพาะคนเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ก็เลยต้องหาชื่อที่เหมาะสมๆใหม่

ที่ดินของมหาวิทยาลัยเขามีเยอะ เขาก็ให้เราชาวโศกเข้าไปทำ หวังว่าจะเป็นรูปร่างขึ้นมาซัก ๒-๓ ไร่ย่อย ตกลง เราก็ก็นำไปทำ โดยมีกิจกรรมเป็นพื้นฐานขึ้นมา และก็ขายมังสวิรัตอยู่ในมหาวิทยาลัยนั้นด้วย เรื่องอื่นยังไม่ค่อยได้ทำ เรื่องกิจกรรมเป็นหลัก จะแปรรูปอะไรก็ยังไม่มีความ

พอทำไปทำไปก็จึงมารู้ว่า จะมีงานเกษตรแห่งชาติจะมาลงที่ ม.อุบลฯ เขาก็จะเอาอันนี้โชว์ในงาน เป็นตัวแสดงงานด้วย เพราะว่าเป็นของจริง อยู่ในพื้นที่เลย แล้วมันก็เกิดพืชเกิดพันธุ์อะไรขึ้นมาแล้ว พอพวกเราลงมือทำปีบๆ มันก็เกิดสภาพขึ้นมา

อันที่จริงเรามีงานของเราอยู่คือ “งานเพื่อฟ้าดิน” เป็นงานประจำปีของพวกเรา เดือนพฤษภาคม นั้นเราจัดแค่ ๓ วันเอง แต่ที่นี้ ๑๐ วัน อย่างกระนั้นเลย เราโยกย้ายงาน “พพด.” มาสมทบงานเกษตรแห่งชาตินี้ซะก่อนเถอะ ผู้ที่เตรียมงานในเรื่องของเพื่อฟ้าดินของเราที่จัดกันเป็นประจำ จัดมาจะ ๒๐ ครั้งแล้ว โยกย้ายมาหลายที ก็เลยสมทบกันเลย งาน พพด. ก็มาจัดที่นี้ เมื่อทางนี้เขาต้องการ มันก็มีส่วนร่วมอยู่แล้ว มีแนวทางเดียวกันอยู่แล้ว

คราวนี้มีเวลาจัดถึง ๑๐ วัน แล้วก็ต้องเผชิญกับบริษัทระดับประเทศ ระดับโลก อย่างที่ว่านี้ ทั้งซีพี ทั้งมอนซานโต้อะไรนี้ เราจึงต้องมาร่วมมือกันเป็นหนึ่งเดียวกัน มันไม่ได้เป็นคนเดียว เจ้าเดียว ของเรามันร่วมกันเป็นเอกภาพแต่ไหนแต่ไร ก็ขอให้พวกเรามารับทราบๆ อันนี้ มาร่วมกันหน่อย ก็จะต้องลงทุนลงแรงอะไรกันพอสมควรในงานนี้

อาตมามีอันหนึ่งบอกเขาว่า นอกจากกิจกรรมที่เราทำแล้วนี้ เราก็คงอยู่ประจำที่

ที่มีกิจกรรมของเราแล้วนี่แหละ ส่วนร้านเราก็จะมีออกร้านด้วย ก็มาช่วยกันคิดว่าเราจะจัดอะไรบ้าง จัดอย่างไรบ้าง แต่อาตมามีความคิดอันหนึ่งที่อาตมาอยากจะให้เอาไปแสดงก็คือ ลักษณะการคำนวณนิยม ซึ่งจะเข้าข่ายพอเพียงหรือไม่พอเพียงอะไรก็ไม่รู้ละ โดยอาตมาเจาะเอาการคำที่ ช.ม.ร.เชียงใหม่ที่ทำได้แล้ว ถอดแบบนั้นมาทำเลย มีร้านอาหารมังสวิรัตเปิดขาย แล้วก็ขายอย่าง ช.ม.ร.เชียงใหม่ขาย คือ ตักอาหารอย่างเดียว ฟรี ๐ บาท จะกินกี่ครั้งก็แล้วแต่ ตักอาหารอย่างเดียว ยังไม่อิ่มตักอีก สี่จานก็ได้ ห้าจานก็ได้ ยังไม่มีการกำหนด เอาที่องคุณไปกำหนด ให้องแตกเราไม่รับรองเท่านั้นเอง คุณกินตามสบาย หนึ่งอย่างกินฟรี ถ้าตักอาหารสองอย่างก็ขอคิดเงิน ๑๐ บาท ตักสามอย่างขึ้นไปก็ขอคิด ๑๕ บาท

เรื่องนี้เป็นเรื่องจิตวิญญาณมนุษย์ เมื่อมันมารวมกันในกลุ่มคนที่เขามีสำนึก มันไม่กล้าแสดงกิเลสจัดจ้านหรืออก คุณจะมาโต้เถียงอย่างนั้นนะ โดน ไม่ต้องโดนอะไร โดนหางตา เอ้าจริงๆนะ คุณมานั่งกิน มาแสดงความโลภเต็มที คุณทำไม่เหมือนเขา มานั่งฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย มาแปลกๆ แทนที่จะมีสำนึกนะ รับรองโดน อย่างน้อยหางตา จะทนนไหวมัยละ เจาะหางตา นี่ก็เจ็บนะ หลากๆหางตา มันไปห้ามเขาไม่ได้หรอก ไซ้มัย

อันนี้แหละ เราได้พิสูจน์ความจริงแล้ว มันเป็นไปได้ ที่ ช.ม.ร.เชียงใหม่ทำมาตั้งแต่ก่อนปีใหม่ จนมาถึงทุกวันนี้ก็ยังเปิดขายอย่างนี้อยู่ ยังไปได้ดี

มีคนบอกว่า ข้าวหนึ่งอย่าง กับข้าวอีกหนึ่งอย่างก็เป็นสองคิด ๑๐ บาท อย่างนี้ก็ช่างคิด มันก็หลอกเขาไซ้ ไม่จริงใจ ศรีธัญชัย เขาก็บอกอยู่ว่ากับ ไม่ได้พูดว่าข้าว เอาเถอะ ไม่ต้องไปบอกเขามากหรืออก เขามีสำนึก แล้วเราจัดอย่างนี้ คนที่มากินนี่เขามีสำนึกนะ เขาไม่ค่อยกล้ากินเท่าไรหรืออก คนที่เขาเข้าใจ และก็หน้าบางๆ เขาก็จะตัก ๒ อย่าง ๑๐ บาท จะขายได้มากกว่า ถ้า ๓ อย่าง ๑๕ นี่ก็เป็นคนที่ตั้งใจ ตั้งใจเสียดังส์ ๑๕ นี่มันก็ไม่ได้แพงอะไรเท่าไร คุณก็เลือกตักไปสิ สรุปแล้ว ช.ม.ร.เชียงใหม่ยังทำเป็นไปได้อยู่

ที่นี้ก็อยากจะอธิบายให้ฟัง ว่าเป็นไปได้อย่างไร

ที่มันเป็นไปได้ก็เพราะว่า มีพวกเรานี่แหละอุดหนุนกัน อุปถัมภ์กัน คือคนที่มัวตฤติบ ผักพืช ผลไม้ ก็มารวม มีผักสด ผักป่า ผักธรรมชาติ ผักที่ปลูกก็แล้วแต่ ที่มีก็เอามาให้ เรา

ก็ได้ว่าตฤติบนั้นมาปรุงอาหาร นี่ส่วนหนึ่ง สองมีคนช่วยด้วยเงิน ซึ่งมีทั้งผู้ช่วยจรรยาที่มี จ่าย ประจำก็มี บริจาคประจำให้เลยเดือนละเท่านี้ๆ บอกไว้เลย และมีผู้ทำงานหรือออกแรงงานอย่าง เดียว ต่างก็มาร่วมทำทั้งประจำทั้งเป็นคราวๆ นี่เป็นเรื่องพิสูจน์ความจริงกันขึ้นมาในสังคม

นี่เป็นพาณิชย์บุญนิยม มีแจกฟรี ขายราคาถูก ต่ำกว่าราคาตลาด จะเรียกว่าเท่าทุน ก็ตาม เกณฑ์การขายของเรา หนึ่งขายต่ำกว่าราคาตลาดได้มากที่สุดถือว่าเจริญ สองเท่าทุน สามต่ำกว่าทุน คือขาดทุน สี่แจกฟรี ที่ร้านนี้เราทำพาณิชย์บุญนิยมได้ ๔ ระดับครบทั้ง ๔ เลย

ชาวอีสานนี้ไม่ค่อยเหมือนเหนือ อาตมาบอกตรงๆว่า อีสานเขาท้องจุกเยาะจุกมากหน่อย ไม่เหมือนกัน จริงๆนะ ดูซิจะสู้ไหวมั๊ย สิบวันนะ จะไปรอดมั๊ย ทำไม่ได้ ทำได้ ๙ วันก็เอา บอกว่าไม่เอา ก็หยุด หมดแรงแล้ว ก็หยุด ทำดู ได้ก็วันก็เอา

ท่านเดินดิน : ได้ข่าวว่าเขาจะชวนนักเรียนมาเยาะเหมือนกัน

พ่อท่านฯ : มาช่วยกิน หรือช่วยทำ มันก็กินด้วยนะ กินจุกด้วยนะเด็กๆนี่ ก็ไม่เป็น ไร ก็บอกกล่าวให้รู้ ใครจะมีว่าตฤติบมาช่วยกัน ส่วนจะมีรายละเอียดเพิ่มเติมจะจัดอะไรบ้าง จะมีสินค้าอะไร จะมีอะไรแสดง จะสาธิตอะไรอีกบ้าง ยังไม่รู้เลยว่าเขาจะให้เรากี่ลีด เพราะฉะนั้น คราวนี้ก็ต้องมีคณะรับผิดชอบ ระบุตัวคนรับผิดชอบ แล้วก็คุยรายละเอียดจะมีตุ๊กตา ว่าเรา จะออกร้านอะไร ทำอะไรกันบ้าง เพราะมันมีเวลาอีกเดือนเดียว ก็รวมกัน จัดกันดู ลงต้นทุน ลงทั้งแรง เพราะฉะนั้นเราก็ต้องการแรงงาน ต้องการทุนรอน จะต้องสละเวลาขึ้นมา เพื่อที่จะ ทำให้งานนี้เป็นรูปเป็นร่าง ก็ไม่ถึงขนาดไปแข่งขันเขาหรอกนะ เราทำตามความจริงของเรา

ให้ดีที่สุด เท่าที่เราจะทำได้ เราไม่อาจหาญไปแข่งเขาหรอก

อาตมาไปเยี่ยมเที่ยวหลังสุด ซีพี เขาทำอยู่ตรงกันข้ามกับเราเลย ของเขาก็ปลูกแปลง ผักอะไรๆ ได้ข้าวว่าของเขาพริบ ของเราซักจะฝ่อมั่ง ก็พยายามปรับปรุงกันอยู่ ได้ข้าวทางซีพีคืน เขาก็ไม่ค่อยดีเท่าไรก็ฝ่อไป เสียไปเหมือนกัน ไม่รู้ละ กว่าจะถึงวันงานก็ช่วยๆกันทำ

ผู้ที่ปักหลักลงแหล่งอยู่ที่นี่ แล้วก็ตั้งใจไปอยู่ มีโครงการ มาถึงงานนี้เรียกว่า โครงการ ๔ เดือน แล้วก็จะมีโครงการ ๑ ปี พอถึงปีหนึ่ง ก็จะดูผลดูอะไรอีก แล้วก็โครงการ ๔ ปีเป็นนักศึกษาที่มาทำที่นี่ แล้วก็พร้อมหลักปักแหล่งให้มันเป็นกลุ่ม เรียกว่า “ชุมชนฝึกฝน เศรษฐกิจพอเพียง” อาตมาว่าเอาชื่อนี้ดีกว่า เพราะว่าชื่อ “ชุมชนต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง” มีคนทัก เขาทักว่า *คุณแน่ใจว่าคุณเป็นต้นแบบหรือ คุณแน่ใจว่าคุณเศรษฐกิจพอเพียง ใครรับรองคุณ* โอ้โฮ เล่นเราหน้าแงเลย เพราะว่าเราไม่มีใครรับรอง ไม่มีใบรับรองเลย เราก็เลยต้องหลบมา ตกลงเราก็ไม่เอาแล้ว ชุมชนต้นแบบ มันใหญ่ เขารู้สึกทันทีเลย ก็ดีเหมือนกัน ก็เลยมานึกถึงคำว่า ชุมชนทดลอง ชุมชนจำลองเศรษฐกิจพอเพียง

อาตมาว่า เอ..มันดูไม่ดีนะ มันดูลองๆๆ เราไม่ได้ลองนะ เราทำจริงนะ อาตมาก็เลยตั้งว่า “ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง” ชุมชนทดลอง มันก็ลองๆนะ มันไม่จริงนะ มันยังไม่จริง เอาจริงดีกว่า เราฝึกฝนมาเลยแหละ จะถึงขั้นไหนก็แล้วแต่ ฝึกฝนมาได้ขนาดนี้ ก็ฝึกฝนต่อไป จนกว่าจะถึงสุดยอดคนถุพาน

อาตมาพูดไปแล้วในที่ประชุมมหาวิทยาลัย อาตมาก็บอกว่า ที่เราทำนี่ เราไม่ได้ยึดมั่นถือมั่นอะไร เราเป็นนักปฏิบัติธรรมอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจะให้เราทำต่อ เราก็ทำ ถ้าทำไปแล้วมันดี อยากจะให้เราทำต่อไปอีก ถ้ามาเป็นประโยชน์ทางการศึกษา เราก็มีชีวิตของเราอยู่ไป สิบปี ยี่สิบปี สามสิบปี ทำสิบปีได้ เราอยู่ที่นั่นจนตายก็ได้ ไม่ได้อยู่จนตาย ทางนี้บอกว่า ไม่เอาแล้ว ขอเชิญออก เราก็กลับบ้าน บ้านเราเยอะ ไปบ้านไหนก็ได้ จะไปอยู่ศิระชะาก็ได้ จะไปอยู่ศาลาก็ได้ เพราะพวกเราชาวอโศกเราไม่มีปัญหา อันนี้เป็นระบบที่มันเป็นเรื่องจริง มันเป็นเรื่องที่พิเศษ

เพราะฉะนั้น เราไม่มีข้อแม้ เราไม่มีเงื่อนไข เราไม่มีเรื่องลำบากใจ เราก็จะทำให้ดีที่สุดเท่าที่เขาต้องการ เราก็เต็มใจที่จะอยู่ หรือว่าเราเองอยู่แล้ว โอ้โฮ อยู่ไปก็ป่วยการ อยู่ไปไม่ได้เรื่องแล้ว ถ้ามันเกิดอย่างนั้นจริงๆ เราก็จะไม่อยู่ อันนี้ไม่มีใครบังคับเรา เราก็ไม่ได้การันตีอะไร ถ้าเราอยู่แล้วออกไปปรับไหมนะ ปรับเท่านั้นเท่านี้ ทางโน้นเขาก็ไม่มี เราก็ทำเต็มที่ ด้วยความเต็มใจที่ทำ เพราะทุกคนนี้ไฟเกินร้อย

จิตลึกลับๆของพวกเราเนี่ย พวกเรามั่นใจว่า สิ่งที่เราทำนี่เป็นสิ่งที่ดี ไซ้มัย เป็นเรื่องที่สร้างสรรค์ เรื่องเสียสละ เป็นเรื่องพิสูจน์มนุษย์ชนิดหนึ่ง เราจะมาทำจริงอันนี้ เพื่อมายืนยันอันนี้เท่านั้นเอง ก็เลยทำกันเต็มที่เลย จนกระทั่งบางคนเกิน ไม่หลับไม่นอนจนกระทั่งกลางค้ำกลางคืนก็ทำ ตายๆๆ แบบนี้มันจะไปรอดหรือ อย่างนี้มันก็ตายสิ ชยันเกินนะ

นโยบายของเราก็คือ เราไปทำความจริงที่เราเป็นเรามี ไม่ใช่ไปทำเพื่อที่จะอวดอ้าง ไม่ได้ทำเพื่อที่จะไปชมเบ่ง ไปทำตามความเป็นจริงที่เราจะสามารถทำได้เต็มกำลังของเรา คราวนี้มันออกงาน เพราะฉะนั้นเราก็จะไปทำสิ่งที่ออกงาน เราก็ต้องการความร่วมมือ ผู้ที่ไปปักหลัก

แล้ว..มี เพราะฉะนั้นจะออกงานก็ต้องมีพลังพล เหมือนกับงานอุทยานบุญนิยมในเทศกาลกินเจ ๙ วัน โอ้โฮ ที่นั่นฟรี๊บ คึกคักๆ คนไปร่วมงานมีตั้งแต่ตัวน้อยๆกระเป๋ายก วิ่งเก็บจานเก็บชามมังจนกระทั่งถึงคนแก่ ไปไหนไม่ได้ ใครไปก็ต้องประคองกันไป ก็นั่งบอกระเทียม อย่างนี้เป็นต้น พลังรวมอย่างนี้ มันมีที่ไหนทำกัน คิดในทางเศรษฐศาสตร์ทุนนิยมเลย บอกว่า อย่างนี้มันก็ฉิบหายหมด คิดค่าแรงงาน คน ๒๐๐-๓๐๐ คนนี้ คิดค่าแรงงานเท่าไร แล้วมานั่งขายจานละ ๑๐ บาทๆนี้ มันจะไปเหลืออะไรละ กิจกรรมแบบนี้ อย่างมานั่งทำแอ๊คเลย ไปไหนไม่รอดหรอก ทำได้ไม่นานหรอก

เราบอกว่า นี่แหละมันนาน และนี่แหละคือ กำไร ทุนนิยม..คุณถือว่าขาดทุน แต่ของเราเอาพฤติกรรมอันนี้ จิตวิญญาณอันนี้ สังคมลักษณะนี้ วัฒนธรรมอันนี้ เงินคุณเจ็ดหมื่นสามพันล้านก็ซื้อไม่ได้ ราคาจิตวิญญาณ ค่าความสามัคคี ค่าความสัมพันธ์กลมเกลียวเสียสละร่วมกัน ความอบอุ่นของเด็กของคนโตของคนกลางคนของคนแก่ที่ร่วมกันทำ คำวัฒนธรรม คำสังคมที่มีสิ่งอย่างนี้ ทุกคนมาด้วยจิตวิญญาณทำ ไม่ได้เห็นแก่เงิน ขาดทุนกำไรไม่มี แต่ก็ทำกิจนี้ให้สำเร็จ

ท่านเดินดิน : ตอนนี้นำพวกเรามาจะเกร็งกันนะว่า เราจะได้รับประกบกับมอชานโตและซีพี

พ่อท่านฯ : ก็บอกแล้วว่าไม่ต้องเกร็ง เราก็ทำของเราตามธรรมดา ทำไปตามประสาไม่ถึงขนาดไปอวดไปโชว์อะไร ไปออกงานตามที่เราเคยเป็นนั่นแหละ ไม่ต้องมีอะไรมาก

จริงๆ เราควรจะไปในภาพของชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง เราไม่ได้ไปในภาพของความยิ่งใหญ่ หรือแสดงสวยงามสุดอะไร แต่มันมีประเด็นที่ว่า จุดแข็งของเราที่เราจะไปนำเสนอ

แต่ผมเข้าใจว่าทางญาติธรรมอโศกเท่านั้นที่ทำได้ คือ การมาดูงานแล้วเรียนรู้เทคนิคเนียไม่ยาก แต่การมาดูงานแล้วจะเปลี่ยนกระบวนการคิดกระบวนการทัศนเนียยาก

คือ ความไม่มีเงิน ของซีพีเขา จุดแข็งของเขา มีเงินเยอะ จุดแข็งของเราคือ ความไม่มีเงิน แต่เรามีจิตวิญญาณ มีความเป็นในทิศทางของเรา ทำความเข้าใจให้ชัด

๑๑ ก.พ.'๕๐ ที่มหาวิทยาลัยอุบลฯ คณะเกษตรศาสตร์ มีการประชุมร่วมระหว่างอาจารย์คณะเกษตรศาสตร์ กับชาวอโศก ช่วงต้น ผศ.ดร.วสุ อมฤตสุทธิ หัวหน้าสำนักงาน และฝึกทดลองในห้องปฏิบัติการกลาง ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานการจัดงานเกษตรแห่งชาติในครั้งนี้ ได้บรรยายโดยสรุปถึงลักษณะงาน บริเวณพื้นที่ต่างๆในการจัดงาน กิจกรรมต่างๆในงาน โดยมีภาพประกอบเพื่อให้เห็นภาพกว้างๆของการจัดงาน

ตัวแทนชุมชนชาวอโศกที่จะมาร่วมงาน ได้กล่าวรายงานให้คณะที่ประชุมทราบถึงความเป็นอยู่ และกิจกรรมต่างๆที่ชุมชนต่างๆของชาวอโศกได้จัดเตรียมไว้แสดงในงานเกษตรแห่งชาตินี้ ซึ่งเป็นการแสดงวิถีชีวิตจริงๆของเศรษฐกิจพอเพียง

หลังจากทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นในการจัดงาน โดยฝ่ายอาจารย์ได้ให้คำแนะนำให้ทางเราจัดทำเอกสารจุดเด่นๆที่ชาวอโศกได้ทำมาแจก รวมถึงแสดงจุดสำคัญที่เป็น Highlight จุดเด่นของเราให้ประชาชนที่มาดูงานได้เห็นโดยง่าย ไม่ต้องใช้เวลามาก เพราะพื้นที่ของเรามี ๙๐ ไร่ ประชาชนทั่วไปคงไม่มีเวลาเดินดูได้ทั่วพื้นที่

ต่อมา รศ.ดร.ณรงค์ หุตานวัตร ได้แสดงความเห็นและกล่าวปิดท้ายในฐานะอาจารย์ผู้ใหญ่ของคณะเกษตรศาสตร์ที่ได้มาร่วมประชุมด้วย จากบางส่วนดังนี้ “เนื่องจากว่าทางพวกเขาจะได้ปรึกษาหารือเพิ่มเติมตอนบ่ายนั้นนะฮะ ก็เลยอยากจะทำในวันหนึ่ง เป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก **แต่ผมเข้าใจว่าทางญาติธรรมอโศกเท่านั้นที่ทำได้ คือ การมาดูงานแล้วเรียนรู้เทคนิคเนียไม่ยาก แต่การมาดูงานแล้วจะเปลี่ยนกระบวนการคิดกระบวนการทัศนเนียยาก แล้วจริงๆวัตถุประสงค์ลึกๆ เบื้องหลังของการมาชมงานหรือว่าจัดงานทางด้านชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงเนี่ย ก็อยากจะให้เกษตรกรมาดูแล้วเนีย กลับไปแล้ว “คิด” ที่จะเปลี่ยนวิถีชีวิต จากเกษตรเคมี จากเศรษฐกิจบ้าๆบอๆ เนียนะฮะ เป็นเกษตรไร้สารพิษ แล้วก็ เป็นเศรษฐกิจพอเพียง แต่ถามว่าทำอย่างไร เป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก มาชมเราแล้วมาดูงานกับเราแค่ทำหน้าที่ถึงครึ่งชั่วโมง แล้วกลับไปแล้วจะเปลี่ยนวิถีชีวิตเนี่ย ทำยังไง ผมไม่คิดว่ากลุ่มชาวบ้านที่ทางอาจารย์นั้นทียา จัดอีกปีกหนึ่งนั้นจะทำได้ เพราะตรงนั้นจะมาเป็นเทคนิคๆ เป็นเรื่องๆ แต่ทางชุมชนอโศกเนี่ย กินอยู่ที่นั่น และมีวิถีชีวิตที่นั่น สานิตให้ดู แต่สานิตยังงั้นเนี่ยที่จะทำให้ชาวบ้านได้ “คิด” ที่จะเปลี่ยนวิถีชีวิต เปลี่ยนความคิด อันนี้ขอเรียน ขอร้องนะฮะ ว่า ทางทีมเนีย ช่วยคิดหน่อยว่าทำ**

ยังงิ ซึ่งทางอาจารย์กับชาวบ้านเนี่ยทำไม่ได้ แต่ผมมั่นใจว่าทางญาติธรรมอโศกเนี่ยทำได้

เราก็รู้สึกดีใจนะ ที่ท่านได้มาทำงานร่วมกันนะฮะ แล้วก็...ยังมั่นใจต่อไปว่าหลังจากงานนี้เสร็จแล้ว ทางฝ่ายเกษตรกรรมไร้สารพิษกับคณะเกษตรฯ น่าจะได้ประสานงานกันและก็ทำงานกันต่อไปข้างหน้าทั้งด้านวิชาการแล้วก็ทางด้านพัฒนาจิตใจของเกษตรกรนะฮะ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรของประเทศชาติรวมทั้งเศรษฐกิจของชาติในที่สุด ขอบพระคุณครับ”

จากนั้นพ่อท่านฯได้กล่าวปิดท้าย โดยช่วงต้นกล่าวถึงการเข้ามาร่วมจัดงานเกษตรแห่งชาติครั้งนี้ ในที่นี้ข้าพเจ้าขอข้ามผ่าน มาสู่การทำความเข้าใจในประเด็นที่อาจารย์ณรงค์ได้ฝากความหวังไว้ดังนี้

“ที่เราทำเราเป็นอยู่เนี่ย อาตมาได้พยายามใช้ธรรมะของพระพุทธเจ้ามาอบรมสั่งสอน แล้วก็ได้รับผลทางธรรม เพราะว่าผลทางธรรมนั้นแหละเป็นตัวที่เปลี่ยนวิถีชีวิตของคน

อย่างที่อาจารย์หมายหรืออาจารย์ต้องการที่ว่าเมื่อกี้เนี่ย อาตมาเห็นแล้วว่า การศึกษาแขนงไหนก็ตามแต่ ศาสตร์ต่าง ๆ นั้น มีแนวทางอยู่อย่างเดียว คือแนวทางทำแล้วให้รวย พอรวยแล้วฐานะก็ดีขึ้น ดีขึ้นแล้ววิถีชีวิตก็ไปในทิศทางนั้น ทั้งนั้นแหละ

จะให้เปลี่ยนวิถีชีวิตมาเหมือนชาวอโศกหรือชาวบุญนิยมเนี่ย อาตมาขอยืนยันว่า หัวเด็ดตีนด้วน ไม่มีทางทำได้ เปลี่ยนไม่ได้หรอก ไม่ว่าศาสตร์อะไรจะดีแค่ไหนก็ตาม แม้แต่ศาสตร์ทางเกษตรที่กำลังเน้นมาทางกลีกรรรมแบบธรรมชาตินี้ แล้วก็ทำในแนวเศรษฐกิจพอเพียง มันก็เปลี่ยนวิถีชีวิตไม่ได้ ถ้าสมมุติว่า คนทำเกษตรนั้น ทำด้วยหลักที่ดี มีสมรรถนะที่ดี มีหลักวิชาที่ดีแล้ว พอทำกลีกรรรมขึ้นมาแล้ว ผลผลิตดี แล้วก็ร่ำรวย วิถีชีวิตของคนคนนั้นก็ไม่มีพอเพียงหรอก มีแต่จะรวยและบำรุงบำเรอชีวิตให้หรูหราฟู่ฟ่ายิ่งขึ้นแน่นอน

อาตมาไม่เชื่อว่าคนที่ไม่ได้ปฏิบัติธรรมที่แท้จริงแล้วจะพอเพียง เขาจะพอหรือ คำว่า

อาตมาไม่เชื่อว่าคนที่ไม่ได้ปฏิบัติธรรมที่แท้จริงแล้วจะพอเพียง เขาจะพอหรือ คำว่า “พอ” นี้ ไม่ใช่ภาษาอะ วิญญาณที่มีกิเลสอยู่ใน จิตใจนี้ มันไม่มีพอหรือ ถ้าคนนั้นไม่ได้มาปฏิบัติธรรมแล้วล้างกิเลส ปฏิบัติธรรมจนกระทั่งเกิดญาณปัญญาอย่างแท้จริงที่เห็น หรือบรรลุธรรม

“พอ” นี้ ไม่ใช่ภาษาอะ วิญญาณที่มีกิเลสอยู่ในจิตใจนี้ มันไม่มีพอหรือ ถ้าคนนั้นไม่ได้มาปฏิบัติธรรมแล้วล้างกิเลส ปฏิบัติธรรมจนกระทั่งเกิดญาณปัญญาอย่างแท้จริงที่เห็น หรือบรรลุธรรมบรรลุธรรมนี้หมายความว่า จิตวิญญาณมองเห็นความจริงว่า กิเลสความโลภลด โลภโกรธ หลงลด ความเห็นแก่ตัวลด ความมักได้ลด ไม่ใช่มาเป็นมักมาก จะเปลี่ยนวิถีชีวิตได้ต้องกลายเป็นมักน้อยที่แท้จริง ไม่พอ ก็กลายมาเป็น พอจริงๆ คือ สันโดษ

สันโดษนี้ แปลว่า พอ แต่เขาไปแปลกันผิด ไปแปลว่า พึงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ไปถามบิณฑกก็ได้ บิณฑกเขาพึงพอใจในสิ่งที่เขามีนะ แต่เขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรในชีวิตเลย ถ้าทุกคนก็จะล่าความร่ำรวยยิ่งขึ้นไป แล้วก็มีการได้เปรียบกันทางอัตราทางสังคม เมื่อแรงดูดหรือว่าแรงได้เปรียบของคนอยู่บนชั้นสูงชั้นยอด มีความได้เปรียบสูง มันก็จะดูดทับทวีเป็นปริมาณทวีขึ้นอย่างซับซ้อน ไม่ใช่แค่ร้อยเปอร์เซ็นต์ มันได้เปรียบถึงพันเปอร์เซ็นต์ ตั้งค่านั่นค่านี้ อะไรก็ไม่รู้ต่าง ๆ นานาสารพัด นี่เป็นวิธีฉ้อฉลของสังคมทุนนิยม

อาตมาก็สรุปให้ฟังว่า การพอเพียงในสังคมที่ไม่เปลี่ยนจิตวิญญาณที่แท้จริง ตั้งใจมาลดกิเลสได้แท้จริงแล้ว จะเอาระบบทางหลักเกณฑ์วิชาการ จะเอากฎระเบียบ เอากฎหมายอะไรมาบังคับอย่างไรก็ไม่มีทางทำได้สำเร็จ ขอยืนยันอย่างเด็ดเดี่ยวเลยว่ามันเป็นไปไม่ได้ ดูคอมมูนิสต์ก็แล้วกัน บังคับกดขี่ให้คน“พอเพียง” ก็เป็นลัทธิที่บังคับกันได้ไม่ถึงศตวรรษก็พังไปแล้ว

น่าเสียดาย เมืองไทยเป็นเมืองพุทธ แต่ขออภัยที่ความเป็นพุทธไม่ได้เกิดผลทางศาสนานี้กับชาวพุทธเลย ได้แต่กัลยาณธรรม ไม่ได้โลกุตระธรรมอันเป็นของพุทธกันบ้างเลย

ศาสนาพุทธจริงๆ นั้น เป็นศาสนาระดับโลกุตระ เป็นศาสนาระดับที่ล้างกิเลสทวนกระแส สังคมสามัญ ทวนกระแสสังคมปุถุชน ปฏิเสธตั้งคือทวนกระแส อย่างพระพุทธเจ้าท่านร่ำรวยแล้ว ท่านก็ทิ้งรวย นี่คือ ทวนกระแสคนสามัญ แล้วมาเอาความไม่มีอะไร หมดตัวหมดตน แล้วก็มาสอนคนให้หมดตัวหมดตน อย่างสุดลึกลับสุดล้ำไปถึง“ตัวตน”ที่เป็นกิเลสสาละก็หมดเกลี้ยงสนิท

ไม่ใช่แค่หลงแบ่ง“บุญ”กันหลอกกันอยู่เป็นเรื่องราวไปชั่วคราวชั่วครั้งอยู่เท่านั้น ต้องมีภาวะจริงถึงขั้นลดโลภ-โกรธ-หลง ถูกภาวะแห่งสังขจะกันจริงๆ และไม่ใช่ฆราวาสก็อย่างหนึ่ง นักบวชก็อย่างหนึ่ง ไม่ใช่ เป็นแต่เพียงว่าขั้นตอนที่อนุโลมแตกต่างกันบ้าง ในความต่างฐานะเท่านั้น แต่ที่จริงไม่ว่าฆราวาสหรือนักบวชก็ล้วนมาเรียนรู้เพื่อลดละโลภ โกรธ หลง หรือลดละความเอามาก มักมาก ที่เป็นมหัศจรรย์ มาเป็นอัศจรรย์ มาเป็นสันโดษ เป็นต้น แต่อย่างนี้

ศาสนาพุทธทุกวันนี้มันเพี้ยนแล้ว ไม่ได้เข้าใจอย่างโลกุตระนี้ ไปเข้าใจเป็นเหมือนโลกๆ ธรรมดา มาลาลาม ยศ สรรเสริญ โลกียสุข เสร็จแล้วก็ไปตามหลักเกณฑ์ของสังคมที่เป็นไป โดยโลกีย์ หรือโลกีย์ที่ตกอยู่ใต้อำนาจทุนนิยม ก็ไปอย่างนั้นหมดเลย ทุกคนหมายมั่นที่จะได้ลาภ มากๆ ยศสูงๆ สรรเสริญเยอเยๆ เสพกาม มีกามสุขหรือรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส มีอรรถา บำเรออัตตา สิ่งสมอรรถา เต็มรูปอยู่อย่างนั้น เป็นโลกธรรม เขาไม่ได้เคยคิดลด แต่ศาสนาพุทธเจ้า นั้นมาลด ไม่ได้หลงไหลในลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุข ไม่ว่าจะป็นกามหรืออรรถา ต้องทั้งรู้ทั้ง ทิศทาง และทั้งตั้งใจลดจริงๆ ล้างกิเลสตัวตนเหตุจริงแล้วก็ลดลงมาให้ได้ ถ้าลดอย่างนี้ไม่ได้ อาตมาขอยืนยันว่า ไม่มีทางเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ไม่มีนะ ไม่มีทางเปลี่ยน ถ้าไม่เปลี่ยนกันที่จิต

เพราะฉะนั้นคำตอบที่อาจารย์อยากจะได้อาจจะให้พวกเรา จะทำอย่างไรจะอธิบาย แนะนำคนเข้ามาดูงาน ให้เขาคิดเปลี่ยนวิถีชีวิตมาเป็นอย่างนี้ได้ เราทำอยู่แล้ว เราก็พูดอยู่ แต่ มันไม่ใช่วันเดียว มันไม่ใช่ครั้งเดียว มันร้อยครั้งพันครั้ง มันก็ยังไม่ได้กันง่ายๆเลย เราทำมาตลอด อาตมาทำงานนี้มาเกือบสี่สิบปีแล้วนะ ก็ได้คนประมาณนี้ และอาตมาท้อใจว่าอาตมาทำตั้งแต่ ศูนย์ เริ่มต้นจากศูนย์ ยังไม่มีใครเข้าใจสักเท่าไร ยังไม่มีใครรู้เรื่อง ตามแนวคิดพุทธศาสนาที่ อาตมาเข้าใจนี้ พออาตมาเสนอออกมา ก็ไปค้านแย้งกับกระแสหลักด้วย ผู้รู้ที่ยกย่องกันในประเทศ ปรับโทษอาตมาว่า เป็นผู้ทำกรรมวินัยให้วิปริต และเป็นผู้วิปริตออกนอกกรรมวินัยไปแล้ว ปานนั้นเลย จนเขาจะเอาอาตมาเข้าคุก อาตมาแพ้คดีทางโลก รอลงอาญาสองปี ก็อยู่ในฐานะแพ้ คดี สังคมก็ยังถือว่า อย่างไหนแหละเป็นสิ่งที่ถูกต้อง อย่างอาตมาผิด เพราะฉะนั้นจึงยังยากที่ จะเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคน เพราะคนก็ต้องเชื่อผู้รู้ที่เอกระแสหลักโน้มน้าวมากกว่าอาตมาแน่นอน อาตมาขอยืนยันว่า การจะเปลี่ยนวิถีชีวิต ต้องเอาศาสนาชั้นโลกุตระ แต่เขาบอกว่

พวกอาตมาไม่ใช่ศาสนาพุทธ พวกนอกรีต อย่างนี้ จึงยากสุดแสนยาก แต่อาตมาก็ไม่ท้อหรือ
 อาตมาก็ยังทำตามที่อาตมามั่นใจในความจริง มั่นใจในความถูกต้อง อาตมาไม่ได้ผิด
 แต่อาตมาแพ้เท่านั้นเอง แต่ถึงแพ้อาตมาก็ไม่ได้หยุด อาตมาก็พยายามพิสูจน์ความจริง จน
 กระทั่งทุกวันนี้ พอจะเข้าใจว่า เออ..ทำอย่างนั้นมันอยู่รอด ทำอย่างนั้นมันอยู่ได้ แล้วมันก็เป็นเรื่อง
 นอกจากจะเปลี่ยนอาชีพเท่านั้น มันเปลี่ยนทั้งพฤติกรรม กายกรรม วาจากรรม มโนกรรม
 เปลี่ยนทั้งคนที่เป็นอยู่ เปลี่ยนทั้งความสุข เปลี่ยนทั้งอารมณ์ เปลี่ยนทั้งความมุ่งหมายในชีวิต

ขออภัยที่อาตมาจะต้องอวดตัวอวดตนบ้าง อย่างชุมชนของพวกเรา “บ้านราช” นี้เป็นต้น
 (หมู่บ้านราชธานีอโศก) ก่อตั้งขึ้น มาสิบปี จนกระทั่งมาเป็นรูปร่างของสังคมกลุ่ม เดียวนี้ก็ได้รับ
 แต่งตั้งเป็นหมู่บ้านตามระบบของทางการรัฐแล้ว เป็นหมู่ที่ ๑๐ ในตำบลบึงใหม่ อ.วารินชำราบ
 จ.อุบลราชธานี ผู้บริหารมีผู้ใหญ่บ้าน ผู้เป็นสมาชิกในอบต.ของหมู่บ้าน มีครบครัน

ในหมู่บ้านนี้เน้นการเลี้ยงตนด้วยกสิกรรม พึ่งตัวเองให้รอดด้วยกสิกรรมเป็นสำคัญให้
 ได้ ในหมู่บ้านนี้ไม่มีอาชีพกรรม เหล้าขวดหนึ่งก็ไม่มี คนสูบบุหรี่มวนหนึ่งก็ไม่มีทั้งหมู่บ้าน ซึ่งที่
 จริงก็ไม่ใช่หมู่บ้านเดียว ทุกหมู่บ้านเลยของชาวอโศกทุกแห่ง ไม่มีอบายมุข ไม่กินเนื้อสัตว์ มี
 ศิลทำเป็นพื้นฐาน มีศิลปะแต่ แม้ฆราวาสก็มีศิลปะแท้จริง ฆราวาสมีศิลปะคือไม่รับเงินทองมา
 สะสมเป็นของตน ไม่มีเงินมีทอง ไม่สะสมเงินทองเป็นของตน ทำงานหรืออยู่ในหมู่บ้าน ไม่มีรายได้
 เป็นของส่วนตัวเลย หลายคนมาจากซีหุกซีเจ็ด ลาออกมา เงินเดือนเป็นหมื่นๆออกมา ก็มา
 ทำงานหรืออยู่กับหมู่เรา ไม่ต้องมีรายได้ ไม่ต้องมีเงินเดือนอีกเลย ก็อยู่รอด อยู่อย่างมีความสุข เป็น
 เรื่องแปลกมาก เป็นนวัตกรรมทางสังคมจริงๆ โดยเฉพาะในยุคที่ทุนนิยมจัดจ้านอย่างทุกวันนี้

อาตมาไม่สามารถที่จะพูดเป็นภาษานามธรรมได้ชัดเจน อาตมาก็จะขอเล่าเป็นภาษา
 รูปธรรม เพื่อยกตัวอย่างให้เห็นว่า นี่มันเกิดผลอย่างไรแล้ว เกิดผลอย่างไรเพราะอะไร เพราะ
 ปฏิบัติธรรมเป็นแก่นของชีวิต แล้วคนที่มปัญญาเห็นว่า เอ้อ..เรามาจน มันก็ดีอะ ดีกว่าเราไปรวย

เขาเข้าใจว่าในเมื่อเขาไม่เอาสตางค์ แต่เขาก็มีชีวิตเขาก็เป็นสุข เขาพอใจ มักน้อยแค่นี้
 สันโดษแค่นี้ กินแค่นี้ ใจมันก็พอ จึงเรียกว่าสันโดษ กิเลสมันลดลงจริงๆ มันก็เบาสบาย ว่าง
 จิตไม่มีกระสัน จึงไม่ต้องแย่ง รัฐสพระราชธรรมหรือธรรมรสว่า เออ..เรามักน้อยสันโดษ เราไม่มีโลก
 โกรธ หลง แม้จะมีอยู่เท่านี้ ได้เท่านี้ ใจก็พอจริงๆ เพราะมันลดกิเลสต่างๆได้แล้ว มันก็สบาย
 มันดีอย่างนี้เอง อันนี้เป็นภูมิธรรมของแต่ละคนที่เขามีจิตเห็น จิตเข้าใจความจริงนี้ของตน
 สอดคล้องตรงกันกับคำสอนพระพุทธเจ้า เป็นอนุศาสนีย์ปาฏิหาริย์ ท่านสอนให้มาลดมาละ ลด
 ได้จริงมันก็จะสบาย อย่างนี้เป็นสุข สุขสงบ ไม่ใช่สุขเพราะได้บำเรอกิเลสก็เลยสุข นี่ลดกิเลสลง
 แล้ว ยิ่งน้อยลง ยิ่งไม่อยากได้เลย เอ้อ..ยิ่งสุขสงบเลย อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นคนพวกนี้
 มีจิตที่จริง มีจิตที่เขาเห็นความจริง จิตเขาเป็นจริง คือไม่มีกิเลสจริง เขาจึงมีน้อย หรือไม่มี
 อย่างสบายใจ ไม่ได้มีการกดขี่ ไม่ได้ถูกลอก หรือหลงไปยึดทางอื่นแทนอยู่ในอารมณ์ขณะนั้น

ผลที่ได้ทั้งหมดจากความมักน้อย-สันโดษ ฝึกตนเป็นคนจน เป็นคนพอเพียงอย่างนี้
 จะได้ทั้งสังคมศาสตร์ ได้ทั้งมานุษยวิทยา ทางการศึกษา และเศรษฐศาสตร์-รัฐศาสตร์ก็ได้ด้วย”

สื่อโลก-สื่อกรรม-สื่อธรรม พอเพียงอย่างโลกีย์-พอเพียงอย่างโลกุตร

บันทึกจาก ...ปวงจาสมณะ

สื่อโทรทัศน์นับเป็นสื่อที่แพร่ไปได้รวดเร็วและกว้างขวางที่สุดกว่าสื่อใดๆ หลายปีที่ผ่านมา พ่อท่านฯพยายามระมัดระวังการเผยแพร่ออกทางสื่อโทรทัศน์ ด้วยต้องการคุมปริมาณคนที่จะเข้ามาศึกษา ไม่ให้มากเกินไปจนความจริงที่อโคตเป็น เกรงนักเรียนล้นห้องเรียน ซึ่งจะส่งผลเสียทั้งครูและนักเรียนเอง มีบ้างที่รับนิมนต์ร่วมออกอากาศทางโทรทัศน์เป็นครั้งคราว นานๆที ไม่ได้ทำรายการประจำ ป่วยการณเรื่องคิดจะตั้งสถานีโทรทัศน์เป็นของตนเอง ดูเป็นเรื่องอาจเอื้อมและเพื่อฝันสำหรับชาวโศก เพราะค่าใช้จ่ายเรื่องสื่อโทรทัศน์นี้สูงมาก พ่อท่านฯอยู่ในวงการโทรทัศน์มาก่อนก็ย่อมรู้ดี และแม้ท่านจะอยู่ในวงการโทรทัศน์มาทั้งชีวิตขรราวาส ท่านก็ไม่ชวนขายเรื่องนี้

การใช้สื่อตั้งแต่พ่อท่านฯยังไม่บวช มาสู่การเกิดกลุ่มหมู่สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม จนกระทั่งเป็นชุมชนของชาวโศกที่ผ่านมา ใช้สื่อจากหนังสือเป็นสำคัญกว่าเพื่อ ทำ Tape CD แล้วก็สื่อวิทยุเป็นส่วนประกอบ เพิ่งจะมีปีนี้ที่มีการอาจเอื้อมถึงสื่อโทรทัศน์อย่างไม่เคยทำ

สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโฐ ได้จัดทำรายการทางสถานีวิทยุต่างๆมานาน รวมถึงการจัดทำรายการทางสื่อโทรทัศน์ด้วย มีทั้ง ITV (เดิม) และ TTV โดยทางมูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถบริหารจัดการค่าเช่าเวลาต่างๆเองได้ แต่ก็ไม่เห็นพ่อท่านผลัดดัน-ชวนขายเท่าใดเลย

คุณหนึ่งแก่น บุญรอด เป็นผู้ที่นำเอารายการของพ่อท่านฯและชาวโศกที่เป็นซีดีสำเร็จรูปแล้ว ไปออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่องหนึ่ง ที่เป็นเคเบิลทีวี หรือเป็นโทรทัศน์ถ่ายทอดทางดาวเทียม ซึ่งยังพอมีช่องสัญญาณที่สามารถออกอากาศได้ โดยช่องอื่นๆในจานดาวเทียมมัก

● คุณหนั่งแก่น

● คุณไชยวัฒน์

เป็นเรื่องมวย เรื่องเพลง เรื่องบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ ดีที่ไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

คุณหนึ่งฟ้า นาวาบุญนิยม เป็นผู้ชวนชายในการหาข้อมูล และติดต่อเจรจากับผู้บริหารระดับสูงของ ASTV เพื่อเช่าช่องสัญญาณจัดทำรายการของชาวโศก อีกทั้งยังประสานติดต่อกับบุคคลหลายฝ่ายเพื่อหาแหล่งทุนมาสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากการทำสื่อโทรทัศน์นี้ และยังคงมีความพยายาม

● คุณหนึ่งฟ้า

จัดตั้งคณะกรรมการรวมถึงผู้จะเข้ามารับผิดชอบช่วยงานโทรทัศน์นี้

คุณไชยวัฒน์ ลินสุวงศ์ เป็นผู้ได้รับการวางตัวให้เป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บขยะ นำมาเป็นรายได้สำหรับค่าใช้จ่ายของการทำสื่อโทรทัศน์แห่งใหม่นี้ โดยประสานกับบุคคลหลายฝ่ายในหน่วยงานของรัฐ และหาพื้นที่ในการใช้เป็นสำนักงานในการรับของบริจาคจากคนรวย เพื่อจำหน่ายกับคนจนในราคาถูก เป็นการเอื้อเฟื้อเฟื่องพาทันในยามวิกฤตเศรษฐกิจ รวมถึงคิดจะทำโรงงานขยะอย่างเป็นอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังได้ประสานติดต่อกับแหล่งทุนที่จะมาสนับสนุนอีกด้วย

ในงานพุทธาภิเษกฯ ครั้งที่ ๓๑ ที่ศาลโศก รายการภาคบ่ายของวันที่ ๓ เม.ย.'๕๐ มีชื่อรายการว่า **โลกสวยด้วย เสกขยะให้เป็นทอง** โดยมีสมณะแพะพุทธ จันทเสฏฐิ์ กับคุณแก่นฟ้า แสนเมือง ร่วมรายการ เนื้อหาความสำคัญของการบริหารจัดการ “ขยะ” กับการทำสื่อ

ก่อนหน้านี้มีการพูดคุยกันถึงการทำสื่อโทรทัศน์กับการบริหารจัดการ “ขยะ” หลายต่อหลายครั้ง จนถึงขั้นจะจดทะเบียนจัดตั้งเป็นบริษัทชื่อ “ถอยหลังเข้าครรลอง” เป็นนิติบุคคล เพื่อบริหารจัดการในการดำเนินงานต่างๆ ของการจัดทำสื่อโทรทัศน์นี้ และพ่อกำหนดให้ชื่อสถานีโทรทัศน์แห่งใหม่นี้ว่า “เพื่อแผ่นดิน” เพียงแต่ว่าคณะกรรมการยังไม่ลงตัว ด้วยมีผู้ที่ไม่ยอมรับรายชื่อหลายบุคคลด้วยเหตุผลว่าวิถีคิดวิธีการทำงานต่างกัน ขณะที่อีกหลายคนไม่อยากจะร่วมหรือสนับสนุนการเกิดขึ้นของสถานีโทรทัศน์แห่งใหม่นี้ เนื่องจากไม่ชอบในบุคลิกนิสัยของบุคคลบางคนที่เกี่ยวข้อง พ่อท่านฯ พยายามประสานให้ยอมรับซึ่งกันและกัน ในฐานะผู้ปฏิบัติธรรม

จากการประชุมกรรมการ ๘ องค์กรของชาวโศก เช่น มูลนิธิธรรมสันติ กองทัพอธรรม มูลนิธิ สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน สมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมแห่งประเทศไทย สมาคมศิษย์เก่าสัมมาสิกขา ธรรมทัศน์สมาคม มูลนิธิบุญนิยม พ่อท่านฯ ได้ให้อาวาสกับบรรดากรรมการ โดยบอกเล่าสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นดังนี้

ถ้าเผื่อว่าไม่มีอะไรที่มันใจว่าเราจะมีเงินมาอุดหนุนหรือว่าเงินมาจ่าย เพราะมันต้องจ่ายไม่จ่ายไม่ได้หรอก อยู่ในโลกของสื่อธุรกิจนี้ อย่างน้อยค่าสถานีนี้ เขาพูดไม่รู้เรื่องหรอก พูดบุญนิยมนิยมอะไร นี่เขาก็ให้มาถูกมากแล้วนะ ว่ากันจริงๆ มันถูกมากที่สุดแล้วนะ **ดีที่คุณสนธิ** **นี่เขาไม่ต้องการที่จะให้สถานีโทรทัศน์นี้เป็นแบบสถานีน้ำเน่า** คำขยหาเงินหาทองแบบทางด้านฟรียิว เขาไม่ได้เห็นแก่เงิน ถ้าเขาเห็นแก่เงิน ไอ้โฮ..เดือนหนึ่งนี่เขาเช่ากันซี่หมูซี่หมา เช่นตัวเลขร้อยล้านไว้ก่อนเลย

เราเป็นพวกไม่ได้มีเงินไม่มีทอง ธรรมกายเขานี้ไอ้โฮ เขาเซ็นสัญญากับทางนอกประเทศเลย เขาทำมาหลายปีแล้ว ของเขาสบายมาก เดือนหนึ่ง สามล้าน ห้าล้าน แปดล้าน ธรรมกายเขาไม่มีปัญหา ถึงเวลาหน้ามาชมบูชา ไอ้โฮ เขาหาเงินเรียไรกันทั่วโลกไม่ใช่ทั่วประเทศเท่านั้นนะ แต่ของเรานี้ไม่เรียไรเลย แถมเราไม่ยอมรับเงินบริจาคจากคนนอกอีกด้วย เราก็มียแต่บริจาคกันอยู่แต่ในชาวโศกที่เงินๆของเรานี้เท่านั้น ไม่ได้ทำอย่างที่เขากำ เพราะมันไม่มีทางที่จะรวยอย่างเขา

อาตมาภาคภูมิใจในพวกเรา เงินที่เราเอามาใช้ทุกบาททุกสตางค์ นอกจากเงินที่พวกเราช่วยๆกันเอง ก็มีเงินจากองค์กรภายนอกที่เราจะรับเข้ามาได้เหมือนกัน แต่ต้องเป็นองค์กรส่วนกลางของประเทศที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือเกี่ยวข้องกับเอกชน เราทำงานให้ประชาชน ถ้าเป็นเงินของประชาชนของประเทศ เราก้รับตามที่เห็นสมควร ตามที่เรามีกติกากองเรา ส่วนคนเอกชนทั่วไปถ้าคุณยังไม่เข้ามาศึกษาเรียนรู้เราถึง ๗ ครั้ง ยังไม่ได้อ่านหนังสือของเราจบถึง ๗ เล่ม ยังไม่ได้ฟังเทปถึง ๗๐ ม้วนขึ้นไป คือยังไม่เข้าใจพวกเราเพียงพอ ว่าเราคืออย่างไร แค่นี้พอสมควรจริงๆ เราจะไม่รับเงินบริจาคของคุณ ยัดเยียดอย่างไรเราก้ไม่รับ นี่เป็นกติกากองเรามาแต่ไหนแต่ไร ไม่ใช่เป็นกติกากองเชิงจิตวิทยาใดๆ แต่เป็นความจริงใจ เราไม่ยกเอาเงินของใครที่ไม่มีความเข้าใจเราจริง

เราไม่ร่ำรวย และเจตนาไม่สะสมเงิน เราจึงมีเงินใช้ มีเงินหมุนเวียนไม่มากเลยตลอดมา ยิ่งแต่ก่อนเราพูดกันแค่เงินพันเงินหมื่น ถ้าเป็นแสนนี้ก็สิ้นแล้ว แต่เดี๋ยวนี้อุดเป็นล้านหน้าตาเฉยเลยนะ ก็ก้าวหน้าไปเรื่อยๆ ซึ่งเราก้เอาไปหมุนใช้กันในกิจการของวงค์ว่านว่านเครือชาวโศก

คำว่าเศรษฐกิจพอเพียงต้องหมายถึงเศรษฐกิจที่มีคุณธรรม มี ศาสนา มีธรรมะ และบุคคลที่จะปฏิบัติเศรษฐกิจพอเพียงเข้าหลักเข้า เกณฑ์ เรียกว่าเข้าในรูปลักษณะของเศรษฐกิจพอเพียงจริง ต้องไม่ใช่เข้าไป เร่งความโลภ ไม่ใช่ที่จะต้องไปตะกละตะกราม หรือว่าไม่บวกกระแส แนวคิดทุนนิยมเข้าไป ไม่บวกเลยนั่นแหละยิ่งถูกต้องที่สุด ถ้าบวกบ้างก็ อ่อนๆ ยิ่งอ่อนยิ่งจะพอเพียงได้จริงๆ

เพราะฉะนั้นระบบการใช้เงินแบบบุญนิยม Investment ของชาวโศกจะไม่เหมือนทางโลกโลกีย์ เขาเลย จะเป็นอีกอันหนึ่ง ไม่ว่าจะ เป็น..เศรษฐศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ รัฐศาสตร์ก็ตาม มันก็จะ เป็นแบบบุญนิยมของเรา ซึ่งต่างกับกับทางระบบทุนนิยมทั้งหลาย เพราะฉะนั้นเราอธิบายเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงไปเนี่ย มันก็เป็นเศรษฐกิจพอเพียงที่อยู่ในสายของบุญนิยมที่เราลือออกไปสู่ สังคมเขา ที่อาตมาเรียบทำหนังสือเล่มนี้(วิถึพุทธ ยุคเศรษฐกิจพอเพียง)ออกไปเพื่อที่จะให้เขารับรู้ ว่า แนวคิดที่เขาคิดๆอยู่นั้นแหละ อย่างนี้กว่า คุณคิดว่าจบกันแล้วนะ เรายังมีแนวคิดอีกแนวคิดหนึ่ง ที่จะเสนอเข้าไปสู่สังคม ก็คือแนวเศรษฐกิจพอเพียงแบบบุญนิยม

ยุคนี้ที่มันกำลังเห่อกันมาก เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเนี่ย เรายกถือกระแสช่วงนี้ นั้นแหละที่จะเสนอความคิดเสนอแนวคิด ว่า เศรษฐกิจแบบนี้ จะเป็นไปได้หรือเป็นไปไม่ได้ เรายก มันใจว่าเรามีโมเดลให้ดู คุณจะอธิบาย คุณจะใช้คำว่าเศรษฐกิจพอเพียงอะไรก็แล้วแต่ เรายกมี เศรษฐกิจอย่างที่เราเป็น อย่างที่เรามีที่เสนอสู่สังคมอย่างหนึ่งเหมือนกัน ซึ่งอาตมาเห็นว่ามันเป็น เรื่องยิ่งใหญ่ มันเป็นเรื่องใหม่ มันเป็นเรื่องนวัตกรรมจริงๆ

เดี๋ยวนี้ใครๆก็อ้างเศรษฐกิจพอเพียงเข้าข้างตัวเอง อย่างที่อาตมานำข้อมูลมาให้ดู แม้แต่คุณสมศักดิ์ เทพสุทิน ก็อ้อมไถ่ชนขึ้นมาตัวหนึ่ง บอกว่าไถ่ตัวนี้ตัวละห้าแสนบาท แล้วก็ อธิบายว่านี่แหละคือเศรษฐกิจพอเพียง คือ จะให้ประชาชนเลี้ยงไก่ให้ได้ราคาตัวละห้าแสนเพื่อมา แก้วจัน นี่คือการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงของคนระดับบริหารประเทศ ทำให้อาตมาผู้ไม่ค่อยรู้ เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเท่าไร ก็เลยเข้าใจได้ทันทีจากตัวอย่างที่คุณสมศักดิ์ เทพสุทินนำขึ้นมาชี้ ให้เห็นนี่แหละ ว่าเศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร หรือคุณธนินทร์ เจียรนวนนท์ ก็ออกมา พูดแจ้วๆ ยืนยันว่า ก็ทำเศรษฐกิจพอเพียงมานานแล้ว “เศรษฐกิจพอเพียงเนี่ย ผม... โครงการ ใดๆ ก็ต้องพิจารณาพอเหมาะพอดีทั้งนั้นแหละ ต้องประมาณให้ดี มันพลาดมันพลั้งไม่ได้ ผม ซาบซึ้งเข้าใจเศรษฐกิจพอเพียงมาก ที่แท้ผมก็ทำมาตลอดรอดฝั่งมาเนี่ยก็เศรษฐกิจพอเพียง”

อาตมาจึงต้องรีบออกหนังสือเศรษฐกิจพอเพียง คำว่า “พอ” คำว่า “สันโดษ” มุ่งหมาย ไปในทางลดโลภหรือไม่โลภ นั่นคือพอเพียง หรือว่า ลดโลภ ก็ลดโลภมันต้องลดลงจริงๆ ใจที่รู้ “พอ”ก็จะเจริญขึ้น นั่นคือ มันน้อยยิ่งขึ้น ไม่โลภมาเป็นของตนยิ่งขึ้น แต่ขยันมากขึ้นๆ

สร้างสรรค์มากขึ้นๆ แต่สะสมไว้เป็นของตนน้อยลงๆๆๆ จนหมดโลก ก็ไปหาศูนย์ในที่สุด เพราะถ้ายังโลภอยู่มันก็จะโลกได้ต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด แต่เราก็ไม่ตีความว่า เศรษฐกิจพอเพียง กับเศรษฐกิจบุญนิยมนี้คืออันเดียวกันทั้งหมด อาตมาก็พยายามอธิบายเท่าที่มีภูมิ

ถ้าจะบอกว่าเศรษฐกิจพอเพียงคือเศรษฐกิจที่มีคุณธรรมมันก็ดี ก็ดี แต่คนต้องมีคุณธรรมก่อน แล้วจะทำให้คนมีคุณธรรมได้อย่างไร คนส่วนใหญ่ก็ยังไม่เข้าใจ ยังไม่ยอมรับว่า มันจะต้องใช้วิธีการปฏิบัติธรรม จะต้องพัฒนาบุคคลกันอย่างแข็งขัน อย่างเอาจริงเอาจัง ถ้าไม่เช่นนั้นอาตมาว่ามันจะไม่มีประโยชน์อะไรเลย

ตอนนี้หลายคนคงจะตั้งใจที่จะทำความเข้าใจเรื่องนี้ มันเป็นกระแสของจิตวิทยาสังคม ที่กว้าง เศรษฐกิจพอเพียงเป็นของในหลวงตรัส ในประเทศไทยก็ตื่นตัว ดังไปถึงนอกประเทศ นอกประเทศก็ต้องศึกษา แล้วจะเชื่อ เชื่อในสังฆกรรมของมันเองว่า คำว่าเศรษฐกิจพอเพียงต้องหมายถึงเศรษฐกิจที่มีคุณธรรม มีศาสนา มีธรรมะ และบุคคลที่จะปฏิบัติเศรษฐกิจพอเพียงเข้าหลักเข้าเกณฑ์ เรียกว่าเข้าในรูปลักษณะของเศรษฐกิจพอเพียงจริง ต้องไม่ใช่เข้าไปเร่งความโลภ ไม่ใช่เข้าจะต้องไปตะกละตะการม หรือว่าไม่บวกกระแสแนวคิดทุนนิยมเข้าไป ไม่บวกเลย นั่นแหละยังถูกต้องที่สุด ถ้าบวกบ้างก็อ่อนๆ ยิ่งอ่อนยิ่งจะพอเพียงได้จริงๆ

“พอ” คำเดียวเนี่ยมันก็ยืนยันและมันก็บอกความเป็นจริงแล้วว่า คุณไม่ได้ทำให้ความโลภของคุณนี้ใหญ่โตก้าวหน้า หรือว่าพัฒนาไปไม่มีที่สิ้นสุด มันต้องมีเขตหยุด มีเขตพอ

ชีวิตมันก็เท่านั้นแหละ เกิดมาแล้วมันก็ต้องตาย ถ้าเรามีชีวิตอยู่ศึกษาโลกุตระธรรม เราก็จะเข้าใจ แล้วจะไม่ล้าลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุขเหมือนอย่างโลกๆเขาต้องการ ผู้ที่มีจิตสมบูรณ์ ด้วยมกน้อย-สันโดษ หรือด้วยใจพอ และไม่ติดสววรรค์สำเร็จจริง จิตสงบจากกิเลส แล้วจริง ชีวิตก็จะไม่โลภมาให้ตน แล้วชีวิตจะอยู่ไปทำอะไร ถ้าไม่ทำงานที่เป็นประโยชน์ เพราะเรายังมีชีวิตอยู่ในโลก ชีวิตก็ควรทำประโยชน์ ชีวิตก็ขยันหมั่นเพียรสร้างสรร เราก็มั่นหน้าแผ่นดิน เราก็มั่นประโยชน์อยู่ในโลก ตัวเราเองก็เป็นอยู่สบายอย่างคนมีคุณค่า เป็นสุข สร้างความก้าวหน้าให้มันเจริญไปตามควร จริงๆแล้วชีวิตก็ได้ทรัพย์ แต่เป็นอริยทรัพย์ติดตัวเราไปแท้ๆ ซึ่งไม่ใช่ทรัพย์สินเงินทอง พวกเราศึกษาโลกุตระธรรมมาแล้วก็เข้าใจแล้ว นี่คือ คนสร้างเศรษฐกิจชนิดที่เป็นประโยชน์ต่อโลกต่อสังคมเขาไปจนกว่าจะตาย จะไปมีอะไร ใ้ไหม?

อ้าว..ขอให้คนทุกคนมีพลังแข็งแรง มีน้ำใจอาจหาญ ช่วยมนุษยชาติให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

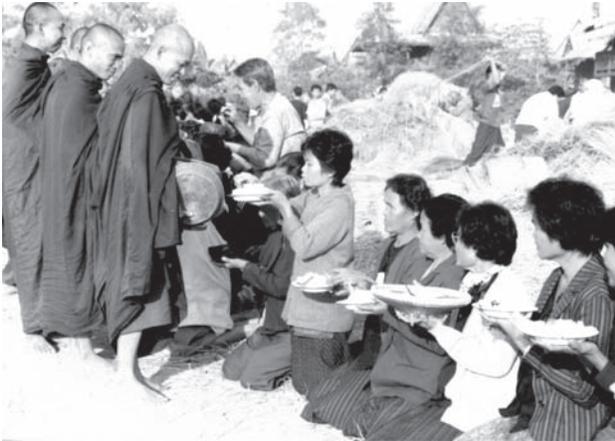
*** รักรักราม.**

๒๒ เมษายน ๒๕๕๐

ปลาไหลลงตม

เมื่อปลาไหลลงตมจมใต้ดิน
 ปลากลับคนฆ่ากินมุดดินหนี
 คนยังมปลาไหลใต้วาริ
 ไม่ปรานีปลาบ้างหรืออย่างไร
 ถ้าผู้คนคั่นคิดหลงติดจม
 เหมือนปลาไหลลงตมงมไม่ไหว
 จิตจะจมตมติดหลงผิดไป
 ปล่อยจิตไหลสิ้นลัมจมบาดาล
 ถ้าพึงธรรมนำทางสร้างเข้มทิศ
 ธรรมสำแดงแผลงฤทธิ์คิดสังขาร
 ธรรมจะคุมจิตคนไม่ลนลาน
 จิตเบิกบานสว่างใสไร้กังวล
 อุปมาปลาไหลให้คนคิด
 อย่าหลงติดคิดอ้างทางอกุศล
 มีกรรมสามตามติดที่จิตตน
 จิตไม่วนหมุนเวียนเปลี่ยนทิศทาง

การศึกษาปฏิบัติศีล

๕ เป็นต้น นาประโคน

การวิเคราะห์เจาะลึกเพื่อฝึกฝน
 พฤติกรรมทางกายใจวาจา
 ศีลขาดเพราะครบองค์เจาะจงทำ
 จนสำเร็จเจตจำนงทำลงไป
 จะทะลุหรือต่างพร้อยแม้ร้อยหนึ่ง
 หากประมาทพลาดพลั้งสร้างกรรมง
 ช่างน่ากลัวน่าอายน่าหน่ายแห่ง
 จับอารมณ์ความรู้สึกนึกน้อมนำ
 ถือศีลเคร่งเร่งรัดขจัดเขลา
 ย้ำซ้ำซากต่อเนื่องนานผ่านเวลา
 เกิดปัญญาเห็นทุกขรูกอบด้าน
 เพียงตรวจศีลกวาดขันธ์ทุกวันคืน

ให้เป็นคนมีศีลต้องศึกษา
 ตรวจวัดค่าบอกระดับปรับอย่างไร
 มีค้นหาพานำเนื่องนิสัย
 สะสมกรรมนำใจใฝ่ต่ำลง
 ต้องพรั่นพริ้งกลัวโมหาทพาลุ่มหลง
 ย่อมเวียนวงรับวิบากจากผลกรรม
 ดำตัวเองแรงแรงอย่าถล่ำ
 ปรับเปลี่ยนกรรมการกินอยู่สู่สัมมา
 ล้างความเมาเมิดมัวตัวถือสา
 จนเกิดค้ำมั่นคงอย่างยั่งยืน
 ไม่ต้องต้านไม่ต้องทานหรือข่มฝืน
 มีจิตตื่นปรับใจแก้ไขตน

๕ ปรุวิ

สุขภาพบุญนิยม

ด

เปรียบคนนั้นมีปัญญาเป็นอาวุธ
 เพื่อเร่งรุดต่อสู่จุดหมาย
 “บุญญาวุธ” เล่นคำให้จำง่าย
 สื่อความหมายเส้นทางที่สร้างบุญ

“บุญญาวุธ หมายเลข ๔” ที่ควรทราบ
 “สุขภาพบุญนิยม” เหมาะสมหนุน
 ทุกคนมาร่วมใจเอื้อไออุ่น
 มาร่วมบุญช่วยคนพ้นโรคา

นำความรู้ช่วยคนให้พ้นเคราะห์
 ไม่มุ่งเอาส่วนเกิน “เงิน” รักษา
 ปล่อยคนจนโดดเดี่ยวขาดเยียวยา
 ปมปัญหาตัดพ้อ...หมอยากรวย

ชาว“อโศก” พาทำมองล้ำหน้า
 หมอรักษาอย่างดีมีใจช่วย
 ไม่หวังเงินรักษาเพื่อพารวย
 โลกสดใสด้วยใจที่ใฝ่บุญ

แนวสร้างเสริม“สุขภาพบุญนิยม”
 แก้เงื่อนไขปัญหาที่พาวุ่น
 “ผลิตภัณฑ์ไร้สารพิษ” จิตการุญ
 ผู้คนหนุนซื้อหาพาปลอดภัย

เร่งส่งเสริมการ“ออกกำลังกาย”
 ให้ผ่อนคลายกายพิตจิตแจ่มใส
 “อาหารดี” หนุนช่วยไม่ป่วยไข้
 ทางเลือกใหม่“สุขภาพบุญนิยม”

ตะวันแดง ทะเลเงิน

คนจะดี	ก็เพราะมี	ดีอยู่ด้วย
ดีไม่ช่วย	คนจะดี	ได้ที่ไหน
ดีในคน	จำต้องปน	กับคนไป
ดีแต่ตน	ตนไม่ใช่	ก็อวดดี
เอาดีใช้	ใครก็ว่า	เอาดีอวด
ดีจะชวด	ก็เพราะใช้	ไม่ถ้วนถี่
ดีจะเพิ่ม	ถ้าหมั่นเสริม	“ธรรมชีวิต”
ดีไม่มี	เพราะคนสิ้น	สุดศีลธรรม
รัตนะ	แห่งดวงใจ	ในรั้วพุทธ
ก้าวมิหยุด	พร้อมจะ	อุปถัมภ์
ดับรักโลก	โกรธหลง	แห่งกกรรม
เป็นสื่อนำ	ชาวพุทธ	หยุดฆ่ากัน
อยู่ใต้ฟ้า	เดียวกัน	เท่านั้นหรือ
จึงได้ชื่อ	ร่วมประเทศ	ร่วมเขตชั้นท์
ในเมื่อความ	แตกต่างกัน	ห่างชนชั้น
ฟ้าไม่กั้น	ดินไม่ขวาง	แต่ห่างไกล
ยุติธรรม	คำนี้	มีไหมนะ
ถ้ามีจะ	ขอชื่อ	ขายหรือไม่
จะซื้อพร้อม	ทั้งตัว	ทั้งหัวใจ
เพื่อจะให้	โลกสงบ	พบร่มเย็น
คนจะดี	ก็เพราะมี	ศีลธรรมด้วย
ศีลธรรมช่วย	เชิดชู	ผู้คนเด่น
ผู้ไม่มี	ธรรมศีล	ป็นประเด็น
คนจะหมิ่น	พักตรา	ไม่น่าคบ

ปรีดี อุทัย

ชื่อใหม่ **นามุ อัมมะทัง**

ชื่อเดิม **ธวัฒน์ อัมมะทัง**

เกิด ๑๘ มีนาคม ๒๕๒๓

พี่น้อง ๓ คน เป็นคนที่ ๓

สถานภาพ โสด

ภูมิลำเนา อ.วาปีปทุม จ.มหาสารคาม

การศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสัมมาสิกขาศีระอโศก รุ่นที่ ๑
ปริญญาตรี นิเทศศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ปัจจุบันกำลังศึกษาสัมมาสิกขาลัวยังชีวิต ปี ๗ เขตศีระอโศก

อาชีพเดิม กสิกรรม (ทำนา)

❖ รู้จักกับชาวอโศก

ปี ๒๕๓๒ แม่รู้จักกับชาวอโศก และเดินทางมาร่วมงานปลูกเสกฯ แต่มาไม่ถึงเพราะรถเกิดอุบัติเหตุ

ปี ๒๕๓๕ พี่สาวมาอยู่เป็นคนที่วัดที่ศีระอโศกประมาณ ๒ ปี

ปี ๒๕๓๗ พี่สาวชวนมาเข้าค่ายที่ศีระอโศก ซึ่งตอนนั้นกำลังเรียนจบ ม.๒ ซึ่งตรงกับช่วงปิดเทอมพอดี จึงมาร่วมเข้าค่ายตัดตัวที่ศีระอโศกกับเพื่อนอีก ๓ คน การตัดสินใจมาเข้าค่ายครั้งนี้จึงเป็นก้าวแรกที่ได้สัมผัสกับกลุ่มชาวอโศก ประทับใจความเอื้ออาทร เมตตา กรุณาของชาวศีระอโศก ตั้งแต่สมณะ คณะอา ผู้ใหญ่ในชุมชน และที่สำคัญคือ พี่ๆที่อยู่กับน้องๆจะคอยดูแลเราตลอด ชาติอะไร มีปัญหาอะไร จะคอยดูแลและให้ความช่วยเหลือสั่งสอนมาตลอด

❖ การเปลี่ยนแปลง

มีจิตเมตตากับสัตว์มากยิ่งขึ้น เข้าใจในเรื่องบาป บุญ ชัดเจนขึ้นและยังได้เห็นชาวบ้านฆ่าวัว ฆ่าหมู ทำให้ผมเห็นความทรมาณของสัตว์จนทำให้ผมไม่กล้ากินเนื้อสัตว์ใหญ่ๆ และเวลากินข้าวที่มีพวกเนื้อสัตว์ผมก็จะแบ่งกระติบข้าวเหนียวไป จะไม่กินกับพ่อเลย

❖ ก่อนเข้ามาอยู่วัด

ขณะที่ผมเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ซึ่งตรงกับช่วงปิดเทอม พี่สาวที่มาอยู่วัดก็ชวนไปลองเข้าค่ายที่ศีระอโศก ความตั้งใจก็คิดว่าจะไปเข้าค่ายเฉยๆ จึงมีเพื่อนที่เป็นลูกญาติธรรมด้วยกันมาทั้งหมด ๔ คน การตัดตัวของนักเรียนที่จะเข้ามาเรียน ศีระอโศกจำได้ว่ามันหนักมาก นักเรียนทุกคนจะต้องผ่าน ๓ ค่ายคือ

๑. ค่ายยุวพุทธทายาท ที่ จ.นครปฐม ๗ วัน

๒. ค่ายทีมงานพุทธาภิเษกฯ ที่ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ ๗ วัน

๓. ค่ายยุวพุทธกสิกรรม ที่ ศีระอโศก อีก ๑๐ วัน ซึ่งถือว่าเป็นค่ายที่หนักมากที่สุด

เพราะค่ายนี้จะเน้นในเรื่องของความอดทนในการลุยทำงานที่หนักๆ แถมมีบทฝึกหัดความกล้าหาญทั้งแบบส่วนตัวและกับขบวนการกลุ่ม ถือว่าเป็นครั้งแรกในชีวิตที่ได้มาสัมผัสกับการตัดตัวที่เน้นคุณภาพ การเข้าเรียนต่อ ของโรงเรียนที่ไม่ธรรมดาทั่วไป เพราะเพียงแค่เรียนเก่งอย่างเดียว ไม่สามารถที่จะเรียนต่อที่โรงเรียนแห่งนี้ได้ เวลาประมาณ ๑ เดือน ที่ผมได้อยู่ร่วมกับเพื่อนๆจึงทำให้ความคิดของผมเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งตอนนั้นการเข้าค่ายตัดตัวก็ยังไม่จบ แต่โรงเรียนเปิดเทอมพอดี จึงตัดสินใจกลับไปย้ายโรงเรียนมาเรียนต่อที่โรงเรียน กศน. ศีระะอโศก เมื่อ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๗

❖ เมื่อเข้ามาอยู่กับชาวโศก

หลังจากที่ผ่านการตัดตัวให้เข้าเรียนที่ศีระะอโศกได้ นักเรียนทุกคนจะต้องผ่านการดูตัวต่ออีก ๑ ปีจึงจะมีสิทธิ์ลงทะเบียนเรียนได้ ซึ่งการศึกษาตอนนั้นยังเป็นระบบ กศน. บทฝึกหัดที่โรงเรียนแห่งนี้มีตลอด ๒๔ ชั่วโมง เริ่มจากตื่นนอน-เข้านอน กฎระเบียบทุกอย่างเคร่งครัด เหมือนระบบทหาร ฝึกดูแลห้อง น่องเชือกฟาง ฝึกได้รับการอบรมสั่งสอนที่ดีจากคณะอาๆและสมณะ ทำให้การศึกษาในยุคนี้มีพลังมาก นอกจากการอบรมเรื่องคุณธรรมแล้ว การทำงานอาชีพก็เป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนจะต้องได้ฝึกหัด เพราะปรัชญาโรงเรียนของเราคือ ศีลเด่น เป็นงาน ชาญวิธา การเรียนรู้ฐานงานที่หลากหลายทำให้เราได้รู้รายละเอียดของฐานงานต่างๆได้มากขึ้น ผมเรียนรู้เริ่มจากฐานงานกลีกรวม ซึ่งเป็นฐานผลิตเพื่อปากท้อง สร้างจิตสำนึกให้ทุกคนต้องอดทน และฝึกจิตใจให้เป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตน แล้วก็ไปเรียนรู้เรื่องงานขยะ, งานปุ๋ยสะอาด, ติมไร่(ดูแลสวน), ติมโรงเห็ด, ติมสมุนไพร, ติมครัว, ติมแชมพู และ ติมสื่อจนถึงปัจจุบัน ผมก็ทำงานด้านสื่อคอยเก็บประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่ของชาวโศก ในทุกรูปแบบ และคอยดูแลระบบสาธารณูปโภคในชุมชนบางอย่างเช่น ระบบโทรศัพท์ ระบบเสียงในชุมชน เป็นต้น

❖ **ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน** เมื่อการอยู่ร่วมกับคนจำนวนมาก ในความเป็นจริงเราอยู่คนเดียวไม่ได้ และการอยู่กับคนอื่น ทำให้เราพัฒนาตัวเองได้ดีที่สุด ก็ต้องฝึกหัด กิเลสยังมาก รักตัวเอง กลัวความลำบาก ชอบความเป็นส่วนตัว จึงยังไม่ทุ่มเท ศักยภาพของตัวเองให้เต็มที่

❖ **แนวทางแก้ไข** หมั่นคบหาสัตบุรุษ ฟังสัทธรรม และเพิ่มศรัทธาให้มากขึ้น เพราะถ้าเราได้ศรัทธาอะไรจะทำให้มีพลังทุ่มเทได้เต็มที่ แต่ก็คงต้องอาศัยเวลา

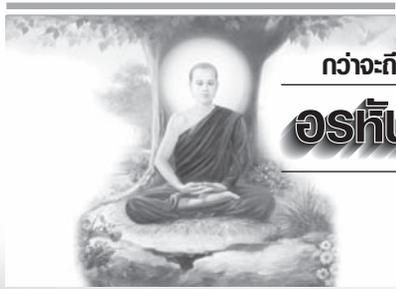
❖ **ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด** การพัฒนาตัวเองให้เป็นคนที่ไม่มีความกลัวส่วนตัวเลย

❖ **คติประจำใจ** หมั่น
พันไมล์ หัวใจไม่แพ้

❖ **เป้าหมายชีวิต** สืบ
ทอด เผยแพร่ศาสนาพุทธแบบชาว
อโศก ตลอดช่วงที่มีชีวิต

❖ **ข้อคิดข้อฝากหมู่กลุ่ม**
ทนให้ได้กับสิ่งที่เราไม่ชอบ สนุก
ให้ได้กับสิ่งที่เราจะเรียนรู้ ชีวิตที่มี
การฝึกหัด ขัดเกลาตัวเองอยู่เสมอๆ
มันเป็นสิ่งที่ทำทนายว่า เราจะอดและ
ทนได้แค่ไหน

กว่าจะถึง

อรหัตต์

 โดย...ณวมณฑล

- ประพุดตัวอย่างผู้ขัดสน
ใจกล้าทนจนของใช้
ตั้งจิตไม่พุดกับใคร
จนกว่าได้ผลนิพพาน

พระคังคาติริยเถระ

WS:เถระนี้ในอดีตชาติ เคยเกิดอยู่ในยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้า**พระนามว่า **ปทุมุตตระ** ในคราวนั้นได้เป็นผู้มีจิตเลื่อมใส มีใจยินดียิ่งในภิกษุสงฆ์ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติถูกต้องตรงของพระพุทธเจ้า จึงได้บำเพ็ญบุญกุศลตักน้ำใส่หม้อน้ำสำหรับฉันให้เต็มอยู่เสมอ ถวายน้ำดื่มแต่ภิกษุสงฆ์เป็นประจำ ด้วยผลแห่งการประพุดิทานนี้เอง ทำให้ไม่ไปสู่ทุคติ(ทางไปชั่ว)เลย

กระทั่งได้มาเกิดในยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** เป็นบุตรของคฤหบดีคนหนึ่ง **ในนครสาวัตถี** เมืองหลวงของแคว้นโกศล เขาได้นามว่า **ทัตตะ**

ครั้งเติบโตเป็นหนุ่มเจ้าสำราญรุกรหาฟุ่มเฟือย มีนิสัยสนุกสนานรื่นเริง นิยมความบันเทิงเที่ยวเตร่ไปในที่ต่างๆ โดยไม่รู้จักฐานะอันควรหรือไม่ควรแก่การไป จนกระทั่งประมาทเกิดความพลาดพลั้งเสียหาย ได้กระทำความผิดล่วงละเมิดขึ้น เป็นเหตุให้เขาบังเกิดความสลดใจ สำนึกในข้อผิดพลาดของตน มีใจที่จะแก้ไขปรับปรุงตัวเอง จึงได้ขอบวชในพระพุทธศาสนา

เมื่อบวชเป็นภิกษุแล้ว ก็ได้พยายามบำเพ็ญธรรมเพื่อล้างกิเลสที่เคยกระทำมา ด้วยการ

ประพตติชุปฎิปปทา(ปฏิบัติอย่างผู้ชัดเจน) คือ ใช้แต่จีวรบังสกุล(ผ้าที่เขาทิ้งไม่ใช่แล้ว) ใช้แต่บาตรดินที่อัปลักษณ์ แล้วไปอาศัยอยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำคงคา ด้วยเหตุนี้จึงได้รับเรียกขานว่า คังคาติริยะ(ผู้อาศัยอยู่บนฝั่งแม่น้ำคงคา)

ในการบำเพ็ญเพียรข้อปฏิบัติเหล่านั้น ท่านได้อธิษฐาน(ตั้งจิตมั่น) เอาไว้ว่า

“หากเรายังไม่ได้บรรลุหัตถผล ก็จะไม่พูดคุยสนทนากับใครๆเลย”

ปีแรกแห่งการฝึกฝน ท่านเป็นเสมือนคนใบไม้ได้กล่าวคำพูดได้กับใครเลย แต่ในปีที่ ๒ ได้ถูกหญิงนางหนึ่งซึ่งอยู่ในหมู่บ้านที่ท่านเที่ยวบิณฑบาตไป นางปรารถนาที่จะทดลองว่า

“ภิกษุรูปนี้เป็นใบหรือเปล้า”

นางสร้างใส่บาตรด้วยน้ำนม โดยเทราดลงไปในบาตรจนเต็มแล้ว ก็ยังไม่ยอมหยุดเท ทำให้ภิกษุคังคาติริยะอดไม่ได้ที่จะอุทานออกมาว่า

“พอล่ะ”

แล้วพอเข้าปีที่ ๓ ด้วยความพากเพียรบำเพ็ญอย่างยิ่ง ด้วยจิตแน่วแน่ในการลดละกิเลส ในที่สุดท่านก็ได้บรรลุธรรมเป็น**พระอรหันต์องค์หนึ่ง** กระทำคำสอนของพระศาสดาได้สำเร็จจุลวง

เมื่อพระคังคาติริยะเถระเป็นพระอรหันต์แล้ว ท่านได้ระลึกทบทวนถึงข้อปฏิบัติต่างๆ จึงกล่าวเป็นคาถามีความว่า

“เราทำกระท่อมด้วยใบตาล ๓ ใบ บำเพ็ญอยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำคงคา บาตรของเราดูเหมือนหม้อสำหรับตักน้ำรดศพ จีวรของเราดูราวกับผ้าคลุมฝุ่น ใน ๒ พรรษาแรก เราพูดเพียงคำเดียวเท่านั้น แล้วในพรรษาที่ ๓ เราก็ได้ทำลายกองความมืด คืออวิชชา(ความหลงไม่รู้กิเลส)ได้แล้ว

● **ณวมฆุขธ**

พุทธ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๐
(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๒๖๑
อรรถกถาแปลเล่ม ๕๑ หน้า ๑๙)

รายงาน จาก ชุมชนสีเขียว

ลับต้อโศก

พฤษภาคม ๒๕๕๕

สิ่งที่ก่อเกิดขึ้นโดยที่ชาวบุญนิมจะออกมาทำ
รายการทีวี ซึ่งได้ทดลองออกอากาศเมื่อ ๒๐ มี.ค.
-๒๐ เม.ย. ช่องดาวเทียม เอ เอส ทวี 7 วันที่ ๒๑
เม.ย. จึงจะออกอากาศจริง โดยบริษัททอง
หรั่งเข้าครอง จ้าง เป็นเจ้าของสถานี ด้วย
ทุนจดทะเบียน ๕ ล้านบาท ใช้ชื่อสถานีโทรทัศน์
ว่า “สถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน” (For The Earth)
เรียงย่อๆว่า “FE.TV.” และมีองค์กรที่จะเป็นผู้
สนับสนุน ค่าใช้จ่ายให้กับสถานีคือ สถาบัน
ขงวิทยาด้วยหัวใจ ดำเนินการทางขงที่ได้รับมา
แปรเป็นรายได้ นอกจากนี้ยังได้หน่วยงาน
บุญนิมอื่นช่วงก่อนจะเปิดสถานี

๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมค่าใช้จ่ายอื่นๆเปิดเสร็จแล้ว
จะเป็นค่าใช้จ่ายประมาณ เดือนละสองล้านบาท
ชาวบุญนิมทั้งหลายรับทราบ และน่าจะตั้งตัว
ต้อนรับการเกิดของ เอฟ อี ทวี ๗ ปัจจุบันนี้ได้
แล้ว

เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๑๔ ส.เมืองแก้ว ดิเสสโร เดินทางไปร่วม
งานมหกรรม รักษาศีล ณ ชุมชนดอยรายปลาย
ฟ้า จ.เชียงราย ระหว่างวันที่ ๑๖-๒๐ มี.ค.๒๕๕๐
-พิจารณาเลื่อนฐานะปะฮังดินขึ้นเป็นภาค
โดยมี ส.ซาบซิ่ง เป็นพี่เลี้ยง

-ร.ร.สัมมาสิกขาจัดกิจกรรมปิดภาคเรียน
นร.ม.๓ และ ม.๖

ศ.๑๖ ส.สถานบุญ วชิโร ส.ธรรมทาบฟ้า
รวีวณโณ ส.ฟ้าแสง ปภากร ไปร่วมงาน
มหกรรมรักษาศีล งานนี้มีสมณะเข้าร่วมกว่า ๒๐

รูป ลักษณะเหมือนงานปลูกเสกฯ ย่อยๆ

ส.๑๗ ประชุมกลุ่มจันทร์บุรี ส.ฟ้าไท รับนิมนต์ ตอนนี้นำกำลังพัฒนาสถานที่ มีสมาชิกประมาณ ๒๐ กว่าคน

อา.๑๙ สัมมนาครูสัมมาสิกขาโดยปรับปรุงปรับเปลี่ยนฝ่ายปกครอง จากคนเดียว เพิ่มเป็น ๓ คน ได้แก่ ครูจันทร์แรม ครูแสงขวัญ ครูเพียงพอ ชัยรัตน์ และทบทวนข้อบกพร่องของฐานงานที่มีนักเรียนเข้าไปเรียนรู้ เพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน

จ.๒๐ ลงนามในสัญญาเช่าสถานี เอ เอส ทีวี ๗ ค่าใช้จ่ายเดือนละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

พ.๒๔ พ่อท่านเดินทางกลับบ้านราชฯ และไปร่วมงานปลูกเสกฯที่ศิระอะโศก อ.กันทรลักษ์ ศรีสะเกษ

อุบัติเหตุ

ส.๑๐ ส.เพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ ประสบอุบัติเหตุรถชนกัน ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย

เสริมสร้างภูมิคุ้มกัน

ส.ชนะผี ชิตมาโร ได้ไปปลิวโจมตีชาวอโศก โดยมีเนื้อหาสรุปคือ

กล่าวหาคุณหนึ่งฟ้าหาเงินโดยโกงชาวบ้าน เชื่อนปากมุล ๑๑ ล้านบาท มามอบให้เจ้าสำนักเถื่อน ซึ่งเป็นลัทธิใหม่ ใช้ศาสนาหลอกลวงการเมือง

“ตอนนี้เราก้าวออกจากกะลาครอบ ไม่ใช่เพื่อความรำรวยแต่จะจนยิ่งกว่าเดิม”

(พ่อท่าน)

อิมณะ อานนุญ ฐิติโร

ประจำเดือน เมษายน ๒๕๕๐

ช่วงนี้เป็นช่วงแห่งการอบรม แต่เป็นการอบรมภายใน เริ่มตั้งแต่งานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๑ ที่ศิระอะโศก งานอบรมเข้าค่าย นร. สัมมาสิกขา อีกหลายๆค่าย รวมทั้งงานยุวพุทธทายาท เพื่อให้เกิดคุณธรรม อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาด้านต่างๆ เพราะถ้าคิดพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าแต่ทางวัตถุ โดยไม่คำนึงถึงการพัฒนาจิตวิญญาณด้วย พัฒนาต่อไปเรื่อยๆ ย่อมไม่ตรงเป้าทีเดียว ยังทำให้เกิดปัญหาซับซ้อน เนื่องจากคนจะเห็นแก่ตัว เมื่อมีความเก่งมากขึ้น จึงต้องสอนให้คนเก่ง รู้จักการเสียสละเพื่อส่วนรวม จะเป็นได้จริงต้องลดกิเลส

เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๑-ส.๗ ร่วมงานปลูกเสกฯครั้งที่ ๓๑ ณ ศิระอะโศก จ.ศรีสะเกษ

พ.๕ ผศ.ธนภณ สมหวัง จากสำนักวิชาการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีปทุม พาอาจารย์ชาวเยอรมัน Dr Martin Seeger The Lecturer in Thai Language and Studies Department of East Asian Studies University of Leeds เพื่อสัมภาษณ์นักบวชหญิงชาวอโศก (สิกขมาตยา ปาณินา นาม.) เรื่องการบวชสตรีเพศของชาวอโศก ขึ้นตอนการบวช ฯลฯ และถามความเห็นการ

บวชภิกษุณี โดย พ.ท.หญิงรับขวัญ กาญจนอัคร์ ให้การต้อนรับ

อ.๑๐-ส.๑๔ จัดค่ายนร.สัมมาสิกขา ดุตุ้ม.๓ จะขึ้น ม.๔ ที่สวนบุญผักพืช คลอง ๑๓ จ.ปทุมธานี

จ.๑๖-พ.๑๘ มีค่ายดุตุ้ม นร. เตรียมสัมมาสิกขา ม.๑ จัดที่สันตติโอศก มีนร.สมัคร ๒๐ คน

ศ.๑๙-อา.๒๒ งานค่ายยุวพุทธทายาทครั้งที่ ๕ จัดที่สวนบุญผักพืช คลอง ๑๓ จ.ปทุมธานี เป็นงานค่ายที่ลำบากพอเหมาะ สนุก ทำหยาบจบลงด้วยบรรยากาศอยากมาร่วมงานอีกปีหน้า

ส.๒๑-อา.๒๒ ประชุมกลุ่มชลบุรี สมณะ เทิน ธรรม จิรัสโส รับนิมนต์

-ประชุมกลุ่มวังจันทร์พุกษา ส.ฟ้าไท สมชาติโก รับนิมนต์

อา.๒๙ เกิดเหตุโจรกรรมในเวลาไล่เลี่ยกัน ๒ เหตุการณ์ เหตุการณ์แรก ทุบกระจกรถคันหนึ่ง ด้านคนขับ จอดที่ ซ.นวมินทร์ ๔๔ ไกลๆ

โรงพิมพ์ฟ้าอภัย ได้กระเป๋าสตางค์ใบหนึ่ง แล้วหลบหนีไป

เหตุการณ์ที่สอง ขโมยโทรศัพท์มือถือที่กำลังชาร์ตถ่านที่กุฏิ

อา.๒๙-

อ.๑ พ.ค. ค่ายคารโว นินวาโต สำหรับนร.สัมมาสิกขาทุกระดับชั้น ตั้งแต่ ม.๑ ถึง ม.๖ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน

กับผู้ใหญ่ในชุมชนทุกระดับ จัดที่สันตติโอศก

ข่าวเสริม

ช่วงนี้กำลังมีการดำเนินการสร้างห้องส่ง FE.TV. บนพระวิหารชั้น ๓ เพื่อความสะดวกในการถ่ายทำ และออกอากาศ

“ปีสู่อัจฉริยะก้าวต่อไปข้างหน้า

แบ่ท่าขานพร

บิกรอบบั้งค์

ก็ไปท่าตามใจตนเอง”

(พ่อท่าน)

สมณะถาวรบุญ วิชาไว้

ปฐมอโศก

ประจำปีเดือนธันวาคม ๒๕๕๐

ช่วงต้นเดือนคณะครูนำน.ร.ทุกชั้นปี พร้อมชาวชุมชนร้องกว่าคน ไปร่วมงานเกษตรแห่งชาติที่มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ฯ ๒-๑๑ มี.ค.'๕๐

นับเป็นนิมิตหมายอันดีของการศึกษาต่อของดในหมุ่มเรา ที่คณะกรรมการบริหารการศึกษา ม.จลฯ เปิดโอกาสให้สมัครมาสมัครฯ ระดับ ม.ป.ลาง มีสิทธิ์เข้าเรียนระดับปริญญาตรี จำนวน ๒๐ คน ในสาขาเศรษฐกิจพอเพียง มี น.ร. สส.ร. สมัครเข้าเรียน ๑๐ คน จะได้ไปเรียนที่คน ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการพิจารณา

และแล้วความฝันก็พาเราไปสู่ความจริง ในเดือนนี้ ทยุ.พากฟ้าหนึ่ง พาชาวชุมชน และ น.ร. ไปสานฝันต่อ ที่ทุ่งนาแรงรัก ในพื้นที่นา ๑๐๐ ไร่ โดงมี สมณะนาไท เป็นประธานที่ปรึกษาสารพัดทุกเรื่อง พวกเราต่างพร้อมใจกันไปทำนา เพราะชาวโศกคือชาวนา เราภูมิใจมากที่ชุมชนของเราปลูกข้าวกินเอง นี่คือการฝันที่ร่วมกันดักท่อให้เป็นจริง

ภาคันตุกะผู้มาเยือน

พ.๗ บ่าย น.ศ. ม.เกษตรกำแพงแสน จำนวน ๗ คน ศึกษาชุมชนวิถีพุทธ เพื่อทำรายงาน

ส.๑๐ บ่าย รศ.ดร. รัชชานนท์ ศุภพงษ์พิเชษฐ์ พร้อมคณะ ๑๐ คน จาก ม.มหิดล คณะสังคมศาสตร์ สาขาสิ่งแวดล้อมการศึกษา เพื่อศึกษาชุมชนวิถีพุทธ

ส.๑๗ เทียง ชาวต่างประเทศเวเนซุเอลา คุณกอนซาเลส คุณดัลัส มาขอเยี่ยมชมและสนทนาเรื่องชุมชนวิถีพุทธ

อา.๒๕ ๑๓.๐๐ น.-๑๕.๐๐ น. อาจารย์

ออ่อนันัน จากสถาบันเพื่อการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม ม.พายัพ พานักศึกษามาศึกษาชุมชนวิถีพุทธ จำนวน ๑๔ คน

กิจนิมนต์

พ.๗ สมณะเสียงศีล ชาตวโร รับกิจนิมนต์ไปประชุมร่วมกับผู้ช่วยรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ.๑๓ สิกขมาตุมาบรรจบ เถระวงศ์ รับกิจนิมนต์ไปแสดงธรรมที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ จ.กาญจนบุรี แก่ผู้นำนักศึกษาภาคเหนือ โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้นำรุ่นที่ ๕๐ ประกอบด้วยนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ และวิทยาลัยเทคนิค เป็นต้น

พ.๑๔-ศ.๑๖ สมณะเสียงศีล ชาตวโร และทีมงานรับกิจนิมนต์ไปบรรยายธรรมที่โรงแรมเวียงตาด อ.เมือง จ.ตาก

อา.๑๘ เวลา ๐๖.๐๐ น. น.พ.แสนดิน พาชาวชุมชน และนักเรียน จำนวนประมาณ ๔๐ คน ไปสนับสนุน พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ร่วมกับองค์กรอื่นๆ ๒๐๐ องค์กร ที่ท้องสนามหลวง

เข้าวันนี้ ลูกหลานโยมสำลี วิจิตรโสภณ ร่วมกันมาทำบุญ ฟังธรรมตามปกติที่ทำมาทุก

เดือน โดยอาหารจากร้านมังสวิรัตปฐมอโศก
เปิดเป็นโรงบุญ เลี้ยงชาวชุมชนและผู้มารับ
บริการทั้งหมด

จ.๑๕ เช้า คุณปะงามงาน และคุณปะเพียง
แก้ว เดินทางไปร่วมกระบวนการกลุ่มที่ ภูผาฟ้า น้ำ
-๑๔.๐๐ น. - ๑๗.๐๐ น. ประชุมชุมชน
พ่от่านเป็นประธาน

พ.๒๑-๒๕ ฝึกอบรมหลักสูตรกิจกรรม
ไร้สารพิษเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนโดย
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รุ่นที่ ๑ จาก จ.ชุมพร
จ.ระนอง จ.สระบุรี จ.นครปฐม รวมทั้งหมด ๔๓ คน

นักเรียนโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก
ชั้นม.๓ ปิดเทอมวันที่ ๑๕ มี.ค. ส่วนชั้นอื่นๆ
ปิดวันที่ ๒๕ มี.ค. ยกเว้น ม.๒ ต้องไปร่วม
กิจกรรมงานปลูกเสกฯ ที่ ศิริระอโศก ตั้งแต่
วันที่ ๒๑ มี.ค. โดย คุณจริงจัง ศิริผล เป็นผู้นำพา

มรรคัสสคติ

ศ.๒๓ ตอนเย็น สมณะ และชาวชุมชนไป
ร่วมฟังธรรมในงานศพ คุณชเรศ สดสี ที่วัด
พระศรีมหาธาตุฯ บางเขน แสดงธรรมโดย พ่อ
ท่าน สมณะโพธิรักษ์

๒๕ เวลา ๑๔.๐๐ น. กำหนดประชุม
เพลิง พวกเราไปร่วมไว้อาลัยเป็นครั้งสุดท้าย แต่
“คุณชเรศ สดสี ผู้พิทักษ์ความยุติธรรม”

ขอสรุปด้วยพุทธภาษิตว่า

ความรู้เกิดแก่คนพาล ก็เพียงเพื่อความ
อภัย มันกำสมองของเขาให้ไขว้เขว ย่อมฆ่าส่วนที่
ยาวของคนพาลเสีย

 สมณะกรรมกร ภู@ไอ

ประจำเดือน เมษายน ๒๕๕๐

ท่ามกลางความสับสนของสังคมปัจจุบัน
ประชาชนหันมาพึ่งจุดความรามเทพ บางครั้งไปเข้า
คิวรับจนเกิดจลาจล เขยิบกันตาย ซึ่งเป็นเรื่อง
ของความเชื่อถือศรัทธา เพราะต้องการที่พึ่ง ผู้สอน
ศาสนาไม่ได้ให้ความรู้และเป็นที่พึ่งแก่พวกเขาเลย
สังคมทุกวันนี้จึงดิ้นรนไขว่คว้า ทุกข์เดือดร้อน

ท่ามกลางความทุกข์เดือดร้อน เราได้เสนอ
ทางเลือกใหม่ ผ่านดาวเทียม ทางASTV 7 คือสถานี
โทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน (F&E.TV.)

ในวันประชุมชุมชน ๑๖ เมษายน พ่อท่าน กล่าว
ว่า ทวีของเรา เน้นตัวอย่างชีวิตที่เรียบง่าย มีแก่น
สาร ฟังตนเองได้ เป็นชุมชนวิถีพุทธ อันเป็นทาง
เลือกใหม่ให้แก่สังคม พวกเราต้องเหน็ด ต้องเหนื่อย
ต้องหนักเพิ่มขึ้นอีก ต้องช่วยกันทำงานนี้ เพื่อความ
ผาสุกของมวลชนเป็นอันมาก

๑๑ เมษายน ๒๕๕๐ เวลา ๑๗.๐๐ น.
ท่านดิกขวิโรเรียกประชุมผู้มีความรู้เกี่ยวข้องเรื่อง
สื่อทั้งหมด เตรียมความพร้อมในการทำงานบน
ชั้น ๕ ตึกสัมมาสิกขา และเป็นพิพิธภัณฑ
เก็บประวัติศาสตร์ของชาวอโศกไว้ทั้งหมด

๒๓ เมษายน ๒๕๕๐ ช่วงเย็น น.ส.ดิณณา
และคณะทำงาน ขนย้ายอุปกรณ์ที่ใช้งานไปยัง
สันตอโศก เพื่อการทำงานที่สมบูรณ์

๑๐-๑๔ เมษายน ๒๕๕๐ จัดงานอบรม
ยุวพุทธ มีลูกหลานมาร่วมเข้ารับการอบรม ๖๕

คน และเปิดรับสมัครนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีผู้มาสมัคร ๑๘ คน สอบผ่าน ๑๕ คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย ๑๑ คน หญิง ๔ คน และเปิดรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ มีนักเรียนมาสมัคร ๑๓ คน ในเวลา ๐๔.๐๐ น. ของวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๐ คณะครู-รุ่นพี่พานักเรียนเตรียมมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ไปเข้าค่ายที่อนุสรณ์สถานแดนอโศก ต.ทุ่งลูกนก อ.กำแพงแสน นครปฐม สมณะไป ๒ รูป เดินทางกลับในวันรุ่งขึ้น

บายวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๐ น.ส.สีดิณไชยธรรม พาคณะอบรมเดินทางด้วยรถ ๖ ล้อ มุ่งสู่สังฆสถานทักษิณอโศก เพื่อจัดอบรมค่ายยุวพุทธทายาท มีนักเรียนเข้ารับการอบรม ๕๐ กว่าคน สมณะเลื่อนลิว อรรถชิวเดินทางไปด้วย

พ.๒๕-อา.๒๙ อบรมหลักสูตรกรสิกรรมไร้สารพิษ เศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รุ่นที่ ๒ จำนวนผู้เข้ารับการอบรม ๖๕ คน มาจากจังหวัดชุมพร สระบุรี สุพรรณบุรี อุทัยธานี ประจวบคีรีขันธ์ และกาญจนบุรี

กิจนิมนต์

พ.๕ เวลา ๑๐.๓๐ น. สมณะเสียงศีลชาตวโรรับนิมนต์ร่วมการประชุมที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกับปราชญ์ชาวบ้าน มีผู้เข้าร่วมประชุมหลายท่าน สื่อมวลชนให้ความสนใจสัมภาษณ์กันอย่างล้นหลาม เวลา ๑๔.๐๐ น. ยังได้รับนิมนต์ให้เข้าร่วมประชุมในฐานะเป็นกรรมการบริหารสถาบันเศรษฐกิจพอเพียง ที่ห้องประชุมศาลาามหามงคล บริเวณสวนจิตรลดา กทม.

อ.๑๐-อา.๑๕ สมณะแก่นเมือง เกตุมาลโก รับกิจนิมนต์ชุมชนวังสวนฟ้า สระแก้ว เพื่อร่วมงานอบรมยุวพุทธทายาท ๑๐-๑๕ เมษายน มีนักเรียนเข้ารับการอบรม ๓๐ คน

สมเด็จพระสังฆราช ร่วมประชุมที่ห้องประชุมศาลา
มหามงคล บริเวณสวนจิตรลดา กทม. พท.๕ เม.ย.

ส.๒๑ เวลา ๐๙.๐๐ น. สมณะ ๓ รูป
สิกขมาตุ ๒ รูป ไปกิจนิมนต์ทำบุญบ้านคุณรำพึง
ศรีสาทราย “กลุ่มแปรรูปสมุนไพร ศาลายา”
เนื่องในวาระครบรอบการจากไปของมารดา คือ
นางสมพงษ์ มั่นคงดี ท่านจันทร์และหลวงพ่อดำ
คำตัน มาร่วมงานด้วย แสดงธรรมโดย สมณะ
เพาะพุทธ จันทเสฏฐโฐ (ท่านจันทร์)

บรรณคดี

จ.๙ เข้า นายแก่นไท ธาตุหินฟ้า และญาติ พี่
น้อง นำศพคุณแม่ไซจู แซ่ลิ้ม มาตั้งที่ศาลาและ
กำหนดประชุมเพลิงเวลา ๑๔.๐๐ น. คุณแม่จาก
ไปด้วยอายุ ๘๓ ปี

พท.๑๙ เวลา ๑๘.๐๐ น. สมณะ สิกขมาตุ
ชาวชุมชน ไปร่วมฟังสวดพระอภิธรรมนายต่วน ชื่น
ด้วง บิดาของนายเย็นยอด วันรุ่งขึ้นประชุมเพลิง
ที่วัดวังน้ำเขียว อ.กำแพงแสน นครปฐม เจ้าภาพ

นิมนต์ สมณะฟ้าไท สมชาติโก แสดงธรรม ประมาณ
๓๐ นาที ก่อนประชุมเพลิง

ข่าวอุบิณฑ

ศ.๖ ช่วงบ่าย คุณวิบูลย์ วิจิตรโสภณ นำผ้า
ที่มีตำหนิมามอบให้ ๑ คันรถ ๖ ล้อ เพื่อให้นำไป
ขายเป็นทุนในการเผยแพร่ SE.TV.

ส.๒๘-๒๙ รถ ๖ ล้อ และรถปิคอัพจาก
ปทุมธานีและสันติอโศกไปขนอิฐตัวหนอน ๑๕,๐๐๐
ก้อนที่ บริษัท เขมรราช จำกัด ซึ่งรับปูอิฐตัวหนอน
ในอาคารที่ชาวต่างประเทศว่าจ้าง และได้ตรวจงาน
เสร็จในวันเดียว หัวหน้าผู้รับผิดชอบการสร้างอาคาร
หลังนี้ ได้มอบอิฐตัวหนอนทั้งหมดให้คุณลมโชย
หัวหน้าช่าง ซึ่งคุณลมโชยจึงมอบให้ชาวอโศกเพื่อ
ใช้ประโยชน์ในสถานที่เผยแพร่พระศาสนาต่อไป

ส.แก้วแก้ว อดีตนักศึกษาแพทย์ปี ๒ มหา
วิทยาลัยมหิดล (ในปีพ.ศ.๒๕๒๓) ปัจจุบันเป็น
หัวหน้าหัวหน้าโรงพยาบาลสมเด็จพระอริยวงศะ สิก
ขมาตุ ขับเคลื่อน “ขยะวิทยา” อันเป็นวิชาเอก
ของสัมมาสิกขาลัยวงชีวิต เป็นภาพที่น่าอนุโมทนา
ยิ่งนัก เพื่อสอดคล้องกับบรรยากาศ ของชาวอโศก
ในขณะนี้ ท่านเปลี่ยนชื่อใหม่ นามว่า สมณะขยะ
ขยัน อย่างเป็นทางการแล้ว ทั้งนี้เพื่อสนับสนุน
สถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ

สัพพัตถ์ด้วยพรสุภาภิต

ผู้ให้ข้าว ชื่อว่าให้กำลัง

ผู้ให้ผ้า ชื่อว่าให้ผิวพรรณ

ผู้ให้ยานพาหนะ ชื่อว่าให้ความสุข

ผู้ให้ประทีปโคมไฟ ชื่อว่าให้จักขุ

ผู้ให้ที่พักอาศัย ชื่อว่าให้สิ่งทั้งปวง

ผู้ไคสอนธรรม ผู้นั้นชื่อว่าให้อมตะ

สมณะกรรมกร กุศลไฉ

ศิระขอโศก

ประจำปีเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐

เดือนนี้อากาศในช่วงกลางวันร้อนอบอ้าว ะบัดหนาวในตอนเช้า ต้นไม้ที่แดงลัดใบ ก็ ผลิใบอ่อนแตกยอด เพราะมีฝนตกประปราย

พลังเสริมจากภารกิจงานเกษตรแห่งชาติ ที่ ม.อุบลฯ ชาวศิระขอโศกต่างเริ่มเตรียมงาน ปลูกเสกๆ ครั้งที่ ๓๑

ความเคลื่อนไหวในรอบเดือน

พถ.๑ ส.ฝันฟ้า อนุตตโร นำญาติโยมฝ่าย ชายไปสร้างเรือนพัก ที่ ม.อุบลฯ

ศ.๒ ชาวโศกร่วมงานเกษตรแห่งชาติปี'๕๐

ศ.๕ ส.เดินดิน ดิกขวิโร นำประชุมเตรียม งานปลูกเสกๆที่ม.อุบลฯ

อา.๑๑ นักเรียนสัมมาสิกขาศิระขอโศก ที่จบ ชั้นม.๖ ไปร่วมพิธีรับกลด ซึ่งจัดในงานเกษตร

❖ พิธีรับกลด ชั้นม.๖ ในงานเกษตรแห่งชาติ ที่ม.อุบล

แห่งชาติ ที่ม.อุบลฯ

อา.๑๘ สมณะ ๖ รูป เข้าโบสถ์ ทบพวน พระปาติโมกข์

อ.๒๐ ส.ต้องแท้ วินยธโร ไปอบรมเกษตรกร ที่ศูนย์ศรีโคตรบูรณโศก

พถ.๒๒ ส.เต็ดขาด จิตตสันโต ส.เต็ดแท้ วิเสสโก ไปงานเปิดศูนย์สุรินทร์โศก ปีที่ ๓

ศ.๒๓ ส.กำแพงพุทธ สุพล นำทีมซ่อม อาสนสงฆ์

ส.๒๔ กลุ่มเครือข่ายไร่สารพิช ประชุมการ เตรียมฝึกเข้างานปลูกเสกๆ

อา.๒๕ พี่ ม.วช. และ น.ร.ชั้น ม. ๕ จัดงาน เลี้ยงส่ง ม.๖ ภาคค่ำ เป็นพิธีมอบผ้าพันคอให้ ม.๕ บรรยากาสอบอุน่าประทับใจ

จ.๒๖-ศ.๓๐ น.ร.สัมมาสิกขา ชั้น ม.๒ จาก ๘ โรงเรียน จำนวน ๘๕ คน เข้าค่ายการ บูรณาการ การศึกษา หน่วยการเรียนรู้งานปลูกเสกๆ

อ.๒๗ ส.ฟ้าไท สมชาติโก สนทนานำร่อง นิสิต ม.วช.หนุ่มสาว เพื่อช่วยงานการศึกษา

ส.๓๑ ๐๕.๐๐ น. สมณะมหาเถระประชุม และฉันอาหารร่วมกัน ณ เชื้อนsvmธรรม

พัฒนาบุคลากร ม.อุบลราชธานี ระดับปริญญาตรี สัมภาษณ์คณะบริหารศาสตร์ (เศรษฐกิจพอเพียง) ศิษย์เก่า (ปี'๕๘) ๑ คน

(โอบอ) จบ ม. ๖ (ปี '๕๕) ๖ คน (แป้ว-ต่าย-
ฟ้า-บอย-ส้มโอ-คลาส)

ระดับปริญญาโท นายแก่นฟ้า แสนเมือง

ระดับปริญญาเอก นางสาววัลยุดิน สิงห์คำ
นางสาวอุ้นเอื้อ สิงห์คำ

อาจารย์พิเศษ

ศ.๒๓ นางสาววัลยุดิน สิงห์คำ ไปสอน
น.ศ.คณะวิทยาศาสตร์ สาขาแพทย์แผนไทย รุ่น
๓ ม.รามคำแหง

ศ.๒๓-จ.๒๖ นายแก่นฟ้า แสนเมือง นำ
น.ศ. คณะวิทยาศาสตร์ สาขาแพทย์แผนไทย รุ่น
๑-๒ ม.รามคำแหง ไปอบรมที่สถาบันฝึกอบรม
ผู้นำ พลตรีจำลอง ศรีเมือง

อบรมศึกษาดูงาน

ศ.๒-ศ.๑๓ เจ้าหน้าที่วิทยาลัยสาธารณสุข
สิรินธร จ.พิษณุโลก จำนวน ๑๓ คน

จ.๑๒ คณะครู ผู้นำชุมชนจำนวน ๑๒ คน
จากโรงเรียนบ้านโนนค้อลูกอ.พิบูลมังสาหารจ.อุบลฯ
ศึกษาดูงานด้านกิจกรรมธรรมชาติ ปุ๋ยอินทรีย์

พ.๑๕ อบรม.เมืองจันทร์และผู้นำชุมชน จำนวน
๕๐ คน ดูงานด้านวิถีชีวิตชุมชน

พ.๑๕-จ.๑๕ อบรมนักเรียนจากโรงเรียน
สีแก้ว หนองหญ้าขาว ๓๐ คน

-โรงเรียนกุดกว้างประชาสรรค์ ๑๕ คน

-โรงเรียนบ้านภูเงิน ๗ คน

อ.๒๐-ส.๒๔ อบรมกสิกรรมไร้สารพิษ
เศรษฐกิจพอเพียง อ.ทุ่งศรีอุดม จ.อุบลฯ ๑๕ คน

อ.๒๖ นักเรียน+ครู จากโรงเรียนภูสิงห์ ๑๒๐
คน มาดูงานและมาร่วมรับประทานอาหารมังสวิรัต

พ.๑๕ อบรม.ป่าแป๋ จ.เชียงใหม่ ๕๐ คน มา
ดูงาน

พัฒนาอะไรก็พัฒนา หากจิตไม่พัฒนา

สมัครงานเด็ดยาดี จัด๑๑๓๓๓๓๓๓

ประจำเดือน เมษายน ๒๕๕๐

วาระนี้เป็นยุคที่โศกเปิดตัวกว้างผ่านสื่อ
ทางโทรทัศน์ ซึ่งต้องใช้งบในอัตราสูง ชาว
ศิระะอโศก จำเป็นต้องตื่นตัวกันให้มาก เพื่อตั้ง
ศักยภาพของแต่ละคนออกมาอีก ๓๕ % โดย
เฉพาะในช่วงตั้งต้นของ S.E.TV.

เพื่อเป็นการประสานพลัง ปิดทางรั้วของ
การสูญเสียไปกับการเพ่งโทษ-การขัดแย้ง
ระหว่างเพื่อนผู้มีศีลอันเป็นที่รัก จึงตกลงที่จะ
หยุดทะเลาะกัน ๒ ปี เพื่อให้ภารกิจการผลักดัน
สื่อ ASTV 7 ให้สำเร็จลุล่วง

ความเคลื่อนไหว

อ.๑-ส.๑ จัดปลูกเสกพระแท่นของพุทธ ครั้ง
ที่ ๓๑

จ.๒ ส.เลื่อนลิ่ว อรรถชิว ส.นีกนบ ฉันทโส
ส.แก่นเกล้า สารกโร ส.แก่นหล้า วัชฌโน ไปงาน
สวดศพ น.ส.ดวงจันทร์ ทิศเนตร อายุ ๕๘ ปี เสีย
ชีวิตด้วยโรคมะเร็งปอด มีสมณะเป็นผู้แสดงธรรม
ฉาปนกิจศพวันที่ ๔ ที่เมรุวัดกัลยาณบริหาร
อ.สหัสขันธ์ กาฬสินธุ์

ส.๓ ส.เต็ดขาด จิตตสันโต ส.กล้าดี
เดชพหูชน ส.เน้นแก่น พลานีโก พร่อมพี-น้อง
ส.เต็ดขาด ไปเยี่ยมและพักค้างสวนภูมิชัย
จ.ชัยภูมิ

อา.๘ ส.กำแพงพุทธ สุพล คุณน้อย สุวรรณ
ไปเยี่ยมโยมแม่ ที่อ.หัวตะพาน และเยี่ยมคุณแม่
ของคุณน้อย ที่อ.คอนสวรรค์

จ.๕ ส.กำแพงพุทธ สุพล ส.แก่นหล้า วัชฌโน
ไปร่วมงานบุญที่ศูนย์ร้อยเอ็ดอโศก ซึ่งรวม ๓ บุญ
เป็นงานเดียวกัน คือ ฉลองพระพุทธรูป ครอบรอบ
วันเปิดศูนย์ และทำบุญครอบรอบ วันเสียชีวิตยาย
จันทร์ ขำทิพย์พาที โยมนงใย ประเสริฐสังข์

อ.๑๐-๘.๑๔ ส.แก่นหล้า ไปร่วมงานรวม
ญาติ และทำบุญ ๑๐๐ วัน ที่บ้านบึง อ.กมลาไสย
กาฬสินธุ์

พ.๑๒-๘.๑๓ ส.เด็ดขาด ส.กล้าดี ส.แน่น
แก่น ไปกิจนิมนต์ทำบุญขึ้นบ้านใหม่ที่ต.สามพร้าว
อ.เมือง อุดรฯ เจ้าภาพคือ โยมปางพุทธ และคุณ
กล้าทน

ศ.๑๓-๑๑.๑๕ งานศิษย์เก่าสัมมาสิกขาศีรยะ
อโศก ลงทะเบียน ๑๒๐ คน อยู่ตลอดงาน ๗๐ คน
แม้บางคนมีครอบครัวแล้ว ยังตั้งใจกลับมาช่วย
งานส่วนกลาง ได้สนทนากันหลายเรื่อง อาทิ
โครงการกระปุกออมสิน เพื่อชาติ - โครงการจิต
อาสา กำหนดจัดงานครั้งต่อไป พฤษภาคม ๒๕๕๒

อ.๑๗ ส.แก่นหล้า วัชฌโน ส.เด็ดแท้ วิเสตโก
สม.ทองพราย และคณะพี่เลี้ยง นำนักเรียนดูตัว
ไปทำกิจกรรมกลุ่มที่ ผามออีแดง

พ.๑๘ ส.ผืนฟ้า อนุตตโร ไปเยี่ยมญาติ โดยมี
คุณสมภาร บุญทะจิตร ไปติดตามดาวเทียม ASTV
บ้านโนนเกษตร อ.นาเชือก มหาสารคาม

ศ.๒๐-๑.๓๐ ส.ถ่องแท้ วินยธโร ส.ผองไท
รัตนบุญโญ ไปอบรมเกษตรกร ที่ศูนย์ศรีโคตรบูรณ์
(๒ รุ่น)

พ.๒๖ สมณะ ๒ รูป สิกขมาตุ ๑ รูป นำคณะ
พี่เลี้ยง และนักเรียนดูตัวไปเก็บผลผลิต ที่สวน
มะม่วง ของคุณทางบุญ ที่อ.น้ำยืน

ศ.๒๗ ม.วช. เอ็ม,อ้น,ดวง จัดค่ายคัด

นักเรียนดูตัว มีน.ร.ม.๖ เป็นพี่เลี้ยง

อา.๒๕ วันประเมินผล นร.ดูตัว ปรากฏสอบ
ผ่าน ๑๕ คน สอบตก ๑ คน

จ.๓๐ จัดงานฉลองปิดค่าย สมณะกล่าวเปิด
งาน ช่วงรับประทานอาหาร มีการแสดงละครอิง
ชาดก ของ นร.ดูตัวทั้ง ๓ กลุ่ม จบด้วยการ
ประกาศผล

-บ้าย ผู้ปกครอง รับเด็กกลับบ้าน-เปิด
เรียนวันที่ ๑๐ พ.ค.

อบรม-ศึกษาดูงาน

พ.๑๕ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขใหม่ จ.ศรีสะเกษ
จำนวน ๑๓๐ คน ศึกษาดูงานด้านวิถีชีวิต และการ
จัดการบริหารชุมชน

ศ.๒๐-๑.๒๔ อบรมโครงการกสิกรรม
ไร้สารพิษ เศรษฐกิจพอเพียง รุ่นที่ ๒ ผู้เข้าอบรม
มาจากหลายถิ่น อาทิจาก จ.ขอนแก่น ร้อยเอ็ด
สุรินทร์ และอุบลราชธานี รวม ๕๐ คน

ส.๒๑ อบรมนักศึกษาชาวปัตตานี จำนวน
๓๐ คน ศึกษาดูงานด้านศาสนา

อา.๒๒ กลุ่มมิตรชนบท จ.สุรินทร์ นำเกษตรกร
ศึกษาดูงานด้านวิถีชีวิต และการพึ่งพากับธรรมชาติ

ผู้ใดสำคัญตนว่า เราเสมอเขา เราดี
กว่าเขา เราเลวกว่าเขา ผู้นั้นจะต้องทะเลาะ
กับเขา (พุทธพจน์)

ส.เด็ดขาด จัดต.อ้นได้

**ความเฉลียวฉลาดของมนุษย์
อยู่ที่การได้ช่วยเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน**

(พ่อท่าน สมณะโพธิรักษ์)

คำสื่อโอภา

ประจำปีเถื่อนหมีหาคอม ๒๕๕๐

ในช่วงเดือนนี้เป็นบรรจกาคาของวันมามบูชา ซึ่งญาธิใจมิให้ความสนใจมาร่วมในวันสำคัญทางศาสนา ตั้งแต่ทำวัตรเช้า สมนะและสิกขมาตุ เวียงธรรมธรรมก่อนนั้น สมนะเน้นแก่ พลาณีโก แลองธรรม มีญาธิใจมาพังกันเต็มศาลา อีกบรรจกาคาหนึ่งเป็นของวันอำลาปีดภาคเรียนในช่วงนี้จะดูหนังสือเพื่อลอบ หรือทำรายงานล่งครู ตามวาระของนักเรียนแต่ละคน แต่ละชั้นเรียน ซึ่งแตกต่างกันออกไป เด็กที่ลอบเสร็จแล้ว จะตั้งตาดองวันอำลาปีดภาคเรียน เพราะจะมีกิจกรรมร่วมกัน เช่น การแสดง ร้องเพลง และเปิดใจกัน ฉ้นพี่น้องบรรจกาคาตอบอุ่น ซาบซึ้งประทับใจ ปีดทำงล่งการกราบลา สมนะ สิกขมาตุ ครู และชาวชุมชน ตามขนบธรรมเนียงประเพณีอันลิ่งงามของชาวไทง ที่มีศาลานาอุงในหัวใจ

เหตุการณั้ประจำวัน

ศ.๒-อ.๑๑ งานวันเกษจรแห่งชาติ ๒๕๕๐ และเทศกาลไม้ดอก ไม้ประดับ ครั้งที่ ๑๒ ณ หมู่บ้านดงมันปลา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ต.สีไค อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี ซึ่งชาวศาลือโสโกไปร่วมกิจกรรมสาธิตชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียงกับเขาด้วยเหมือนกัน

ศ.๓ วันมาฆบูชา เวียงธรรมในช่วงทำวัตรเช้าและเทศน์ก่อนนั้น

อ.๖ สมนะ สิกขมาตุ และครู ประชุมร่วมกันเพื่อรู้ปัญหาเด็ก กิจกรรมวันปีดภาคเรียน และทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข

อ.๑๓ วันอำลาปีดภาคเรียนสุดท้าย พี่ ม. ๖ เข้าครัวทำอาหารเลี้ยงน้อง ภาคค่ำ มีรายการแสดงทุกชั้น มีพี่ศิษย์เก่ามาร่วม เพิ่มความสนุกสนานยิ่งขึ้น

พ.๑๔ วันปีดภาคเรียน ทุกชั้นเรียนกลับบ้านพร้อมกัน ยกเว้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จะต้องไปเรียนบูรณาการวิชาการเตรียมงานปลุกเสกฯ

ที่ศิระะอโศก จน เสร็จงานแล้วจึงจะภูมิลำเนาได้

-สมณะ สิกขมาตุ ครูวิชาการและครูฐานงานสัมมนาการศึกษาหาสิ่งทีบกพร่องควรจะแก้ไข และสิ่งทีควรทำกันต่อไป

พ.๑๕ สมนะมือมัน ปุณโกโร รับกิณิมนต์ ขึ้นบ้านใหม่ญาติพี่น้อง เดินทางไปจ.เชียงใหม่ พร้อมนักเรียนชั้น ม.๒ จำนวน ๘ คน

ศ.๑๖ สมนะฟ้าไท สมชาติโก และสมณะธาตุ ดิน ปฐวีโรส เดินทางไปประชุมกลุ่มวังจันท์พุกษา จ.จันทบุรี

ศ.๑๗ สมนะมือมัน ปุณโกโร กลับจากกิณิมนต์ จ.เชียงใหม่ พร้อมเด็กนักเรียน

อ.๑๘ สมนะ และพระอาคันตุกะ ลงอุโบสถ ทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุมอภิปรานิชธรรมต่อ

-สมณะมือมัน ปุณโกโร พานักเรียนทีสมัครเรียนดนตรีไทย ไปเรียนทีกรุงเทพฯ

ศ.๒๓ ประชุมชาวชุมชนเพื่อรู้การทำงาน และความเป็นไปของฐานงานต่างๆ และกำหนดการเดินทางไปร่วมงานปลุกเสกฯ ทีศิระะอโศก

-สมณะมือมัน พานักเรียนทีไปเรียนดนตรีไทยกลับถึงพุทธสถานศาลือโสโก

อ.๒๕ สมนะมือมัน สมณะธาตุ ดิน พานักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ไปร่วมงานครบรอบวันเกิด ๕๐ ปี โยมเกิด ญาติธรรมทีพุทธสถานสิมาอโศก เสร็จแล้ว สมณะธาตุ ดินกลับพุทธสถานศาลือโสโก สมนะฟ้าไท พาเด็กนักเรียนเดินทางไปพุทธสถานศิระะอโศก

ศ.๓๐ สมนะ สิกขมาตุ ญาติธรรม นักเรียนเตรียมมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และเตรียมมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เดินทาง สู่พุทธสถานศิระะอโศก เพื่อร่วมงานปลุกเสกฯ

ข้อคิดลุดทำย

ชนะผี ชนะมาร ไม่ใช่ชนะผี มารทีไทเน ผีมารทีจะต้องต่อสู และเอาชนะ คือกลุเสทีอยู่ในตัวเรานีเอง

สมณะเน้นแก่ พลาณีโก

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๐

เนื่องจากในวามนุททชานัน ชาวชาติ
อโศกเป็นเจ้าภาพโอกาสในการนำชมรมมีน้อย
จึงไปร่วมวางปลุกเสกๆกันเป็นส่วนมาก
เพราะหวัชจะเก็บเกี่ยวเอาประโยชน์จากการ
นำชมรมกันต่อเติมที่ ตัวนั้นในช่วงต้น
ของเดือนนี้ ชาติอโศกจึงเห็บชอบกว่าปกติ
ส่วนในช่วงหลังเป็นบรรยากาศดาว *FE.TV.*
โทรทัศน์เมืองแผ่นดินชาวชุมชนและนักเรียน
แยกอะกันดูฝึก

เหตุการณ์ประจำวัน

อ.๑-ส.๗ ไปร่วมงานปลุกเสกฯพระแท้ๆ
ของพุทธครั้งที่ ๓๑ ที่ศิระะอโศก

ส.๗ สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน นิสิต
ม.วช. และ นร.สส.ศ. เดินทางกลับสู่ศาลิอโศก

อ.๘ นร.เตรียม สัมมาสิกขาและมัธยม
ศึกษาชั้นม.๑และม.๔ เข้าค่ายคัดเลือกตัวต่อจาก
งานปลุกเสกฯ ตามวิธีชีวิตชาวชุมชนและนักเรียน
สัมมาสิกขา

ศ.๑๓ วันสงกรานต์ ชาวชุมชนและนักเรียน
สัมมาสิกขาศาลิอโศก จัดงานรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่
ตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย

จ.๑๖ สมณะและพระอาคันตุกะลงอุโบสถ
ทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุม
อภิปรายนิธรรมต่อ

-แจ้งผลการคัดเลือกนักเรียนชั้นม.๑ และ
ม.๔ ผู้ที่ผ่านให้กลับบ้านได้ ผู้ยังไม่ผ่านอยู่
ตัวต่อไป

-ประชุมชาวชุมชนและคนวัด เพื่อประสาน
การทำงานและการอยู่ร่วมกันอย่างผาสุก

อ.๑๗ สมณะฟ้าไท สมชาติโก สมณะมีอมน
ปุรณโกโร เดินทางสู่พุทธสถานปฐมอโศก พร้อม
เด็กนักเรียนจำนวนหนึ่ง เพื่ออวดเสียงประกอบ

ดนตรีไทยเพื่อไปออกรายการ *FE.TV.*

-ลูกหลานโยมเกิด ญาติธรรมเก่าแก่ของชาว
ศาลิอโศก มาทำบุญ ๑๐๐ วัน สมณะเน้นแก่น
พลานีโก แสดงธรรม

พ.๑๘ สมณะมีอมน ปุรณโกโร และเด็กๆ
เดินทางกลับพุทธสถานศาลิอโศก

พ.๑๙ สมณะ ลิกขมาตุ และครูประชุม
การศึกษา จัดระบบการเรียนการสอน ตาราง
สอนและวิธีชีวิต

-สมณะมีอมน ครูยุพิน และนร.สส.ศ.
จำนวนหนึ่งเดินทางสู่สันติอโศก เพื่อร่วมประชุม
ขยะวิทยาด้วยหัวใจ และร่วมรายการ *FE.TV.*

ส.๒๑ วันเปิดเรียนภาคแรกของ นร.สส.ศ.
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒,๕,๖

-สมณะฟ้าไท สมชาติโก ไปประชุมกลุ่ม
วงจันทร์พฤษภา

พ.๒๕ สมณะ ลิกขมาตุ ครู และ นร.สส.ศ.
ประชุมร่วมกันเพื่อพิจารณา นร.เตรียมสัมมาสิกขา

พ.๒๖ สมณะ ลิกขมาตุ ครู ประชุมนิสิต
ม.วช. เพื่อทบทวนการปฏิบัติ จัดทำชิ้นงาน
และกำหนดวันสอบ

ศ.๒๗ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร สมณะมีอมน
ปุรณโกโร โยมจำนง สัจจว และทีมงานพรรคเพื่อ
ฟ้าดิน สาขานครสวรรค์ เดินทางเข้าสันติอโศก
เพื่อร่วมประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน

จ.๓๐ สมณะ ลิกขมาตุ ครู และ นร.สส.ศ.
ประชุมร่วมกันพิจารณา นร.เตรียม สส.ศ. ชุด
สุดท้าย

ข้อคิดสุดท้าย

การจอมรับความจริง เป็น
คุณสมบัติหนึ่งของผู้นำ

 สมณะเน้นแก่น พลานีโก

สัมภาษณ์

ระจำเดือนมิถุนายน ๒๕๕๐

“ศาสนาคือพลังที่รวมสังคมให้ร่มเย็น
อบอุ่น อันใดที่ไม่เป็นไปเพื่อความสงบ
ร่มเย็นร่วมกัน รวมกันนั้น ไม่ใช่ศาสนา”

พ่อท่าน สมณะโพธิรักษ์

ทุกวันนี้พลังแห่งความไม่สันติไม่สุขสงบ
ร่วมเย็น แผ่กระจายครอบคลุมพื้นที่ของโลก
มนุษย์กว้างขวางจึงขึ้น งามความเห็นผิด (มิจฉา
ทิฎฐิ) ที่ต่างจัดถือ แล้วต่างเบียดเบียน ทำร้าย
ทำลายกัน แย่งชิงกัน ด้วยความเห็นแก่ตัว ถูก
กิเลสกลัดเคี้ยว กลืนกินจิตวิญญาณอยู่

จึงจำเป็นที่ผู้ได้รับคุณค่าแห่งธรรมจะต้องร่วม
ช่วงกตัญญู ขวนขวายในการเกื้อกูล เสิ้งสละ ไม่
เห็นแก่ตัว ไม่ตระหนี่ธรรม เพื่อช่วงละอุนทุก
เดือร้อนของโลก แก่ผู้ซึ่งพอมีดวงตาเห็นธรรม
อยู่บ้าง ให้ได้รับผลแห่งธรรมตามควร อย่างไม่
ประมาณ

เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๑-๑๑.๑๑ สมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม
ส่วนใหญ่อยู่ร่วมงานเกษตรแห่งชาติ'๕๐ ที่ชุมชน
ฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ที่มหาวิทยาลัยอุบล
ราชธานี

จ.๑๒ สมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโต ส.ชาติดิน ชาญัญ
ส.แก่นผา สารูปโป สม.หยาดพลี สม.นวลนึ่ง
และคณะที่ไปม.อุบลฯ เดินทางกลับโดยรถตู้
รถปิคอัพ และรถไฟ

อ.๑๓ ญาติธรรม และนักเรียนสรุปรงานที่ไป
ม.อุบลฯ

พ.๑๔ กำประชุมนักเรียน

พ.๑๕ ทำวัตรเช้า ญาติธรรม ลิกขมาตุ
สมณะ สรุปรงานการไปร่วมงาน ม.อุบลฯต่อ

-บาย สมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโต สมณะชาติ
ดิน ชาญัญ ส.ม.หยาดพลี สม.นวลนึ่ง และ
ญาติธรรมชาวสี่มาฯไปร่วมงานฉาปนกิจศพ
หลวงพ่อดิ (ญาติของแม่เมือง) ที่ วัดคูเมือง อ.โนน
ไทย จ.นครราชสีมา

ส.๑๖ คุณหินจริง คุณพลังใจ คุณพลังศีล
และคณะ รวมทั้งนักเรียน ไปร่วมงานพันธมิตร
สัญจร ที่สวนรัก(ข้างอนุสาวรีย์ย่าโม) จ.นครราชสีมา
นำน้ำผลไม้ผลิตภัณฑ์ชุมชนไปจำหน่าย และ
แจกหนังสือวิถีพุทธยุคเศรษฐกิจพอเพียงด้วย

ส.๑๗ สมณะพอจริง สัจจาโสภ มาจาก
บ้านราชฯ คุณหินจริง และคณะ ไปร่วมงาน
พันธมิตรสัญจร ที่จ.บุรีรัมย์ นักเรียนไม่ได้ไป

อ.๑๘ สมณะมั่นแจ้ง สมณะชาติดิน
สมณะแก่นผา สมณะพันเมือง สมณะพอจริง
สม.หยาดพลี สม.นวลนึ่ง ไปฉันภัตตาหารที่
บ้านพ่อคุ้มไท ตามกิจนิมนต์วันเกิดพ่อคุ้มไท

ครบรอบ ๘๐ ปี ญัตติธรรมไปร่วมด้วย หลัง ภัตตาหารแล้ว คณะสิกขมาตุไปแวะเยี่ยม แม่ฝอย ซึ่งหกล้มแขนหักที่บ้านในเมือง นำโดย ลูกสาว ชื่อทรงพร

จ.๑๕ สมณะมันแจ้จ้ง สมณะชาติดิน สมณะ พอจริง สม.หยาดพลี สม.นวลนึม และญัตติ ธรรมสีมาฯ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ แม่เมือง แซ่ฉั่ว (ญาติของแม่เมือง ศิลปะ) ที่วัดคูเมือง อ.โนนไทย จ.นครราชสีมา

อ.๒๐ ปิดภาคเรียนที่ ๒ ทำวัตรเช้า มี รายการนักเรียนเปิดใจ ผู้ใหญ่ให้อวาท สมณะ สิกขมาตุให้พร

พฤ.๒๑ เย็น ประชุมครู และผู้ที่จะมาช่วย รับนักศึกษา ซึ่งจะมาศึกษาวิถีชีวิตชุมชนฯ ช่วงนี้จะรับตั้งแต่วันที่ ๒๓-๒๕ มี.ค. หลังงาน ปลุกเสกฯ จะมาประชุมกันอีกครั้ง

อา.๒๕ งานทำบุญวันเกิดครบ ๕๐ ปี คุณ ยายเกิดบุญ กลุ่มวังน้ำเขียว มาช่วยทำอาหาร ถวายสมณะ สิกขมาตุ เลี้ยงชาวชุมชน คนวัด รวมทั้งนักศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งมาศึกษาวิถีชีวิตชาวชุมชนฯ ญาติทางโลก และญาติทางธรรมรวมประมาณ ๒๐๐ คน อาจารย์สังคม(ครูตุ๋) ใ้คำอวยพรก่อนพิธีรดน้ำ คุณยายเกิดบุญ

สมณะสร้างไท ปณีโต สมณะฝนธรรม พุทธกุโล จากบ้านราชฯ สมณะมีอมัน ปุรณโกโร สมณะชาติดิน ปฐวีโรส นักเรียนและชาวศาลี อโศก ก็มาร่วมงานด้วย

-คุณเย็นใส นำนักเรียน ม.๒ ไปศิรชะฯ พร้อมคณะสมณะมีอมัน

จ.๒๖ สมณะฝนธรรม กลับบ้านราชฯ สมณะชาติดิน กลับศาลีฯ สมณะสร้างไท ไปเยี่ยม ญาติที่บ้านเพชร ตัวเมืองนครราชสีมา

อ.๒๗ สมณะดินไท ธาณิโย สมณะดินทอง นครวโร สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ เดินทางมา จากเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร อยู่รออาจารย์หนึ่ง (สมณะบินบน) เย็นตรวจศีลแยกกลุ่มย่อย

พ.๒๘ สมณะเสียงศีล ชาตวโร สมณะกล้าดี เตชพหุชน สมณะข้าฟ้า ฐานโรโต แวะฉั่น ภัตตาหาร พร้อมกับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน แล้ว เดินทางไปบุรีรัมย์บ้านสมณะข้าฟ้าก่อนไปศิรชะฯ สมณะกรรมกร กุสโล สมณะขะขยัน สรณิโย สมณะฝุ่นฟ้า อัครชโย สมณะตรงมัน อุชจาโร และคณะปฐมอโศก มาพักค้าง ๑ คืน รุ่งขึ้น ฉั่นภัตตาหาร แล้วเดินทางไปศิรชะอโศก

พฤ.๒๕ หลังจากส่งนักศึกษาแล้ว ประชุม สรุปรงานการศึกษาวิถีชีวิตชุมชนเศรษฐกิจพอ เพียง

-สมณะลั่นผา สุชาติโก และคณะภูผาฟ้า น้ำ จ.เชียงใหม่ มาแวะพักค้าง ๑ คืน

ศ.๓๐ สมณะ สิกขมาตุ ทั้งคณะภูผา และ สีมาฯ เดินทางไปศิรชะอโศก เพื่อร่วมงานปลุก เสกฯ ครั้งที่ ๓๑

ส.๓๑ ชาวสีมาอโศก ทั้งชุมชน คนวัด เดินทางไปศิรชะอโศก เพื่อร่วมงานปลุกเสกฯ

การศึกษาวิถีชีวิตชุมชน

เสาร์ ๒๓-พฤษ ๒๕ มี.ค.

นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล นคร ราชสีมา ๔๓ คน (พร้อมอาจารย์ ๒ ท่าน) มาศึกษา วิถีชีวิตชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงแบบไปกลับ มาในรูปแบบการอบรม ๔ คืน ๕ วันไม่ได้ เพราะ นักศึกษาส่วนหนึ่งติดเรียน ติดสอบในบางวัน และทุกวันที่มาได้ลงทะเบียนไว้เป็นหลักฐาน

เสาร์-อาทิตย์มา เวลา ๐๕.๐๐-๑๖.๐๐ น.

จันทร์-ศุกร์ มาเวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น.

อาจารย์ได้กำหนดหัวข้อมาให้ศึกษา ๑๐ ข้อ

๑. การศึกษาโครงสร้างของชุมชนที่เข้มแข็ง
๒. วัฒนธรรมชุมชนที่นำไปสู่ชุมชนเข้มแข็ง
๓. เศรษฐกิจชุมชนอย่างพึ่งตนเอง
๔. การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนของชุมชน
๕. วิถีประชาธิปไตยในชุมชน (การปกครองภายใน)
๖. การสร้างความสมานฉันท์ในชุมชน (เป็นเพราะอะไร ทำไมสังคมภายในจึงรักกันดี)
๗. การสร้างภูมิคุ้มกันของชุมชน
๘. คุณธรรมนำชีวิต
๙. ผู้รู้ ปราชญ์ชาวบ้านในชุมชน (แนวคิด วิธีเรียนรู้)
๑๐. หัวข้ออื่นๆ ที่เป็นปัจจัยนำไปสู่ชุมชนเข้มแข็ง มี

ความสุข

นักศึกษาต้องทำรายงาน ๑๐ หัวข้อนี้ให้ได้ตามจุดประสงค์ จึงจะผ่านได้ นักศึกษากลุ่มนี้เป็นที่ประทับใจของพี่เลี้ยง ทั้งการทำงาน และการพูดคุย จึงได้อาหารว่าง เช่นกล้วยทอด กล้วยน้ำว้า กล้วยหอม ซาลาเปา กินบนรถทุกวัน บางวันคนที่ไม่ได้มาก็ฝากเพื่อนมาบอกว่าเสียดายคิดเรียน

เวลาเย็นของทุกวัน หลังจากอาจารย์และนักศึกษาเดินทางกลับแล้ว สมณะ ลิกขมาตุ และพี่เลี้ยง กับญาติธรรมที่สนใจร่วมกันสรุปงาน และวางแผนปรับปรุงงานให้ดีขึ้น

วันพระใหญ่ ส.๓ และ ส.๑๘ สมณะร่วมทบทวนพระปาติโมกข์ที่โบสถ์

ทุกวันหลังภัตตาหาร สมณะ ลิกขมาตุ อปริหานิยธรรม ประชุมเรื่องการปฏิบัติตนปฏิบัติธรรม มีเว้นบางวันที่มีภารกิจ

สรุปข้อคิดธรรมะ ประโยชน์ท่านในการถือกุณงานน้อยใหญ่ และกิจศาสนาแม้มีอยู่ ที่ร่วมช่วยกันชวนชวน ก็ไม่พึงควรห่างเว้นประโยชน์ตนในสุขปัจจุบันที่เป็นอยู่ ด้วยเป้าหมาย เบิกบาน แจ่มใส ไม่พึงช้าน อยู่กับลมหายใจออก-เข้า ที่เรียกว่าอานาปานสติ และสติปัญญา

สมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโต

ประจำเดือน เมษายน ๒๕๕๐

เดือนเมษายนอากาศร้อนอบอ้าวถ้าเราไม่มีจิตร้อนเรื่อก็คงไม่ร้อนรน

เดือนนี้มีทั้งงานปลุกเสกพระแท๊ป และวันสงกรานต์รดน้ำดำหัว ภายนอกสาदनน้ำกันวุ่นวาย ภายในเรารดน้ำผู้ใหญเป็นพิธี น้ำที่ผ่านมือไปแล้วก็โปรดต้นไม้ ทำให้ต้นไม้พลอยสดชื่นไปด้วยจึงได้ให้ออกซิเจนมาให้สัตว์โลกได้อากาศหายใจ

เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๑-ส.๗ สมณะ ลิกขมาตุ และชาววัดชาวชุมชนส่วนใหญ่ อยู่ร่วมงานปลุกเสกฯ ที่ศิระะอโศก พร้อมด้วยนักเรียน ม.๒ ซึ่งไปบูรณาการร่วมกับ สัมมาลิกขมา ม.๒ ที่อื่น ได้ปิดภาคเรียนหลัง ชั้นอื่นๆ มีส.ชาติดิน ชัญญู และชาววัดชาวชุมชนอีกส่วนหนึ่งอยู่ดูแลพุทธสถาน

ส.๗ ส.มั่นแจ้ง ส.ลือคม ส.แก่นผา ส.นาหมุ่ม ส.พันเมือง ส.ดินทอง ส.พอจริง ส.ด่วนดี สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม และชาวสีมาฯ เดินทางกลับจากงานปลุกเสกฯ ที่ศิระะอโศก โดยรถตู้ รถปิคอัพ และมีรถ ๖ ล้อ จากศิระะฯไปส่งด้วย

อา.๘ ส.ถ่องแท้ วินยธโร ส.พองไท รตนบุญญู มาจากศิระะฯ ส่งสม.เป็นหญิง แล้วเดินทางไปจันทบุรี ชาวบุรีรัมย์มาส่งส.ฟ้าแสง มาช่วยติดตั้งจานดาวเทียม FE.TV. ที่ร้านอาหาร มังสวิรัตสีมาอโศก(มร.ส.)

จ.๙ สม.เป็นหญิง และแม่ทองสุข ไปรับการฝังเข็มที่โรงพยาบาลขามสะแกแสง ส.เดินดิน ตึกขวีโร ส.คมคิด ทันตภาโว ส.หินกลั่น ปาสาณ เลโซ มาจากบ้านราชา รับส.นาหมุ่ม กัสสโก ไป

ปฐมอโศก

อ.๑๐ ส.มันแจ้จ้ง พุทธชาโต ส.ลือคม ธิ้มมกิตติโก ส.ดินทอง นครวโร ส.ฟ้าแสง ปากาโร และตัวแทนคณะกรรมการ เดินทางไป ประชุมเกี่ยวกับเรื่อง FE.TV. ที่สันติฯ สม.หยาด พลี แม่อ้วน แม่เมือง คุณหนาน้อม และนักเรียน ๒ คน ไปเก็บถั่วเขียวที่โป่งแดง พักค้าง ๒ คืน คุณหนาน้อม และนักเรียนกลับมาก่อนพร้อมถั่วเขียวที่เก็บได้ส่วนหนึ่ง นักเรียนเดินทางกลับบ้านวันรุ่งขึ้น

พ.๑๑ ส.ลือคม ส.ดินทอง ส.หินกลั่น กลับมา ส.มันแจ้จ้งไปทำงานตัดต่อ VCD ที่ปฐมอโศก ส.ข้าฟ้า มาฉัน พร้อมกับคณะเพื่อน ช่วย เพื่อนจากปฐมฯ แล้วไปติดจานดาวเทียม **FE.TV.** อ.สติก จ.บุรีรัมย์ ส.พันเมืองไปด้วย

พท.๑๒ อาจารย์สมชาย จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมาประชุมปรึกษาหารือ เรื่องการ นำนักศึกษาเข้ามาอบรมฯ

-ส.หินกลั่น ส.พอจริง ไปงานรวมญาติที่บ้านโคกกลาง ต.บ่อใหญ่ อ.บรบือ จ.มหาสารคาม (ญาติของส.หินกลั่น มารับ)

ศ.๑๓ ก่อนนั้นมีรายการพรวันสงกรานต์จาก สมณะ ลิกขมาตุ บ่ายพิธี รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ ตั้งแต่ ๖๐ ปีขึ้นไป ๑๔ คน ผู้มารดน้ำ ประมาณ ๓๐ คน

ส.๑๔ ส.ข้าฟ้าและคณะเพื่อนช่วยเพื่อนมา ส่ง ส.พันเมืองแล้วกลับปฐมฯ

จ.๑๖ ส.หินกลั่นเดินทางไปบ้านราชาโดยรถไฟ

อ.๑๗-ส.๒๑ อบรมพัฒนาบุคคลากรภายใน

-๐๓.๓๐ น. วันที่มีทำวัตรก็ทำตามปกติ หลัง
ทำวัตรเข้าฐานงานตามปกติ

-๑๒.๐๐ น. ทุกวัน ส.พอจริง พาดรวจ
อารมณ์ก่อนทำกิจกรรมอื่นๆ

-๑๗.๐๐ น. วันอังคาร ๑๗ ปฐมนิเทศ
โดยสวดมนต์ สมณะ ลิกขมาตุ ให้โอวาทเล็กๆ
น้อยๆแล้วแบ่งกลุ่มตรวจศีลตามปกติของทุกวัน
อังคาร ส่วนวันอื่นๆและวันที่ไม่มีทำวัตรเข้า
ส.พอจริง อบรมในหัวข้อเรื่องต่างๆ เช่น มารยาท
ชาวพุทธ ความรู้ ความคิด ความจำ ความ
เข้าใจ การนำไปใช้ เป็นต้น

พ.๑๘ นายสมบุญรณ์ ชูติมา มาศ นำหินมา
ทำฐานรองพระพุทธรูปริเริ่มสร้างฉากหลังก่อนแล้ว
จึงจะทำฐานรองภายหลัง

พ.๑๙ ชาวเมฆาฯ มารับ ส.แก่นผา
ส.ดินทอง ไปอบรมพัฒนาบุคลากรภายใน นำมา
ส่งวันจันทร์ ๒๓

ศ.๒๐ นักเรียน ม.๖ และ ม.๒ เปิดภาค
เรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ มาเตรียมรับค่าย
ยุวพุทธทายาทซึ่งจัดในวันจันทร์ ๒๓ - อาทิตย์
๒๙ นักเรียนเตรียม ม.๑ เข้าค่ายยุวพุทธด้วย

จ.๓๐ นักเรียนม. ๓ เปิดภาคเรียน เพราะ
เมื่ออยู่ ม.๒ ไปบูรณาการร่วม สัมมาสิกขา ม.๒
อื่นๆที่งานปลุกเสกฯ จึงเปิดหลัง ม.อื่น ก่อนฉัน
มีพิธีการรับน้องใหม่ ม.๑ เป็นเด็กชาย ให้ผู้
ปกครอง และนักเรียนเปิดใจ ตัวแทนครู ตัวแทน
รุ่นพี่กล่าวต้อนรับ สมณะ ลิกขมาตุให้โอวาท เป็น
พรรับขวัญ

ขอบฟ้า

ไม่มีใจให้กัน ไม่มีใจแบ่งปัน ไม่มีใจ
ผูกพัน ไม่มีใจสัมพันธ์
อยู่ไกลกันแถมมีอันไกล
หากมีใจให้กัน หากมีใจแบ่งปัน หากมี
ใจผูกพัน หากมีใจสัมพันธ์
อยู่ไกลกันแถมมีอันไกล
ลดมานะอัตตา ละวางอุปาทาน มีสมาธิ
มั่น มีปัญญาเชี่ยวชาญ
จึงกล่าวพานสอนได้
พร้อมในใจเวลา พร้อมในใจความเข้าใจ
พร้อมในใจอกซ์ พร้อมในใจความร่วมมือ
พร้อมเชื่อถือกลมเกลียว

๑๓.๗๑๑๓๓๓ ชาติอินฟ้า

๑๓.๗๑๑๓๓๓ ๑๓.๗๑๑๓๓๓ นร.เตรียม ม.๑ เข้าค่าย ยุวพุทธทายาท

ภูผาฟ้า

ประจำปี ๒๕๕๐

เดือนนี้ถึงแม้ว่าจะช่างเข้าฤดูร้อน แต่ในตอนดึกคืน อากาศยังคงหนาวเหน็บ อุณหภูมิกว่า ๑๐ องศาเกือบทั้งเดือน ทำให้หม่อมสมณะ: คนวัด คนชุมชน ต้องอดทนอย่างมากรวมถึงเวลานี้ขึ้นมาทำวัตรเช้า ซึ่งหากเป็นทุกปี อากาศเดือนนี้ร้อนขึ้นมากแล้ว แต่ปีนี้กลางคืนยังคงหนาวเหน็บกลางวันร้อน และมีหมอกควันจากไฟไหม้ป่าปีนี้มีจำนวนมาก จนเป็นข่าวใหญ่ หมอกมลพิษปกคลุมทั่วภาคเหนือ ไม่เว้นแม้แต่ภูผาฯ หม่อมสมณะ: คนวัด คนชุมชนเลยต้องร่วมตั้งวงชั่งกันออกไปทำแนวกันไฟรอบๆ ชุมชน

กิจวัตร

กิจวัตรยังคงเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โดยมีอาจารย์ ๒ นำทั้งทำวัตรเช้า-ก่อนฉัน และให้นวกะ พบปะญาติโยมช่วงบ่าย เพื่อฝึกการเข้าสู่บริษัท ทำวัตรเย็น นั่งเจโตสมณะ ก็ยังคงเป็นไปได้อย่างดี วันเสาร์ สมณะไปให้ธรรมะเป็นกำลังใจแก่ญาติโยม ผู้อายุยาวที่ลานนาอโศก วันอาทิตย์ไปแสดงธรรมที่ ชมร. วันพุธช่วงบ่าย อาจารย์ ๒ ไปสอนธรรมะกระดานดำที่ ชมร.ช.ม. ยังคงเป็นไปได้อย่างดี มีผู้มาอุดหนุนอยู่เสมอ บ้านหัดก็ยังคงมีสมณะที่มการศึกษา ลงมาพบปะกับเด็กนักเรียน และคณะครูอยู่เป็นประจำ

สรุป กิจวัตร กิจกรรม กิจการยังคงเป็นไปได้อย่างดี

เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๓ สมณะ ๒ รูป นำโดยสมณะหินเพชร รัชมณีโร ไปเทศน์งานศพโยมแม่แสง ญาติธรรม

ชาวเชียงราย ที่คอยรายปลายฟ้า

พ.๑๒-พ.๑๔ สมณะ และชาวชุมชน คนวัด ช่วยกันลอกสระน้ำพุ เพื่อความสะอาด บรรยากาศที่ดี

จ.๑๒-พ.๑๔ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะ ดินไท ธาณีโย เดินทางไปอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายใน โครงการเพิ่มศรัทธาบูชาธรรม (หลักสูตรมหัศจรรย์) ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ ต.บ้านตาด อ.เมือง จ.อุดรธานี

พ.๑๕-ส.๑๗ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะ ดินไท ธาณีโย เดินทางไปเปิดหลักสูตรอบรมโครงการเสริมสร้างชุมชนต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง ที่ สังกศสถานหินผาฟ้าหน้า จ.ชัยภูมิ

ส.๑๗-อ.๒๐ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร เดินทางไปร่วมงานครบรอบ ๒๐ ปี กลุ่มคอยรายปลายฟ้า และงานมหกรรมรักษาศีล มีคนมาร่วมงาน ๑๐๐ กว่าชีวิต

อ.๒๐-จ.๒๖ กรัก ปะ ฝ่ายหญิงรวม ๘ คน เดินทางมาเข้าอบรมหลักสูตรมหัศจรรย์ ที่ภูผาฟ้า น้ำหนึ่งสัปดาห์

พ.๒๑-ศ.๒๓ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะดิโนไท ธาณิโย ไปอบรมหลักสูตรมหัศจรรย์ ที่ค้อยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

ส.๒๔-จ.๒๖ สมณะ ๓ รูป นำโดยสมณะ ดิโนไท ธาณิโย เดินทางไปร่วมประชุมชุมชนเพชร ภาภูมิ และอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากร ภายในต่ออีก ๒ วัน (หลักสูตรมหัศจรรย์)

อ.๒๕ สมณะ ๔ รูป นำโดย สมณะลาน บุญ วชิโร ไปเทศน์หน้าศพลูกชายญาติธรรม นายวีรณัฐ ชัดขาว อายุ ๓๑ ปี ที่บ้านสามหลัง อ.หางดง จ.เชียงใหม่

พ.๒๘,ศ.๓๐ สมณะ และญาติธรรมเดินทาง ไปร่วมงานปลูกเสกฯ ที่ศิระชะอโศก

คำคม

ศรัทธา ศรัทธา ถ้าไม่อดอดตา เมื่อกิเลสเข้ามา ก็ไม่เห็นสมณะ และมีตรดีในสายตา

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๐

ต้นเดือนนี้หมู่สมณะ คนวัด และชาวชุมชน เดินทางไปร่วมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๑ ที่ศิระชะอโศก เดือนนี้เป็นเดือนที่อากาศร้อน แต่ที่ ภูผาอากาศในช่วงกลางคืนก็ยังคงหนาวเย็น ช่วงปลายเดือนนี้มีการสัมมนาครูชาวภูผาฯ และ มีการอบรมค่ายยุวพุทธทายาทครั้งที่ ๕ ที่บ้านหัต

เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๘ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะดินไท ธาณियो เดินทางกลับจากงานปลูกเสกฯ ไปกับกลุ่มเพื่อนธรรมไปติดตั้งงานรับสัญญาณดาวเทียมเพื่อชมสถานีโทรทัศน์ เอฟ อี ทีวี ที่บ้านของพี่สาวคุณบัวกล้าเกื้อ(ปลา) คือนางอรุณีย์ กระจ่างโพธิ์ และญาติโยม ได้นิมนต์สมณะฉันภัตตาหารและแสดงธรรม

จ.๙ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะดินไท มาฉันภัตตาหาร แสดงธรรมที่บ้านนายฝัน พรหมมานอก บ้านหนองแวง หมู่ ๗ ต.โนนทองหลาง อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา กลุ่มเพื่อนธรรม ไปติดตั้งงานรับสัญญาณดาวเทียม เพื่อชมโทรทัศน์ เอฟ อี ทีวี

อ.๑๐ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะดินไท มาฉันภัตตาหาร แสดงธรรมที่บ้านนายสวาท หมู่ ๔ บ้านดอนแถม ต.ยางคำ อ.หนองเรือ จ.ขอนแก่น ซึ่งเป็นบ้านของนายสวาท วงษ์สมศรี พ่อของคุณตั้งใจ วงษ์สมศรี และกลุ่มเพื่อนธรรม ไปติดตั้งงานรับสัญญาณดาวเทียมของ เอ เอส ทีวี ช่อง ๗ เพื่อชมรายการของสถานีโทรทัศน์ เอฟ อี ทีวี (สถานีโทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน)

พ.๑๒ สมณะ ๒ รูป นำโดย อ.๑ (สมณะบินบน ถิรจิตโต) ประชุมคณะกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ

ศ.๑๓ สมณะ ๒ รูป นำโดย อ.๑ ประชุมชุมชนเพชรผาภูมิ

ส.๑๔,๒๑ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทโธ แสดงธรรมกับญาติธรรมกลุ่มภูผา ที่ลานนาฯ

อา.๑๕ สมณะ ๗ รูป นำโดย อ.๑ แสดงธรรมก่อนนั้น ประชุมญาติธรรมกลุ่มภูผา ๑๓.๐๐ น. มีพิธีรดน้ำดำหัวผู้อายุยาวที่ลานนาอโศก

จ.๑๖ ทบพวนพระปาติโมกข์
-ชมร.ช.ม. เปิดร้านหลังจากหยุดไปร่วมงานปลูกเสกฯ และปรับปรุงหน้าร้านใหม่ ย้ายร้าน

ของแห้ง ร้านค้า คกร. มาหน้าร้าน และร้านค้าชุมชนย้ายไปกลางร้าน ชมร.ช.ม. ยุคใหม่ศูนย์บาทก็อึดได้

พ.๑๘,๒๕ อ.๒ (สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร) ไปสอนธรรมะบนกระดานดำที่ ชมร.ช.ม.

พ.๑๙ สมณะดินไท ธาณियो ไปแสดงธรรมฉันที่บ้านนายนาเว สิงอุปโป ซึ่งเป็นบ้านของคุณพ่อของคุณป่าฝน สิงอุปโป ที่ต.สันทรายมูล อ.เถิน จ.เชียงราย และกลุ่มเพื่อนธรรมไปติดตั้งงานรับสัญญาณสถานีโทรทัศน์เอฟ อี ทีวี

-ปาย สมณะ ๘ รูป นำโดย สมณะดวงดี ลีตปุญโญ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ นายศรีธน หน่อแก้ว อายุ ๔๖ ปี เสียชีวิตด้วยโรคตับแข็ง ที่สุสานบ้านตุนใต้ อ.เมือง จ.พะเยา

ศ.๒๐-อา.๒๒ สมณะ ๘ รูป นำโดย อ.๑ ประชุมสัมมนาครูภูผา ที่บ้านเห็ด

อา.๒๒ สมณะใต้ดาว เทภูฐานักขัตโต สมณะชูปดิน วิชชานันโท แสดงธรรมที่ ชมร.ช.ม.

จ.๒๓ สมณะดินดี สันตจิตโต สมณะนาทอง สิงคีวัฒน์ พาชาวหินผา มาเข้าหลักสูตรมหัศจรรย์ เพื่อฝึกเทววิเศษ

พ.๒๕-อา.๒๙ สมณะ ๕ รูป นำโดยสมณะ หินเพชร ธรรมวิโร อบรมค่ายยุวพุทธทายาท มีนักเรียนมาเข้าค่ายประมาณ ๘๐ คน ที่บ้านเห็ด ต.ซึ้งเหล็ก อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

ส.๒๘ ประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ของชุมชนภูผา

คำคมก่อนจาก

บิศร์กธา จิตอาสา ปัตมนามาเป็นบุญ
บิย

 สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทโธ

ราชনীไอศก

ระจำเตือ๑นมีนาคม ๒๕๕๐

งานเพื่อพาดิน งานประจำปีของชาวไอศก ปกติจะจัดที่บ้านราชูปนี้ได้จ้างสถานที่ไปจัดที่ม.อุบลฯ เพื่อเข้าร่วมกับ “งานเกษตรแห่งชาติ” (๒-๑๑ มี.ค. ๒๕๕๐) ถือเป็นงานใหญ่ระดับชาติ มีผู้มาร่วมงานหลายหมื่นคน สำหรับโซนของชาวไอศก ใช้เนื้อที่ประมาณ ๙๐ ไร่ ในการจัดนิทรรศการมีชีวิต วิถีเศรษฐกิจพอเพียง ใช้เวลาเตรียมงาน ๓-๔ เดือน เหมือนกับดินแดนเนรมิต พวกเราจึงเกิดชุมชนใหม่ล่าสุด คือชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง (ชุมชน ม.อุบลฯ)

จากการร่วมมือร่วมใจร่วมแรงกันทุกเครือข่ายของชาวไอศก ตั้งแต่เด็กนักเรียนมัธยมศึกษา ม.วศ. ญาติธรรม และนักบวช ต่างมุ่งมั่น แข็งขัน รวมพลังกันด้วยหัวใจเต็มร้อย

สภาพของดินเป็นทรายขาว แข็งแฉ่ง เกือบจะเป็นทะเลทราย ไร่สารอินทรีย์จืดๆ ถ่านไม้ที่มีอยู่เดิมคือถ่านเอ็นอ้า หน้าหนู ละแวก ถ่านพอก และถ่านกร่าง เหล่าจอมยุทธ์ที่เชี่ยวชาญด้านกิจกรรม ไร่สารพิษ ต่างก็ใช้เคล็ดลับวิชา ความรู้ ความสามารถ พลิกฟื้นปรับปรุงดินให้มีชีวิต พืชผักเจริญงอกงาม

สดชื่น อุดมสมบูรณ์ขึ้นมากางในไม่ถึงปี งานนี้ถือว่าประสบความสำเร็จ พ่อท่านให้คะแนนระดับเอบวก (A+)

สำหรับกรรมฐานของชาวชุมชนฯ คือถ้ำกร่าง ถือเป็นคติเตือนใจเสมอๆ ไม่หลงตัวเอง ไม่ถือดี ให้อภัยอ่อนน้อมต่อมถน เป็นคนรับใช้ ลออัตตามาน: อย่งสำคัญตนเองว่าจึงใหญ่

เหตุการณ

ศ.๒-๑๑.๑๑ ไปร่วมจัดงานเกษตรแห่งชาติที่ ม.อุบลฯ ศ.ดร.ธีระ สูตะบุตร รมว. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานเปิดงาน

ศ.๕ ประชุมฐานกสิกรรมที่เฮือนโสเหล่

ส.๑๐ ๐๖.๐๐ น. - ๐๘.๐๐ น. ประชุมใหญ่ชุมชนราชธานีไอศก ณ ศาลาหอคุณ ม.อุบล พ่อท่านเป็นประธาน

๑๑.๑๑ ๑๔.๑๑ น. ประชุมสรุปบทเรียนจากการจัดงานเกษตรแห่งชาติ

-๑๑.๑๑ น. พ่อท่านแสดงธรรมแก่เด็กนักเรียน ที่จบ ชั้น ม.๖

-๑๕.๑๑ น. พิธีรับกลด นร.สัมมาสิกขา ชั้น ม.๖ จำนวน ๔๓ คน ณ ศาลาหอคุณ เกาะสุญญตา

จ.๑๒ ประชุมกรรมการชุมชนบ้านราชฯ

๑.๑๓ สมณะชุ่มบุญ ออกจาก ร.พ.สรรพสิทธิประสงค์

-สมณะประชุมอภิธานิยธรรม ๑๕ รูป ที่เรือโบสถ์

-๑๕.๑๑ น. ชาวบ้านราชฯ ร่วมกันสรุปการไปร่วมงานเกษตรแห่งชาติ ที่ศาลาเพ็งกัน

พ.๑๔ ๑๓.๑๑ น.-๑๔.๑๕ น. และ ๑๔.๓๐ น.-๑๖.๓๐ น. เสวนาเรื่อง “การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามรอยพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียง” ที่โรงแรม

ลายทอง มีผู้ร่วมรายการคือ พระอธิการเอนก ยศทินโน เจ้าอาวาสวัดป่าไทรงาม จ.อุบลฯ นพ.สมนึก ศิริพานทอง ร.พ.สรรพสิทธิประสงค์ สมณะ เดินดิน ดิกขวีโร โดยมีอาจารย์เมธินี ทิพย์มณเฑียร และ น.พ.ชูฤทธิ์ เต็งไตรสรณ์ เป็นผู้ดำเนินรายการ

ศ.๑๖ บรรยายเรื่อง “ความพอเพียงกับการ

ดำเนินชีวิต” ที่โรงแรมลายทอง มีปฏิบัติกร คือ ทนายรินไท นางสาวพรตะวัน พจ.หลักบุญ นายถึงดิน นางสาวชเลขวัลย์ นางสาวชิตตะวัน ผลจากการไปบรรยายมีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขติดตามมางานที่บ้านราชฯ หลายจังหวัด เช่น เพชรบูรณ์ นนทบุรี สุราษฎร์ธานี ฯลฯ

ศ.๑๖ ก่อนปิดเทอม นักเรียนสัมมาสิกขาทุกชั้นปี ไปทัศนศึกษา ที่หาดสลึงเดี่ยว สามพันโบก เสาเฉลียง ที่อ.โพธิ์ไทร จ.อุบลฯ

ส.๑๗ เริ่มลงมือขุดบ่อน้ำซับที่บ้านค้ำกลาง

-นักเรียนสัมมาสิกขาชั้นม.ปลาย ปิดภาคเรียน

๑.๑๘ หมู่สมณะ ลงอุโบสถฟังสวดพระปาติโมกข์

จ.๑๕ ประชุมชาวชุมชนบ้านราชฯ

๑.๒๐ หมู่สมณะประชุมอภิธานิยธรรม

๑.๒๐-๓.๒๔ อบรมโครงการพัฒนาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รุ่นที่ ๑ จำนวน ๓๖ คน และเด็กนักเรียนที่เป็นลูกหลานอีก ๒๑ คน จาก อ.เหล่าเสือโก้ก อุบลฯ

๑.๒๕ สมณะสร้างไท สมณะฝนธรรม สมณะพอจริง ไปร่วมงานทำบุญครบรอบ ๕๐ ปีคุณยายเกิดบุญ ถ่อมจอหอ ที่ สีม้าอโศก

-สมณะแดนเดิม สมณะลีอคม สมณะแก่นหล้า สมณะสอน สมณะขยันยอม ร่วมงานทำบุญบริจาคทาน ที่บ้านโยมจันทร์สอน บุญสม บ้านขมิ้น อ.เมือง จ.ศิริสะเกษ

ส.๓๑ ประชุมสมณะมหาเถระ จำนวน ๒๖ รูป ที่ศิริสะเกษ

“ชุมชนใดอยู่ด้วยกันแล้วมีความอบอุ่น ชุมชนนั้นจะเข้มแข็ง

ส่วนชุมชนใดอยู่ด้วยกันแล้วมีแต่ความอึดอัด ชุมชนนั้นจะอ่อนแอ”

 สมณะสร้างไท บดินโด

ประจำเดือน เมษายน ๒๕๕๐

อโศกกำลังเดินเข้าไปสู่อรอบนั้ษตรีที่ ๔ บางสิ่งบางอย่างจึงหมุนกลับไปสู่การปฏิวัติสัคคะเป็นสภาพหมุนรอบเชิงซ้อน หรือสูงสุดคืนสู่สามัญ ถ้าหากผู้ใดหมุนสมองไม่ทันสมัย ก็ระตกยุค งานศาสนาที่ชาวอโศกกำลังทำอยู่ได้ขับเคลื่อนก้าวไปสู่สังคมโลกภายนอกมากขึ้น การเชื่อมประสานสัมพันธ์ไปสู่สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จะเห็นได้ว่า “พุทธศาสตร์” ได้เชื่อมโยงไปสู่ศาสตร์อื่นๆ เช่น ศึกษาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ นิเทศศาสตร์ ฯลฯ

เรื่องขยะไม่ใช่สิ่งที่น่าแขง คนที่มีปัญญาจะสามารถแปรรูปขยะเป็นทองคำได้ บ้านราชฯ ในฐานะเครือแหหนึ่งของสถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจได้มีการระดมสมองกันทั้งชุมชนเพื่อแก้ปัญหาขยะโดยการจัดการแยกขยะแต่ละชนิดที่มีอยู่ในชุมชนเพื่อไปขายทำรายได้ไปอุดหนุน สถานีโทรทัศน์ S&E.TV. หรือ ASTV 7

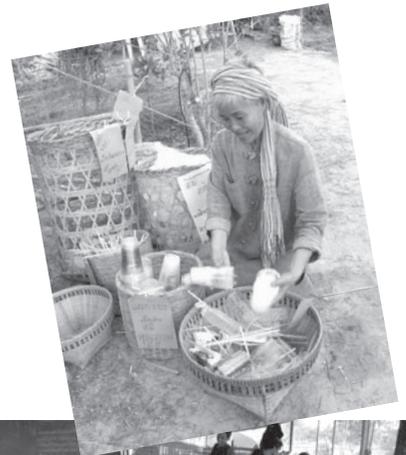
สำหรับรายการ TV ที่บ้านราชฯ ถ่ายทำรายการเพื่อป้อนสถานี ตอนนี้มี ๔ รายการ คือ

๑. ชีวิตนอกกล่อง (วันพฤหัสบดี ๑๗.๐๐-๑๘.๐๐ น.)
๒. เต็มฝันวันสุข/วันเวทย์ (วันศุกร์ ๑๗.๐๐-๑๘.๐๐ น.)

๓. วิปัสสนาข้าว (วันเสาร์-อาทิตย์ ๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น.)

ส่วนสถานที่เปิดรับบริจาคขยะจากญาติธรรมและบุคคลภายนอก มี ๒ จุด คือ อุทยานบุญนิยม และที่แสดงผลงานของนักเรียน สัมมาสิกขา (ร้านสหกรณ์) ซึ่งขยะที่นำมาบริจาค จะต้องสะอาด พร้อมทั้งจะขายได้ เช่น กระดาษ

น.ส.พ. ขวดพลาสติก โลหะชนิดต่าง ๆ

งานก่อสร้างภายในบ้านราชฯ ตอนนี้นำลังวางท่อ PE ขนาด ๓ นิ้ว เพื่อสูบน้ำจากบ่อน้ำแร่ บ่อน้ำซับ ที่บ้านค้ำกลาง ขุดวางท่อและทำถนนพร้อมไปโดยวางท่อน้ำลงไปใบบ่ แล้วขำมาถึงป่ายาง ลากยาวมาขึ้นแท้งก์น้ำที่ ขำบ่ภายในชุมชนระยะทาง ประมาณ ๒ กม. ยังมีการตัดถนนสายใหม่ จากเหือนโสเหล่ โดยการถมบ่ตัดตรงไปเสียบสะพานไม้คนเดิน เพื่อขำไปริมแม่น้ำมูล

ช่วยย่นระยะทางได้มาก

ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ ชุมชน
น้องใหม่ยังต้องพึ่งกันไปโดยที่ดูแลเลี้ยงน้อง จนกว่า
จะพึ่งตนเองได้ พ่อท่าน, สมณะ, และสิกขมาตุ ได้ไป
ร่วมประชุม และธรรมเทศนา ทุกวันอาทิตย์

สำหรับเด็กนักเรียนสัมมาสิกขา ที่สอบคัดเลือก
มาเข้าเรียนชั้น ม.๑ มีทั้งหมด ๒๗ คน คัดเลือก
จากเด็กที่มาเข้าค่ายทั้งหมด ๓๕ คน

กิจวัตร กิจกรรม กิจนิมนต์

อา.๑-ส.๗ ไปร่วมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๑
ที่พ.ส.ศีระชะอโคก

พ.๕ เวลา ๑๘.๓๐ น. สมณะดินดี และ
สมณะเพื่อพุทธ แสดงธรรมงานศพคุณยายสุข
เปี่ยมเจริญ อายุ ๙๕ ปี ที่ศาลาผืนเขียวนำไป
ฌาปนกิจ ที่พ.ส.ศีระชะอโคก ๕ เม.ย

จ.๙ ๐๙.๐๐ น. ประชุมชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจ
พอเพียง ม.อุบลฯ

-๑๘.๐๐น. ประชุม ชุมชนบ้านราชฯ (พ่อ
ท่าน เป็นประธานทั้งสองแห่ง)

จ.๙-พฤ.๑๒ สัมมนาการบูรณาการ การ
ศึกษาวิถีพุทธ ร.ร.สัมมาสิกขาราชธานีอโคก ครั้งที่
๑/๒๕๕๐ เนื้อหาหลัก คือ เน้นการทำ ๕ ส.
การน้อมถ่อมตน, การขัดเกลาถ่อมตนอย่างไรให้เกิด
ความรัก ความอบอุ่น

พ.๑๑ ทำบุญบ้านโยมสวาท อินทหอม
อายุ ๗๕ ปี บ้านหนองคล้า ต.โสน อ.ขุขันธ์
จ.ศรีสะเกษ สมณะ ๓ รูป สามเณร ๑ รูป
สิกขมาตุ ๒ รูป สมณะแดนเดิม พรหมจริโย นำ

จ.๑๖ ทำบุญบ้านบัวน้ำค้าง เสนาชัย สมณะ
๔ รูป สามเณร ๒ รูป สิกขมาตุ ๒ รูป สมณะ
แดนตะวันออก นำ

-๑๔.๐๐ น. หมุ่มสมณะลงอุโบสถ ฟังสวด
พระปาติโมกข์

-๑๕.๓๐ น. ทำพิธีรดน้ำดำหัวผู้เฒ่าผู้ยาว ใน
โอกาสเทศกาลสงกรานต์ที่ศาลาเฝือกกัน พวกเรา
มาร่วมกันทั้งชุมชนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ บรรยากาศ
สดชื่นเย็นน่าน้ำ คลายร้อนทั้งกาย และใจ

อ.๑๗ พ่อแม่และญาติพี่น้องของครูชิตตะวัน
มาทำบุญถวายสังฆทาน

-๑๓.๐๐ หมุ่มสมณะประชุมอภิปรายนิทานธรรม

-๑๕.๐๐ สัมภาษณ์นักเรียนที่เรียนต่อชั้นม.๔

ศ.๒๐ ๑๘.๓๐ น. รายการพิเศษ สัมภาษณ์
ในหัวข้อ “ส่องหาของดีจากบ้านที่เมืองน้องไทย
-ลาวในสายตาฝรั่ง” ผู้ร่วมรายการคือ มิสเตอร์
แลมซี(ชาวแคนาดา) คุณโสภาวัน(ชาวลาว) สมณะ
เดินดิน (ผู้ดำเนินรายการ)

อา.๒๒ ส.เดินดิน ดิกขวีโร ส.สร้างไท
ปณีโต ส.ฝนธรรม พุทธกวีโร ส.แต่ธรรม ธรรม
ลักขีโต ไปร่วมประชุมและฟังธรรมที่ ม.อุบลฯ

วนอบรมศึกษาถุณ

อ.๑๗-ส.๒๑ เกษตรกร จากจ.อุบลฯ,
จ.ร้อยเอ็ด เข้าอบรมรุ่นที่ ๒ หลักสูตรเศรษฐกิจ
พอเพียง จำนวน ๕๐ คน

อา.๒๒ เครือข่ายเกษตรทางเลือก จ.สุรินทร์
๓๖ คน

อ.๒๔-ส.๒๘ อบรมเกษตรกรหลักสูตร
เศรษฐกิจพอเพียง มาจาก อ.น้ำยืน, อ.เดชอุดม,
อ.ลำโรง, อ.ทุ่งศรีอุดม จำนวน ๕๐ คน

ศ.๒๗ เจ้าหน้าที่จาก สำนักงานพัฒนาชุมชน
อ.กันทรารมย์ และแกนนำเกษตรกร จาก ๓ ตำบล
ในอำเภอกันทรารมย์ จำนวน ๑๗๐ คน

ส.๒๘ คณะศึกษาดูงาน ๗ คน จาก ร.ร. เด็ก
ม่อนแสงดาว สมาคมสร้างสรรค์ชีวิตและสิ่งแวดล้อม
ต.ดอยลาน อ.เมือง จ.เชียงราย

“คุณนั่นแหละคือคน ไม่ใช่คุณไม่ใช่คน”

สมณะสร้างไท ปณีโต

สังฆสถานทักษิณอโศก

ประจำปีเถลิงวันมาฆบูชา ๒๕๕๐

บรรจกาตเป็นเดือนความร้อน ร้อน และความอบอุ่น ที่ว่าความร้อน เกิดจากไฟไหม้ลาม ทุ่งไถลบริเวณเขตสงฆ์ จึงร้อนมาก ร้อนจนกระทั่งต้นไม้บริเวณเขตสงฆ์ตายและเผาไปหลายต้น ส่วนความอบอุ่น ช่วงกลางเดือนนี้มีการอบรมเกษตรกร จึงมีปรากฏการณ์พิเศษ ซึ่งเป็นนิมิตใหม่ของชาวชุมชน คือ มีญาติธรรมทั้งเก่าทั้งใหม่ มาช่วงงานอบรมเป็นพิเศษ มากเกินกว่าผู้เข้ารับ การอบรม เป็นความล่งถ้วที่เกินความคาดคิด

เหตุการณ์ประจำปีเถลิง

ศ.๒ คณะครูและนักเรียน ร.ร.บ้านโพธิ์ อ.เมือง จ.ตรัง จำนวน ๑๐๐ คน มาเยี่ยมชุมชน

ศ.๒-๑๑.๑๑ สมณะและชาวชุมชนไปร่วมงานเกษตรแห่งชาติ ที่ม.อุบลฯ

ส.๓ เวียนธรรมวันมาฆบูชา

จ.๕ รวมแรงกันทำแนวกันไฟด้านทิศตะวันออกของชุมชน

พ.๗ สมณะเลื่อนฟ้า สัจจบิโอมและคณะญาติธรรมส่วนหนึ่งเดินทางกลับจากม.อุบลฯ

จ.๑๒ รวมแรงกันทำแนวกันไฟด้านทิศตะวันตก และทิศใต้ของชุมชน

-สมณะคำจริงและคณะญาติธรรมเดินทางกลับจากงานเกษตรแห่งชาติ

อ.๑๓ สมณะเลื่อนฟ้า และญาติธรรม ๔ คน ไปเยี่ยมศูนย์อบรมวัดป่ายา อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช พักค้าง ๑ คืน

พ.๑๕ มีเหตุการณ์นำตื่นตื่น ไฟลามทุ่งเข้ามาถึงเขตสงฆ์ แม้ว่าจะทำแนวกันไฟแล้ว ต้องระดมไปช่วยกันดับไฟ พร้อมกับตามรถดับเพลิงมาช่วย ลมพัดแรงมาก จึงดับไฟได้ยาก แต่ที่สุดฝนตกลงมา ทำให้ไม่เกิดความเสียหายแต่อย่างใด

ศ.๑๖-๑.๒๐ สมาชิกชุมชน รวมแรงกันทำ ๕ ส. ตามพื้นที่ต่างๆ ในชุมชน เตรียมงานอบรมให้กับเกษตรกร ในโครงการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

จ.๑๕ คณะครู ๒ คน และนักเรียน ๔ คน จาก จ.สงขลา มาพักค้าง ๑ คืน เพื่อศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน

พ.๒๑-๑๑.๒๕ จัดอบรมให้กับเกษตรกร จาก จ.สุราษฎร์ธานี สงขลา และนครศรีธรรมราช จำนวน ๒๕ คน ในหลักสูตรการกรรไกรสารพิษ เศรษฐกิจพอเพียง รุ่นที่ ๑

จ.๒๖ ประชุมชุมชนประจำปีเถลิงวันมาฆบูชา

อ.๒๗ สมาชิกชุมชนฝ่ายชายรวมแรงกันขยับขยายรั้วลวดหนาม ล้อมพื้นที่ ตกลงว่าจะซื้อเพิ่ม ซึ่งอยู่ติดกับเขตสงฆ์

พ.๒๘ สมณะเลื่อนฟ้า และญาติธรรม ๔ คน

ไปเยี่ยมกลุ่มผู้เข้ารับการอบรม ที่บ้านนครบางจำ
ต.ตะคุกเหนือ กิ่งอ.วิภาวดี จ.สุราษฎร์ธานี และ
เดินทางต่อไปร่วมงานปลูกเสกฯ

ศ.๓๐ คณะญาติธรรม นำโดย สมณะคำจริง
เดินทางไปร่วมงานปลูกเสกฯ

ข้อคิดก่อนจาก

สุชา สุกุสสุ สามัคคี

ความพร้อมเพรียงของหมู่คณะ

ทำให้เกิดสุข

สมณะกล่ำดี เตชพิรุณโช

ประจำเดือนเมษายน ๒๕๕๐

เป็นช่วงเดือนแห่งการปิดภาคเรียน อากาศ
เย็นสบาย แห้งแล้งเล็กน้อย มีฝนตกลงมาบ้าง
เป็นบางช่วง

มีบุคคลแปลกหน้าแวะเวียนเข้ามาเยี่ยม
เยียนสถานที่อยู่บ่อยๆ โดยไม่ซ้ำหน้า

ญาติธรรมทั้งเก่าทั้งใหม่ ภายในและภาย
นอก ดุคึกคักกระปรี้กระเปร่ากันดี

เหตุการณ์ประจำเดือน

อา.๑-ส.๗ สมณะและสมาชิกชุมชนไป
ร่วมงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๓๑ ณ พุทธสถาน
คีรีชะอโศก

อา.๑๕ ส.พอแล้ว สมาหิโต ไปเป็นประธาน
การประชุมประจำเดือนกลุ่มชเลขวัฏฏ อ.ท้ายเหมือง
จ.พังงา

-ส.เลื่อนฟ้า ลัจจเปโม เดินทางกลับจากไป
เยี่ยมญาติธรรมชุมชนอโศกต่างๆ ทางภาคเหนือ
และอีสาน

จ.๑๖-ศ.๒๐ ส.เลื่อนฟ้า นำคณะไปติดตั้ง
จานดาวเทียมให้ญาติธรรม จ.สตูล พัทลุง และ
สงขลา

อ.๑๗ ชาวชุมชนไปร่วมรดน้ำศพคุณแม่อ้อม
คีรีรัตน์ มารดาของญาติธรรมร้อยเอก อาวุธ คีรีรัตน์
ต.โคกหล่อ อ.เมือง จ.ตรัง

ศ.๒๐ ชุมชนเป็นเจ้าภาพงานสวดศพคุณแม่
อ้อม คีรีรัตน์ สมณะ ๔ รูป รับประทานอาหาร
บ้านงาน และเทศน์ในตอนค่ำ

จ.๒๓ ส.กล่ำดี ส.เลื่อนฟ้า ส.คำจริง และ
คณะญาติธรรมไปร่วมงานฌาปนกิจ คุณแม่ อ้อม
คีรีรัตน์ ณ วัด นิคมประทีป ต.โคกหล่อ อ.เมือง
จ.ตรัง

พ.๒๕-อา.๒๙ จัดค่ายยุวพุทธทายาทครั้งที่
๕ มีนักเรียน และเยาวชน จาก จ.สุราษฎร์ธานี
จ.พัทลุง จ.ตรัง จ.สงขลา จ.นครศรีธรรมราช มา
ร่วม ๗๕ คน และคณะครูอีกประมาณ ๑๕ คน

ข้อคิดก่อนจาก

พระพุทธองค์ตรัส

การมีผู้รักทำในจิตตถก้วงไม่ มีนตณึ่งมโน
มิมมือนเคือต นมก่นองในการประนัต ประนารไม้อินดู
ลัทธิมิชิต ตางไมก้ามาเม้นมณฺษ จะเม้นตณมีอายุสั้น
ส่วนการมีตมเงินลัทธิดักงฝ่ามือ กอนดิน ทอน
ไม้ของมิตม ตางไมก้ามาเม้นมณฺษ จะเม้นตณมีโรตมก

(จากพระไตรปิฎก ภาษาไทย ฉบับหลวง เล่มที่ ๑๕
“จูปักมม วิภังคสูตร” ข้อที่ ๕๘๒ และ ๕๘๔)

สมณะกล่ำดี เตชพิรุณโช

ลัทธิสหภาพชนชาวน้ำ

ประจำปี ๒๕๕๐

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเรียงลำดับวัน

อ.๔ น.ร. สส.พ. ม.๕-๖ เดินทางไปร่วมงานวันเกษตรแห่งชาติ

พ.๗ น.ร. สส.พ. ส่วนที่ยังอยู่ พร้อมครูชาวมุขชนเดินทางเข้าร่วมงานวันเกษตรแห่งชาติ

ศ.๘ น.ร.สส.พ. ที่ออกเดินทางในวันที่ ๗ และ นร. สส.พ. ม.๕ ชาย เดินทางกลับหินผา

ส.๑๐ ส.ดงเย็น สัตถิภูโต ออกเดินทางจาริกไปร่วมงานปลูกเสกฯ และคณะครูจาก อ.สีชมพู จ.ขอนแก่น ๕ คน แวะเข้ามาดูงาน กสิกรรมไร้สารพิษ

พ.๑๔ ส.ดินดี สันตจิตโต ส.เลื่อนลิ่ว อรณชีโว ไปร่วมงานทำบุญที่บ้านกุดฉิม อ.หนองเรือ จ.ขอนแก่น

หลังงานเกษตรแห่งชาติแล้ว ชาวมุขชนและญาติโยมชัยภูมิ ส.ดินไท ส.ดินทอง ส.โพธิสิทธิ์ เดินทางเข้าสังฆสถานหินผาไฟน้ำ

จ.๑๘-๑.๒๐ น.ร.สส.พ. ได้มีโอกาสพบกับสมณะทั้งสาม น.ร.สส.พ. ต่างมีความยินดี ที่

ได้พบปะสมณะเป็นอย่างยิ่ง ครูผู้ดูแลรู้สึกยินดีที่เกิดการเปลี่ยนแปลง

สมณะที่เข้ามาทำงานด้านการศึกษา จำเป็นต้องเป็นผู้สามารถยังศรัทธาของนักเรียน สส.พ. ให้เกิดขึ้นในศาสนาให้ได้มากที่สุด

อ.๒๐ มีผู้เข้าเยี่ยมชมส่วนใหญ่เป็นเยาวชนจำนวน ๖๐ คน นำโดยชีสเตอร์ จากมูลนิธิคณะธิดาเมตตาธรรมเดินทางเข้าพื้นที่ และสมณะดินไท ธาณิโย สมณะดินทอง นครวโร สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธโร เดินทางไปชมชนคอยรายปลายฟ้า เจ้าหน้าที่ สพท. การศึกษาเขต ๒ เข้ามาตรวจงานที่โรงเรียน สส.พ.

พ.๑๒๒ คณะชีสเตอร์เดินทางกลับภูมิลำเนา คณะทำงานร้านสื่อจากสถาบันบุญนิยมมาถึงสังฆสถาน

ศ.๒๓-๒๖ จัดงานค่ายอบรมยุวพุทธทายาทครั้งที่ ๒๐

อ.๒๕ นร.สส.พ. ม.๒ และครูผู้ดูแลเดินทางไปศิระะอโศก

 สมณะดาเวทิน ปฐมัตโต

ประจำเดือน เมษายน ๒๕๕๐

๑๑.๑-๑๑.๗ สมณะ ชาวชุมชน นร.สส.ผ. ไปร่วมงานปลูกเสกฯ

๑๑.๘ ประชุมร่วมสมณะ ครู ผู้ปกครอง นร.สส.ผ.

-เจ้าหน้าที่สหกรณ์เข้ามาติดตามผลการทำงานสหกรณ์ของชุมชนหินผาฟ้าน้ำ

๑๑.๙ ปิดภาคเรียน โรงเรียนสส.ผ. นักเรียน เดินทางกลับภูมิลำเนา ไปหาผู้ปกครอง

๑๑.๙-๑๑.๑๑ ส.ดาวดิน ปลูกวัดโต ไปกิจนิมนต์กลุ่มภูพานอโคก

๑๑.๑๖-๑๑.๒๑ ส.ดาวดิน ไปปรับแก้ไขสุขภาพที่สวนล่างผืน

๑๑.๒๓ ส.ดินดี ลั่นตจิตโต ส.นาทอง ลิงคี วัฒนธ ยาพร ยาเรสี ไปพบสมณะที่ลานนาอโคก

พ.๑๖ ผู้ปฏิบัติงานจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ส่วนงานภูมิภาค กลุ่มผู้ทำ

งานวิจัยและผู้สนใจงานวิจัยในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ จำนวน ๘ คน และพระจากวัดป่าภูหลง ๑ รูป ร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนกับตัวแทนของชุมชน หินผาฟ้าน้ำ

หลังจากงานปลูกเสกฯ เป็นกำหนดเวลาของการปิดภาคเรียนของโรงเรียนสัมมาสิกขา หินผาฟ้าน้ำ มีนักเรียนชายคนหนึ่งมาช่วยงานติดตั้งจานรับสัญญาณดาวเทียมอยู่หลายวัน ก่อนที่จะเดินทางไปจากพื้นที่เมื่อวันวาน

สำหรับชาวชุมชนหลายคนมีเหตุผลที่จะออกไปพำนักในที่แห่งอื่นเช่นกัน คงเป็นเรื่องปกติธรรมดาสำหรับผู้ที่ยังมีสายใยของความเกี่ยวข้องตามระบบเครือญาติเดิมของตน

พุทธวจนะที่ชี้ชัดว่า มิตรดี สหายดี ลังคมสิ่งแวดล้อมดี เป็นทั้งหมดทั้งสิ้นของพรหมจรรย์ สะท้อนให้เห็นว่าพระบรมศาสดายอมรับการมีอยู่ของความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันของคนในสังคม ในมิติต่างๆ นี้ก็น่าจะรวมถึงมิติของความสัมพันธ์แบบเครือญาติ

ในการทำงานของพ่อท่าน มีการสร้างความสัมพันธ์แบบเครือญาติขึ้นมา ซึ่งเกิดจากการสมาทาน ความคิด การปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การหลุดพ้นทางจิตวิญญาณแบบเดียวกัน ในโลกอันไร้พรหมแดนวันนี้ เราจะพบเห็นความสัมพันธ์กันในลักษณะนี้อยู่ในที่ต่างๆ หากจะมีการตั้งคำถามถึงความสัมพันธ์ลักษณะดังกล่าว สำหรับชาวหินผาฟ้าน้ำแล้ว ใครกันเล่า? จะตอบคำถามนี้ได้เหมาะสม

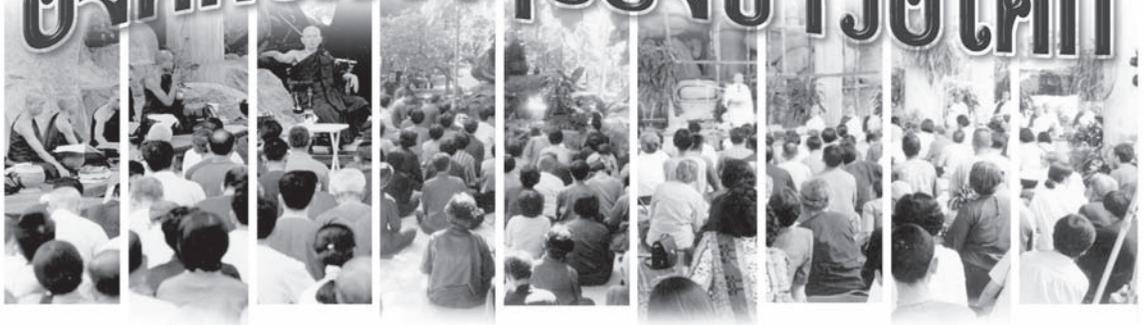

๑๑.๑๖-๑๑.๒๑ ส.ดาวดิน ปลูกวัดโต

อยู่กับใครตรงไหนก็สำคัญ

แต่อยู่กับตัวกับใจสำคัญที่สุด

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

**สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ**
E-mail : thatfah2520@yahoo.com

ครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ (๒๕ มีนาคม ๒๕๕๐)

- กรรมการขาดประชุม ๖ คน
- ธรรมสันติทันตกรรม มีผู้ใช้บริการ ๓๓ ราย เปิดบริการสัปดาห์ละ ๒ วัน
- หน่วยงานบุญญาภิบาล แบ่งเป็น ๒ หน่วยงาน ได้แก่ ๑.ชราภิบาล ๒.ศูนย์พลาภิบาล
- ศาลากิจวัตร อยู่ระหว่างปรับปรุงอาคาร เพื่อให้ได้มาตรฐานการผลิตและควบคุมคุณภาพตามข้อกำหนด GMP (good manufacturing practice) กำหนดระยะเวลา ๔ เดือน
- โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก(สส.ฐ.) วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๐ ปิดภาคเรียนทุกระดับ

ชั้น ยกเว้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ วันที่ ๒๖-๒๗ มีนาคม ๒๕๕๐ สัมมนาครู

-ตอบแบบสำรวจของสำนักงานเขตบึงกุ่ม

-ได้รับวารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์จาก

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

-ได้รับวารสารสถานแสนอรุณ จากมูลนิธิ

สถานแสนอรุณ

-ได้รับหนังสือเชิญเข้าร่วมกิจกรรมภาคี

เครือข่ายความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ณ โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ คอนเวนชั่น

กรุงเทพฯ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ที่ประชุม

มอบหมายให้ นายชูศักดิ์ วารีสระ เป็นตัวแทน

ไปร่วมกิจกรรมนี้

ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ (๒๙ เมษายน ๒๕๕๐)

-กรรมการขาดประชุม ๕ คน

-โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตอโศก (สส.สอ.)

การไปดูงานที่มูลนิธิจื่อจีประเทศไต้หวันนั้นได้ขยาย

ผลในการจัดทำโครงการคิด ๕ แก้ปัญหาเยาวชน

ให้แก่เยาวชนโรงเรียนแกนนำ โดยเสนอโครงการ

เพื่อของบประมาณจากศูนย์ส่งเสริมและพัฒนา
พลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม

-นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำเร็จการ
ศึกษาจำนวน ๙๒ คน เรียนต่อที่เดิมจำนวน ๙๐ คน
รับนักเรียนใหม่ จำนวน ๒๐ คน

จัดโครงการค่ายคาราโอ-นิวาโต ระหว่างวันที่
๒๙ เมษายน ๒๕๕๐ - ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

-โรงเรียนสัมมาสิกขาปทุมอโศก(สส.ฐ.) รับสมัคร
นักเรียนเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ จำนวน ๒๐ คน
เข้าค่ายคัดเลือกคูตัวนักเรียนระหว่างวันที่ ๑๐-๒๓
เมษายน ๒๕๕๐ สอบผ่านการเข้าค่าย ๑๔ คน กำหนด
เปิดภาคเรียนวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐

-หน่วยงานชราภิบาล อยู่ระหว่างปรับปรุง
อาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุ

-ได้รับหนังสือจากสำนักงานเขตบึงกุ่ม และ
สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันที่ ๒๓
พฤษภาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๓.๐๐ น ณ ชุมชนสันติ
อโศก

สรุปรายงานการประชุม ชมรมมั่งสิ่วริติแห่งประเทศไทย สาขาน้ำสันติอโศก (ชมร.สยจ.)

๒๐ มกราคม ๒๕๕๐

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๒ คน
-กำหนดปิดร้านเพื่อร่วมงานปลูกเสกฯ
ระหว่างวันที่ ๓๑ มีนาคม - ๙ เมษายน ๒๕๕๐

-แต่งตั้งนายดาบบุญ ดีรัตนา ดำรงตำแหน่ง
ผู้รับใช้เพิ่ม รวม ๑ คน โดยใช้มติเสียงข้างมากใน
การพิจารณาแต่ละเรื่อง

- แต่งตั้ง นายชูจิตต์ ธิรางกูร ดำรงตำแหน่ง
เลขานุการ แทนคนเดิม

- รับโอวาทจากสมเด็จพระเมธี๑๙๖๖ ติสสวโร
ประมุขสงฆ์สงฆ์ซึ่งจัดที่มหาวิทยาลัยอุบล
ราชธานีอยู่ในระดับเอกภพ ให้พวกเราสร้างสติ
ศีล อธิจิต อธิปัญญาให้เกิดมีในตน และสมหมาย
ตาบบุญญาที่ยังมีบุญไม่หลงโลกาธรรมในกาฐให้
ชีวิตที่ต่างประเทศ แม้จะเข้า-ออกโลกได้ถึง ๗/๘ ซึ่ง
ก็ยังคงกลับมาช่วยงานบุญที่เป็นสัมมาปฏิบัติได้

๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๖ คน
-ติดตั้งบล็อกเพื่อชมรายการของ ASTV โดย
ใช้งานรับของธรรมทัศน์สมาคม ค่าใช้จ่าย ๑,๕๐๐
บาท (หนึ่งพันห้าร้อยบาทถ้วน)

สมาชิกชายได้ช่วยกันทำความสะอาดด้วย
๕ ส ณ ชั้นบนของชมรมฯ ขณะนี้ทำความสะอาด
ชั้น ๒ เสร็จแล้ว ที่เหลือจะทยอยทำต่อไป

-ชมรมบริจาคเงินให้กองทุนคุ้มครองภัยไว้ใช้
จ่ายด้านรักษาพยาบาลนักบวชและคนวัดชาวอโศก

-ผู้รับใช้คนใหม่ รับภาระปรับระดับเครื่อง
ระบายอากาศ ventilation hook เพื่อดูดอากาศ
ได้มากขึ้น

-นายชูจิตต์และนายประสิทธิ์ รับภาระการทำให้
ป้ายชื่อพนักงาน และหาข้อมูลเครื่องปิดผนึก (seal)
ถุงพลาสติกประเภทเย็นตามลำดับ

-สมาชิกเปิดใจและขอภัยซึ่งกันและกัน
รับโอวาทจากสมเด็จพระเมธี๑๙๖๖ ติสสวโร

เน้นความสามัคคี ให้อภัยและล้างใจตนเอง
โดยเห็นภาพการทำวัตรวิปัสสนา (งานทรมตน) และให้เพิ่มอภิสติ
เพื่อความตั้งมั่นของจิต ศาสนาซึ่งอยู่ต่อไปอีก ๕๐๐ ปี

◇ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๐

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๑ คน
- อนุมัติให้ช่วยค่าใช้จ่ายของ FE.TV. (For The Earth TV) เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท
- เปลี่ยนแปลงวันประชุมจากทุกวันอังคารเป็น ทุกวันศุกร์
- น.ส.ปึกฟ้า เภาประเสริฐ ลาออกจากคณะผู้รับใช้
- แก้ไขข้อความที่พิมพ์ผิดพลาดในรายงานฉบับที่แล้ว จากนั้นมีมติเอกฉันท์รับรอง

รับโอวาทจากสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐ แห่งราชวงศ์จักรี ทรงมีพระราชดำริว่า การที่ประเทศไทยจะพัฒนาได้ ต้องมีประชาชนที่ตื่นตัวและมีความรู้ ความเข้าใจในปัญหาต่างๆ ของบ้านเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประชาชนทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้ โดยไม่ต้องรอให้รัฐหรือหน่วยงานอื่นทำอะไรก่อน

◇ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๐

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๖ คน
- อนุมัติให้ช่วยค่าใช้จ่ายของ FE.TV. (For The Earth TV) เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท
- ชมรมขาดแม่ครัว โดยมีผู้ลาออกไปถึง ๓ คน หากสถานการณ์ไม่ดีขึ้นคงต้องยุบรวมกับร้าน กู้คืนฟ้า

-หากชาวชมรมเจ็บป่วย ให้แจ้ง นางสาวชุติมา อโศกตระกูล พิจารณาเป็นเบื้องต้น

-นักเรียนที่เข้าฐานงาน ชมรม. มีครู ๖ คนช่วยดูแลแบบเต็มเวลา โดยฝึกเด็กแบบบูรณาการ ครบวงจร

รับโอวาทจากสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐ แห่งราชวงศ์จักรี ทรงมีพระราชดำริว่า การที่ประเทศไทยจะพัฒนาได้ ต้องมีประชาชนที่ตื่นตัวและมีความรู้ ความเข้าใจในปัญหาต่างๆ ของบ้านเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประชาชนทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้ โดยไม่ต้องรอให้รัฐหรือหน่วยงานอื่นทำอะไรก่อน

◇ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๑ คน
- สมาชิกแจ้งกิจกรรมที่รับผิดชอบเพิ่มใน

ชุมชนสันติอโศก

-ถ่ายภาพและติดประกาศผู้มีพฤติกรรมเข้าข่ายทุจริต

รับโอวาทจากสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐ แห่งราชวงศ์จักรี ทรงมีพระราชดำริว่า การที่ประเทศไทยจะพัฒนาได้ ต้องมีประชาชนที่ตื่นตัวและมีความรู้ ความเข้าใจในปัญหาต่างๆ ของบ้านเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประชาชนทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้ โดยไม่ต้องรอให้รัฐหรือหน่วยงานอื่นทำอะไรก่อน

**สรุปรายงานการประชุม
เครือข่ายชาวอโศก
ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๐**

**ชุมชนตถกฐาชาวอโศก
อ่าวแก้วบ้านเขียว นครราชสีมา**

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๑ คน
- วันที่ ๒๑-๒๔ กุมภาพันธ์ กำหนดการอบรมหลักสูตรเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยสมณะจากพุทธสถานภูผาฟ้า น้ำต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ สมณะบินบนลิริจิตโต นำ
- วันที่ ๑-๑๑ มีนาคม ๒๕๕๐ กำหนดการเข้าร่วมงานเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ณ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และอนุมัติงบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท เพื่อใช้ในงานนี้
- การอบรมของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เสนอให้อบรมแบบวิถีชีวิตในชุมชนให้แต่ละฐานงานรับผิดชอบพร้อมรายได้ ซึ่งมี ๖ ฐานงาน ได้แก่ ฐานกสิกรรมไร้สารพิษ, ฐานอาหารมังสวิรัต, ฐานแปรรูป, ฐานเตาเผาถ่านไร้สารพิษ, ฐานปุ๋ยเม็ด อีจูดินซีเมนต์, ฐานผลิตไบโอดีเซล

★ ๒๔ กุมภาพันธ์

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๓ คน

-สรุปผลการอบรมหลักสูตรเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านคุณธรรมจริยธรรม

-เลือกตั้งคณะกรรมการชุมชน ปรากฏตำแหน่งต่างๆ ดังนี้

๑.น.ส.ฝากฝน	หมายยอดกลาง	ผู้รับใช้
๒.นายภูบุญ	หวังภูกลาง	รองผู้รับใช้
๓.นางสุกัญญา	หวังเจริญทวิกุล	ประชาสัมพันธ์
๔.นางวารารักษ์	พรมมา	เหรัญญิก
๕.นางรังษุไพโร	หวังภูกลาง	เลขานุการ
๖.นายอำนาจ	หมายยอดกลาง	ที่ปรึกษา

คณะกรรมการผ่านร่างระเบียบการใช้ชีวิตในชุมชน

โดยกำหนดคุณสมบัติสมาชิกสามัญ, สมทบ ดังนี้

๑.การถือศีล ๕ ละอบายมุข บริโภคอาหารมังสวิรัต

๒.สมาชิกมีหน้าที่รับผิดชอบงานอย่างใดอย่างหนึ่งที่ชุมชนมอบหมายให้ หรือพักค้างภายในชุมชน เดือนละอย่างน้อย ๑๐ วัน ร่วมกิจกรรมในชุมชนไม่น้อยกว่าวันละ ๓ ชั่วโมง หากเป็นญาติกรรม ๘ ปีขึ้นไป ใช้เวลาพำนักเพื่อดูตัว อย่างน้อย ๓ เดือน ญาติกรรม ๕ ปีขึ้นไป ใช้เวลาพำนักเพื่อดูตัว อย่างน้อย ๖ เดือน สมาชิกใหม่ที่ยังไม่ได้ปฏิบัติกรรม หรือปฏิบัติกรรมต่ำกว่า ๕ ปี ใช้เวลาพำนักเพื่อดูตัว อย่างน้อย ๑ ปี

๓. ผู้รับใช้ มีสิทธิให้เบิกจ่ายได้ครั้งละไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท (หากไม่อยู่ให้รองผู้รับใช้ปฏิบัติหน้าที่

แทน) จำนวนมากกว่านี้ให้ผ่านที่ประชุมโดยใช้เสียง ๓ ใน ๕ ของคณะกรรมการ

๔.หากสมาชิกชุมชนต้องการรับเงินเดือน ให้รับค่าตอบแทนได้ไม่เกินเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท

-มีผู้มาศึกษาและดูงาน ดังนี้ เจ้าหน้าที่จาก เลมอนฟาร์ม จำนวน ๓๐ คน ชาวมาเลเซีย จำนวน ๘ คน เจ้าหน้าที่จากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ คน นักศึกษาและคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน ๕๓ คน

-เชิญร่วมงานครบรอบ ๙๐ ปีคุณยายเกิด ณ พุทธสถานสีมาอโศกในวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๐ โดยชุมชนเป็นเจ้าภาพประกอบอาหารเลี้ยงในงานนี้

-กำหนดการเดินทางเพื่อไปร่วมงานฌาปนกิจคุณพ่อบุญเลิศ ชาวไร่ ชาวเมฆาอโศก ในวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๐

-สมณะดินโท สมณะโพธิธิ์ สมณะล้านผา ขอความร่วมมือจากชาวชุมชนกรอกแบบประเมินผลหลังการอบรมศิลปิน

-สมณะบินบน ถิรจิตโต สรุปผลการอบรมพร้อมข้อคิดในการทำงาน

★ ๑๔ มีนาคม

-ไม่ระบุจำนวนสมาชิกที่เข้าร่วมประชุม

-พิจารณาเงินเดือนสมาชิกสมทบที่ช่วยงานในชุมชน ดังนี้

-นายปฏิธาน หมายยอดกลาง รับผิดชอบงานธุรการและฐานแปรรูปผลิตภัณฑ์ชุมชน เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท

-นายนิคม โพธิ์ชัย รับผิดชอบงานอาคารสถานที่และฐานปุ๋ยฯ เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท

-ผู้ไม่ประสงค์รับเงินเดือนให้แจ้งความประสงค์เข้ากองบุญสาธารณโภคี

-พิจารณาการใช้เงินของที่ปรึกษา (นายอำนาจ

หมายยอดกลาง) ในการติดต่อประสานงานกับบุคคลภายในจังหวัด(นครราชสีมา) รับผิดชอบวันละ ๒๐๐ บาท ต่างจังหวัด วันละ ๓๐๐ บาท

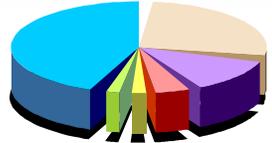
-เสนอให้แต่ละฐานงานจัดทำหลักสูตรและแผนการอบรมก่อนเปิดการอบรม ทั้งสรุปผลการอบรม ปัญหา อุปสรรคหลังจากอบรมแล้วนำเสนอที่ประชุมทุกครั้ง

-ขอความร่วมมือจากชาวชุมชนให้บันทึกการใช้รถทุกครั้ง

★ ๒๓ มีนาคม

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๐ คน
- แต่ละฐานงานสรุปผลการอบรม
- ผลการประเมินจากผู้เข้าอบรมรุ่นที่ ๑ ให้ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมดีมากทุกฐานงาน ผลผลิตของแต่ละฐานงานอยู่ในเกณฑ์ที่จำหน่ายได้
- อนุมัติเงินเพิ่มอีกเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท แก่ นายวรพงษ์ ลาวัลย์สวัสดิ์ ฐานเตาเผาถ่าน
- อนุมัติเงินให้สมาชิกสหกรณ์กิจกรรมไร่สารพิชที่มาช่วยงานอบรมคนละ ๑๕๐ บาท ต่อวัน

สถิติเผยแพร่กิจกรรม

ธรรมปฏิบัติ

	มี.ค.	เม.ย.	
จดหมาย	๔๕๕	๕๐๐	ฉบับ
สิ่งตีพิมพ์	๑๗๕	๑๒๐	ฉบับ
ตีคืน	๗๗	๒๒	ชิ้น
แสดมปีบุญ	๕๘๕	๑,๐๑๕	บาท

๕ ๕ ๕

ธรรมพิมพ์

สารอโศก(พุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์๕๐) ๕,๐๐๐ เล่ม
 ดอกหญ้า (สำคัญที่วิจิตร) ๒๔,๐๐๐ เล่ม
 ดอกบัวน้อย (ห่วงใย) ๕,๐๐๐ เล่ม

๕ ๕ ๕

ประจำเดือน มี.ค.-เม.ย. ๒๕๕๐

สถิติธรรมโสด

มี.ค.	ชิตี	ดีวีดี	เอ็มพี ๓	เทป	วีซีดี	
ผู้มาติดต่อ	๑๔	๑๒	๑๓	๒๖	๒๓	ราย
จำนวนที่ยืม	๗๒	๘๗	๓๕	๕๗๖	๑๔๔	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	๑	๑	๑		ราย
สื่อที่ออกใหม่	-	-	๑๐	๒๔	๑๕	แผ่น/ม้วน

เม.ย.	ชิตี	ดีวีดี	เอ็มพี ๓	เทป	วีซีดี	
ผู้มาติดต่อ	๑๓	๑๔	๑๕	๒๕	๒๐	ราย
จำนวนที่ยืม	๔๒	๖๒	๖๐	๕๑๖	๗๖	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	-	๑	๑	-	ราย
สื่อที่ออกใหม่	-	-	๕	๖๐	-	แผ่น/ม้วน

พัสดุ มี.ค.-เม.ย. ๒๕ ชิ้น
 ๕ ๕ ๕

ธรรมปฏิบัติสัมพันธ์

จดหมายออก ๔ ฉบับ

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหานักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๖ ปีที่ ๒๗(๓๐)
ประจำเดือนมี.ค-เม.ย. ๒๕๕๐

☀ กาส.....ย่อมเหน็ดเหนื่อยกับ ไช้ตรวน
ปุถุชน.....ย่อมเหน็ดเหนื่อยกับ พระพรหม
ไช้ตรวน.....นับวันมากเส้นรุ้งรังนกกระทง
พระพรหม.....นับวันมากองค์ บงการไม่พัก
สะบันไ้ไช้ตรวนทีละเส้น.....อดทน
ปลดพระพรหมผู้บงการ.....ทีละองค์
จากทาสสู่ไท
จากปุถุชนสู่อาริยะ
ย้ายเมฆหมอก ย้ายสายฟ้า
ย้ายความทุกข์ ย้ายน้ำตา
มีแต่แสงสว่าง มีแต่ความสงบ มีแต่ความเบิกบาน

ปลุกเสก พระแท่นๆ ของพุทธ ครั้งที่ ๓๑

พิธีเปิดงาน พ้องท่าเสมาะโพธิรักษ์
นำปฏิญาณศีล ๘

น้ำใจจากคนอ่าน

“แต่ต่อไปนี่ผมจะพยายามตอบกลับ เพื่อให้ท่านได้รับรู้ แต่ถึงอย่างไรก็ขอให้ท่านจงรับรู้ว่าเป็นหนังสือของทางสมาคม เป็นแสงสว่างให้กับทุกชีวิตที่มีดวงใจเสมอ” ...พูนไท ชูน้ำเที่ยง

☞ ท่านอื่นๆหาเรื่องคุยกับกองบ.ก.บ้างสิ
เพราะการพูดคุย จะทำให้เรากำหนดทิศทางของหนังสือได้
โปรดอย่าละเลย จุ๊ๆๆๆ

ตบะ คือทานนะของนักปฏิบัติธรรม

“ตอนนี้นำลึงฝึกอดอาหารวันพระทั้งวัน ตั้งแต่ห้าเปลาอย่างเดียว ผ่านสบายเลยคะ ดีใจมากจะฝึกต่อไป ระวังถึงพ่อท่านเป็นกำลังใจ ไม่หิวเลยคะสาโรจน์ วราภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช.....”

☞ วันนี้ ตบะของคุณคืออะไร จุ๊ๆๆ

โภชนา(ลดมือ-ลดปริมาณ-ลดกับข้าว)

“ส่วนการปฏิบัติธรรมของผมนั้น ตอนนี้อยากเพิ่มเป็นสองมือ คือมือเช้า กับมือเที่ยง แต่ก็กินมังฯตลอด คือตั้งแต่เข้าพรรษาปี’๕๗ เป็นต้นมา ผมกินมังฯและกินมือเดียวมาตลอด พอมาถึงกลางเดือนเมษายนปี’๕๙ ผมป่วยท้องร่วงอย่างแรง ต้องไปนอนโรงพยาบาล และน้ำหนักตัวก็ลดลงไป ๕ ก.ก. ทางภรรยาและลูกชายก็ขอให้กินสองมือ คือมือเช้า กับมือเที่ยง แต่เป็นมังสวิรัตตลอด ผมหวังว่า ถ้าบุญบารมีผมยังมีได้ร่วมปฏิบัติธรรมกับหมู่กลุ่ม ผมคงจะได้กลับไปกินมือเดียวอีก.....”

☞ ...อนุโมทนากับญาติธรรม อ้าย ผัดวัน (อ.แม่อายุ จ.เชียงใหม่)

ทำได้ดี แต่อย่าถอย สู้ต่อไป!

ความจริงแล้ว โภชนาหมัดตัดัญญาตา จึงมีแค่ “ลดมือ” แต่หมายถึงการ “ลดปริมาณ” อีกด้วย “ลดปริมาณ” ก็ยังไม่สิ้นสุดต้อง “ลดกับข้าว” ลงอีก

ทั้งนี้เพื่อไปสู่ความเบาสบาย เพราะฉะนั้นชุมชนไหน จะกำหนดวันแห่งโภชนา ด้วยการลดกับข้าว แบบที่ทำในงานพุทธาฯ ปลุกเสกฯ ก็น่าทดลอง จุ๊ๆๆ

หัวใจเกษตรกรรมชาติอยู่ที่ไหน

จากญาติธรรม บุญมา การเกษ (อ.เดชอุดม จ.อุบลฯ)

“สังคมชนบทเป็นสังคมไม่ใช้เงิน อะไรที่ตัวเองได้หาเองได้ จึงควรทำ เงินแต่ละบาทของคนทำเกษตร หาไม่ง่าย ชีวิตที่ผูกพัน พี่นพู่พระแม่ธรณี เมื่อแม่แข็งแรง ลูกๆยอมแข็งแรงไปด้วย อาหารของพืชก็ดีอ สารอินทรีย์ที่ย่อยสลายแล้ว เศษใบไม้ ใบหญ้า ใบสด ใบแห้ง นี่แหละอาหารชั้นดี วิตามินครบถ้วนส่วนผสมนี้มี รำ คายข้าวเข้ามาผสม.....”

☸ “พื้นฟูดิน” เป็นเรื่องแรกที่ต้องให้ความสำคัญ กลีกรส่วนใหญ่ คิดถึงผลผลิต คิดถึงต้นไม้ จนละเลย “ความแข็งแรง” ของพระแม่ธรณี

ให้ “แม่” แข็งแรงก่อน “ลูก” ก็จะแข็งแรงตาม

จะเป็น “สัมมาทัญญู” ข้อแรกของเกษตรกรรมชาติ จุ้ยๆๆ

การละเลยสี่ข้อ ๔

จากญาติธรรม จินตนา เลิศไพบุลย์ (อ.หาดใหญ่ จ. สงขลา)

“ชอบการตอบจดหมายของบ.ก. ที่บอกว่า “สี่ข้อทั้ง ๔ ข้อ” เป็นเครื่องมืออันพิเศษที่จะช่วยให้ไม่หลงทาง ผู้ให้ความสำคัญในกรรมทั้ง ๓ ของตน คือ กาย วาจา และใจ เพื่อลดโทษะ

โถง ภาคะ จะช่วยลดโมหะ โดยเฉพาะกิเลสของตัวเอง....”

ชีวิตนี้ไปๆมาๆก็จะวนอยู่ที่ คีล ๕ ข้อ จุดอ่อนของชีวิต ทำให้บางคนสอบผ่านยาก บางคน ข้อ ๑ บางคนข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ก็สุดแต่ภูมิหลังของแต่ละคน ก่อนขยับไปสู่อิศิล ตรวจศีลข้อ ๕ ระดับต้นกันสักหน่อย จะดีไหมเอ๋ย จุ๊ๆ

สุขสมถะหรือสุขวิปัสสนา

“ทุกวันนี้ข้าพเจ้ามีความสุข สุขออกมาจากใจ หน้าตาผ่อนคลายจนผู้คนรอบข้างทักว่า สวย ผ่องใสขึ้นมาก ขอบคุณชาวอโศกที่เป็นกำลังใจให้ตลอดมา.....”

ความสุขของญาติธรรม หนูเพียร ปรุปรุ (อ.เมือง จ.อุบลราชธานี) เป็นสิ่งหายากในสังคม แต่ถ้าต้องการ มิติที่ลึกซึ้ง ต้องเปลี่ยนคำตอบใหม่ “สบายดีเธอ” “ค่ะ สบายดี ตอนนี้เสียหลับอยู่ค่ะ” ! จุ๊ๆ

รู้ได้อย่างไรว่าตัวเองเริ่มตกต่ำ

จากญาติธรรม สมนึก มาลัยทอง (อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี) “เดี๋ยวนี้เป็นคนชอบกินจุบจิบจับหน้าผลไม้ไม่มีของกินเยอะมาก ยังพยายามรักษาศีลที่เคยตั้งไว้ได้ ก็ได้สารอโศกนี้ละครับ ดอยกำกับ หมูกุ่มก็ไม่ได้เข้าร่วมมาหลายเดือน ก็สงสารตัวเองครับ.....”

โชคดีที่ยังเห็นข้อบกพร่องตัวเอง อย่างน้อยก็ถือว่าได้เดินทางไปแล้ว ๕๐% เกณฑ์วัดความตกต่ำ แบบง่ายๆ ก็คือ **สิ่งที่เคยทำแล้วเลิกทำ** ตั้งแต่

๑. เริ่มไม่คิดควบคุมการกิน
๒. เริ่มกินไข่อีกแล้ว
๓. ห่างหมูกุ่ม
๔. ไม่ค่อยมาวัด (กรณีมาง่าย)
๕. ไม่หากิจกรรมของชาวอโศกมาทำ
๖. ไม่เข้าประชุม

สูตรลับการอยู่อย่างสมานฉันท์

จากญาติธรรม สมพร หลุนบุชา (อ.ยางสีสุราช จ.มหาสารคาม) เล่าการครองชีวิตในฐานะแม่บ้านมา

“ก็เผลอตำนานคนอื่นอยู่เรื่อยเมื่อเห็นเขาทำ พูด ในสิ่งที่ไม่สมควร โดยเฉพาะกับคนที่เรายังรักและห่วง จะเตือนสติว่า การเปลี่ยนแปลงที่ดี คือการเปลี่ยนแปลงที่ตัวเองก่อน ประทับใจ คำพูดคำนี้ของท่านเสียงดีลมาก จะคิดได้ทุกครั้งที่ดีคิดว่าคนอื่น ตั้งใจอีกอย่างว่า ตัวอย่างที่ดีมีค่ากว่าคำสอน ให้กับดูๆได้เห็นเป็นตัวอย่าง ในบางเรื่องทั้งสามีและดูๆก็เป็นครูที่ดีมากๆสำหรับเรา ต่างความคิด ต่างคำพูด สุจริตคือ ความรัก ความหวังดี ที่มีให้แก่กันและกัน.....”

🌸 อยู่คนเดียวให้ระวังความคิด อยู่กับมิตรให้ระวังวาจา
สุภาภิตนี้ ก็ปีก็ยังมีทันสมัย
ศีลข้อ ๔ วันนี้คุณบริสุทธ์หรือยัง
ยังสร้างวิบากอยู่มีรู้วายหรือเปล่า
ยัง ดู-ค่า-ว่า-เสียดสี-กระแทก-แตกดัน-ใช้คำหยาบ-ตะโกน-ดูแคลน ฯลฯ หรือเปล่า จุ๊ๆ

เมื่อไนรเจเจียนหรือเจบริสุทธ์

“เนื่องด้วยข้าพเจ้าได้พยายามถือศีล ๕ มาตลอด แต่ไม่บริสุทธ์ ตอนนี้จะพยายามให้บริสุทธ์ยิ่งขึ้น คือข้าพเจ้าไม่มีเวลาทำกับข้าวมังสวิรัต ช่วงที่ออกทำงาน แต่ช่วงที่อยู่บ้านจะสามารถทำได้ คือวันหยุด ตอนนี้จะทำให้ดียิ่งขึ้น.....”เชวง นรสาร (อ.พูนพิน จ.สุราษฎร์ธานี)

🌸 เริ่มปฏิบัติใหม่ๆ ปลอดภัยที่สุด เราก็ “เจเชี่ย” ก่อนก็น่าจะดี
คนก่อนคน คนต่อต้าน ก็ไม่มี
เอาไว้แข็งแรงค่อย “เจบริสุทธ์” ก็เป็นอีกเรื่อง จุ๊ๆ

เปลี่ยนโลกด้วยวิธีคิด (สัมมาทิฐิ)

“ตอนนี้ชีวิตหนูเริ่มเปลี่ยนไปแล้ว อ้อ! ไม่ใช่ชนะคะ ชีวิตไม่เปลี่ยน แต่วิธีการคิด วิธีการมองโลกเปลี่ยนไป เข้าใจตัวเอง เข้าใจผู้อื่น เข้าใจโลกมากขึ้น จึงเกิดความสุขสงบในใจ รู้สึกชีวิตมี

ความสุขอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ความสุขจากใจที่สงบ เป็นอย่างนี้เอง”

✿ เป็นจดหมายของญาติธรรม สุภาพร เจริญศรี (อ.เมือง จ.ระยอง)
วิธีคิดจึงเป็นเรื่องสำคัญ การเปลี่ยนชีวิตของเราจึงมี ๒ รูปแบบ
วิธีที่ ๑ เปลี่ยนความคิด ต่อมาก็เปลี่ยนพฤติกรรม
วิธีที่ ๒ เปลี่ยนพฤติกรรมก่อนแล้วค่อยเปลี่ยนความคิด
วิธีแรก พวกสายปัญญา วิธีที่ ๒ พวกสายเจโต
คุณละ สายไหน หรือเป็นทั้ง ๒ สาย จุ๊ๆๆ

จิตโพธิสัตว์

จากญาติธรรม รัชนี้ มีลาภ (อ.ทับคร้อ จ.....)
“ได้รับสารอโศกหลายวันแล้วค่ะ เนื้อหาในเล่ม ทั้งครู นักเรียน ได้ความรู้มากโดยเฉพาะเรื่อง เด็กอ้วน จะได้นำให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามสายตอนกลางวัน จะได้ย้ำเน้นให้ค่อยลดการรับประทานน้ำอัดลม ที่โรงเรียนมีนักเรียนอ้วนประมาณ ๑๐ กว่าคนค่ะ.....”

✿ จึงจกนำจ.ม.มาเล่าสู่กันฟัง จิตใจคนที่หวังดี ย่อมหาทาง “ทำดี” ได้ตลอดเวลา
จิตที่คิดจะให้ ย่อมหากิจกรรมมาทำเสมอ ไม่ใช่อยู่ไปวันๆ

ขั้นตอนความเจริญงอกงามของชีวิต

จากญาติธรรม อำนวย คงวัน (อ.มะขาม จ.จันทบุรี)
“อยากเป็นคนดี มีศีลธรรม พยายามฝึก ลาก ยศ สรรเสริญ ไฉนก็สุข ออกไปก่อนแต่ใจลึกๆยังชื่นชมมันอยู่.....”

✿ สาธุ ผลักโลกธรรม แต่ไม่ผลักงาน ชีวิตที่มีค่าต้อง มี “กิจกรรม” มี “การงาน” เป็นลมหายใจของตัวเอง

ญาติธรรมบางคนจึงมีตำแหน่งใหญ่โตในทางโลกได้ แม้จะไม่ต้องการลาภ ยศ สรรเสริญก็ตาม แต่ก่อนหน้านั้น ชีวิต “ต้องปลอดภัย” ก่อน “ทะยานวัง” ด้วย

๑. ลดเนื้อสัตว์

๒. ลดความฟุ่มเฟือย

๓. ฝึกกินน้อยใช้น้อย (เครื่องอุปโภคบริโภค)

ตราบไต่ยัง“ใช้เงิน” ยิ่งมาก ชีวิตที่จะเดินทางสู่อุดมคติ ก็ยิ่งยากเป็นเงาตามตัว

คนอยู่วัดบางคน มีใจ แต่ลืมวางรากฐานความปลอดภัย โอกาสออกจากวัด ก็มีสูง จุ๊ๆๆ

ฝึกมองอย่างฉลาด(สัมมาทิฐิ)

“จิตใจก็เหมือนกัน ต้องการพลังใจ ให้ชีวิตดำเนินไปตามครรลองคลองธรรมของชีวิต เพราะมีอุปสรรคมากมายในการทำความดี.....”

🌸 ญาติธรรม ไพโรจน์ ศรีทันดร (อ.เทิง จ.เชียงราย) ให้ข้อคิดมา

จึงขอปรับมุมคิดอีกนิด

เปลี่ยน“อุปสรรค” เป็น“แบบฝึกหัด” ก็จะเห็นความชัดเจนในทิศทางของการปฏิบัติธรรม

และแล้ว“วิบาก” ก็จะเป็น “บารมี”

และแล้ว“นรก” ก็จะเป็น “สวรรค์” จุ๊ๆ

อยู่กับนุ้่มักจะผิดศีลข้อไหน

ญาติธรรม สามครั้งกลางพอดี (จ.สมุทรปราการ) รายงานความก้าวหน้าการปฏิบัติศีล ๕

“ศีล ๕ ข้อนั้นข้อ ๑ ยังไม่บริสุทธิ์อยู่ดี อีก ๔ ข้อไม่บกพร่อง ข้อ ๑ ชั้นวางขวดซีอิ๊วต่างๆ เหลือบไปเห็นรังต่อแตน ที่ใครถูกรุมต่อเป็นฝูง จะทนจับไม่ไหว เสียชีวิต ก็เลยเอาไม้เหยยี่ทิ้ง คิดว่ามีรังเปล่าๆ ตัวต่อไม่อยู่ กลับมีหนอนของตัวต่ออยู่ ๑ ตัวยังเป็นๆอยู่ที่เอาไปไว้ที่ต้นไม้ ก็คงถูกนาหรือมดรุมแน่ ก็บาปโดยไม่เจตนา

ซื้อตัวต่างๆเก็บไว้นาน มอดแมลงขึ้นก็เทกระจายในถาดจับทั้งหมด ตัวที่เหลือก็ใส่ถาด เวลาเตาแก๊สสว่างแต่ยังร้อนอยู่ ก็เอาถาดตัวไปวางให้อุ่น ผาหนึ่งครอบให้อบ คงมีไข่ตัวอ่อนในแมล็ดตัว แน่ๆ นี่ก็บาปครั้งที่ ๒”

🌸 สาธุๆ ความลุ่มลึกของศีลแต่ละข้อ อยู่ที่ ความ“ใส่ใจ” ศีลที่ตื่นเขินก็เพราะไม่ระมัดระวัง

อย่างไรก็ตาม“ความพอดี” ก็อยู่ที่ปัญญา ระวังมากก็อาจทำอะไรไม่ได้เลยก็มี จึงต้องตัดใจ

เรื่องของศีล ๕ แม้พ่อท่านจะสอนระดับ “อริศีล” แต่จริงๆแล้วระดับมิติตื่นๆ เราก็มักจะ “ต่างพร้อย” หรือ “ทะเล” กันได้ง่ายๆ โดยเฉพาะ ศีลข้อ ๒ กับข้อ ๔ เมื่อเราอยู่กับหมู่กลุ่ม

เรามักจะถือวิสาสะหยิบของคนอื่น

เรามักจะพูดด้วยอารมณ์โกรธ พูดเพื่อเจ้า

พูดล้อเสียด พูดไร้สาระ พูดพาดพิงบุคคลที่ ๓ ให้เขาเสียหาย ฯลฯ
แต่เราก็จะเรียนรู้ เพื่อแก้ไขมีใช้หรือ จุ๊ย์ๆ

คนอื่นคิดอย่างไร (ปรโตโมสะ)

“บางเรื่องก็ไร้สาระ ไม่มีประโยชน์ ไม่น่าเชื่อถือ”

- จากสมาชิกसारอโคก

“จากศรัทธาที่ผมเคยมีให้กับชาวอโคก ความเคารพรัก ศรัทธาเชื่อมั่นที่เคยมอบให้ และเพียรพยายามปฏิบัติตนตามแนวทางชาวอโคกมาตลอด บัดนี้ความรัก ความศรัทธาและความเชื่อมั่นของผมและครอบครัวได้หมดสิ้นลงแล้ว

แสนเสียดายสิ่งที่ผมเคยเข้าใจว่าเป็นเพชร

แท้ที่จริงมันคือก้อนดินธรรมดาๆ นี่เอง

ผมจะไม่เสียใจแม้สักนิด ถ้าคณะผู้จัดทำจะไม่จัดส่งหนังสือให้ผมอีก

ส่งให้คนอื่นที่ยังอาจมีเหลืออยู่ได้อ่านเถิด

ขอขอบคุณอีกครั้ง สำหรับหนังสือที่เคยได้รับตลอดกว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา”

- จากสมาชิกชาวอโคก

🌿 กองบ.ก. รับทราบ และเคารพในความคิดที่หลากหลาย จุ๊ย์ๆ

การทำงานต้องปฏิบัติธรรมเป็น

ระเบียบวาระที่ ๘ โอวาทจากสมณะชาบซึ่ง สิริเตโช

อยากให้มีการชี้แจงทรัพย์สินในการสัมมนา

“ผู้ให้ หักให้ ให้เป็น ผู้รับ หักรับให้ได้ รับผิดชอบ เพราะบางที่ชาวพลังบุญมีนิสัยยังไม่สนิทสนมกลมเกลียวกันมากนัก บางที่ยังขัดๆกันอยู่บ้าง บางคนไม่ชอบนิสัยอย่างนี้ บางคนไม่ชอบนิสัยอย่างนั้น เลยดูไม่นุ่มนวล ไม่ค่อยอบอุ่นเท่าที่ควร มีตัวขัดแย้ง ยิ่งถ้าเป็นผู้ใหญ่ๆมีอายุมากขึ้นๆ รู้สึกเปลี่ยนแปลงยากชะด้วย สไตลด์ใครก็สไตลด์อย่างนั้น ทุกรูปแบบ แต่ละคนมีเอกลักษณ์ของตัวเอง

แต่อย่างไรก็ตาม ในหมู่กลุ่มพวกเราต่อให้ใครมีข้อบกพร่องตรงจุดนั้นจุดนี้บ้างก็ตาม ก็เชื่อเถอะในองค์รวมของแต่ละคนก็มีดีมากกว่ามีเสีย แต่พอเกิดความไม่พอใจไม่พอใจ จิตมักจะทำผิดมองแต่มุมเสีย ประจืดแต่มุมเสีย จนกระทั่งมุมมองที่รัฐอยู่แก้ไขว่ามีมากกว่า แต่สุดท้ายมุมดีก็โดนล้มล้างทำลายซะ

เพราะฉะนั้นเวลาพูดคุยตกลงกัน แสดงความคิดเห็นกันก็กระทบกระทั่งกัน เราไม่รู้ตัว จับจืดไม่ได้ ปรับไม่เป็น ก็เกิดเหตุการณ์ซ้ำๆซ้อนๆเกิดอยู่อย่างนั้น บางทีช้านาน บางคนถึงไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงตนเองเท่าไร ทั้งๆที่บางทีก็พอจะรู้นะ ไม่ต้องให้ใครบอก ไม่ต้องไปพิจารณาใคร

แต่ถึงจะเป็นจริงอย่างนั้นก็อยากให้เห็นแต่ละคนคิดว่า ถึงเขาจะเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยนก็ช่าง เขาเถอะ แต่เราเองหัดเปลี่ยนความรู้สึกเราเอง ที่บางทีเราชอบมีอุปาทานฝังใจอยู่ว่า ใครเป็นอย่างไร ใครชอบทำอย่างนี้ๆ เราก็จะฝังอยู่อย่างนี้จนมันเป็นอุปาทาน เป็นเรื่องคาใจ ถ้าใครฝังและมีอุปาทานอย่างนี้ แก่ยาก เพราะฉะนั้นพยายามรู้และดึงขึ้นมา ปรับแก้ไขที่ตัวเอง

แต่ส่วนใหญ่ยังคิดว่า เมื่อไรเขาจะเปลี่ยนแปลง เมื่อไรเขาจะแก้ไข และพอเราไปเจออย่างนี้ ก็จะย่ำซ้ำเขาไปอีกนะ ทำให้ความรู้สึกเรามีอุปาทานหนักเข้าไป ยิ่งไม่สามารถลดอดีตตา ลดความรู้สึกลงไปได้.....”

(หมายเหตุ จากรายงานการประชุมคณะกรรมการ บจ.พลังบุญ วันที่ ๓๐ ต.ค.'๕๘)

นมูกุ่มแตกแยกเพราะ “ตัวเรา”!

พระสมบูรณ ย์โสทร (อ.เมือง จ.สกลนคร) ระลึกชาติ ค้นพบเหตุแห่งความแตกแยก

“ตนเองมาคิดทบทวนดูแล้ว เหตุที่เกิดมันเกิดที่เรา คือเป็นคนเคร่งครัดชอบอัดคนอื่น เห็นเขาผิด เข้าที่ประชุมเราชี้หน้าความผิดของเขา เขาไม่ยอม เมื่อไม่ยอมเราอ้างเหตุผล เอามติที่ประชุม ตัดสิน อย่างเขาเป็นผู้นำกลุ่มในอดีต ถูกตนเองต่อว่าชี้แนะเขาก็มีอึดตา เขาก็มีอึดตาไม่ยอมกัน เรา เอามติที่ประชุมเป็นใหญ่ตัดสิน

เมื่อคิดทบทวนดู พุดในที่ประชุมดีๆ ให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อให้อึดใจเรอ เขาหาว่า

เราเป็นคนเสือกมาสั่งสอนเขา สุดท้ายเราทนไม่ได้ก็ระเบิดใส่กัน กลุ่มจึงอยู่ไม่ได้ แยกแยกในความคิด
บางคนก็ว่า เสียเวลาพูดไปก็ไม่อะไรดีขึ้น ไม่ต้องไปดีกว่า คำพูดของคนบางคนบอกที่ประชุม....”

๙ สารๆๆ

เพียงความเคลื่อนไหว

- ชุมชนคอยรายปลายฟ้า กำลังปรับพื้นที่เพื่อก่อสร้างโรงขยะและโรงตาก (ข่าวเมื่อวันที่ ๑๐
ธ.ค.'๕๙)
- พ่อค้าแม่ค้า หน้าร้านที่ขายอาหารในช่วงเย็น มีการวางของบนทางเท้า ที่ประชุมมีมติให้ทำ
ตามมติของชุมชนสันติอโศก
“ไม่อนุญาตให้วาง เพราะเป็นเรื่องผิดกฎหมาย” (ข่าวเมื่อ ๕ ธ.ค.'๕๙)
- บริษัทแต่ชีวิต มีมติบริจาคเงินเข้าสาธารณกุศลเดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท เข้าโครงการปลูก
พุทธรูป เดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท และสมทบซื้อที่ดินแปลงใหม่ หลังสันติอโศกจำนวน ๕ แส่นบาท
(เมื่อโครงการปลูกพีเสร็จสิ้น) (ข่าวเมื่อวันที่ ๑ พ.ย.'๕๙)

ไฟเผาขยะ ตบะเผากิเลส

กลุ่มได้มีตบะใจ ขอเชิญชวนแจ้งข่าว เพื่อความตื่นตัวในตบะธรรม และจะได้รักษา!

- พ่อเต็ง คีล ๘ กินมือเดียว
- แม่จุ่ม ทำวัตรทุกวัน
- แม่แสงทอง แม่ชนิดน้อย อาหาร ๒ มื้อ
- คุณต้นน้ำ มาลานนาทุกวันเสาร์
- แม่ใบจริง สวดมนต์แปล เข้า-เย็น นั่งเจโตฯ
- คุณเต็มบุญ อาหาร ๒ มื้อ
- คุณพ่อ อดธรรม วันพระกิน ๑ มื้อ
- อ.ใบตะวัน ขยันจาก ๕๐% เป็น ๗๐%
- แม่พวงแก้ว ไม่กินขนม

จีจจจล

คติประจำฉบับนี้

๐ ต้องคิดให้

กายลงมือทำ

กรรมจึงเป็นบุญ

รสนู: ประทับใจ (๑๒๐)

นิมมบุณ สังคมอยู่สบาย

งานที่ไม่ได้เงิน

เพราะนิมมบุณ (การเสียสละ)

พ.ท.หญิงรัชชัญญ

กาญจนอักษร

อดีตอาจารย์

แผนกวิชาทั่วไป

กองการศึกษา

กรมการทหาร

สื่อสาร สะพานแดงบางซื่อ

ในกระทรวงกลาโหม ปัจจุบันเป็นกรรมการ
กองทัพอธรรมมูลนิธิ ตอนออกจากงานใหม่ๆ
(เกษียณก่อนกำหนด) ได้ไปอยู่ที่ชุมชนราชธานี
อโศก หรือที่เรียกกันว่า
บ้านราชเมืองเรือ อ.วารินชำราบ
อุบลราชธานีอยู่พักหนึ่ง เมื่อ
ประสบปัญหาสุขภาพ จึง
กลับมาพักที่ชุมชนสันติอโศก
เพื่อสะดวกในการไปพบแพทย์
และช่วยขายผักอยู่ที่หน้าร้าน
กูดินฟ้า โดยไม่มีรายได้ตอบ
แทน(งานเสียสละ) หลายคน
หากมีโอกาสแวะมาซื้อผักที่
ร้านนี้คงจะเห็นเธอ แม้คำ
ระดับผู้พันหญิงเขียนนะ

ญาติธรรมอีกท่านหนึ่งที่ออกจากงาน
ด้านธุรการ กรมควบคุมโรค กองการเจ้าหน้าที่
ฝ่ายสรรหา มาอยู่ภายในพุทธสถานสันติอโศก
และเป็นหลักในการขายผัก

อยู่ที่ร้านเดียวกันนี้

(เพราะบุคคลากรอื่นๆ

ส่วนใหญ่ต้องไป

ช่วยปลูกผักไร้สาร

พิษ เพื่อให้มีพอ

จำหน่าย) คือ นาง

สมพร เกียรติกิตติสรณ์

ปัจจุบันเธอมีนามใหม่ว่า “เมินเงิน มุ่งมาจน”

หรือ “ป้าหมู” ของเด็กๆนั่นเอง อาจเป็นเพราะ

มาทำงานที่ไม่ต้องเอาเงินแล้ว จึงได้ชื่อนี้ นอกจาก

การขายผักที่เสร็จไปแต่ละวันแล้ว ช่วงเย็นๆเธอ

มักจะทำความสะอาดหลังร้าน เพราะเป็นที่วาง

ถุงขยะมากมาย จำเป็นต้องทำความสะอาด แม้

วันหยุดคือวันจันทร์ ถ้าเธอไม่ได้ไปไหนหรือไม่

เจ็บป่วยก็ยังมาทำความสะอาดตะกร้าใส่ผัก

และอื่นๆ ทั้งยังใส่ใจขัดห้องน้ำอีกด้วย บางครั้ง

ถึงขนาดลงมือยาแนวพื้นห้องน้ำด้วยตนเอง เพราะยาแนวเก่าหมดคุณภาพและสกปรก ต้องยกให้เรื่อง ๕ ส. เธอบอกว่า ถ้ามีเวลาและสุขภาพดีกว่านี้ คงได้ทำความสะอาดมากกว่านี้ ส่วนทุกเช้าวันเปิดบริการยังคงมีนักเรียนฐานงานมาช่วยอยู่บ้าง

คนวัดคนใหม่ล่าสุดที่ย้ายมาจาก ภูมิลำเนาเดิม ต.ผาอินทร์

แปลง อ.เอราวัณ จ.เลย ทั้งความเป็นเจ้าของร้านตัดเสื้อผ้า หันมาทำงานที่ไม่ได้เงินคือ **น.ส.อ้อมดิน ศรีนคร** นอกจากจะช่วย

งานที่ร้านแล้ว ยังทำงานด้านตัดเย็บให้นักบวชและคนวัดอีกด้วยพยายามไปช่วยงานหลายๆอย่างเท่าที่เวลาจะอำนวย เพราะขณะนี้นงานเย็บมากเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (บุญหลาย...เตื่อ) จนทำไม่ทันแล้ว กองค้างไว้ใครจะอาสาช่วยเธอเย็บบ้างก็คงดี

ส่วนหญิงวัยกลางคนที่มีความช่วยเหลือช่วงเช้ามีด-เช้า ได้แวะเวียนมาคราวที่มีผักมาส่งจำนวนมากๆ ต้องช่วยกันหลายๆคน เป็นอีกคนหนึ่งอยู่ที่สันตืออศอกมานานแล้ว เช่นกัน คือ **คุณมีดี รัศมีทัต** มีความถนัดในการ

ประกอบอาหารมังสวิรัตินจนประกวดได้โลมาแล้ว จากหลายแห่ง ชาวอศอกมักจะเห็นเธอดูแลผู้ป่วยทั้งภายในและภายนอกสถานที่ โดยเฉพาะผู้ป่วยรายที่ขาดแคลนคนดูแลหรือผู้ป่วยที่มีอาการหนักมากๆ เธอสามารถทำได้ใจรักและเมตตาเป็นอย่างสูง แม้เธอจะไม่ได้เรียนมาทางการแพทย์ก็ตาม แต่น้ำใจที่เธอมีให้แก่คนไข้ หาที่เปรียบมิได้ โดยไม่ได้รับค่าตอบแทนใดๆ ปัจจุบันถ้าใครมาที่สันตืออศอกจะเห็นเธอเตรียมเสียบยงไว้อำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มาดูแลรักษาความเรียบร้อยปลอดภัย หลังจากสันตืออศอกถูกระเบิดกัญชาติ

อดกล่าวไม่ได้ถึงเบื้องหลังของผักที่ได้มาในอดีต มีการตรวจสอบจากห้องปฏิบัติการ (ห้องแล็บ) ซึ่งรับผิดชอบโดย **น.ส.ชุตินา อศอกตระกูล** อดีตเจ้าหน้าที่ธนาคารเลือดของโรงพยาบาลศิริราช ปัจจุบันอยู่ที่สันตืออศอกมาร่วม ๒๐ ปีแล้ว เมื่อได้รับผักมาต้องสุ่มตรวจผักของแต่ละแห่งที่นำมาส่ง ว่าเป็นผักไร้สารพิษจริงหรือไม่ แม้ทางร้านจะเคยไปดูแหล่งการปลูกแล้วก็ตาม แต่ตอนนำผักมาส่ง บางคราวที่สั่งผักจำนวนมากๆ ผู้นำมาส่งคงมีผักไร้สารพิษ หรือ

ปลอดสารพิษไม่เพียงพอ จึงไปซื้อผักที่ไม่ไร้สารพิษมาส่งที่ร้านก๊อติงฟ้าอีกต่อหนึ่ง เมื่อตรวจพบจึงต้องยกเลิกหลายๆเจ้า เพราะไม่เชื่อสัตย์ในการนำสินค้าที่ไม่ได้คุณภาพตามที่ตกลงกันได้ แถมยังคิดราคาแพง ทำให้ทางร้านต้องจำหน่ายในราคาแพงตามไปด้วย โดยเข้าใจว่าเป็นผักปลอดสารพิษ หรือไร้สารพิษ

ผลจากการตรวจในห้องปฏิบัติการ สรุปได้ว่า หากหาผักไร้สารพิษ หรือปลอดสารพิษ ไม่ได้ คงต้องปิดร้านได้เท่าไรขายเท่านั้น ลูกค้ำที่มาซื้อคงจะเห็นสภาพนี้ จะมีพืชผักผลไม้หลายๆในบางช่วง

เพราะได้มาจากไร่มะเขือยอ จ.กาญจนบุรี ของ **สัตวแพทย์มนต์ชัย อมรพิเชษฐกุล** ซึ่งผันชีวิตจากร้านพระโขนงสัตวแพทย์มาทำไร่กับภรรยา (**ขวัญหล้า**) เป็นสิบปีแล้ว ซึ่งผักผลไม้จากแหล่งนี้รับรองได้ว่า ไร้สารพิษแน่นอน

น.ส.เหมือนฟ้า รุติศรภาคย์ เป็นอีกบุคคลหนึ่งที่นิยมบุญ พักอยู่ที่

อาคารตะวันนงาย ๒ แม้ยังค้าขายในช่วงเย็นที่ร้านหน้าชมรม มังสวิรัตฯ สันตโศภก ช่วงกลางวัน-บ่ายพอจะว่างบ้าง ก็เจียดเวลามาช่วยที่ร้านเหมือนกัน ทั้งๆที่ไม่มีรายได้

วันนี้ขอแนะนำบุคลากรของร้านก๊อติงฟ้า (ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ) พอเป็นสังเขปเพื่อท่านผู้อ่านจะได้รู้จักพนักงานภายในร้าน ได้ดีขึ้น หรือหากท่านมีข้อเสนอแนะใดๆ สามารถส่งมาจ้งอีเมลล์ของมูลนิธิได้เสมอ

✍ จอดบุญ

Thatfah๒๕๒๐@yahoo.com

ป.ปรีดา
porpreeda@gmail.com

ผู้รับรางวัลเจ้าฟ้ามหิตล มูลนิธิราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์

จากส่วนหนึ่งที่สื่อมวลชนสัมภาษณ์ผู้ได้รับรางวัลเจ้าฟ้ามหิตล ในโอกาสบรรยายเรื่อง “เครื่องดีเกลือแร่ ยุค ๒๐๐๗” แก่คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล คณะผู้เข้ารับพระราชทานรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิตล ประจำปี ๒๕๔๙ ณ ตึกสยามินทร์ โรงพยาบาลศิริราช

(จากซ้าย) นพ.ริชาร์ด เอ แคช, นพ.เดวิด อาร์ นาลิน, ศ.นพ.สแตนลีย์ จี ชูลท์ซ และนพ.ติลิป มหาลานาบิส

ศ.นพ. สแตนลีย์ จี ชูลท์ซ

ศาสตราจารย์ภาควิชาชีววิทยาและเภสัชวิทยาผสมผสาน คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทกซัส นครฮุสตัน สหรัฐอเมริกา กล่าวว่า ความดีใจสูงสุดของแพทย์ทุกคน คือ ได้ช่วยชีวิตมนุษย์ สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้เรื่องเกี่ยวกับกลไกทางวิทยาศาสตร์ที่ค้นพบว่า น้ำตาลสามารถช่วยในการดูดซึมเกลือโซเดียมในลำไส้เล็กดีขึ้น ดีกว่าการให้โซเดียมตัวเดียว ช่วยแก้ไขภาวะการขาดน้ำในผู้ป่วยโรค

อุจจาระร่วง ซึ่งพื้นฐานความรู้นี้ถูกนำไปใช้และพัฒนาอย่างแพร่หลาย สามารถช่วยชีวิตผู้ป่วยได้มาก จากเดิมศึกษาในเชิงวิทยาศาสตร์ แต่เมื่อนำความรู้ใช้อย่างแพร่หลายและทำได้จริง จึงเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติอย่างมาก ถือเป็นความสุขอย่างที่สุด ซึ่งการนำความรู้จากงานวิจัยมาพัฒนาต่อถือเป็นความหวังของบุคลากรทางการแพทย์ที่สามารถใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริงนอกห้องทดลอง

ผู้รับรางวัลสาขาสาธารณสุข นพ.เดวิด อาร์ นาลิน อดีตผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการแผนกวัคซีน บริษัท เมอร์ค แอนด์ โค อิงค์ สหรัฐอเมริกา ทดลองทางคลินิกร่วมกับ นพ.ริชาร์ด เอ แคช และทีมงานในห้องปฏิบัติการวิจัยอหิวาตกโรคขององค์การซีไต้แห่งประเทศปากีสถาน เกี่ยวกับการทดสอบว่าเครื่องดีเกลือแร่ที่ให้ทดลองทางปากสามารถใช้แก้ไขภาวะขาดน้ำในผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงแทนการให้สารน้ำทดแทนทางหลอดเลือดดำได้ กล่าวว่า หลังจากความรู้เรื่องน้ำตาลช่วยการดูดซึมเกลือแร่ในลำไส้เผยแพร่ออกมาเป็นเวลากว่า ๓๐ ปี มีการนำความรู้ไปพัฒนาอย่าง

ต่อเนื่อง กระทั่งสามารถรักษาภาวะขาดน้ำได้ด้วยวิธีง่ายๆ แม้แต่แม่บ้านก็ทำได้หากถูกอุจจาระร่วง เพียงแค่ชงน้ำตาลกับเกลือ ซึ่งหาได้จากในครัวให้ดื่ม ยิ่งปัจจุบันพัฒนาได้ง่ายขึ้นในรูปซอง เพียงละลายน้ำก็ดื่มได้แล้ว

“การศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจังมาจากหลายสิบปีก่อนเดินทางไปหมู่บ้านแห่งหนึ่งในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อหิวาตกโรคระบาดในหมู่บ้านนั้น เด็กป่วยเยอะล้มตายไปต่อหน้าแม่ด้วยภาวะขาดน้ำ เห็นความทุกข์ระทมของผู้เป็นแม่ที่ต้องทนเห็นลูกตาย เพราะไม่สามารถพาไปหาหมอได้ด้วยความยากจน จึงเกิดความสงสาร และคิดว่าหากสามารถดัดวงจรภาวะขาดน้ำได้ จะสามารถช่วยชีวิตผู้คนได้มาก เมื่อทำสำเร็จและคิดถึงเหตุการณ์เหล่านี้ทำให้มีความสุขเสมอ ที่สามารถช่วยเหลือชีวิตคนได้” นพ.เดวิด เปิดใจ

นพ.ริชาร์ด เอ แคช อาจารย์อาวุโส ภาควิชาประชากรและสาธารณสุขระหว่างประเทศ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด สหรัฐอเมริกา หนึ่งในทีมร่วมวิจัยพร้อม นพ.เดวิด อาร์นาลิน กล่าวว่า ตื่นเต้นทุกครั้งกับการทำงานเรื่องภาวะขาดน้ำ เป็นการนำความรู้จากห้องแล็บสู่การช่วยชีวิตได้จริง ถือเป็นตัวอย่างที่ดี เพราะงานวิจัยจะก่อเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อใช้ประโยชน์ได้จริง ช่วยชีวิตมนุษย์ได้สมบูรณ์ ทุกวันนี้มีผลงานวิจัยประสบความสำเร็จในแล็บมาก แต่ไม่สามารถนำออกมาใช้ได้จริง ส่วนตัวคิดว่า การเกิดความรู้ใหม่ๆ น่าจะมาจากประเทศเจ้าของดีที่สุด เพราะรู้ถึงปัญหา และจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องสร้างศักยภาพคนรุ่นใหม่ในการทำวิจัยค้นคว้าให้มากขึ้น

นพ.ดิลิป มหาลานาบิส ผู้อำนวยการสมาคมการศึกษาประยุกต์ ประเทศอินเดีย ผู้รักษาผู้ป่วยอุจจาระร่วงในค่ายอพยพผู้ลี้ภัยที่รัฐเบงกอลตะวันตก ช่วงสงครามระหว่างปากีสถานและอินเดีย ในปี ๒๕๑๓ ด้วยเครื่องดื่มเกลือแร่เป็นครั้งแรกในสถานการณ์จริง สามารถช่วยชีวิตผู้ป่วยได้กว่า ๓,๐๐๐ คน ลดอัตราการตายจากร้อยละ ๓๐ เหลือเพียง ร้อยละ ๓ โดย นพ.ดิลิป กล่าวว่า การทำงานอย่างหนักที่ผ่านมามีสามารถช่วยลดอัตราการตายของคนอินเดียจากโรคอุจจาระร่วงได้มาก ในปี ๒๕๒๗ มีผู้เสียชีวิตจากโรคท้องร่วงถึง ๔.๖ ล้านคนต่อปี หลังศึกษาพัฒนาต่อเนื่อง มีผลในปี ๒๕๔๕ ลดอัตราผู้เสียชีวิตเหลือเพียง ๑.๘ ล้านคนต่อปี นับเป็นการพัฒนาที่ดี เนื่องจากแต่ละปีมีประชากรเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเสียชีวิตยังลดในจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง

“จากนี้ไปมุ่งมั่นสอนนักวิจัยรุ่นใหม่ทำงาน โดยนำผลวิจัยใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงพยายามค้นคว้าผลิตภัณฑ์ชิ้นใหม่ๆ ที่ราคาถูกแต่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันโรคต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในเด็ก”

(ข้อมูลและภาพจาก น.ส.พ. เดลินิวส์ ฉบับวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐)

เรื่องดีๆ อย่างนี้ ตอลัมนั้นฉันได้รับเรื่องเพื่อร่วมฉลอง ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อนกรณพิพัฒน์ นักก่ำนผู้อ่านมีเรื่องดีๆ นำเสนอ เชิญติดต่อมาแจ้งที่ศูนย์มูลนิธิเสมอมาได้เลย

ฉบับนี้ได้นำข้อมูลจากหนังสือทำพิสูจน
ฉบับเพิ่มเติมพิมพ์ครั้งที่ ๑๐ พ.ศ.๒๕๕๙
โดยท่าน “บัวใต้น้ำ” มานำเสนอค่ะ

ถ้าท่านปรารถนาอยากจะทำให้ร่างกายแข็งแรง

ปราศจากโรคภัยมาเบียดเบียน ท่านควรจะมีสติ
ตัดสินใจดีตั้งแต่เดี๋ยวนี้เป็นต้นไป แล้วท่าน
จะไม่มีคำว่าเสียใจเกิดขึ้นกับตัวท่าน เพราะ
เดี๋ยวนี้ทุกวันนี้ทุกคนก็รู้ว่าสิ่งแวดล้อมอากาศเป็น
พิษ อาหารผลไม้ ผัก ปลา ที่เรารับประทานเข้าไป
ล้วนมีสารพิษเจือปนอยู่ไม่มากก็น้อยจึงเป็นผล
ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของทุกคนตั้งอยู่บนเส้น
ชีวิตอันตราย ที่น่าหวาดกลัวอย่างยิ่ง จะเห็นได้
ว่าคนเราทุกวันนี้ต้องล้มป่วยด้วยโรคต่างๆ มาก
เช่น มะเร็ง เบาหวาน อัมพาต ไตวาย ฯลฯ
แล้วก็แก่ไม่ตกกัน เสียเงินกันมากๆ แล้วก็ตาย
กันมากดูแล้วน่าเศร้าใจทางที่จะแก้ไขปัญหานี้
มองดูแล้วมีอยู่ทางเดียวคือตำราดีมีของ
พระพุทธเจ้าท่านนั้นจะช่วยแก้ไข ลบล้างโรคภัย
ไข้เจ็บที่กำลังเบียดเบียนผู้ป่วยให้หายได้ก็เพราะว่า
ปัสสาวะสามารถขับล้างสารพิษที่เรากินเข้าไปให้
ล้างออกมาทางขั้วถ่ายได้อย่างเสร็จหมดจด

ทำให้เนื้อตัวเรา ร่างกายแข็งแรงสุขภาพดีโรคภัย
ไม่เบียดเบียน มีแต่ความสุข เงินทองก็จะมี
เหลือเก็บ ยิ่งเศรษฐกิจทุกวันนี้มีแต่ย่ำแย่ ราย
ได้บางคนมีไม่พอที่จะจับจ่าย บางคนเกือบจะไม่มี
เลยเพราะไม่มีงานทำ ในภาวะเช่นนี้ถ้าล้ม
ป่วยลงเมื่อใดมีหวังรอดความตายกัน เพราะไม่มี
เงินที่จะมารักษาตัว แม้เงินที่จะมาซื้อข้าวกินยัง
หายาก คนเราทุกวันนี้ควรใคร่ครวญในเรื่องนี้ให้
มาก เพื่อความไม่ประมาทแล้วเราจะได้ไม่ต้องมา
นั่งทุกข์นั่งคอตกนั่งทรมานกายอย่างสิ้นหวัง
อย่างหมดแรง ท่านทราบแล้วหรือยัง ปัสสาวะ
กำลังพิชิตโรคทั่วไทย ถ้าทราบแล้วคุณลงมือดีมี
แล้วหรือยัง ถ้ายังให้รีบลงมือดีมีเสียแล้วท่านจะ
เป็นผู้โชครึ่มมีลาภประเสริฐโดยไม่มีโรคภัยมา
เบียดเบียน ชีวิตท่านจะอยู่อย่างมีความสุข
เพราะมีเงินเก็บไม่เสียเงินหมดเงินเพราะป่วย.

ฉบับนี้ ได้รวบรวมเรื่องต่างๆ มามอบให้ท่านผู้อ่านชาวอโศกทุกท่าน ตามใจ(ดู)กันค่ะ

★ **ความกรรทำลายปอดของตนเอง**

ไม่ได้ทำให้เป็นโรคปอดขึ้นเองได้

คณะนักวิจัยในสหรัฐฯ ศึกษาพบว่า อารมณ์โกรธอาจทำลายการทำงานของปอดได้ ผลการศึกษาชี้แนะไปสู่การพัฒนาวิธีใหม่ๆ ในการตรวจและหาทางป้องกันโรคปอดต่อไป

คณะนักวิจัยคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เผยในวารสารชองเร็กซ์ว่า จากการติดตามศึกษาทหารผ่านศึก ๖๗๐ คน อายุระหว่าง ๔๕-๘๖ ปี พบว่า คนไข้โมโห ปอดทำงานแย่กว่าคนมีความสุข และคนที่โกรธมากที่สุด ปอดทรุดโทรมเร็วที่สุด คณะนักวิจัยพบว่า คนที่มีระดับความโกรธสูงเมื่อปี ๒๕๒๙ ปอดมีการทำงานแย่ตั้งแต่ตอนนั้น และมีอัตราแย่ลงอย่างรวดเร็วเมื่อเวลาผ่านไป ก่อนหน้านั้นมีผลการศึกษาพบว่า การที่ปอดทำงานแย่ลงอย่างรวดเร็วเพิ่มความเสี่ยงที่จะเป็นโรคปอด เช่น ปอดอุดกั้นเรื้อรัง หรือซีไอพีดี โรคหัวใจและหลอดเลือด และเสี่ยงเสียชีวิตเร็วขึ้น.

(น.ส.พ.ไทยรัฐ ๗ ก.ย.'๕๙)

★ **วิธีง่ายๆ**

ในการบริหารกล้ามเนื้อตา

เมื่อทราบว่ากำลังมีอาการกล้ามเนื้อตาล้า หรือกล้ามเนื้อตาอ่อนกำลัง (Convergence Insufficiency) เราสามารถทำให้กล้ามเนื้อตาเข้าสู่สภาพปกติ หรือทำให้อาการปวดตา ไม่สบายตา หายไปด้วยตนเอง โดยวิธีง่ายๆ ดังนี้ ใช้มือข้างที่ถนัดถือไฟฉาย หรือดินสอหรือปากกาที่มี แล้วยึดแขนออกไปให้แขนเหยียดตรง โดยให้ไฟฉายหรือดินสออยู่ตรงกึ่งกลางของดิ่งจมูกพอดี ใช้ตาทั้ง ๒ ข้างเพ่ง-จ้องไปที่

ดวงไฟ หรือปลายดินสอ/ปากกา จะต้องเห็นดวงไฟหรือปลายดินสอเป็นภาพเดียว ไม่มีภาพซ้อน ในกรณีที่เห็นเป็นภาพซ้อนให้หลับตาทั้ง ๒ ข้างลงก่อน แล้วลืมตาดูใหม่ พยายามมองให้เห็นไฟเป็น ๑ ดวง

ค่อยๆ เลื่อนมือเข้ามาใกล้ตาเรื่อยๆ โดยที่สายตายังคงจ้องอยู่ที่ดวงไฟหรือปลายปากกา เพื่อจะได้สังเกตเห็นความแตกต่าง ระหว่างจุดตั้งต้นกับระยะที่ไฟเลื่อนเข้ามา ค่อยๆ เลื่อนเข้าจนกระทั่งเมื่อใดที่เห็นดวงไฟหรือปลายปากกาแยกเป็น ๒ จุดหรือเริ่มมัว มองไม่ชัดเช่นจุดเริ่มต้น ให้ถอยมือกลับไปตั้งต้นใหม่ให้เห็นชัดที่ระยะสุดแขนเช่นเดิม ฝึกทำซ้ำตั้งแต่ต้นจนจบ ประมาณ ๒๐ ครั้ง แล้วจึงหยุดฝึก หากต้องการจะให้ได้ผลดีควรฝึกวันละ ๓ รอบ รอบละ ๒๐ ครั้ง รวมเป็นวันละ ๖๐ ครั้ง การฝึกจะต้องฝึกให้สม่ำเสมอเป็นประจำ

(จาก น.ส.พ.โพสต์ TODAY ๒๗ ต.ค.'๕๘)

★ **รู้ไหมว่า... ประหยัดน้ำ**

ได้อย่างไร

ภาชนะตักน้ำในแนวลาดต่างกันที่ประหยัดน้ำต่างกัน เขาไม่ควรชตตน้ำต้นไม้มิตอนแดดจัด เพาะชนะน้ำชะชะเหยหมดไปเปล่าๆ ให้ชตน้ำตอนเช้าที่อากาศยังเย็นอยู่ ภาชนะเหยอะต่ำกว่า... ช่วยประหยัดน้ำได้ (ข้อมูล: สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ)

★ ปวดหลังจากอาชีพ

ปัจจุบันรัฐบาลสนับสนุนให้มีสถานประกอบการส่วนบุคคล ซึ่งมีทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็กถ้าเป็นโรงงานใหญ่มักจะมีที่ปรึกษาเป็น กิจจะลักษณะว่ามีการดูแลลูกจ้างอย่างไร ทั้งใน ด้านสวัสดิการ และการเจ็บป่วยที่เกิดจากการทำงาน

จากการรายงานของ ดร.พ.ญ.ฉันทนา ผดุงทศ

ผู้เชี่ยวชาญเรื่อง โรคที่เกี่ยวกับการ ประกอบอาชีพและ สิ่งแวดล้อม พบว่า โรคที่พบเป็นอันดับ ๑ จากเหตุอาชีพ คือโรคปวดหลัง

โรคปวดหลัง เหตุอาชีพ หมายถึง โรคที่เกิดจากการตั้ง เกร็งตัว ของ กล้ามเนื้อบริเวณ เอว หรือหมอนรองกระดูกสันหลัง

ส่วนเอวเคลื่อนจากท่าทางการทำงานที่ไม่ถูก สุขลักษณะ มักจะมีประวัติการทำงานที่เสี่ยง เช่น ก้มตัวหยิบของจากพื้น การเอี้ยวตัวหยิบของ เช่น เวลาขับรถอยู่ ต้องการจะหยิบของจากด้านหลัง เบาะรถ การโน้มตัวไปไกลจนกล้ามเนื้อหลังเกร็ง

บางคนมีหน้าที่การทำงานที่ต้องยืนตลอดเวลา เช่น ในโรงงานผลิตสินค้า ต้องยืนรอรับของที่ ผ่านมาตามสายการผลิต หรือต้องนั่งในท่าเดิม เป็นประจำ ตัวอย่างผู้ที่ทำงานหน้าจอคอมพิวเตอร์

บางคนต้องการยกของหนัก เคลื่อนย้ายวัสดุ ที่มีน้ำหนักมาก บางประเทศมีกฎหมายห้ามยกของ หนักเกิน ๗๐ กิโลกรัม ตัวอย่างพนักงานประจำ

สนามบิน จะต้องจำกัดน้ำหนักกระเป๋าแต่ละชิ้น ไม่เกิน ๗๐ กิโลกรัม

อาการ แบ่งเป็น ๒ พวก

พวกแรก ปุบปับกี้ **ปวดบั้นเอว** และอาจจะ ร้าวไปขา แต่ไม่ต่ำกว่าระดับหัวเข่า บางคนปวดจน หลังแข็ง ก็ไม่หลง การตรวจจะพบอาการเกร็งตัวของกล้ามเนื้อบริเวณเอว

พวกที่ ๒ มีหมอนรองกระดูกสันออกมามาก

ทับเส้นประสาท ทำให้ ปวดหลังบริเวณบั้นเอว ร้าวไปที่น่อง ข้อเท้า หรือหลังเท้า อาการ ปวดขาอาจรุนแรงกว่า อาการปวดหลัง อาจ จะชาด้วย แพทย์จะ ตรวจโดยขอให้ผู้ป่วย ยกขาตรงขึ้นไปให้สูงที่สุด จะพบว่าปวดร้าวไปที่หลัง นอกจากนี้ อาจจะพบ กล้ามเนื้อลีบลงหรือ อ่อนแรง ผิวหนังรับ ความรู้สึกเปลี่ยนแปลง

หรือเคาะหัวเข่าแล้วปฏิบัติยาตอบสนองลดลง

หากพบความผิดปกติในระบบประสาท แพทย์จะต้องคำนึงถึงโรคร้ายแรงประเภทเนื้องอก มะเร็งด้วย บางราย จำเป็นต้องทำเอ็กซเรย์ คอมพิวเตอร์ หรือคลื่นแม่เหล็ก(เอ็มอาร์ไอ)

กรณีที่พบร่องรอยในเอ็กซเรย์ หรือคลื่นแม่เหล็ก จะเป็นเรื่องตรงไปตรงมา แต่บ่อยครั้งที่วินิจฉัยลำบาก ยกเว้นพวกที่มีประวัติชัดเจน ตกจากที่สูง หรือยกของหนักแล้วกระดูกสันหลังเคลื่อนทับรากประสาทในทันที บางทีมีอาการอัมพาต ชยับแขนขาไม่ได้

สิ่งที่ผู้รักษาและผู้ป่วยลำบากใจมากที่สุดก็คืออาการปวดหลัง เป็นเรื่องที่มีอาการ แต่อาจตรวจไม่พบร่องรอยของโรคเอาเสียเลย บางคนปวดแทบแยะแต่เอ็กซเรย์ปกติ จึงถูกกล่าวหาว่า “แสร้งทำ” ก็มีกรณีเช่นนี้ทำให้ผู้เป็นลูกจ้างอาจถูกปรับปร่าว่าเป็นผู้เกียจคร้าน ต้องการหยุดงานรักษาตัวฟรีๆ ทำให้ลูกจ้างที่ปวดจริงพลอยถูกมองในแง่ไม่ดีไปด้วย

ภาวะจะตกอยู่กับแพทย์ผู้ตรวจจะวินิจฉัยอย่างไร แพทย์ที่พบอาจเป็นแพทย์เวชปฏิบัติทั่วไป แพทย์ศัลยกรรมกระดูก แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญสาขาหนึ่งแล้ว แพทย์จะมีหน้าที่วินิจฉัยตามสิ่งที่ตรวจพบ บางรายมีความผิดปกติที่กระดูกก่อนเข้าทำงานแต่ไม่เคยตรวจ เพราะไม่มีอาการ เมื่อตรวจพบว่ามีกระดูกผิดปกติ อาจจะเป็นเรื่องใหม่ แต่ความจริงเป็นของเก่าซึ่งถูกซ้ำเติมจากการยกของหนัก เช่นนี้จะต้องแยกให้ออกเพื่อจะได้ให้ความยุติธรรมแก่เจ้าของกิจการ และลูกจ้างไปพร้อมกัน

นอกจากนี้องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization หรือ ILO) จัดทำข้อเสนอแนะประเทศสมาชิกในเรื่องรายชื่อโรค การป้องกันโรค และสร้างระบบรายงานบันทึกข้อมูลที่เป็มาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ และยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการจ่ายเงินทดแทนสำหรับผู้ใช้แรงงานที่เจ็บป่วยหรือบาดเจ็บจากการทำงาน

มีตัวอย่างของลักษณะงานที่ทำให้เกิดโรค ๕ ประเภท

๑. มีการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว หรือซ้ำไปซ้ำมา
๒. ต้องออกแรงมากกว่าปกติในแต่ละครั้ง
๓. ต้องรวบรวมกำลังอย่างมาก เช่น การยกน้ำหนัก

๔. ท่าทางที่ไม่เหมาะสมไม่ถนัด

๕. มีแรงสั่นสะเทือนตลอดเวลา

ไม่น่าเชื่อที่ต้องเชื่อว่าอาชีพหนึ่งที่ถูกแรงสั่นสะเทือนคือทันตแพทย์ ต้องใช้เครื่องมือกรอฟันทำให้ปวดข้อมือ หรือนั่งทำฟันตลอดวัน ทำให้ปวดหลัง พนักงานห้องปฏิบัติการต้องใช้หลอดแก้วหยอดน้ำยา พนักงานตามห้างร้านต้องปีนป่ายหยิบยกของจากที่สูง พนักงานพิมพ์ดีด พนักงานเก็บเงินทางด่วนอาจปวดหลัง เพราะยืนมือรับเงินส่งบัตรผ่านทาง บางคนทำงานกับน้ำแข็ง เช่น ห้องเย็นแช่อาหารแข็ง อาจจะมีปวดข้อมือ ข้อมือวูม

หากนายจ้างดูแลลูกจ้างอย่างดี ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจะหวนกลับมาสู่บริษัทของคุณ เผลอๆ อาจจะได้ขยายกิจการอีก เพราะลูกจ้างมีขวัญและกำลังใจที่ได้รับสวัสดิการดีๆ

(น.ส.พ.บ้านเมือง คอลัมน์ สร้างเสริมสุขภาพ

โดย พ.ญ.อารยา ทองผิว ๑๕ ก.ค. ๒๕๔๓)

★ อาหารทอด ไม้อมน้ำมัน

ปัญหาเกี่ยวกับการทอดอาหารต่างๆ นั้น มักจะ “อมน้ำมัน” ทำให้อาหารนั้นนอกจากจะไม่น่ากินแล้วยังไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพอีกด้วย

ดังนั้น ก่อนจะทอดอาหารให้เติมน้ำส้มสายชูลงในน้ำมันเล็กน้อย เติมขณะที่น้ำมันยังร้อนๆ อาหารที่ทอดจะไม่อมน้ำมัน

โลน ทุกวันนี้สอนกันให้มุ่งแต่รวย มุ่งไปในทางโลกโมโห สันเห็นแก่ตัวเอง ให้กอบโกยเอาไร้อาเปียบ ให้สะสมกักตุน กอบเอามากองเอาไว้ให้ได้มากๆ มีพินไม่พอ มีหมื่นไม่พอ มีแสนไม่พอ มีล้านไม่พอ มีหลายๆล้านไม่พอ มีพันล้าน-หมื่นล้านก็ไม่พอ.....ในหลวงตรัสว่า พอเพียงๆ-ก็ไม่ฟุ้ง หรือฟุ้งเหมือนกันแต่ไม่รู้เรื่อง บางคนรู้เรื่องเหมือนกันแต่ไม่ทำตาม.....แล้วสังคมมันจะไปรอดได้อย่างไรกัน?

นายอ่ำ อายุประมาณ ๔๕ ปี เป็นชาวจังหวัดอ่างทอง มืออาชีพทำนา ถ้าถึงวันอาทิตย์ก็จะกินเหล้าเสียวันหนึ่ง ในระหว่างเดือน ๓ ถึงเดือน ๖ นั้น เป็นระยะเวลาที่นกกกระจาบชุมมาก มักบินลงมาหากินตามลานข้าว และในท้องนา ซึ่งยังมีข้าวเหลือตกให้กินอยู่บ้าง.....นกกกระจาบนี้ แต่ก่อนมีคนรู้จักกันมาก ตัวมันสีเหลือง มีลายเป็นทางสีน้ำตาลคล้ำ มีความสามารถเอาหญ้ามาถักเป็นรังสวยงามมาก รังของมันทำเป็นสองชนิดตามฤดูกาล ถ้ามันได้คู่ผสมพันธุ์ มันจะทำรังมีคอนเกาะคู่กัน เหมือนเรือนหอและเมื่อถึงฤดูวางไข่ มันก็จะทำรังสำหรับวางไข่ขึ้น เป็นปล่องยาวขึ้นไปจนถึงรังไข่ เพื่อใช้ออกไข่ และฟักไข่ออกลูกอย่างปลอดภัย นกกกระจาบนี้เราจะเห็นมันทำรัง อยู่ตามต้นมะขามเทศ หรือต้นมะรุมตามหัวไร่ปลายนา เป็นส่วนมากเสียงร้องของมันไพเราะไม่แพ้กันอื่นๆ แต่เดิมนั้นนกกกระจาบบางตัวไปมาก แทบว่าจะสูญพันธุ์อยู่แล้ว.....

นายอ่ำเป็นคนเข้าใจวิถีตลบนก เขานำเอาข้าวสำหรับตลบนก ไปปักล้อมไว้ที่ลานนวดข้าว แล้วเอาข้าวเปลือก ไปโปรยล่อให้นกกกระจาบิน..... เมื่อเห็นนกกกระจาบินลงมาบินข้าวกันมากแล้ว ก็ชักสายยนต์ที่ผูกต่อกับตาข่าย ตาข่ายก็ตลบนกเอานกไว้ได้เป็นจำนวนมาก **นายอ่ำก็ตรงเข้าไปเอามือทูนนกกกระจาบ ที่ติดชายอยู่นั้นตายจนหมดสิ้น** นกกกระจาบบางตัวหลังหัก-อกแอ่น นำส่งสารมาก แล้วนายอ่ำก็นำเอานกเหล่านั้น มาทำอาหารเลี้ยงดูบุตรภรรยาบ้าง นำเอาไปขายที่ตลาดบ้าง นับว่าเป็นอาชีพพิเศษของนายอ่ำอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งเขาได้ทำอยู่เป็นประจำ จนกว่าจะสิ้นฤดูนกกกระจาบชุม และนกนั้นไปหากินที่อื่น.....เมื่อนายอ่ำอายุมากขึ้นและป่วยลง เขามีอาการเป็นลมชักหลังออกค่ายคนเดียวก่อน คราวหนึ่งนายอ่ำสลบแหนึ่งไป แต่หาตายไม่กลับฟื้นขึ้นมาอีก **มีความเจ็บปวดทรมานหลังแอ่นหลังงอ มือเท้าชา ครั้นเมื่อใกล้จะตาย.....นายอ่ำก็ร้องเหมือนเสียงนกกกระจาบ เจ็บๆจ๊ับๆ อยู่ตลอดเวลา ดิ้นรนกระวนกระวายเหมือนนกติดชาย หากความสงบไม่ได้ ในที่สุดก็สิ้นใจตายไป** นี่เป็นผลกรรมที่ตกหนักนกกกระจาบ แล้วทูนมันจนตายหรือไม่ ขอเชิญท่านผู้อ่านพิจารณาดูเอาเอง ก็แล้วกัน!!!

แค่ถุงเดียว

วันนั้น.....เรานัดพบกันไปที่บริษัทพลังบุญอาคารเก่าที่ทรุดโทรมรอคอย การซ่อมแซม เพื่อจะได้ Re-use กลับมาเป็นอาคารที่ใช้ประโยชน์ได้อีกครั้ง
 ชั้นล่างถูกทิ้งไว้นานหลายเดือน เกือบหนึ่งปีแล้ว จากร้านค้าที่เคย สะอาดเรียบร้อย กลายเป็นห้องเก็บของ เก็บขยะ เก็บฝุ่นมากมาย
 เราช่วยกันรื้อ อั้นไหนดมีเจ้าของ เขาก็มาช่วยกันยกออกไป ส่วนที่ไม่มีมี เจ้าของเราก็นำไปที่โรงขยะวิทยาด้วยหัวใจ ซึ่งมีอาคารอยู่ที่ท้ายซอยนวมินทร์ ๔๔ ด้านหลังสันตติโคก เราได้ของเก่าหลายอย่างที่พอจะเอาไปใช้งานต่อได้ ได้ ขยะที่จะนำไปขายต่อได้อีก เราช่วยกันยกของใส่รถเข็นไปกันหลายเที่ยว สุดท้าย ห้องก็โล่ง พอเก็บกวาด ทำความสะอาดแล้ว เราพบว่า

มีขยะที่จะเอาไปทิ้งแค่ถุงเดียว ถุงไม่ใหญ่เลยไม่น่าเชื่อ !

ถ้าเป็นแต่ก่อนที่เรายังไม่รู้จักแยกขยะ ไม่สนใจที่เห็นค่าของขยะ เราคงขนเอาไปทิ้งหลาย คันรถแล้ว แต่.....

เก้าอี้พลาสติกเก๋ๆนี้ขายได้นะ ขายเป็นพลาสติกเหนียว
 ขวดน้ำดื่มนี้ก็ขายได้นะ ขายเป็นพลาสติกกรอบ
 ม้วนเทปเก่าก็ขายได้นะ แยกน้อตไปส่วนหนึ่ง
 แยกพลาสติกไปส่วนหนึ่ง ขายแยกกันจะได้ราคา
 เศษเหล็กก็ขายได้ ทองแดงราคาหนึ่ง
 สแตนเลสราคาหนึ่ง เหล็กก็อีกราคาหนึ่ง
 ขวดแก้วนั้นก็ขายได้ แม้แตกเป็นเศษ
 แก้วก็ขายได้
 ฯลฯ

นี่คือสาเหตุที่ทำให้ขยะที่มาจากห้องใหญ่ๆ เหลือเพียงแค่ฝุ่นผงและขยะที่ขายไม่ได้แค่ถุง เดียวเท่านั้นเอง ไม่น่าเชื่อ

ที่ผ่านมาเราละเลย ไม่เห็นค่าไม่เห็นประโยชน์ ได้ทิ้งสิ่งที่มีค่าไปมากมาย
 โลกก็สกปรกเต็มไปด้วยขยะ
 และโลกก็ถูกเอาทรัพยากรไปใช้จนทรุดโทรม
 มาช่วยโลกกันหน่อยเถอะนะ
 และที่สำคัญยังช่วยยกระดับจิตวิญญาณให้ละเมียดละไม ละเอียดลออยิ่งๆขึ้นไป.

คนช่างมัน

ที่วัดหลวงพ่อยิ้ม มีหมาอาศัยอยู่ด้วยหลายตัว แต่ละตัวมีนิสัยต่างกัน...บางตัวประจบเก่ง กระโดดโลดเต้นรับหน้า เลี้ยงแข้งเลียขา บางตัวเงียบขี้นกินแล้วนอน ไม่สนใจอะไรทั้งนั้น บางตัวก็ เกเรดุร้าย ชอบคำรามฮือๆ แหย่ๆ หรือไล่กัด บางตัวชอบเห่าอย่างพรั่นพร้อ เห็นคางคกโดดก็เห่า เห็นใบตองแห้งลมพัดไหวๆก็เห่า ชอบเห่าอย่างไร้สาระ รวมความแล้วหมาที่วัดของหลวงพ่อยิ้ม มี นิสัยต่างกันออกไปทุกตัว หลวงพ่อบอกว่า **“เขามีนิสัยของเขาอย่างนั้นเอง”**

ที่นี้มามองดูคนเราบ้าง “คือคนแต่ละคนเขาก็เป็นอย่างนั้นเอง จะให้เหมือนอย่างที่เราต้องการ หรืออย่างที่เราปรารถนาไม่มีเลย ในสังคมทุกสังคม ไม่มีคนดี ๑๐๐% และไม่มีคนเลว ๑๐๐% คือ ส่วนเลวก็มีบ้าง ส่วนดีก็มีบ้าง ดังนั้นคนเราจึงต้องเข้าใจชีวิต....ยกตัวอย่างเช่นคนช่างบ่นจู้จี้จุกจิกนั้น อาจเกิดจากหลายอย่าง เช่น เขาเป็นโรคประสาทอ่อน หงุดหงิด อารมณ์เสียบ่อยๆ จึงบ่นจู้จี้ เพราะอารมณ์เสีย เขาจึงครึ่งบ้าครึ่งดี ดูแล้วน่าเห็นใจกว่าจะเกลียดชังเขาคือคนเรานั้น “ถ้าตั้ง ความรักความเมตตาไว้ในใจก่อน มันจะแก้ปัญหาได้ดีกว่าการที่ตั้งใจเกลียด” เช่นหนุ่มสาวที่รักกัน เมื่อฝ่ายหนึ่งตำหรือบ่น หากรักกัน มันก็กลายเป็นน่ารักไปหมด ใช่ไหมครับ?

วันหนึ่ง มีผู้หญิงคนหนึ่งไปหาหลวงพ่อยิ้ม ไปบ่น(นินทา)สามีของนางว่าไม่ค่อยอยู่บ้าน- กลับบ้านดึก จะมาขอให้หลวงพ่อยิ้มรดน้ำมนต์ให้ที เพื่อสามีจะได้อยู่บ้านบ้าง.....หลวงพ่อยิ้ม ท่าน ระแคะระคายมากก่อนแล้วว่า ผู้หญิงคนนี้นิสัยจู้จี้ขี้บ่น เพราะสามีของเธอได้มาพูดคุยระบายกับหลวงพ่อยิ้มเหมือนกันว่า “ภรรยาของผม เมื่อก่อนแต่งงานเธอพูดน้อยยิ้มมาก แต่เมื่อแต่งงานแล้ว กลับพูด มากยิ้มน้อย ผมรำคาญเลยไม่ค่อยอยากอยู่บ้าน”

....หลวงพ่อรู้อา การรดน้ำมนต์นั้น ไม่ใช่ธรรมะ-อันเป็นแก่นแท้ในพุทธศาสนา แต่เมื่อ คนเขาเชื่อทางนี้ พูดกันไม่รู้เรื่อง ท่านก็ตามใจเขาไปก่อน....ท่านก็ทำน้ำมนต์ให้ และบอกว่า “น้ำมนต์ ของอาตมานี้ไม่ต้องอาบนะ” หญิงนั้นจึงถามว่า “แล้วใช้ยังไงเล่าเจ้าคะ?” หลวงพ่อยิ้มบอกว่า **“ใช้ชอม โยม.....คือเวลาที่โยมรู้สึกโกรธสามีขึ้นมาคราวใด โยมก็ใช้น้ำมนต์นี้อมไว้ในปาก และท่องคาถาว่า“ปิยวาจามหาเสน่ห์ พุทฺธ พุทฺธ ไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง รัมเม คลายโกรธหน้าผองใส สึงเข ผูกใจคนรักดีนักแล”** หญิงนั้นว่า “หลวงพ่อบรรณาคาถาให้ฉันด้วยคะ”

หลวงพ่อยิ้มบอกว่า “มันมีข้อห้ามอยู่เหมือนกันนะโยม เวลาใช้คาถานี้ห้ามตำหรือกล่าวคำที่ ไม่เป็นมงคล เป็นอันขาด.....ถ้าทำตามนี้ได้ น้ำมนต์นี้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดนะ เอาละเอาชอมมาใส่ไปไว้ที่บ้าน”

.....ปรากฏว่าหญิงนั้นได้นำเอาคาถานั้น ไปภาวนาบริกรรมทั้งกลางวันกลางคืน จิต ใจสงบส่องใสด้วยความเชื่อ-ความเลื่อมใส และเป็นคนพูดน้อยเอาใจสามีมาก สามีก็อยู่บ้านได้